

20/9/93
22/8/00

श्री नेमि-विज्ञानग्रन्थमाला स्तन-२०

(प्राकृतम्)

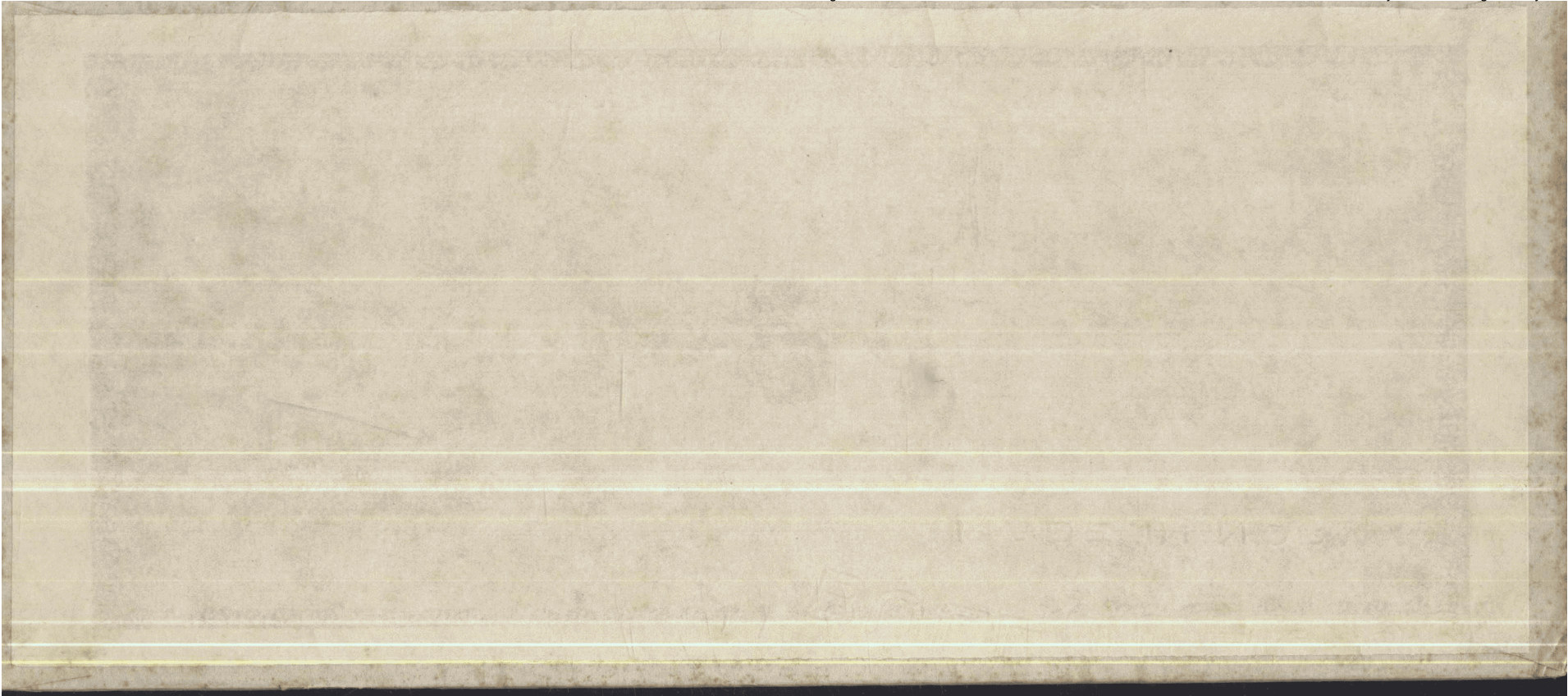
श्रीनरविक्रमचरित्रम्

(संस्कृतानुवादसमेतम्)



अनुवादक :— मुनिशुभङ्करविजय

मूल्यम् ३-८-०



नेमि-विज्ञान ग्रन्थमालारत्न-२०.

आराध्यपादपरमपूज्यश्रीगुणचन्द्रसूरिनिर्मितपाकृतभाषावद्ध—

श्रीमहावीरचरित्रान्तर्गतम् ।

॥ श्रीनरविक्रमचरित्रम् ॥

संस्कृतगिरानुवादकः

परमपूज्य-विश्वविख्यात-युगप्रवर-शासनप्रभावक-तीर्थोद्धारक-सूरिचक्रचक्रवर्ति-शासनसम्राट्-आचार्यमहाराज श्रीमद् विजयनेमिसूरीश्वर-पट्टालङ्कार-

परमपूज्य-शासनप्रभावक-समयज्ञ-शान्तमूर्ति-आचार्यमहाराज श्रीविजयविज्ञानसूरीश्वर-पट्टालङ्कार-सिद्धान्तमहोदधि-प्राकृतसाहित्य-

वाचस्पति-आचार्यमहाराज श्रीविजयकस्तूरसूरीश्वर-शिष्यरत्न-सद्धर्मोपदेशक-कविदिवाकर-परमपूज्य-पन्न्यासप्रवर-

श्रीयशोभद्रविजयगणिवर्य-शिष्यरत्न-व्याख्यानवाचस्पति-

मुनिश्रीशुभङ्करविजयः ।

प्रकाशकः—राजनगरनिवासी-झवेरी अजितकुमार नंदलाल. पादशाहनी पोल

वीर संवत् २४७८

नेमि सं. ३

विक्रम सं. २००८

શ્રી
નરવિક્રમ
ચરિત્રે ।
॥ ૨ ॥

પ્રાપ્તિસ્થાન:—શા. જસવંતલાલ ગીરવરલાલ
કે. રૂપા સુરચંદની પોલ, ધર નં. ૧૨૩૮,—અમદાવાદ.

—આજે જ મંગાવો—

૧૪૪૪ અન્યના પ્રણેતા પરમપૂજ્ય—યાકિનીમહત્તરાસુતુ—

આચાર્યદેવ શ્રીહરિભદ્રસૂરીશ્વરકૃત

પ્રથમ પંચાશકનું વિસ્તૃત ગુજરાતી ભાષાન્તર

વિવેચનકર્તા છપાઇ ગયું છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦
મુનિ શ્રીશુભંકરવિજય.

તૈયાર થાય છે—

તૈયાર થાય છે—

પરમપૂજ્ય કલિકાલસર્વજ્ઞ આચાર્યદેવ શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરકૃત
પદ્યમદ્ય પરિશિષ્ટ પર્વ ઉપરથી ગદ્યમદ્ય સુંદર સંસ્કૃત ભાષામાં
તે પર્વ થોડા વખતમાં છપાઇ બહાર પડશે !

કર્તા:—મુનિ શ્રીશુભંકરવિજય.

પ્રાપ્તિસ્થાન:—સરસ્વતી પુસ્તકલંકાર
કે. રતનપોળ, હાથીખાના—અમદાવાદ.

તૈયાર છે :— આજે જ મંગાવો.

કલિકાલસર્વજ્ઞ પરમપૂજ્ય શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વરપ્રણીત—

શ્રી વીતરાગ સ્તોત્ર.

મૂલ્ય ૦-૪-૦

સંપાદક:—મુનિ શ્રીશુભંકરવિજય.

છપાય છે—

છપાય છે—

મૃણાવાદવિરમણપત્ર ઉપર શુભ શ્રેણિનું પુણ્ય ત્રીણું

સચિત્ર હંસરાજની કથા.

લેખક:—મુનિ શ્રીશુભંકરવિજયજી.

મુદ્રક : શા. ગુલાબચંદ લક્ષ્મીભાઈ
શ્રી મહોદય પ્રી-ટીંગ પ્રેસ,
દાણાપીઠ બજાર—ભાવનગર.

॥ ૨ ॥

શ્રી
નરવિક્રમ-
ચરિત્રે ।
॥ ૩ ॥

—: પ્રકાશકીય નિવેદન :—

પોતાના ઝિગમ બાદ, આદિત્યકુમાર સહસ્રરશ્મિ થોડા જ સમયમાં પૂર્ણ કળાએ પ્રકાશી બિટે છે, તેમ શ્રી નેમિ-વિજ્ઞાન ગ્રંથમાળાનું આ વીસમું રત્ન, પોતાના ઉદયથી આખી ગ્રંથમાળાને દેહીઅમાન બનાવશે એવી અમારી દૃઢ ખાત્રી છે, માટે જ આ શુભ પ્રયાસ બદલ અમો હર્ષ અને સંતોષ અનુભવીએ છીએ.

આ ગ્રંથના રચયિતા મહાપુરુષ પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રી ગુણચંદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજને કૌણ ન આજખે ? છતાં પણ તેઓશ્રીનો વધુ પરિચય કરવા માટે જિજ્ઞાસુ વાચકોએ દેવ લાંબું ફંડથી પ્રકાશિત થયેલ 'શ્રી પ્રાકૃત મહાવીરચરિત્ર' ની પ્રસ્તાવના બેઈ જવી એ અમોને સુયોગ્ય લાગે છે અને તેથી જ તે મહાપુરુષની મહત્તાને શબ્દદેહ આપી વધુ જગ્યા રોકવી એ પ્રયાસ ફક્ત મૂર્ખાઈ જ બનશે.

પ્રાકૃત ગિરાના પ્રાથમિક ઉપાસકો માટે ઉપયોગી લાગવાથી પ્રાં મહાવીર ચરિત્રના ચોથા પ્રસ્તાવમાંથી આ નરવિક્રમ ચરિત્રને ઉદ્ધૃત કર્યું છે. અભ્યાસીઓના માર્ગમાં પઠન વેળાએ આવતી અનેક મુશ્કેલીઓનો સામનો કરવાના શુભાશયથી પ્રાકૃતની સંસ્કૃત છાયા આપવામાં આવી છે. આથી સંસ્કૃત ગિરાના જ્ઞાતાઓ પણ આ પુસ્તકનો લાભ લઈ શકશે.

અનંત ઉપકારી ચરમ તીર્થંકર ભગવાન શ્રી મહાવીર પરમાત્માના નંદરાજના ભવ વખતે આ કથાનો જન્મ થાય છે. ભગવાન શ્રી પોત્તિલાચાર્ય ચર્મદેશના આપતા નંદરાજને આ કથા કહે છે. કથા વસ્તુ પર વિહંગાવલોકન કરી બિહતી નજર ફેરવતા નીચેનું તારણ મળી આવે છે. ભૂપાલ નરસિંહની પુત્રવાંછના, ઘોરશિવયોગીની પ્રપંચબળ, નૃપતિનું શાયં, ઘોરશિવની પાર્શ્વભૂમિ અથાજ તપના ફળરૂપે પુત્રપ્રાપ્તિ, પુત્ર નરવિક્રમનું વિદ્યાનૈપુણ્ય, કાલમેઘ મહાનો બહાદુરી-પૂર્વક કરેલો વધ, સુશીલ શીલવતી સાથેનો લગ્નોત્સવ, માતાંજન્યકુંજરનું વશીકરણ, કુમારનો અદ્ભુત પ્રવાસ, શીલ-

॥ ૩ ॥

શ્રી
નરવિક્રમ-
ચરિત્રે ।
॥ ૪ ॥

વતીનું હરણુ, કુમારનું પાણીમાં તણાવું, કાંઠે રહેલા બે પુત્રોનો વિયોગ, જ્યવર્ધનની રાજ્યની પ્રાપ્તિ, સામન્તભદ્રની દેશના, પ્રિયા અને પુત્રોનું મિલન, જ્યન્તીનગરમાં ભગવાન સામન્તભદ્રનું ગમન અને દેશના, પિતા નરસિંહને મળવું, પિતાના રાજ્ય પર પુત્રનો અભિષેક, નરસિંહ ભૂપાલનો સંયમ, અખંડ સાધના અને છેવટે મોક્ષની પ્રાપ્તિ, અને નરવિક્રમનું માહેન્દ્ર નામના ચોથા દેવલોકમાં જવું ઇત્યાદિ મુદ્દાઓનો વિકાસ કરીને કથાનું ખોળિયું તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. ધર્મીપુરુષોને ધર્મની સહાયથી અનેક પ્રકારના સુખોની પ્રાપ્તિ થાય છે અને છેવટે જન્મ, જરા અને મૃત્યુ આદિ ત્રિવિધ વમળોથી મુક્ત થવાય છે, એ આ કથાનો મધ્યવર્તી વિચાર છે.

આ ગ્રંથને છપાવી પ્રસિદ્ધ કરવા પૂ. ગુરુદેવની ઘણા વખતથી ભાવના હતી, કિન્તુ અનિવાર્ય સંયોગોને લઈને તેમ કરતાં વિલંબ થયો છે. પૂજ્ય મહારાજ સાહેબ શ્રી શુભંકરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિ શ્રી કીર્તિચંદ્રવિજયજી મહારાજ સાહેબના સં. ૨૦૦૭ ના ચાતુર્માસમાં આ ગ્રંથને પ્રકાશન કરવા માટે પેટલાદના શ્રી સંઘને જણાવ્યું, અને તુરત જ આ ઉત્તમ કાર્યને સહયોગ વધાવતા પુણ્યવંત ઉદાર ગૃહસ્થોએ રૂા. ૧૦૦૦) જેવી સારી રકમ આ શુભ કાર્ય માટે આપી પૂ. ગુરુદેવના ચાતુર્માસ દરમિયાનમાં તેમના સદુપદેશથી ત્યાંના શ્રી સંઘે કરેલા અનેક શુભ કાર્યો એ કદી ન ભૂલાય તેવા છે. શ્રી સંઘના અનેરા આનંદનું પ્રતિબિંબ તો કાગળ પર યથાતથા ઝીલી નહિ શકાય, છતાં પણ તેની યાદી આપ્યા વગર અમે રહી શકતા નથી. અનેક ભાઈ બહેનોએ નવકાર મંત્રની આરાધનામાં તથા સ્વસ્તિકાદિ તપની આરાધનામાં પૂર્ણ ઉત્સાહથી ભાગ લીધેલ. ૩૫ ઘર જેટલી નાની વસ્તીએ ૨૯ અઠાઈઓ, એક ભાઈના ૧૫ ઉપવાસ વગેરે તપશ્ચર્યાથી પર્વાધિ-રાજ શ્રી પર્યુષણ મહાપર્વમાં ધર્મધ્વજને સાદર ફરકતો રાખેલ હતો. ભક્તિવંત શ્રાવકો પણ આ તપસ્વીઓની ભક્તિનો લાભ લેવા ચૂક્યા ન હતા, અને તપશ્ચર્યાની પૂર્ણાહુતિ નિમિત્તે અનેક મોટરો અને બેન્ડોથી શોભતો ભવ્ય વરઘોડો તો ખરેખર ચિરસ્મરણીય છે. આ પવિત્ર દિવસે જૈન અને જૈનેતર પ્રજાના દિલ ભક્તિના રંગે પૂર્ણ રંગાયા હતા. ત્યારબાદ પણ અઠાઈ-

॥ ૪ ॥

શ્રી
નરવિક્રમ-
ચરિત્રે ।

॥ ૫ ॥

મહોત્સવ, શાંતિરનાત્ર તથા નવ દિવસ સુધી નવકારથી (સાધર્મિ વાત્સલ્ય) વગેરે કાર્યો ઘણા ઉમંગથી કરવામાં આવેલા. આવા અપૂર્વ અવસર પર ધર્મનિષ્ઠ ઉદાર સદ્ગૃહસ્થોએ વિનાસકેએ રૂા. ૨૫૦૦૦) નો સદુપયોગ કરેલ હતો !! ધન્ય લક્ષ્મી !!! પૂ. મહારાજશ્રીની અપૂર્વ દેશનાનું ઝરણ ચારે માસ અખંડ વહ્યું. એ ઝરણમાંથી કરાય તેટલું પાન શ્રોતાઓએ કર્યું. સંસારની નીતિ અસાર લાગી, મોક્ષસુખની અભિલાષા જાગૃત બની, અને મુનિ મ. શ્રી કીર્તિચંદ્રવિજયજીના સાંસારિક સહોદરા બહેન સવિતાને સંયમનો માર્ગ રુચિકર લાગ્યો, અને આ મંગળ પ્રસંગે પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજ સાહેબ શ્રીમદ્ વિજયવિજ્ઞાનસૂરીશ્વરજી અને તેઓશ્રીના પટ્ટાલંકાર પ્રાકૃતવિદ્વિશારદ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્વિજયકસ્તૂરસૂરીશ્વરજી મહારાજને વિનંતિ કરાઈ વિનંતિનો સ્વીકાર કરવામાં આવ્યો. શ્રી સંઘ હર્ષિત થયો અને માહ શુદ્ધ ૬ ના મંગલ દિવસે પંચકલ્યાણકના મહોત્સવપૂર્વક શાન્ત સ્વભાવવાળા સાધ્વીશ્રી પુણ્યાશ્રીજી પાસે સવિતા બહેને પ્રવ્રજ્યા ગ્રહણ કરી. ધન્ય માનવતા ! આવા આવા અનેક શુભ કાર્યોથી પસાર થયેલું તે આતુર્માસ ખરેખર ! પેટલાદના સકલ શ્રી સંઘને ચિરસ્મરણીય રહેશે.

આ ગ્રંથના સંશોધનકાર્યમાં પૂજ્યપાદ સિદ્ધાંતમહોદધિ પ્રાકૃતવિદ્વિશારદ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયકસ્તૂરસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબે જે શ્રમ ઉઠાવ્યો છે, તે અકથ્ય છે. અમો પૂજ્યશ્રીના સદા ઋણી છીએ.

આ ચરિત્રમાં કોઈ પણ પ્રકારની સખલના રહી ગઈ હોય તો તે સુધારીને વાંચવા વિદ્વાનોને વિનંતિ કરીએ છીએ. ચરિત્રનું પઠનપાઠન કરી અમારો શુભાશય પૂર્ણ કરો. તદસ્તુ.

પ્રકાશક:—

લી૦ શ્રમણોપાસક અજિતકુમાર નંદલાલ ઝવેરી
૩૦ પાદશાહની પોલ-અમદાવાદ.

સંવત ૨૦૦૮ ના વૈશાખ સુદ ૩.

॥ ૫ ॥

શ્રી
નરવિક્રમ-
ચરિત્રે ।

॥ ૬ ॥

આ પુસ્તકના પ્રકાશનમાં આર્થિક સહાય કરનાર ભાગ્યશાળીઓની શુભ નામાવલી



નામ	ગામ	રૂપીઆ	નામ	ગામ	રૂપીઆ
શેઠ પાનાચંદ કાળીદાસ	પેટલાદ	૨૦૨	શા. આશાલાલ જેચંદભાઈ	સોજીત્રાવાલા	૩૦
,, છગનલાલ અમરચંદ	ખંભાતવાલા	૧૦૨	હા. પ્રભુદાસ		
,, અંબાલાલ નાથાભાઈ	પેટલાદ	૧૦૨	,, છગનલાલ ખીમચંદભાઈ	પેટલાદ	૨૨
સવિતા બહેનની દીક્ષા નિમિત્તે			શાહુ શાન્તિલાલ તારાચંદભાઈ	સોજીત્રાવાલા	૧૮
,, ખીમચંદભાઈ જેસીંગભાઈ	સુનાવવાલા	૧૦૨	પરીખ ચંદુભાઈ કચરાભાઈ	પેટલાદ	૧૪
વકીલ મુલચંદભાઈ સ્વરૂપચંદ	મેરાઈવાલા	૧૦૨	શેઠ કપુરચંદ લાલચંદ	મેરાજવાલા	
શેઠ મણીલાલ છગનલાલ	પેટલાદ	૫૦	વાડીલાલે અઠાઈ કરી તે નિમિત્તે		૧૪
,, શંકરાભાઈ ધરમચંદ	પેટલાદ	૫૦	શા. ચીમનલાલ મણીલાલ	ભરોલાવાલા	૧૪
,, જોઠાલાલ કાલીદાસ	પેટલાદ	૪૨	શેઠ ભીખાભાઈ વજેચંદ	ખંભાતવાલા	૧૪
,, સોમચંદભાઈ મગનલાલ	પેટલાદ	૩૦	હા. કાન્તિલાલ		
,, ખીમચંદભાઈ માનચંદ	પેટલાદ	૩૦	શા. શંકરલાલ કચરાભાઈ	પેટલાદ	૧૦
શા. રતીલાલ સોમચંદભાઈ	ખંભાતવાલા	૩૦	શા. મણીલાલ મગનલાલ	પેટલાદ	૧૦

॥ ૬ ॥

ॐ

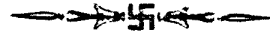
नमोत्थु णं समणस्स भगवओ सिरिमहावीरस्स

नमो

परमपूजसिरिनेमि-विण्णाण-कत्थूरसूरि-पन्नासजस-भद्दगुरुवराणं

आराहिज्जपायसिरिगुणचन्दसूरिरह्यं

॥ सिरिनरविक्रमचरियं ॥



अत्थि सयलवसुंधरारमणीरयणकनपूरोवमा वेसमणरायहाणिविभमा छत्ता नाम नयरी, तत्थ धम्मराओ नयमग्ग-
पवत्तणेण कयंतो कोवेण अज्जुण्णो कित्तीए बलभदो भुजबलेण मयलंछणो सोमयाए दिणयरो पयावेण पवणो सरीरसामत्थेण

नत्वा कल्याणपार्श्वेशं, नरविक्रमभूपतेः । चरित्रं प्राकृते दृढ, -मनुवच्मि शुभङ्करः ॥ १ ॥

अस्ति सकलवसुन्धरारमणीरत्नकर्णपूरोपमा वैश्रमणराजधानी विभ्रमा छत्रा नाम नगरी, तत्र धर्मराजो नयमार्गप्रवर्तनेन,
कृतान्तः कोपेन, अर्जुनः कीर्त्या, बलभद्रो भुजबलेन, मृगलान्छनः सौम्यतया, दिनकरः प्रतापेन, पवनः शरीरसामर्थ्येन,

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ २ ॥

गुरु गुरुबुद्धिविभवेण महिमहो बलिसत्तुदमणेण वम्महो रूपेण सयलजयपायडजसो जियसत्तू नाम राया, तस्स य मयरद्वय-
पणइणीसमइरेगरूपविभवेऽपि विगयदप्पा इत्थिभावेऽपि दूरपरिचत्तमाया जहत्थाभिहाणा भद्रा नाम देवी, तीए सद्धि अणु-
रूपविभवेणसोखमणुहवंतस्स राइणो वच्चंति वासरा, अन्नया य सो पियमित्तो आउयक्खएणं देवलोगाउ चइऊण समुप्पण्णो तीसे
पुत्तत्तणेण, कयं च समुच्चियसमए नंदणोत्ति नामं, धवलपक्षससहरव वड्डिओ शरीरेणं कलाकलावेण य । अन्नया पिउणा
जोगोत्ति कलिऊण निवेसिओ नियपए, जाओ सो नंदणो राया, पुव्वप्पवाहेण पालेइ मेइणी । एवं च तस्स निज्जिणंतस्स
सत्तुनिवहं इंदियगणं च वित्थारंतस्स दिसामुहेसु निम्मलं जसप्पसारं गुणनिवहं च पणासंतस्स दोससमूहं पिसुणवगं च
नितस्स समुन्नइं कोसं बंधुजणं च परिपालितस्स साहुलोयं गुरुजणोवएसं च समइकंताइं चउवीसवाससयसहस्साइं । अन्नया

गुरुगुरुबुद्धिविभवेन, मधुमथनो बलिशत्रुदमनेन, मन्मथो रूपेण, सकलजगत्प्रकटयशः जितशत्रुर्नाम राजा । तस्य च मकर-
ध्वजप्रणयिनीसमतिरेकरूपविभवेऽपि विगतदर्पा, स्त्रीभावेऽपि दूरपरित्यक्तमाया यथार्थाभिधाना भद्रा नाम देवी । तथा सार्द्ध-
मनुरूपविषयसौख्यमनुभवतो राज्ञो व्रजन्ति वासराः । अन्यदा च स प्रियमित्र आयुःक्षयेण देवलोकान्छ्रित्वा समुत्पन्नस्तस्याः
पुत्रत्वेन, कृतं च समुचितसमये नन्दन इति नाम । धवलपक्षशशधर इव वर्धितः शरीरेण कलाकलापेन च । अन्यदा पित्रा
योग्य इति कलयित्वा निवेशितो निजपदे, जातः स नन्दनो राजा पूर्वप्रवाहेण पालयति मेदिनीम् । एवं च तस्य निर्जरयतः
शत्रुनिवहम्, इन्द्रियगणं च विस्तारयतो दिशमुखेषु निर्मलं यशःप्रसारं गुणनिवहं च, प्रगाशयतो दोषसमूहं पिशुनवर्गं च, नयतः
समुन्नतिं कोशं बन्धुजनं च, परिपालयतः साधुलोकं गुरुजनोपदेशं च, समतिक्रान्तानि चतुर्विंशतिवर्षशतसहस्राणि । अन्यदा

श्री
महावीर-
भगवतो
नन्दन-
भवः ॥

॥ २ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ३ ॥

य बाहिरुज्जाणे समोसठा भयवंतो भीमभवजलहितरणतरंडा विमुद्धसन्नाणाइगुणरयणकरंडा मोहमहामल्लपेळणपयंडा कुमयत-
मोमुसुमूरणचंडमायंडा मिच्छत्तंधजगअवलंबणेकडंडा पडिबोहियभवियकमलखंडा सुगहियनामधेया पोड्डिलाभिहाणा थेरा,
तओ सो राया विण्णायतदागमणो वियसियवयणो समुल्लसियकवोलो वियंभियसवंगरोमंचकंचुओ समागओ वंदणत्थं । तओ
तिपयाहिणीकाऊण पढमदंसणुच्छलियहरिसपमरिसविप्फारियाणं धवलदिट्ठिवायाणं छलेण विलसियसभमरसियकुमुमेहिं पूया-
पम्भारंपिव सवंगियं गुरुणो करेमाणो पयलंतनयणाणंदजलेण पक्खालेउमुवट्ठिओव चरणे चरणेकरसियमाणसो माणसोयर-
हिओ हिओवएसोवलंबकामो कामोवघायसूरस्स सूरिणो निवडिऊण चलणेसु परमपमोयमुवहंतो भणिउमादत्तो—

वज्जिहरहरिसुराणंपि अज्ज मन्नामि अप्पयं अहियं । जं तुम्ह पायपउमं दुल्लहलंभं मए पत्तं ॥ १ ॥

च बहिरुद्याने समवसृता भगवन्तो भीमभवजलधितरणतरण्डा विशुद्धसंज्ञानादिगुणरत्नकरण्डा मोहमहामल्लपीडनप्रचण्डाः कुमततमो-
नाशनचण्डमार्तण्डा मिथ्यात्वान्धजगदवलम्बनैकदण्डाः प्रतिबोधितभय्यकमलखण्डाः सुगृहीतनामधेयाः पोड्डिलाभिधानाः स्थविराः ।
ततः स राजा विज्ञाततदागमनो विकसितवदनः समुल्लसितकपोलो विजृम्भितसर्वाङ्गरोमाञ्चकञ्चुकः समागतो वन्दनार्थम् । ततस्त्रिः
प्रदक्षिणीकृत्य प्रथमदर्शनोच्छलितहर्षप्रकर्षविस्फारितानां धवलदृष्टिपातानां छलेन विलसितसभ्रमरसितकुसुमैः पूजाप्राग्भारमिव
सर्वाङ्गिकं गुरोः कुर्वाणः प्रगलन्नयनानन्दजलेन प्रक्षालयितुमुपस्थित इव चरणे चरणैकरसिकमानसो मानशोकरहितो हितोपदेशो-
पलम्भकामः कामोपघातशूरस्य सूरैर्निपत्य चरणयोः परमप्रमोदमुद्रहन् भणितुमारब्धः—

वज्जिहरहरिसुरेभ्योऽपि, अद्य मन्ये आत्मानमधिकम् । यत्तव पादपद्मं दुर्लभलम्भं मया प्राप्तम् ॥ १ ॥

पोड्डिला-
चार्यस्य
आग-
मनम् ॥

॥ ३ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ४ ॥

ते दूरनिरन्तरवित्थरन्तसुहनिवहभाइणो मणुया । जे तुम्ह चलणकमले कुणंति भसलत्तणं धन्ना ॥ २ ॥
जीविज्जइ कज्जि एत्तियस्स तुच्छेऽपि जीवलोयंमि । जेण किर कहवि तुम्हारिसेत्थ दीसंति तित्थसमा ॥ ३ ॥
उव्वहउ मही भुवणत्तएवि पयडं वसुंधरा नामं । जा अज्जवि तुम्ह सरिच्छपुरिमरयणाइं धारेइ ॥ ४ ॥
इय थुणिऊणं विरए भत्तीए नंदणे नरिंदंमि । जोगोत्ति कलिय कहिउं पारद्वो सूरिणा धम्मो ॥ ५ ॥
भो नरवइ ! संसारे सुचिरं परिभमिय दुक्खसंतत्ता । नरयाइगईसु केऽपि पाणिणोऽणंतकालेणं ॥ ६ ॥
बालतवायरणाओ अहवावि अकामनिज्जरवसेण । पावंति माणुसत्तं कहकहवि हु रिद्धिसंजुत्तं ॥ ७ ॥ जुम्मं ॥
पत्ते य तंमि अविगणियभवभया चत्तधम्मपडिबंधा । हीलियधम्मायरिया उव्वहसियविसिद्धज्जणचेट्ठा ॥ ८ ॥

ते दूरनिरन्तरविस्तरत्सुखनिवहभाजिनो मनुजाः । ये तव चरणकमले कुर्वन्ति भ्रमरत्वं धन्याः ॥ २ ॥
जीव्यते कार्ये इयतः तुच्छेऽपि जीवलोके । येन किल कथमपि युष्मादृशोऽत्र दृश्यन्ते तीर्थसमाः ॥ ३ ॥
उद्वहतु मही भुवनत्रयेऽपि प्रकटं वसुन्धरानाम । याऽद्यापि तव सदृशपुरुषरत्नानि धारयति ॥ ४ ॥
इति स्तुत्वा विरते भक्त्या नन्दने नरेन्द्रे । योग्य इति कलयित्वा कथयितुं प्रारब्धः सूरिणा धर्मः ॥ ५ ॥
भो नरपते ! संसारे सुचिरं परिभ्रम्य दुःखसंतप्ताः । नरकादिगतिषु केऽपि प्राणिनोऽनन्तकालेन ॥ ६ ॥
बालतपआचरणतोऽथवाऽपि अकामनिर्जरावशेन । प्राप्नुवन्ति मानुष्यत्वं कथंकथमपि हि ऋद्धिसंयुक्तम् ॥ ७ ॥ युग्मम् ।
प्राप्ते च तस्मिन्नविगणितभवभयास्त्यक्तधर्मप्रतिबन्धाः । हेलितधर्माचार्या उपहसितविशिष्टजनचेष्टाः ॥ ८ ॥

पोट्टिला-
चार्यस्य
धर्मो-
पदेशः ॥

॥ ४ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ५ ॥

विसणसु पसजंती पाणिवहाईसु संपयद्वंति । भंगुरमवि समरीरं मन्नंता सासयं मूढा ॥ ९ ॥ जुम्मं ॥
अन्ने पुण मणवंछियभोगुवभोगोवलंभभावेऽवि । आणिसमरियपहाणे विस्संभरनायगत्तेऽवि ॥ १० ॥
विसयवामूढाविहु धम्मगिरं सुणिय धम्मगुरुमूले । नरवइ ! नरसिंहो इव पवजं संपवजंति ॥ ११ ॥ जुम्मं ॥
अहवा पुणवसज्जियरज्जदुगुहामलच्छिविच्छड्डो । नरविक्रमनरनाहो तस्सेव सुओ महासत्तो ॥ १२ ॥
एए चिय महणिज्जा पवरं एयाण चेव पुरिसत्तं । जेसिं जणविम्हयकरं चरियं मलहिज्जइ जयंमि ॥ १३ ॥
इमं च सोच्चा नंदणनराहिवेण जंपियं-भयवं ! को एस नरसीहो ? को वा तस्स सुओ नरविक्रमो ? कहां वा एसो
रज्जदुगं लद्धूणवि पवजं पवन्नोत्ति मविन्थरं माहेह, महंतं मे कोउगं । सूरिणा जंपियं-निसामेहि ।

विषयेषु प्रसज्जन्ति प्राणिवधादिषु सम्प्रवर्तन्ते । भङ्गुरमपि स्वशरीरं मन्यमानाः शाश्वतं मूढाः ॥ ९ ॥ युग्मम् ।
अन्ये पुनर्मनोवाञ्छितभोगोपभोगोपलम्भभावेऽपि । आज्ञैश्वर्यप्रधाने विश्वम्भरनायकत्वेऽपि ॥ १० ॥
विषयव्यामूढा अपि हि धर्मगिरं श्रुत्वा धर्मगुरुमूले । नरपते ! नरसिंह इव प्रव्रज्यां संप्रपद्यन्ते ॥ ११ ॥ युग्मम् ।
अथवा पुण्यवशार्जितराज्यद्विकोहामलक्ष्मीविच्छर्दः । नरविक्रमनरनाथस्तस्यैव सूतो महामत्स्वः ॥ १२ ॥
एत एव महनीयाः प्रवरमेतेषां चैव पुरुषत्वम् । येषां जनविस्मयकरं चरितं [त्रं] श्लाघ्यते जगति ॥ १३ ॥
इमं च श्रुत्वा नन्दननराधिपेन जल्पितं-भगवन् ! क एष नरसिंहः ? को वा तस्य सुतो नरविक्रमः ? कथं वा एष राज्यद्विकं
लब्ध्वाऽपि प्रव्रज्यां प्रपन्नः ? इति सविस्तरं कथय, महन्मे कौतुकं । सूरिणा जल्पितं-निशमय ।

पोट्टिला-
चार्येण
कथितं
नरविक्रम-
चरित्रम् ॥

॥ ५ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ६ ॥

अत्थि कुरुविषयतिलयभूया अदिद्वपरचक्रभया, जणनिवहाणुगया जयंती नाम नयरी ।
पालेइ तं च ससहरसरिच्छपसरंतकित्तिपम्भारो, निप्पडिमपयावकंतसत्तुपणिवइयकमकमलो ॥ १ ॥
उत्तुंगतुरयसिंधुरपकलपाइकचकवलकलिओ । सकोव सुरपुरिं परमविक्रमो राय नरसिंधो ॥ २ ॥
विसमच्छो इत्थीलोलुओ य दुग्गावबद्धनिचरई । जस्स हरोऽपि न सरिसो तस्स समं कं जणं भणिमो ? ॥ ३ ॥
तस्स य नीसेसअंतेउरप्पहाणा वयणलायणावगणियपडिपुण्णचंदमंडला सललियवेल्लहलगइविजियरायहंसा कुम्मुण्णय-
कमलकोमलपाडलचलणजुयला रायहाणिव मयरद्वयनरनाहस्स विसालसालव विमलसीलसालीणयामहामोल्लभंडस्स मंजूसव
सवरइसोक्खमणिखंडभंडारस्स चंपयमाला नाम भारिया अहेसि, जीसे भंगुरत्तणं तिरिच्छच्छिविच्छोहेसु न धम्मकम्मुच्छाहेसु

अस्ति कुरुविषयतिलकभूताऽदृष्टपरचक्रभया जननिवहानुगता जयन्तीनाम नगरी ।
पालयति तां च शशधरसदृशप्रसरत्कीर्तिप्राग्भारः । निष्प्रतिमप्रतापाऽऽक्रान्तशत्रुप्रणिपतितक्रमकमलः ॥ १ ॥
उत्तुङ्गतुरगसिन्धुरपकल[समर्थ]पदातिचक्रवलकलितः । शक्र इव सुरपुरीं परमविक्रमो राजा नरसिंहः ॥ २ ॥
विषमाक्षः स्त्रीलोलुपश्च दुर्गावबद्धनित्यरतिः । यस्य हरोऽपि न सदृशस्तस्य समं कं जनं भणामः ? ॥ ३ ॥
तस्य च निःशेषान्तःपुरप्रधाना वदनलावण्यावगणितप्रतिपूर्णचन्द्रमण्डला सललितवेल्लहल[कोमल]गतिविजितराजहंसा कूर्मोन्नत-
कमलकोमलपाटलचरणयुगला राजधानीव मकरध्वजनरनाथस्य विशालशालेव विमलशीलशालीनतामहामूल्यभाण्डस्य मञ्जुषेव
सर्वरतिसौख्यमणिखण्डभण्डारस्य चम्पकमाला नाम भार्याऽऽसीत्, यस्या भङ्गुरत्वं चिरश्चीनाक्षिविक्षोभेषु न धर्मकर्मोत्साहेषु,

नरविक्रम-
चरित्रम् ॥

॥ ६ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ७ ॥

तरलया विमलमणिमुक्ताहारे न विसिद्धलोयववहारे तणुत्तमुदरस्स न सरस्स कुडिलत्तं केसकलावस्स न सप्पणयालावस्स ।
अवि य—

नियरूवविजियसुरवहुजोवणगवाए कुवल्यच्छीए । उब्भडसिगारमहासमुद्दुद्धरिसवेलाए ॥ १ ॥

को तीए भणियविब्भमनेवत्थच्छेययागुणसमूहं । वण्णेउ तरइ तूरंतओऽवि जीहासएणंपि ? ॥ २ ॥

तथा—नियचक्रसंधिरक्खणवियक्खणो पयडपालणाभिरओ । अनोऽन्नबद्धपणओ दूरं संतोससारो य ॥ ३ ॥

सुप्पणिहियपणिहियओ पमुणियरिउचक्कगुविलवावारो । पडुभक्तो गुणरागी निव्वूढभरो महारंभो ॥ ४ ॥

एकैकपढाणगुणो मंतिजणो बुद्धिसारपमुहो से । अत्थी समत्थनयसत्थ(नि)समणवित्थरियमइपसरो ॥ ५ ॥

तरलता विमलमणिमुक्ताहारे न विशिष्टलोकव्यवहारे, तनुत्वमुदरस्य न स्वरस्य, कुटिलत्वं केशकलापस्य न सप्पणयालापस्य । अपि च—

निजरूपविजितसुरवधूयौवनगर्वायाः कुवल्याक्षयाः । उद्भटशृङ्गारमहासमुद्गुर्धर्ववेलायाः ॥ १ ॥

कस्तरया भणितविभ्रमनेपथ्यच्छेकतागुणसमूहम् । वर्णयितुं शक्नोति त्वरमाणोऽपि जिह्वाशतेनापि ॥ २ ॥

तथा—निजचक्रसन्धिरक्षणविचक्षणः प्रकृतिपालनाभिरतः । अन्योऽन्यबद्धप्रणयो दूरं सन्तोषसारश्च ॥ ३ ॥

सुप्रणिहितप्रणिहितकः प्रज्ञातरिपुचक्र[गुप्त]गुपिलव्यापारः । प्रभुभक्तो गुणरागी निर्व्यूढभरो महारम्भः ॥ ४ ॥

एकैकप्रधानगुणो मन्त्रिजनो बुद्धिसारप्रमुखस्तस्य । अस्ति समस्तनयशास्त्र[नि]श्रवणविस्तरितमतिप्रसरः ॥ ५ ॥

नरसिंह-
नृपस्य
वैभवम् ॥

॥ ७ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ८ ॥

अणवरयमसुरकीरंतडमरभयविधुरसुरवहसुहृदं । हीरंतपवररयणं जो सोच्चा तियसरायपुरिं ॥ ६ ॥
उवहसइ सुरगुरुं पिव सबुद्धिमाहप्पपडिहयविपक्खो । तस्म किर मंतिवग्गस्स भणसु केणोवमं कुणिमो ? ॥ ७ ॥ जुम्मं ।
एवंविहगुणे मंतिजणे समारोवियरज्जचित्तामहाभरस्स लीलाए चिय धरं धरंतस्स गामागरनगराउलं धरणिमंडलं,
वसमुवणितस्स जायमरणभयवामोहं दुइंतसामंतसमूहं, पवत्तयंतस्स दीणाणाहजणमणोवंच्छियपूरणेक्कपच्चलाओ महादानसालाओ,
कारितस्स तुंगसिं गोवहसियहिमसेलसिहरसिं गाइं मयणाइमंदिराइं निमामितस्स धम्मत्थपयासणसमत्थाइं समयसत्थाइं,
आराहितस्स दुक्करतवचरणसलिलपक्खालियपावमलाइं गुरुचरणकमलाइं, निवारितस्स जणियजणवामोहं धम्मविरोहं,
सम्माणितस्स गुणगणोदग्गं पणइसयणवग्गं, पुव्वजियसुकयसमुब्भवंतचित्ताइरित्तसोक्खस्स पुरिसत्थसेवणब्भुज्जुयस्स नय-

अनवरतमसुरक्रियमाणडमरभयविधुरसुरवधुसुभटाम् । हियमाणवररत्तां यः श्रुत्वा त्रिदशराजपुरीम् ॥ ६ ॥

उपहसते सुरगुरुमिव स्वबुद्धिमाहात्म्यप्रतिहतविपक्षः । तस्य किल मन्त्रिवर्गस्य भण केनोपमां कुर्मः ? ॥ ७ ॥ युग्मम् ।

एवंविधगुणे मन्त्रिजने समारोपितराज्यचिन्तामहाभारस्य लीलैव धरां धरतो ग्रामाऽऽकरनगराऽऽकुलं धरणिमण्डलं, वशमुप-
नयतो जातमरणभयव्यामोहं दुर्दान्तसामन्तसमूहं, वर्तयतो दीनानाथजनमनोवाञ्छितपूरणैकप्रत्यला महादानशालाः कारयतस्तुङ्गशृङ्गो-
पहसितहिमशैलशिखरशृङ्गाणि मदनादिमन्दिराणि, निशामयतो धर्मार्थप्रकाशनसमर्थानि समयशास्त्राणि, आराधयतो दुष्करतपश्चरण-
सलिलप्रक्षालितपापमलानि गुरुचरणकमलानि, निवारयतो जनितजनव्यामोहं धर्मविरोधं, संमानयतो गुणगणोदग्रं प्रणयिस्वजनवर्गं,
पूर्वार्जितसुकृतसमुद्भवचिन्ताऽतिरिक्तसौख्यस्य पुरुषार्थसेवनाभ्युक्तस्य नय-

नरसिंह-
नृपस्य
वैभवम् ॥

॥ ८ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ९ ॥

विणयवंतस्स दाणाणंदियंबंदिजणसंदोहगुघुडुलडुचगियस्स वोळित्ति वामरा तस्स राइणो भुयणपयडस्स । अन्नया य विचित्त-
चित्तमणहरंमि मंदिरंमि पच्छिमरयणीसमए सुहसेजाए सुत्तस्स तस्स मंदीभूयंमि निदापसरे वियक्खणेण पढियमेकेण
जामरक्खगपुरिसेण—

जे पुवपुरिमवंसप्परोहगाढप्परूढमूलसमं । वैरिकुलकमलनिदलणकुंजरं सयलगुणनिलयं ॥ १ ॥

पुत्तं ठविउं नियए पयंमि पडिवन्नसंजमुजोगा । इह परभवे य कह ते पावित्ति न निव्वुइं पुरिमा ? ॥ २ ॥ (जुम्मं)

एवं च सोच्चा चित्तियं रन्ना-अहो दुल्लंभमेयं, जओ मम एत्तियकालेऽवि पउरासुवि पणइणीसु न एकस्सवि कुलालंबणस्स
पुत्तस्स लाभो जाओ, अच्छउ सेसं, एवं ठिए य किं करेमि ? किं समाराहेमि ?, कत्थ वच्चामि ? कस्स साहेमि ? को
विनयवतो दानाऽऽनन्दितबन्दिजनसन्दोहोद्धुष्टलष्टचरित्रस्यातिक्राम्यन्ति वासराणि तस्य राज्ञो भुवनप्रकटस्य । अन्यदा च विचित्रचित्र-
मनोहरे मन्दिरे पश्चिमरजनीसमये सुखशय्यायां सुप्तस्य तस्य मन्दीभूते निद्राप्रसरे विचक्षणेन पठितमेकेन यामरक्षकपुरुषेण—

ये पूर्वपुरुषवंशप्ररोहगाढप्ररूढमूलसमम् । वैरिकुलकमलनिर्दलनकुंजरं सकलगुणनिलयम् ॥ १ ॥

पुत्रं स्थापयित्वा निजके पदे प्रतिपन्नसंयमोद्योगाः । इह परभवे च कथं ते प्राप्नुवन्ति न निर्वृत्तिं पुरुषाः ? ॥ २ ॥ [युग्मम् ।]

एवं च श्रुत्वा चिन्तितं राज्ञा-अहो दुर्लभमेतद्, यतो ममेयत्कालेऽपि प्रचुरास्वपि प्रणयिनीषु नैकस्यापि कुलालम्बनस्य पुत्रस्य
लाभो जातः, आस्तां शेषम्, एवं स्थिते च किं करोमि ? किं समाराधयामि ? कुत्र व्रजामि ? कस्य कथयामि ? क

याम-
रक्षक-
कथनम् ॥

॥ ९ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ १० ॥

उवाओ ? के वा एरिसकजे सहाया ? को य मे पुरिसयारो ? का वा पुवकम्मपरिणइत्ति खणं किंकायवयमूढयं अणुभविय तवेलं चेव अंगीकयसत्तभावो एवं सम्मं परिभाविउं पवत्तो—

परलोयपवत्ताणं जइवि सुएहिं न होइ साहारो । जं सबंसय उवरिं गओवि नगओ दुहं कुणइ ॥ १ ॥

तहवि य पुवनराहिवसंतइवुच्छेयदुक्खमक्खिवइ । मज्झ मणो पुवनरिंदरक्खिओ कुरुजणवओ य ॥ २ ॥ (जुम्मं)

एत्थंतरे जायाइं समुद्धियमारुंडकारंडवहंसचक्रवायकुलकोलाहलाउलियाइं दिसिमुहाइं विगलंतपभापसरो विच्छाईभूओ तारयानियरो पसरिया सिंदुरेणुपुंजपिंजरा सूरसारहिपभा ताडियाइं पटहमुरवज्जल्लरिभंभाभेरीभंकारभासुराइं पभायमंगलतूराइं समुग्गओ कमलसंडपयंडजडुविच्छडुखंडणुडुमारकरपसरो दिणयरो, तओ उट्टिऊण सयणिज्जाओ निस्सरिओ वासभवणाओ

उपायः ? के वेदशे कार्ये सहायाः ? कश्च मे पुरुषकारः ? का वा पूर्वकर्मपरिणतिरिति क्षणं किंकर्तव्यतामूढतामनुभूय तद्वेलांमेवाङ्गी-
कृतसत्त्वभाव एवं सम्यक् परिभावयितुं प्रवृत्तः—

परलोकप्रवृत्तानां यद्यपि सुनैर्न भवति सहकारः । यत्सवांशत उपरि गतोऽपि न गतो दुःखं करोति ॥ १ ॥

तथापि च पूर्वनराधिपसन्ततिव्युच्छेददुःखमाक्षिपति । मम मनः पूर्वनरेन्द्ररक्षितः कुरुजनपदश्च ॥ २ ॥ युग्मम् ॥

अत्रान्तरे जातानि समुद्धीयमानभारुण्डकारण्डवहंसचक्रवाककुलकोलाहलाकुलानि दिशामुखानि विगलत्प्रभाप्रसरो विच्छाया-
भूतस्तारकानिकरः, प्रसृता सिन्दूरेणुपुञ्जपिञ्जरा सूर्यसारथिप्रभा, ताडितानि पटहमुरजज्जल्लरिभम्भाभेरीभाङ्कारभासुराणि प्रभातमङ्गल-
तूर्याणि, समुद्रतः कमलखण्डप्रचण्डजाड्यविच्छर्दखण्डनोडुमारकरप्रसरो दिनकरः, तत उत्थाय शयनीयान्निस्सृतो वासभवनात्

नरसिंहस्य
सुत-
चिन्ता ॥

॥ १० ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ११ ॥

कयपाभाइयकिच्चो अंगरक्खपीठमदप्पमुहपहाणपरियणाणुगओ अत्थागीमंडवे गंतूण राया अणेगमणिकिरणविच्छुरियंमि
सूरोव पुवपवयसिहरंमि कणयसिहासणंमि निविट्ठो, तयणंतरं च ठियाओ उभयपासेसु चामरग्गाहिणीओ निविट्ठा य निय-
नियट्ठाणे मंतिसामंतसुहडखंडरक्खपामोक्खा पहाणपुरिसा पडिच्छिंयाइं पच्चंतरायपेसियमहरिहपाहुडाइं चित्तियाइं रज्जकजाइं,
खणंतरे य पेसियनीसेसामंतपभिइजणो कहवयपहाणजणपरियरिओ एगंतट्ठिओ रयणिवइयरं बुद्धिसारपमुहाण मंतीणं
संसिऊण पुच्छिउमेवं समारद्धो-भो मंतिणो ! सुणह तुब्भे समयसत्थाइं, बुज्झह तंतमंतपडलाइं, पज्जुवासह विज्जासिद्धे,
सयंपि सबोवहासुद्धबुद्धिणो विवेयह गुविलंपि कज्जजायं, ता साहह कहमिमस्स सुयलाभचिंतासायरस्स पारं वच्चिस्सामोत्ति ?
खणंतरं च चित्तिय जुत्ताजुत्तं भणियं मंतिवग्गेण-देव ! सुट्ठु सट्ठाणे समुज्जमो, अम्हे पुरावि देवस्स एयमट्ठं विन्नविउकामा

कृतप्राभातिककृत्योऽङ्गरक्षकपीठमर्दप्रमुखप्रधानपरिजनानुगत आस्थानीमण्डपे गत्वा राजाऽनेकमणिकिरणविच्छुरिते सूर्य इव पूर्वपर्वत-
शिखरे कनकसिंहासने निविष्टः, तदनन्तरं च स्थिता उभयपार्श्वेषु चामरप्राहिण्यः, निविष्टाश्च निजनिजस्थाने मन्त्रिसामन्तसुभटखण्ड-
रक्षकप्रमुखाः प्रधानपुरुषाः, प्रतीप्सितानि प्रत्यन्तराजप्रेषितमहार्हप्राभृतानि, चिन्तितानि राज्यकार्याणि, क्षणान्तरे च प्रेषितनिश्शेष-
सामन्तप्रभृतिजनः कतिपयप्रधानजनपरिकरित एकान्तस्थितो रजनीव्यतिकरं बुद्धिसारप्रमुखाणां मन्त्रिणां शंसित्वा प्रष्टुमेवं समा-
रब्धः-भो मन्त्रिणः ! शृणुत यूयं समयशास्त्राणि, बुध्यध्वं तन्त्रमन्त्रपटलानि, पर्युपाध्वं विद्यासिद्धान्, स्वयमपि सर्वोपधाशुद्धबुद्धयो
विवेदयत गुपिलमपि कार्यजातम्, तस्मात् कथयत कथमस्य सुतलाभचिन्तासागरस्य पारं व्रजिष्याम इति ? क्षणान्तरं च चिन्तयित्वा
युक्तयुक्तं भणितं मन्त्रिवर्गेण-देव ! सुट्ठु सत्स्थाने समुद्यमः, वयं पुराऽपि देवायैतमर्थं विज्ञपयितुकामा

मन्त्रिणा
सह
विचारणा ॥

॥ ११ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ १२ ॥

आसि, संपयं पुण सयमेव देवेण सिद्धे लद्धं जायं, किं तु देवो अम्हे उवायं पुच्छइ, तत्थ य किं साहेमो ?,
अइदिवनाणनयणोवलब्धरूपमि एत्थ वत्थुमि । कमुवायविहिं भणिमो ? किं वा पच्चुत्तरं देमो ? ॥ १ ॥
आगारिगियगइभणिइगोयरं मिणइ मारिसो अत्थं । एवंविहे य कजे अम्हं को बुद्धिवावारो ? ॥ २ ॥
एयं पुण जाणेमो नियनियकम्माणुरूवठाणेसु । जीवा उवायविरहेवि होंति पुत्ताइभावेण ॥ ३ ॥
हसिऊण भणइ राया जइ एवं जणणिजणगविरहेऽवि । गयणंगणे पइक्खणमुववजंतीह किमजुत्तं ? ॥ ४ ॥
कम्मपहाणत्तणओ ता मा एगंतपक्खमणुसरह । जं दव्वखेत्तकालावि कारणं कज्जसिद्धिमि ॥ ५ ॥
अह भालयलमिलंतकरकमलं जं देवो आणवेइ अवितहमेयंति मन्निऊण बुद्धिसारपमुहो मंतिवग्गो भणिउमादत्तो-देव !

आस्म, साम्प्रतं पुनः स्वयमेव देवेन शिष्टे लष्टं जातं, किन्तु देवोऽस्मानुपायं पृच्छति तत्र च किं कथयामः ?
अतिदिव्यज्ञाननयनोपलब्धरूपेऽत्र वस्तुनि । कमुपायविधिं भणामः ? किं वा प्रत्युत्तरं यच्छामः ? ॥ १ ॥
आकारेऽङ्गितगतिभणितिगोचरं मिनोति मादृशोऽर्थम् । एवंविधे च कार्येऽस्माकं को बुद्धिव्यापारः ? ॥ २ ॥
एतत् पुनर्जानीमो निजनिजकर्मानुरूपस्थानेषु । जीवा उपायविरहेऽपि भवन्ति पुत्रादिभावेन ॥ ३ ॥
हसित्वा भणति राजा यद्येवं जननीजनकविरहेऽपि । गगनाङ्गणे प्रतिक्षणमुपपद्यन्त इह किमयुक्तम् ? ॥ ४ ॥
कर्मप्रधानत्वात् तस्मान्मा एकान्तपक्षमनुसरत । यद्व्यवक्षेत्रकाला अपि कारणं कार्यसिद्धौ ॥ ५ ॥
अथ भालतलमिलत्करकमलं यद्देव आज्ञपयति अवितथमेतदिति मत्वा बुद्धिसारप्रमुखो मन्त्रिवर्गो भणितुमारब्धः-देव !

मन्त्रिणा
सह
विचारणा॥

॥ १२ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ १३ ॥

जइ एवं ता निसामेहि, अत्थि इहेव साहियपयंडचंडियाविजो मुंडमालालंकियविग्गहो निउणो पिसायसाहणेसु साहसिओ साइणीनिग्गहे कयकरणो खेत्तवालावयारेसु खोदक्खमो कन्नविज्जासु ओसहीसहस्ससंपिट्ठरसायणपाणपणासियजराविहुरो विवरपवेसपरितोसियजक्खणीलक्खपरिभोगप्पयारपरूवणपंडिओ मइवइयवेसधारी घोरसिचो नाम तवस्सी ।
अवि य—आगिड्डमि पगिट्ठो सुन्नो पन्नगमहाविमुद्धरणे । विक्खेवकरणदक्खो अमूढलक्खो वसीकरणे ॥ १ ॥

जं सत्थेसु न सिट्ठं बंधुरबुद्धीहिं पुवपुरिसेहिं । जं नो पुवकईणवि कहिंपि मइगोयरंमि गयं ॥ २ ॥

जुत्तीहिंवि जं विहडइ सुयंपि जं सदहंति नो कुसला । जं सुइरंपि हु दिट्ठं सदिज्झइ तंपि दंसेइ ॥ ३ ॥ (जुम्मं)

भणइ य अत्थि असज्झं मज्झं भुवणत्तएवि नो किंपि । जइ सो एयसमत्थो एत्थवि देवो पमाणंति ॥ ४ ॥

यद्येवं तर्हि निशमय अस्तीहैव साधितप्रचण्डचण्डिकाविद्यो मुण्डमालाऽलङ्कृतविग्रहो निपुणः पिशाचसाधनेषु, साहसिकः शाकिनीनिग्रहे, कृतकरणः क्षेत्रपालावतारेषु, क्षौद्रक्षमः कर्णविद्यासु औषधिसहस्रसंपिट्ठरसायनपानप्रणाशितजराविधुरो विवरप्रवेशपरितोषितयक्षिणी-लक्षपरिभोगप्रकारप्ररूपणापण्डितो महाव्रतिकवेषधारी घोरशिवो नाम तपस्वी ।

अपि च—आकृष्टे प्रकृष्टः क्षुण्णः पन्नगमहाविशुद्धरणे । विक्षेपकरणदक्षोऽमूढलक्षो वशीकरणे ॥ १ ॥

यच्छास्त्रेषु, न शिष्टं बन्धुरबुद्धिभिः पूर्वपुरुषैः । यन्नो पूर्वकवीनामपि कस्मिन्नपि मत्तिगोचरे गतम् ॥ २ ॥

युक्तिभिरपि यद्विघटति श्रुतमपि यच्छ्रद्धति नो कुशलाः । यत्सुचिरमपि हु दृष्टं सन्दिह्यते तदपि दर्शयति ॥ ३ ॥ [युग्मम्]

भणति चास्ति असाध्यं मम भुवनत्रयेऽपि नो किमपि । यदि स एतत्समर्थोऽत्रापि देवः प्रमाणमिति ॥ ४ ॥

२

मन्त्रिणा
कृतं घोर-
शिवस्य
मन्त्रशक्ते-
वर्णनम् ॥

॥ १३ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ १४ ॥

एवं सोच्चा रत्ना कोउहलेण भणिया पहाणपुरिसा-अरे आणेह तं सिग्घमेव, जं देवो आणवेइत्ति भणिरुण निक्खंता ते य रायभवणाओ, गया तस्सासमपयं, पणमिरुण निवेइयं से आगमणप्पओयणं, तओ हरिसुप्फुल्लोयणो कयकिच्चमप्पाणं मन्नतो तो चलिओ घोरसिवो रायपुरिसेहिं समं, पत्तो य रायभवणं, दुवारपालनिवेइओ गओ रायसमीवं, दिन्नामणो उव-विट्ठो, सम्माणो उचियपडिवत्तोए नरवङ्गा, खणंतरे य पुच्छिओ एसो-भयवं ! कयरीओ दिसाओ आगमणं ? कत्थ वा गंतवं ? किं वा एत्थावत्थाणप्पओयणंति ? घोरसिवेण भणियं-महाराज ! सिरिपव्याओ आगओऽम्हि, संपयं पुण उत्तरदि-सिसुंदरीसवणकन्नपुरे जालंधरे गन्तुमिच्छामि, जं पुण पुच्छह अवत्थाणपओयणं तत्थ य तुम्ह दंसणमेव, संपयं एयंपि सिद्धंति, नरवङ्गा भणियं-भयवं ! निरवगगहा सुणिज्जइ तुम्ह सत्ती मंततंतेसु ता दंसेसु किंपि कोउगं, तओ जं महाराओ निवेयइत्ति

एवं श्रुत्वा राज्ञा कुतूहलेन भणिताः प्रधानपुरुषाः-अरे आनयत तं शीघ्रमेव, यदेव आज्ञापयतीति भणित्वा निष्क्रान्तास्ते च राजभवनात् गतास्तस्याऽऽश्रमपदं, प्रणम्य निवेदितं तस्याऽऽगमनप्रयोजनं, ततो हर्षोत्फुल्लोचनः कृतकृत्यमात्मानं मन्यमानस्ततश्चलितो घोरशिखो राजपुरुषैः समं, प्राप्तश्च राजभवनं, द्वारपालनिवेदितो गतो राजसमीपं, दत्ताऽऽसन उपविष्टः, संमानित उचितप्रतिपत्त्या नरपतिना, क्षणान्तरे च पृष्ठ एषः-भगवन् ! कतरस्या दिशाया आगमनम् ? कुत्र वा गन्तव्यम् ? किं वाऽत्रावस्थानप्रयोजनमिति ?, घोरशिखेन भणितम्-महाराज ! श्रीपर्वतादागतोऽस्मि, साम्प्रतं पुनः उत्तरदिशासुन्दरीश्रवणकर्णपूरे जालंधरे गन्तुमिच्छामि, यत्पुनः पृच्छथावस्थानप्रयोजनं तत्र च युष्माकं दर्शनमेव, साम्प्रतमेतदपि सिद्धमिति । नरपतिना भणितम्-भगवन् ! निरवग्रहा श्रूयते तव शक्तिर्मन्त्रतन्त्रेषु तस्मादर्शय किमपि कौतुकम्, ततो यन्महाराजो निवेदयतीति

नृपान्तिके
घोर-
शिवस्या-
गमनम् ।

॥ १४ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ १५ ॥

पडिवज्जिय तेहिं तेहिं दिट्ठिवंचणदेवयावयारणनरवेहपुष्पवेहनडुमुट्टिमुहदुखपरिजाणणप्पमुहकोऊइलेहिं वसीकयं घोरसिवेणं नरिंदचित्तं, अह अवसरं लहिरुण भणियं राइणा-भयवं ! किं एएसु चेव कोऊहलेसु तुह विन्नाणपगरिसो उआहु अन्नत्थवि अत्थि ?, मुणिणा भणियं—किमेवमसंभावणागम्भमम्हारिसजणाणुचियं वाहरसि ?, एगसदेणेव साहेसु जं दुकरंपि कीरइ, तओ राइणा निवेइओ पुत्तजम्मलाभविसओ वुत्तंतो, घोरसिवेण भणियं—किमेत्तियमेत्तेण किलिस्ससि ? अहमेयमडुं अकालेवि अविलंबं पसाहेमि, राइणा भणियं—जइ एवं ता परमोऽणुग्गहो, केवलं को एत्थ उवाओ ?, घोरसिवेण भणियं—एगंते निवेयइस्सं, तओ उक्खिचा कुवलयदलसच्छाहा मंतीसु राइणा दिट्ठी, उट्ठिया य इंगियागारकुसला सणियं सणियं नरिंदपासाओ मंतिणो, जायं विजणं, घोरसिवेण जंपियं—महाराय ! कसिणचउइसीनिसिए मए बहुपुष्पफलधूवक्खयवलिभक्खपरियरेण तुमए सह

प्रतिपद्य तैस्तैर्दृष्टिवञ्चनदेवताऽवतारणनरवेधपुष्पवेधनष्टमुष्टिसुखदुःखपरिज्ञानप्रमुखकुतूहलैर्बन्धुश्रीकृतं घोरशिवेन नरेन्द्रचित्तं, अथा-वसरं लब्ध्वा भणितं राज्ञा—भगवन् ! किमेतेषु एव कुतूहलेषु तव विज्ञानप्रकर्ष उताहो अन्यत्राप्यस्ति ?, मुनिना भणितम्—किमेवमसंभावनागर्भमस्मादृशजनानुचितं व्याहरसि ?, एकशब्देनैव कथय यदुष्करमपि क्रियेत ततो राज्ञा निवेदितः पुत्र जन्म-लाभविषयो वृत्तान्तः, घोरशिवेन भणितं—किमियन्मात्रेण क्लिश्यसे ? अहमेतदर्थमकालेऽपि अविलम्बं प्रसाधयिष्यामि, राज्ञा भणितम्—यद्येवं तर्हि परमोऽनुग्रहः, केवलं कोऽत्रोपायः ?, घोरशिवेन भणितम्—एकान्ते निवेदयिष्यामि, तत उत्क्षिप्त्वा कुवलयदल-सच्छाया मन्त्रिषु राज्ञा दृष्टिः, उत्थिताश्च इक्षिताकारकुशलाः शनैः शनैर्नरेन्द्रपार्श्वात् मन्त्रिणः, जातं विजनं, घोरशिवेन भणितम्—महाराज ! कृष्णचतुर्दशीनिशायां मया बहुपुष्पफलधूपाक्षतवलिभक्षपरिकरेण त्वया सह

राजसभायां
मन्त्रजा-
लाविष्क-
रणम् ॥

॥ १५ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ १६ ॥

भयवं महामसाणहुयामणो तप्पणिज्जो, राइणा चित्तिं-कहं नु मए पुप्फाइपरियरेण सह हुयामणो तप्पणिज्जोत्ति ? , अव-
सदोत्ति, अहवा अभिप्पायसाराइं इमिवयणाइं, नो विसंबंधलक्खणदूसणमावहंति, मुणिणा भणियं-महाराय ! सुण्णचक्खुक्खेवो
इव लक्खीयसी, राइणा भणियं-मा एवमासंकह, निवेयह जहा पारद्वं, मुणिणा भणियं—तओ सो भयवं हुयामणो-उब्भड-
पयडियरूवो पयंडजालाकलावभरियनहो । दाही तुज्झं वंछियफलनियरं कप्परुक्खोव्व ॥ १ ॥ राइणा भणियं-जइ एवं ता
सव्वहा आगमिस्सं चउदसीनिसाए, एम अत्थो साहियवोत्ति, पडिवन्नं च तेण, अह कयकुसुमतंओलदाणसम्माणे सट्ठाणंमि
गए घोरसिवे राया निवत्तियदेवयाचरणकमलपूयापडिवत्तीहिं तेहिं तेहिं अस्सदमणाइएहिं विचित्तविणोएहिं अप्पाणं
विणोएंतो पइक्खणं दिणाइं गणमाणो य कालं गमेइत्ति, क्रमेण य पत्ताए कसिणचउदसीए आहूयं मंतिमंडलं, निवेइयं

भगवान् महाश्मशानहुताशनस्तर्पणीयः, राज्ञा चिन्तितम्-कथं नु मया पुष्पादिपरिकरेण सह हुताशनस्तर्पणीय इति । अपशब्द
इति, अथवा अभिप्रायसाराणि ऋषिवचनानि, नो विसम्बन्धलक्षणदूषणमावहन्ति, मुनिना भणितम्-महाराज ! शून्यचक्षुःक्षेप इव
लक्ष्यसे, राज्ञा भणितम्-मा एवमाशङ्कध्वम्, निवेदयत यथा प्रारब्धम् । मुनिना भणितम्-ततः स भगवान् हुताशन-उद्धटप्रकटि-
तरूपः प्रचण्डज्वालाकलापभरितनभोः । दास्यति तुभ्यं वान्छितफलनिकरं कल्पवृक्ष इव ॥ १ ॥ राज्ञा भणितम्-यद्येवं तर्हि सर्वथा
आगमिष्यामि चतुर्दशीनिशायाम्, एषोऽर्थः, साधयितव्य इति, प्रतिपन्नं च तेन । अथ कृतकुसुमताम्बूलदानसंमाने स्वस्थाने गते
घोरशिवे राजा निर्वर्तितदेवताचरणकमलपूजाप्रतिपत्तिभिस्तैस्तैश्चदमनादिकैर्विचित्रविनोदैरात्मानं विनोदयन् प्रतिक्षणं दिनानि
गणयमानश्च कालं गमयति इति, क्रमेण च प्राप्तायां कृष्णचतुर्दश्यामाहूतं मन्त्रिमण्डलं निवेदितं-

हुताशत-
र्पणस्वी-
कृतिः ॥

॥ १६ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ १७ ॥

रहस्सं, पुच्छियं च-संपयं किं कायवन्ति ?, मंतीहिं पभणियं-देव ! किंपागफलाइंपिव मुहंमि महुराइं परिणइदुहाइं अन्नाइं तदियराइं दुहावि दीसंति कज्जाइं, अत्थस्स संसओऽविहु पवित्तिहेउत्ति किं तु निदिट्ठो, अविमुक्काविस्मासेहिं सब्बा उज्जमे-यवं, एवं भणिए राइणा कुसुमतंबोलाइदाणपुव्वगं सम्माणिऊण मंतिवग्गो पेसिओ सगिहे, जाए य रयणिममए सयं कयवे-सपरियत्तो नियत्तियपीठमदाइपरियणो समग्गवल्लिफलफुल्लपमुहमाहणपडलसमेओ करकलियतिक्खग्गखग्गमंडलो घोरसिव-समेओ अलक्खिज्जंतो अंगरक्खेहिं अमुणिज्जंतो दासचेडचाटुकारनियरेहिं वारिज्जमाणो पवत्तिज्जमाणो य पडिक्खेहिं अणुकूलेहिं य अणेगेहिं सउणेहिं सब्बगनिविट्ठविसिद्धरक्खामंतक्खरो संपत्तो महीवई महामसाणदेसं । जं च केरिसं ?—

निलीणविज्जसाहगं पवूढपूयवाहगं, करोडिकोडिसंकडं, रडंतघूयककडं ।

रहस्यं, पृष्टं च-साम्प्रतं किं कर्तव्यमिति । मन्त्रिभिर्भणितम्-देव ! किम्पाकफलानीव मुखे मधुराणि परिणतिदुःखानि अन्यानि तदितराणि द्विधाऽपि दृश्यन्ते कार्याणि, अर्थस्य संशयोऽपि तु प्रवृत्तिहेतुरिति किन्तु निर्दिष्टः, अविमुक्ताविश्वासाः सर्वथा उद्यमि-तव्यम्, एवं भणिते राज्ञा कुसुमताम्बूलादिदानपूर्वकं समान्य मन्त्रिवर्गः प्रेषितः स्वगृहे, जाते च रजनीसमये स्वयं कृतवेषपरावर्तो निवर्तितपीठमर्दादिपरिजनः समग्रवल्लिफलपुष्पप्रमुखसाधनपटलसमेतः करकलिततीक्ष्णाग्रखड्गमण्डलो घोरशिवसमेतोऽलक्ष्यमाणो-ऽङ्गरक्षकैरज्ञायमानो दासचेटचाटुकारनिकरैर्वार्यमाणः प्रवर्त्यमानश्च प्रतिकूलैरनुकूलैश्चानेकैः शकुनैः सर्वाङ्गनिविष्टविशिष्टरक्षामन्त्राक्षरः संप्राप्तो महीपतिर्महाश्मशानदेशम् । यच्च कीदृशम् ?—

निलीनविद्यासाधकं व्यूढपूतवाहकं, करोटिकोटिसङ्कटं रुद्धकककशम् ।

नरसिंह-
नृपस्य
श्मशानं
प्रति
गमनम् ॥

॥ १७ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ १८ ॥

सिवासहस्रसंकुलं मिलंतजोगिणीकुलं, पभूयभूयभीषणं कुसत्तसत्तनासण ॥
पघुट्टदुट्टसावयं जलंततिवपावयं, भमंतडाइणीगणं पवित्तमंसमग्गणं ॥ १ ॥
कहकहकहट्टहासोवलक्खगुरुरक्खलक्खदुपेच्छं । अइरुक्खरुक्खसंबद्धगिद्धपारद्धघोररवं ॥ २ ॥
उत्तालतालमहुम्मिलंतवेयालविहियहलवोलं । कीलावणं व विहिणा विणिम्मियं जमनरिंदस्स ३ ॥

तत्थ य निरुविओ सल्लक्खणभूमिभागो घोरसिवेण, खित्तं च बलिविहाणं कया खेत्तवालपडिवत्ती खणिया वेइया भरिया
खाइरंगाराणं मसाणसमुत्थाणं, भणिओ य राया-अहो सो एस अवसरो ता दढमप्पमत्तो ईसाणकोणे हत्थसयदेससंनिविट्ठो
उत्तरसाहगत्तणं कुणमाणो चिट्ठसु, अणाहूओ य मा पयमवि चलेज्जासित्ति पुणो पुणो निवारिय पेसिओ नरिंदो, गओ य

शिवासहस्रसंकुलं मिलद्योगिनीकुलं, प्रभूतभूतभीषणं कुसत्त्वसत्त्वनाशनम् ॥
प्रघुट्टदुष्टश्चापदं ज्वलत्तीव्रपावकं, भ्रमद्वाकिनीगणं प्रवृत्तमांसमार्गणम् ॥ १ ॥
कहकहकहाट्टहास्योपलक्ष्य-गुरुरक्षोलक्ष्यदुष्प्रेक्ष्यम् । अतिरुक्षवृक्षसंबद्धगुध्रप्रारब्धघोररवम् ॥ २ ॥
उत्तालतालशब्दोन्मिलद्वेतालविहितकोलाहलम् । क्रीडावनमिव विधिना विनिर्मितं यमनरेन्द्रस्य ॥ ३ ॥

तत्र च निरूपितः सल्लक्षणभूमिभागो घोरशिवेन, क्षिप्रं च बलिविधानं, कृता क्षेत्रपालप्रतिपत्तिः, खनिता वेदिका, भरिता
खादिराङ्गारैः स्मशानसमुत्थैः, भणितश्च राजा-अहो स एषोऽवसरो तस्माद् दृढमप्रमत्त, ईशानकोणे हस्तशतदेशसंनिविष्ट उत्तर-
साधकत्वं कुर्वन्तिष्ठ, अनाहूतश्च मा पदमपि चलेति पुनः पुनर्निवार्य प्रेषितो नरेन्द्रः, गतश्च एषः, घोरशिवेनापि आलिखितं मण्डलं,

महाभीषण-
श्मशान-
वर्णनम् ॥

॥ १८ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ १९ ॥

एसो, घोरसिवेणावि आलिहियं मंडलं, निसन्नो तर्हि, निबद्धं तर्हि पउमासणं, कयं सकलीकरणं, निवेशिआ नासावंसग्गे दिट्ठी, कओ पाणायामो, नायविंदुलवोववेयं आढत्तं मंतसुमरणं, समारूढो ज्ञाणपगरिसंमि । इओ य चितियं राइणा-अहं किर पुवं सिक्खं गाहिओ मंतीहि, जहा-अविस्सासो सबत्थ कायवोत्ति, निवारिओ य सव्वायरं पुणो पुणो एएण जहा अणा-हूएण तए नागंतव्वंति, ता समहियायरो य जणइ संकं, न एवंविहा कावालयमुणिणो पाएण कुमलासया हवंति, अओ गच्छामि सणियं सणियमेयस्स समीवं, उवलक्खेमि से किरियाकलावंति विगप्पिउं जाव पट्ठिओ ताव विप्फुरियं से दक्खिणलोयणं, तओ निच्छियवंच्छियत्थलाभो करकलियकरवालो कसिणपडकयावगुंठणो मंदं मंदं भूमिविमुक्कचरणो गंतूण पुट्ठिदेसे ठिओ घोर-सिवस्स, सुणिउमाढत्तो य, सो य ज्ञाणपगरिसत्तणेण अणावेक्खिय अवायं अविभाविय पडिक्कूलत्तं विहिणो अविन्नायतदागमणो निषण्णस्तत्र, निबद्धं तत्र पद्मासनं, कृतं सकलीकरणं, निवेशिता नासावंशाग्रे दृष्टिः, कृतः प्राणायामः, नादविन्दुलवोपपेतमारब्धं मन्त्रस्मरणं, समारूढो ध्यानप्रकर्षे । इतश्च चिन्तितं राज्ञा-अहं किल पूर्वं शिक्षां प्राहितो मन्त्रिभिः, यथा-अविश्वासः सर्वत्र कर्तव्य इति, निवारितश्च सर्वादरं पुनः पुनरेतेन यथा-अनाहूतेन त्वया नाऽऽगन्तव्यमिति, तस्मात् समधिकादरश्च जनयति शङ्कां, नैवंविधाः कापालिकमुनयः प्रायेण कुशलाशया भवन्ति, अतो गच्छामि शनैः शनैरेतस्य समीपम्, उपलक्षयामि तस्य क्रियाकलापमिति विकल्प्य यावत्प्रस्थितस्तावद्विस्फुरितं तस्य दक्षिणलोचनम्, ततो निश्चितवाञ्छितार्थलाभः करकलितकरवालः कृष्णपटकृतावगुण्ठनो मन्दं मन्दं भूमिविमुक्तचरणो गत्वा पृष्ठदेशे स्थितो घोरशिवस्य, श्रोतुमारब्धश्च, स च ध्यानप्रकर्षत्वेन अन्वेक्ष्यापायम्, अविभाव्य प्रतिकूलत्वं विधेरविज्ञाततदागमनो

कपटकला-
कुशल-
घोरशिवेन
आरब्धं
मन्त्र-
स्मरणम् ॥

॥ १९ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ २० ॥

नरवश्योभकरणदक्खाइं मंतक्खराइं पुव्वपवित्तविहिणा समुच्चरितो निसुणिओ रत्ता, परिभावियं चण्णेण-अहो एस दुट्ठतवस्सी
मं थोभविहिणा विबलं काऊण मन्निहितनिहितकत्तियाए परिकुवियकयंतभमुहकोणकुडिलाए विणासिऊण हुयवहं तप्पिउं
वंछति, पहाणनरोवहारविहिणा हि सिज्झंति दुट्ठदेवयाओ, ता किमेस्थ जुत्तं ?, अवि य—

एतस्म किं इयाणि वावडचित्तस्स तिकखखग्गेण । कदलीदलं व सीसं लुणामि पासंडिचंडस्स ॥ १ ॥

अहवा दुट्ठररिउगंधसिंधुगधायदंतुरग्गेण । खग्गेण मज्झ लज्झिज्झईह घायं करतेण ॥ २ ॥

केवलमुवेहणिज्जो नयेम एयंमि होइ पत्थावे । जं थोभकरणविहिणा मरणं मह वंछई काउं ॥ ३ ॥

तथापि-ज्ञाणावरोहवक्खित्तचित्तपसरंमि हणिउकामस्स । सग्गं गयावि गुरुणो होहिति परंमुहा मज्झ ॥ ४ ॥

नरपत्तिस्तम्भकरणदक्षाणि मन्त्राक्षराणि पूर्वप्रवृत्तविधिना समुच्चरन् निश्रुतो राज्ञा, परिभावितं चानेन-अहो ! एष दुष्टतपस्वी मां
स्तम्भविधिना विबलं कृत्वा सन्निहितनिहितकर्त्रिकया परिकुपितकृतान्तभ्रूकोणकुटिलया विनाश्य द्रुतवहं तर्पितुं वाञ्छति, प्रधाननरोप-
हारविधिना हि सिद्ध्यन्ति दुष्टदेवताः, ततः किमत्र युक्तम् ? अपि च—

एतस्य किमिदानीं व्यापृतचित्तस्य तीक्ष्णखज्जेन । कदलीदलमिव शीर्षं लुणामि पाषण्डिचण्डस्य ॥ १ ॥

अथवा दुर्धररिपुगन्धसिन्धुरावातदन्तुगग्गेण । खज्जेन मम लज्जयते इह घातं कुर्वता ॥ २ ॥

केवलमुपेक्षणीयो न चैष एतस्मिन् भवति प्रस्तावे । यत् स्तम्भकरणविधिना मरणं मम वाञ्छति कर्तुम् ॥ ३ ॥

तथापि-ध्यानावरोधव्याक्षिप्तचित्तप्रसरे हन्तुकामस्य । स्वर्गं गता अपि गुरवो भविष्यन्ति पराङ्मुखा मम ॥ ४ ॥

धोरशिवस्य
जाल-
स्फोटः ॥

॥ २० ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ २१ ॥

ता जुत्तमिणं ठाऊण दूरदेसंमि बोहिउं एयं । पढमं दिनपहारे पडिपहरेउं ममेयंमि ॥ ५ ॥
इय चित्तिऊण रण्णा ठाउं दूरे पयंपियं एयं । गिण्हसु करेण सत्थं रे रे पासंडिचंडाल ! ॥ ६ ॥
इइ सोच्चा ज्ञाणेगग्गभंगरोसोवरत्तनयणजुओ । भालयलघडियभडभिउडिभीसणो उट्ठिओ सोऽवि ॥ ७ ॥
करकलियनिसियकत्तियनियंतकसिणप्पमोलिजडिसंगो । अह तिव्वगवघोरं घोरसिवो भणितुमादत्तो ॥ ८ ॥
रे रे दुट्ठनराहिव ! विलज्ज निस्सत्त मा पलाइहिसि । सुयविसयतिक्खदुक्खाओ जेण मोएमि तं झत्ति ॥ ९ ॥
रण्णा पठियं मा गज्ज निष्फलं पहर रे तुमं पढमं । न कयाइवि अम्ह कुले पढमपहारो कओ रिउणो ॥ १० ॥
तत्तो विचित्तवग्गणसुनिउणकरणप्पयारकुसलेण । घोरसिवेणं रन्नो पवाहिया कत्तिया कंठे ॥ ११ ॥

तस्माद् युक्तमिदं स्थित्वा दूरदेशे बोधयित्वा एनम् । प्रथमं दत्तप्रहारे प्रतिहर्तुं ममैतस्मिन् ॥ ५ ॥
इति चिन्तयित्वा राज्ञा स्थित्वा दूरे प्रजल्पितमेतत् । गृहाण करेण शस्त्रं रे रे पाषण्डिचाण्डाल ! ॥ ६ ॥
इति श्रुत्वा ध्यानैकाग्रभङ्गरोषोपरक्तनयनयुगः । भालतलघटितभटभृकुटिभीषण उत्थितः सोऽपि ॥ ७ ॥
करकलितनिशितकर्त्रिकापश्यत्कृष्णात्ममौलिजटासङ्गः । अथ तीव्रगर्वघोरं घोरशिवो भणितुमारब्धः ॥ ८ ॥
रे रे दुष्टनराधिप ! विलज्ज ! निस्सत्त्व ! मा पलायिष्यसे । सुतविषयतीक्ष्णदुःखाद्येन मोचयामि त्वां झटिति ॥ ९ ॥
राज्ञा पठितं मा गर्ज निष्फलं प्रहर रे त्वं प्रथमम् । न कदाचिदपि अस्माकं कुले प्रथमप्रहारः कृतो रिपौ ॥ १० ॥
ततो विचित्रवल्गनसुनिपुणकरणप्रकारकुशलेन । घोरशिवेन राज्ञः प्रवाहिता कर्त्रिका कण्ठे ॥ ११ ॥

नरसिंहस्थ
घोरशिवं
प्रति युद्धार्थं
कथनम् ॥

॥ २१ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ २२ ॥

रक्षावि तक्खणं चिय दक्खत्तणओ इमस्स सत्थजुओ । हत्थो पहारसमए बद्धो नियवाहुबंधेण ॥ १२ ॥
भुयदंडनिविडपीडणविहडियदढपहरणंमि हत्थंमि । मुट्ठिप्पहारपहओ निवाडिओ सो धरणिवट्ठे ॥ १३ ॥
दढमंततंतमिद्धीवि विहडिया तस्स तंमि समयंमि । विवरंमुहंमि दइवे अहवा सवं विसंवयइ ॥ १४ ॥
अह वीसमिऊण खणं घोरसिवो फुरियवीरिओ सहसा । पारद्धो रक्षा सह जुज्जेउं बाहुजुज्जेणं ॥ १५ ॥
मल्लाण व खणमुट्ठीण पडणपरिवत्तणुवल्लणभीमो । सरहसहसंतभूओ अह जाओ समरसंरंभो ॥ १६ ॥
निविडभुयदंडचंडिमसंपीडणविहडियंगवावारो । मुच्छानिमीलियच्छो अह निहओ सो महीवइणा ॥ १७ ॥
एत्थंतरंमि तियसंगणाहिं वियसंतसुरहिकुसुमभरो । जयजयसहुम्मीसो पम्मुको नरवइमिरंमि ॥ १८ ॥

राज्ञाऽपि तत्क्षणं चैव दक्षत्वादस्य शस्त्रयुक्तः । हस्तः प्रहारसमये बद्धो निजबाहुबन्धेन ॥ १२ ॥
भुजदण्डनिविडपीडनविघटितदृढप्रहरणे हस्ते । मुष्टिप्रहारप्रहतो निपातितः स धरणिपृष्ठे ॥ १३ ॥
दृढमन्त्रतन्त्रसिद्धिरपि विघटिता तस्य तस्मिन् समये । विपरीतमुखे दैवे अथवा सर्वं विसंबदति ॥ १४ ॥
अथ विश्राम्य क्षणं घोरशिवः स्फुरितवीर्यः सहसा । प्रारब्धो राज्ञा सह योद्धुं बाहुयुद्धेन ॥ १५ ॥
मल्लानामिव क्षणमुत्थानपतनपरिवर्तनोद्वलनभीमः । सरभसहसद्भूतोऽथ जातः समरसंरम्भः ॥ १६ ॥
निविडभुजदण्डचण्डिमसंपीडनविघटिताङ्गव्यापारः । मूर्च्छानिमीलिताक्षोऽथ निहतः स महीपतिना ॥ १७ ॥
अत्रान्तरे त्रिदशङ्गनाभिर्विकसत्सुरभिकुसुमभरः । जयजयशब्दोन्मिश्रः प्रमुक्तो नरपतिशिरसि ॥ १८ ॥

युद्धे
घोरशिव-
पराजयः ॥

॥ २२ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ २३ ॥

हारद्वहारकंचीकलावमणिमउडमंडियसरीरा । रणज्जगिरमहुरनेउरखपूरिय दसदिसाभागा ॥ १९ ॥
नवपारियायमंजरिसोरभरहसुम्मिलंतभसलकुला । धरियधवलायवत्ता तहागया देवया एका ॥ २० ॥ जुम्मं ।
तीए भणियं नरसिंघ ! निच्छियं तंसि चैव नरसिंघो । जेणेस महापावो खत्तियखयकारओ निहओ ॥ २१ ॥
रणा भणियं कह देवि ! कहसु खत्तियखयंकरो एस ? मइ जीवते संपइ, पडिभणइ निवं तओ देवी ॥ २२ ॥
एएण किंपि सिद्धि समीहमाणेण पावसमणेण । हणिया कलिगवंगंगहूणपंचालपमुहनिवा ॥ २३ ॥
दिट्ठिप्पवंचमाइंदजालपमुहेहिं कूडकवडेहिं । अच्छरियाइं दावितएण को को न वा नडिओ ? ॥ २४ ॥
न य केणवि एस जिओ न यावि एयस्स लक्खियं सीलं । तुमए उभयंपि कयं अहह मई निम्मला तुज्झ ॥ २५ ॥

हारार्धहारकाञ्चीकलापमणिमुकुटमण्डितशरीरा । रणध्वनन्मधुरनूपुरखपूरितदशदिशाभागा ॥ १९ ॥
नवपारिजातमञ्जरीसौरभरभसोन्मिलद्भ्रमरकुला । धृतधवलातपत्रा तथाऽऽगता देवता एका ॥ २० ॥ [युग्मम्]
तया भणितं नरसिंह ! निश्चितं त्वमसि चैव नरसिंहः । येनैष महापापः क्षत्रियक्षयकारको निहतः ॥ २१ ॥
राज्ञा भणितं कथं देवि ! कथय क्षत्रियक्षयङ्करः एषः ? । मयि जीवति सम्प्रति प्रतिभणति नृपं ततो देवी ॥ २२ ॥
एतेन कामपि सिद्धि समीहमानेन पापश्रमणेन । हताः कलिङ्गवज्राङ्गहूणपञ्चालप्रमुखनृपाः ॥ २३ ॥
दृष्टिप्रपञ्चमायेन्द्रजालप्रमुखैः कूटकपटैः । आश्चर्याणि दर्शयता कस्को न वा नटितः ॥ २४ ॥
न च केनापि एष जितो न चापि एतस्य लक्षितं शीलम् । त्वयोभयमपि कृतमहद् मतिर्निर्मला तव ॥ २५ ॥

देवता-
आगमनं
घोरशिव-
स्य च
प्रपञ्च-
कथनम् ॥

॥ २३ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ २४ ॥

इय तुह असरिससाहससुंदरचरिण हारियहिययाए । मम साहसु किंपि वरं जेणाहं तुज्झ पूरेमि ॥ २६ ॥
ताहे मउलियकरकमलसेहरं नामिउं सिरं राया । भणइ तुह दंसणाओऽवि देवि ! अन्नो वरो पवरो ? ॥ २७ ॥
भणियं सुरीए नरवर ! इयरजणोव न जइवि पत्थेसि । तहवि तुह वंछियत्थो होही मज्झाणुभावेण ॥ २८ ॥
इय भणिए नरवइणा पराए भत्तीए पणमिया देवी । लच्छिव पुण्णरहियाण झत्ति अहंसणं पत्ता ॥ २९ ॥
नरिंदोऽवि तारिसमच्चब्भुयं देवीरूपं सहसच्चिय नयणगोयरमइकंतमुवलब्भ चिंताकल्लोलमालाउलो एवं परिभावेइ—
किमेयं सुमिणं उआहु विभीसिया अहवा एयस्स चैव दुट्टकावालिस्स मायापवंचो किं वा मम मइविब्भमो उयाहु
अवितहमेयंति ?

इति तवासदृशसाहससुन्दरचरितेन हृतहृदयायाः । मम कथय किमपि वरं येनाहं तव पूरयामि ॥ २६ ॥
तदा मुकुलितकरकमलशेखरं नमयित्वा शिरो राजा । भणति तव दर्शनतोऽपि देवि ! अन्यो वरः प्रवरः ॥ २७ ॥
भणितं सूर्या नरवर ! इतरजन इव न यद्यपि प्रार्थयसि । तथाऽपि तव वाञ्छितार्थो भविष्यति ममानुभावेन ॥ २८ ॥
इति भणिते नरपतिना परया भक्त्या प्रणमिता देवी । लक्ष्मीरिव पुण्यरहितानां झगिति अदर्शनं प्राप्ता ॥ २९ ॥
नरेन्द्रोऽपि तादृशमत्यद्भुतं देवीरूपं सहसैव नयनगोचरमतिक्रान्तमुपलभ्य चिन्ताकल्लोलमालाकुल एवं परिभावयति—किमेतत्
स्वप्न उताहो विभीषिका ? अथवैतस्य चैव दुष्टकापालिकस्य मायाप्रपञ्चः ? किं वा मम मतिविभ्रम उताहो अवितथमेतदिति ?

पुत्रवर-
प्रदानम् ॥

॥ २४ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ २५ ॥

इय जाव निवो संदेहदोलमालंबितं विकल्पेइ । मा कुणसु संसयं ताव वारिओ गयणवाणीए ॥ १ ॥
घोरसिवोवि मत्तो इव मुच्छिओ इव दृढदुघणताडिओ इव महापिसायनिष्फंदीकओ इव मुसियसारवक्खरो इव
पियविरहमहागहगहिओ इव दुट्ठोसहपाणप्पणट्टचित्तचेयणो इव खणंतरं चिट्ठिय सिसिरमारुएण समासासियसरीरो थोवो-
वलद्धचेयणो मंदमंदमुम्मीलियलोयणजुयलो लज्जावसविसंतुलसवंगोवंगो अइदीणवयणो दीहमुस्ससिय रायाणमवलोइउं पवत्तो,
नरवङ्गावि दढसंजायकरुणभावेण अइदुक्खिओ एसोत्ति उवलक्खिय भणिओ घोरसिवो-भो किमवलोएसि ?, घोरसिवेण
सगगयं भणियं-महाराय ! अवलोएमि नियकम्मपरिणइविलसियं, राइणा भणियं-किमेवं सविसायं जंपसि ?, सब्बहा धीरो
भव परिहर दुरज्झवसायं परिचय कोवकंडुं विमुंच विजयाभिलासं अणुसर पसमाभिरइं पियसु करुणारसं परिचित्तिसु जुत्ताजुत्तं

इति यावन्तुपः सन्देहदोलमालम्ब्य विकल्पयति । मा कुरु संशयं तावद्वारितो गगनवाण्या ॥ १ ॥

घोरशिवोऽपि मत्त इव मूर्च्छित इव दृढदुघणताडित इव महापिशाचनिष्पन्दीकृत इव मुषितसारावस्कर इव प्रियविरहमहा-
प्रहृष्टीत इव दुष्टौषधपानप्रणष्टचित्तचेतन इव क्षणान्तरं स्थित्वा शिशिरमारुतेन समाश्रासितशरीरः स्तोकोपलब्धचेतनो मन्दमन्द-
मुन्मीलितलोचनयुगलो लज्जावशविसंस्थूलसर्वाङ्गोपाङ्गोऽतिदीनवदनो दीर्घमुच्छ्वस्य राजानमवलोकयितुं प्रवृत्तः, नरपतिनाऽपि दृढसंजात-
करुणभावेन अतिदुस्वित एष इति उपलक्ष्य भणितो घोरशिवः-भो किमवलोकयसि ?, घोरशिवेन सगद्गदं भणितं-महाराज !
अवलोकयामि निजकर्मपरिणति विलसितं, राज्ञा भणितं-किमेवं सविषादं जल्पसि ? सर्वथा धीरो भव, परिहर दुरव्यवसायं,
परित्यज कोपकण्डूं, विमुञ्च विजयाभिलाषम्, अनुसर प्रशमाभिरतिं, पिब करुणारसं, परिचिन्तय युक्तायुक्तं,

नरसिंह-
नृपसत्त्वेन-
पराजित-
घोरशिवस्य
पश्चात्तापः॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ २६ ॥

समुज्जसु खुदजणोचियं वाधारंति, अह समीहियत्थसिद्धी न जायत्ति तम्मसि ता गिण्हसु इमं परिकुवियकयंतजीहाकरालं
नीलपहापडलसामलियसयलदिसिचक्रवालं मम करवालं, करेसु मम सरीरविणासणेण नियसमीहियसिद्धिं, जओ मुक्को मए
संपयं पोरिसाभिमाणो तुह कजसाहणट्टाएत्ति । अवि य—

अच्छउ तरंगभंगुरमसारंगं नियसरीरयं दूरे । जीयंपि हु परहियकारणेण धारिंति सप्पुरिसा ॥ १ ॥

जं पुण पढमं चिय तुज्झ कारणे नो समप्पिओ अप्पा । विहिओ य ज्ञाणविग्घो एयं नणु कारणं तत्थ ॥ २ ॥

मम विरहे एस जणो एसो नीसेससाहुवग्गो य । धम्मभंसमवस्सं पाविस्सइ पावलोयाओ ॥ ३ ॥

इण्हि तुह गुरु दुक्खं उवलक्खिय बद्धकक्खडसहावं । निरपेक्खं मज्झ मणो जायं सेसेसु कज्जेसु ॥ ४ ॥

समुज्ज क्षुद्रजनोचितं व्यापारमिति, अथ समीहितार्थसिद्धिर्नजातेति ताम्यसि, तदा गृहाण इमं परिकुपितकृतान्तजिह्वाकरालं
नीलप्रभापटलश्यामलितसकलदिकूचक्रवालं मम करवालं, कुरु मम शरीरविनाशनेन निजसमीहितसिद्धिं, यतो मुक्को मया साम्प्रतं
पौरुषाभिमानस्तव कार्यसाधनार्थमिति । अपि च—

आस्तां तरङ्गभङ्गुरमसारकं निजशरीरकं दूरे । जीवितमपि हु परहितकारणेन धारयन्ति सत्पुरुषाः ॥ १ ॥

यत्पुनः प्रथममेव तव कारणे न समर्पित आत्मा । विहितश्च ध्यानविघ्न एतन्ननु कारणं तत्र ॥ २ ॥

मम विरहे एष जन एष निःशेषसाधुवर्गश्च । धर्मभ्रंशमवश्यं प्राप्स्यति पापलोकात् ॥ ३ ॥

इदानीं तव गुरु दुःखमुपलक्ष्य बद्धकर्कशस्वभावम् । निरपेक्षं मम मनो जातं शेषेषु कार्येषु ॥ ४ ॥

परोपकार-
रसिक-
नरसिंह-
नृपस्य
कापालिकं
प्रति
स्वकीय-
प्राणप्रदाने
तत्परता ॥

॥ २६ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ २७ ॥

घोरसिवेण भणियं-महाभाग ! मा एवमुल्लवेसु, जीवसु तुमं मज्जीविण्णावि जाव जलहिकुलसेलससितारयदिवायरे, पसीयसु मे, वियरसु एकं पसायंति, राइणा भणियं-किमेवं वाहरसि ?, जीवियदाणाओऽवि किमवरमदेयं ? ता असंभंतो पत्थेसु, घोरसिवेण भणियं-जइ एवं ता अणुजाणसु मम एयंमि पज्जलंतजालासहस्सकवलियसलभकुलसंकुले मिसिमिसंतद-ददकलेवरुच्छलंतविस्सगंधुदुरे मसाणहुयासणे पवेसुज्जमं, हवसु धम्मबन्धवो, नन्नहा मे पुव्वविहियमहापावपव्वयकंतस्स अवस्सं विस्सामो भविस्सइत्ति, रण्णा भणियं-कुओ तुह पुव्वं पावसंभवो ?, जओ कयाइं तुमए विविहाइं तवच्चरणाइं आपूरियाइं पावभक्खणदक्खाइं मंतज्झाणाइं पूइयाइं देवकमकमलाइं निव्वत्तियाइं वेयरहस्सज्झयणाइं उवासिओ गुरुजणो पव्वट्ठिया धम्म-मग्गेसु पाणिणो, ता न सब्बहा वोत्तुमवि जुत्तमेयं भवारिसाणं, घोरसिवेण भणियं-महाराय ! अलमलं मम पासंडिचंडालस्स

घोरशिवेन भणितम्-महाभाग ! मैवमुल्लप, जीव त्वं मम जीवितेनापि यावज्जलधिकुलशैलशशितारकदिवाकरान्, प्रसीद मयि-वितर एकं प्रसादमिति । राज्ञा भणितम्-किमेवं व्याहरसि ? जीवितदानादपि किमपरमदेयं ? तस्मादसम्भ्रान्तः प्रार्थय । घोरशिवेन भणितम्-यद्येवं तर्हि अनुजानीहि ममैतस्मिन् प्रज्वलज्जालासहस्रकवलितशलभकुलसङ्कुले दीप्यमानार्धदग्धकलेवरोच्छलद्विस्रगन्धो-दुरे श्मशानहुताशने प्रवेशोद्यमं, भव धर्मबन्धुः, नान्यथा मे पूर्वविहितमहापापपर्वताऽऽक्रान्तस्यावश्यं विश्रामो भविष्यतीति, राज्ञा भणितम्-कुतस्तव पूर्वं पापसम्भवः ? यतः कृतानि त्वया विविधानि तपश्चरणानि, आपूरितानि पापभक्षणदक्षाणि मन्त्रध्यानानि, पूजितानि देवक्रमकमलानि, निवर्तितानि वेदरहस्याध्ययनानि, उपासितो गुरुजनः, प्रवर्तिता धर्ममार्गेषु प्राणिनः, तस्मान्न सर्वथा वक्तुमपि युक्तमेतद् भवादृशानाम् । घोरशिवेन भणितम्-महाराज ! अलमलं मम पाषण्डिचाण्डालस्य

घोर-
शिवस्य
हुताशन-
प्रवेशो-
द्यमः ॥

॥ २७ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ २८ ॥

वीसत्थघाइणो पयडियविचित्तकूडकवडस्स दक्खिन्नरहियस्स निसायरस्सेव निक्करुणस्स, किंपागतुरुफलस्सेव बाहिरमेत्तरम-
णीयस्स बगस्सेव सुसंजमियपाणिप्पायप्पयारस्स भुयंगमस्सेव परच्छिद्दावलोयणनिरयस्स दुज्जणस्सेव मुहमहुरभासिणो
संकित्तणेणं, एवं च सब्बहा विरत्तोऽस्मि पावपंकपडिहत्थाओ नियकडेवराओ, नेव य अन्नो पावविसोहणोवाओ, राइणा
भणियं—भो भो किमेवं पुणो पुणो अत्ताणं अत्ताणं व पुरिसं दूसेसि ?, पयडक्खरं निवेएसु नियपुव्वित्तंतं, घोरसिवेण
भणियं—महाराय ! गरुओ एस वुत्तंतो, राइणा भणियं—किमजुत्तं ?, साहेसु, घोरसिवेण भणियं—जइ एवं ता निसामेहि—

अत्थि सुरसरित्तुसारपवित्तपरिसरुद्देसं विविहावणभवणमालाविभूसियं समूसियसियवेजयंतीरेहंतसुरमंदिरसिहरं सिरिभवणं
नाम नयरं, तत्थ य पयंडमायंडमंडलुहामपयावपरिसोसियविपक्खजलामओ अणेगसमरवावारविट्ठजसो अवन्तिसेणो नाम

विश्वस्तघातिनः प्रकटितविचित्रकूटकपटस्य दाक्षिण्यरहितस्य निशाचरस्येव निष्करुणस्य, किम्पाकतरुफलस्येव बहिर्मात्र-
रमणीयस्य बकस्येव सुसंयमितपाणिपादप्रकारस्य भुजङ्गमस्येव परच्छिद्वावलोकननिरतस्य दुर्जनस्येव मुखमधुरभाषिणः संकीर्तनेन,
एवं च सर्वथा विरक्तोऽस्मि पापपङ्कपूर्णान्निजकलेवरात्, नैव चान्यः पापविशोधनोपायः, राज्ञा भणितम्—भो भो किमेवं पुनः
पुनरात्मानमत्राणमिव पुरुषं दूषयसे ? प्रकटाक्षरं निवेदय निजपूर्ववृत्तान्तं, घोरशिवेनभणितम्—महाराज ! गरुक एष वृत्तान्तः,
राज्ञा भणितम्—किमयुक्तम् ? कथय, घोरशिवेन भणितम्—यद्येवं तर्हि निशमय—

अस्ति सुरसरित्तुषारपवित्रपरिसरोद्देशं विविधाऽऽपणभवनमालाविभूषितं समुच्छ्रितसितवैजयन्तीराजमानसुरमन्दिरशिखरं श्री-
भवनं नाम नगरम्, तत्र च प्रचण्डमार्तण्डमण्डलोद्दामप्रतापपरिशोषितविपक्षजलाशयोऽनेकसमरव्यापारार्जितयशा अवन्तिसेनो नाम

नृपपार्श्वे-
घोरशिवेन
कृताऽऽत्म-
गर्हा—स्व-
पूर्ववृत्तान्त
कथनं च ॥

॥ २८ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ २९ ॥

राया अहेसि, जस्स विजयजत्तापत्थियस्स पत्थिवसहस्सानुगम्ममाणमग्गस्स उदंडपुंडरीयपंडुरच्छत्तच्छाडयगयणाभोगा नट्टदिवसावगासव सोहंति दस दिसाभागा, जस्स य गजंतमत्तकुंजरगंडत्थलगलंतनिरंतरमयजलासारजायदुद्दिणंधयारभीया-भिसारियव अणुसरइ कवाडवियडं वच्छत्थलं रायलच्छी, जस्स चउव्विहाउजघोरघोसं मेहोहरसियंपिव सोऊण दूरं पलायंति रायहंसा, जस्स समरंगणेषु रोसारुणाओ पडिसुहडेसु पडिबिबियाओ पप्फुल्लसुकुमारकरवीरकुसुममालाउव्व रेहिति दिट्ठीओ, तस्स य नियरूवलावन्नजोव्वणगुणावगणियरइप्पवायाओ नीसेमपणइणीपहाणाओ दुवे भारियाओ अहेसि, पत्तलेहा मणोरमा य, पढमाए जाओ अहमेक्को पुत्तो वीरसेणो नाम, बियाए पुण विजयसेणोत्ति, गाहिया दोऽवि अम्हे धणुवेयपरमत्थं कुमली-कया चित्तपत्तच्छेयविणोएसु सिक्खविया य खेडयस्वग्गगुणवणियं जाणाविया महल्लजुद्धं, किं बहुणा ?, मुणाविया सब-

राजाऽऽसीत्, यस्य विजययात्राप्रस्थितस्य पार्थिवसहसानुगम्यमानमार्गस्य उद्दण्डपुण्डरीकपाण्डुरच्छत्रच्छादितगगनाभोगा नष्टदिव-सावकाश इव शोभन्ते दश दिशाभागाः, यस्य च गर्जन्मत्तकुञ्जरगण्डस्थलगलन्निरन्तरमदजलाऽऽसारजातदुर्दिनान्धकारभीताभिसारिका इवानुसरति कपाटविकटं वक्षःस्थलं राजलक्ष्मीः, यस्य चतुर्विधातोद्यघोरघोषं मेघौघरसितमिव श्रुत्वा दूरं पलायन्ते राजहंसाः, यस्य समराङ्गणेषु रोषारुणाः प्रतिसुभटेषु प्रतिबिम्बिताः प्रफुल्लसुकुमारकरवीरकुसुममाला इव राजन्ति दृष्टयः, तस्य च, निजरूपलावण्ययौवन-गुणावगणितरतिप्रवादे निःशेषप्रणयिनीप्रधाने द्वे भार्ये आस्ताम् पत्रलेखा मनोरमा च, प्रथमाया जातोऽहमेकः पुत्रो वीरसेनो नाम, द्वितीयायाः पुनर्विजयसेन इति, प्राहितौ द्वावपि आवां धनुर्वेदपरमार्थं, कुशलीकृतौ चित्रपत्रच्छेदविनोदेषु, शिक्षितौ च खेटकखड्ग-गुणवर्नितं, ज्ञापितौ मल्ल[महा]युद्धं, किं बहुना ज्ञापितौ सर्व-

१ खेटकाद्याघातम् ।

घोरशिव-
पूर्ववृत्तान्ते-
स्वपितु
रवन्तिसेन-
नृप-
स्वरूपम् ॥

॥ २९ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ३० ॥

कलाकलावं, अन्नया य उचिओत्ति परिचितिय ठाविओऽहं ताएण जुवरायपए, दिन्ना य मज्झ लाडवोडमरइडुसोरडुपमुहा देसा कुमारभुत्तीए, परिपालेमि जुवरायत्तणं, ममपि अणुमग्गमणुसरइ सुहडाडोवसंकुडा पगलंतगंडत्थला दप्पुद्धुरसिंधुरघडा, ममावि मग्गओ धावन्ति तरलतरतुरंगपहकरा, मज्झंपि परसुसेल्लचंडगंडीवसरविसरकुंतगयापहरणहत्थाइं वित्थरन्ति चउद्दिंसिवि पुरिसबलाइंति, दुइयस्सवि मज्झ सवत्तभाउणो दिन्नाइं ताएण कइवयगामसयाइं, एवं च विसयसुहमणुहवंताणं वच्चंति वासरा ।

अण्णया खणविपरिणामधम्मयाए जीवलोकविलसियाणं पइसमयविणामसीलयाए आउयकम्मदलियाणं अप्पडिहयसासणत्तणओ जममहारायस्स सुरिंदचावचवलयाए पियजणसंपओगसमुग्भवसुहस्स पाविओ अवन्तिसेगराया पंचत्तंति, कयंमि य तम्मयकिच्चे मंतिमामंतसरीररक्खप्पामोक्खपहाणलोएण निवेशिओऽहं रायपए, पयट्टियाइं मए तायस्स सग्गंगयस्स कएण

कलाकलापम्, अन्यदा च उचित इति परिचिन्त्य स्थापितोऽहं तातेन युवराजपदे, दत्ताश्च मह्यं लाटचौडमहाराष्ट्रसौराष्ट्रप्रमुखा देशाः कुमारभुक्त्यै, परिपालयामि युवराजत्वं, ममापि अनुमार्गमनुसरति सुभटाटोपसङ्कुला प्रगलद्गण्डस्थला दर्पोद्धुरसिन्धुरघटा, ममापि पृष्ठतो धावन्ति तरलतरतुरङ्गपहकराः, ममापि परशुसेल्लचण्डगाण्डीवशरविसरकुन्तगदाप्रहणहस्तानि विस्तरन्ति चतुर्दिक्ष्वपि पुरुषबलानीति, द्वितीयस्यापि मम सपत्नभ्रात्रे दत्ता तातेन कतिपयग्रामशतानि, एवं च विषयसुखमनुभवतो व्रजन्ति वासराः ।

अन्यदा श्रृणविपरिणामधर्मत्वेन जीवलोकविलसितानां प्रतिसमयविनाशशीलत्वेन आयुःकर्मदलिकानामप्रतिहतशासनत्वाद् यमराजस्य, सुरेन्द्रचापचपलत्वेन प्रियजनसम्प्रयोगसमुद्भवसुखस्य प्राप्तोऽवन्तिसेनराजः पञ्चत्वमिति, कृते च तन्मृतकृत्ये मन्त्रिसामन्तशरीररक्षप्रमुखप्रधानलोकेन निवेशितोऽहं राजपदे, प्रवर्तितानि मया तातस्य स्वर्गङ्गतस्य कृतेन

वीरसेन-
युवराज-
पदारोपणं
नृपस्य
परलोक-
गमनश्च ॥

॥ ३० ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ३१ ॥

तडियक्पडियदीणाणाहाणिस्सियविदेसियजणाण महादाणां कारावियां उत्तुंगसिगसुंदरां देवमंदिरां निरुवियां अवारि-
यसत्तां, कालक्रमेण य विगओ मम सोगो, वसीकयं सामंतचक्रं, निव्वासिया नियमंडलविलुंपगा पयट्टिओ पुव-
पुरिसमग्गो । अन्नया य—

सियसिंधुरखंधगओ विलयाजणधुवमाणसियचमरो । धरियधवलायवत्तो किंकरनरनियरपरियरिओ ॥ १ ॥

उम्मग्गपयट्टुहामतुरयवट्टुक्खउद्धयरओहो । नयराओ निग्गओहं वणलच्छीपेच्छणट्टाए ॥ २ ॥

जाव य तत्थ पेच्छामि पुप्फफलसमिद्धबंधुरं तरुणतरुगणं परिभ्रमामि माहवीलयाहरेसु अवलोएमि कयलीदलाणं
रुंदत्तणं निरिक्खामि संपिण्डियससिखंडपंडुरं केयइपत्तसंचयं अग्घाएमि अणग्घवउलमालियासुरहिपरिमलं करेमि करतलेण

तटिककार्पटिकदीनानाथानिश्रितवैदेशिकजनेभ्यः महादानानि, कारितानि उतुङ्गशृङ्गसुन्दराणि देवमन्दिराणि, निरूपितान्यवारि-
तसत्त्वानि, कालक्रमेण च विगतो मम शोकः, वशीकृतं सामन्तचक्रं, निर्वासिता निजमण्डलविलुम्पकाः, प्रवर्तितः पूर्वपुरुषमार्गः ।
अन्यदा च—

सितसिंधुरस्कन्धगतो वनिताजनधूयमान सितचामरः । धृतधवलातपत्रः किङ्करनरनिकरपरिकरितः ॥ १ ॥

उन्मार्गप्रवृत्तोहामतुरगघटोत्क्षतोद्धृतरजओघः । नगरान्निर्गतोऽहं वनलक्ष्मीप्रेक्षणार्थम् ॥ २ ॥

यावच्च तत्र प्रेक्षे पुष्पफलसमृद्धबन्धुरं तरुणतरुगणं, परिभ्रमामि माधवीलतागृहेषु, अवलोकयामि कदलीदलानां रुन्दत्वं
निरीक्षे संपिण्डितशशिखण्डपाण्डुरं केतकीपत्रसञ्चयं, जिघ्रामि अनर्घ्यबहुलमालिकासुरभिपरिमलं, करोमि करतलेन सौरभभरलोभ

वीरसेन-
राज्याप्ति-
र्वनलक्ष्मी-
प्रेक्षणश्च ॥

॥ ३१ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ३२ ॥

सोरभभरलोभमिलंतरणज्झणंतफुल्लंधयरिच्छोलिलिहिजमाणमयरंदं नवसहयारीमंजरीपुंजं ताव सहसच्चिय सुणेमि नियपरि-
यणकलयलं । कहं ?—

सामी ! पेच्छह गयणंगणंमि कह वट्टए महाजुज्झं ? । सज्झसकरमइभीमं सुराण विजाहराणं वा ॥ १ ॥

एवं सोच्चा मएवि उत्ताणीकयानिमेसलोयणेण उड्डमवलोयमाणेण दिट्ठा विविहप्पयारेहिं जुज्झमाणा गयणंमि विजाहरा,
ते य एवं जुज्झंति—

सियभल्लयसवलसिल्लसूल अवरोप्परु मेल्लहिं भिंडिमाल । वंचावहि तक्खणि लद्धरक्ख पुण पहरह जय जस सव्वपक्ख ?

खणु निट्ठुरमुट्ठिहिं उट्ठियंति, खणु पच्छिमभागमणुव्वयंति ।

खणु जणगजणणि गालीउ देंति, खणु नियसौंडीरिम कित्तयंति ॥ २ ॥

मिलद्वणज्झणत्पुष्पन्धयरिच्छोलिलिह्यमानमकरन्दं नवसहकारमञ्जरीपुञ्जं तावत् सहसैव शृणोमि निजपरिजनकलकलम् । कथम् ?

स्वामिन् ! प्रेक्षस्व गगनाङ्गणे कथं वर्तते महायुद्धम् । साध्वसकरमतिभीमं सुराणां विद्याधराणां वा ॥ १ ॥

एवं श्रुत्वा मयाऽपि उत्तानीकृतानिमेषलोचनेन, ऊर्ध्वमवलोकमानेन दृष्टा विविधप्रकारैर्युध्यमाना गगने विद्याधराः, ते
चैवं युध्यन्ते—

शितभल्लकसर्वलसिल्लशूलान् परस्परं मुक्तभिन्दिपालान् । वञ्चयन्ति तत्क्षणं लब्धरक्षाः पुनः प्रहरन्ति जययशः सर्वपक्षाः ॥ १ ॥

क्षणे निष्ठुरमुष्टिभिरुत्तिष्ठन्ति, क्षणे पश्चिमभागमनुव्रजन्ति । क्षणे जनकजननीनां गालीर्ददति क्षणे निजशौण्डीयं कीर्तयन्ति ॥ २ ॥

गगने
विद्या-
धराणां
महायुद्ध-
प्रेक्षणम् ॥

॥ ३२ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ३३ ॥

अच्छी निमीलियसुय रहिं चिर साहिय विजयविज, उणु खणे खणे जायहिं जुझसज ।
अविगणिय मरण रणरसियचित्त, भुयदंडमहाबलमयविलित ॥ ३ ॥
इय तेसिं खयरानं परोप्परं जुझिराणमेकेणं । लद्धुण छलं अन्नो पहओ गुरुमोग्गरेण सिरे ॥ ४ ॥
पडिओ धरणीवट्टे ममंतिए विगयचेयणो सो य । मुच्छानिमीलियच्छो विच्छाओ छिन्नरुक्खोव ॥ ५ ॥
एत्थंतरे तयणुमग्गेण चैव कड्डियनिसियखग्गो पधाविओ इयरो विजाहरो तस्स वहनिमित्तं, मुणिओ य मए जहा एसो
एयस्स विणासणकए एतित्ति, तओ मए भणिया सद्वेहिणो धाणुहिया अंगरक्खा य, जहा—
रे रे रक्खह एयं भूमीतलनिवडियं महाभागं । एयं विणासणुज्जुयमित्तं खयरं पडिक्खलह ॥ १ ॥

अक्षिणी निमील्य स्वपन्ति चिरसाधितविजयविद्याः, पुनः क्षणे क्षणे जायन्ते युद्धसज्जाः ।
अविगणय्य मरणं रणरसिकचित्ताः । भुजदण्डमहाबलमदविलिप्ताः ॥ ३ ॥
इति तेषां खेचराणां, परस्परं युद्धमानानामेकेन । लब्ध्वा छलमन्यः प्रहतो गुरुमुद्रेण शिरसि ॥ ४ ॥
पतितो धरणीपृष्ठे, ममान्तिके विगतचेतनः स च । मूर्च्छानिमीलिताक्षो, विच्छायश्छिन्नवृक्ष इव ॥ ५ ॥
अत्रान्तरे तदनुमार्गेणैव कृष्टनिशितखङ्गः प्रधावित इतरो विद्याधरस्तस्य बधनिमित्तं, ज्ञातश्च मया यथैष एतस्य विनाशनकृते
एतीति, ततो मया भणिताः शब्दवेधिनो धानुष्का अङ्गरक्षकाश्च, यथा—
रे रे रक्षत एनं भूमितलनिपतितं महाभागम् । एतं विनाशनोद्यतमानं खचरं प्रतिस्खलत ॥ १ ॥

युद्धे-
एकविद्या-
धरस्य
पराजयः॥

॥ ३३ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ३४ ॥

असिखेडयहत्थेहिं तस्संगं छाहयं वरभडेहिं । ओगासमलभमाणो रुद्धो खयरो तओ भणइ ॥ २ ॥
हे भो नरिंद ! मुंचसु एयं खयराहं मम वहट्ठा । एसो खु मज्झ वइरी विणासियवो मएऽवस्सं ॥ ३ ॥
भणिओ य मए खयरो किं पलवसि तं पिमायगहिओव । किं एस खत्तधम्मो ? जेणेवमहं करेमिति ॥ ४ ॥
किं चावरद्धमिमिणा जेणेयं मारिउं समीहेसि । सो भणइ एस मम दारभोगरसिओत्ति ता हणिमो ॥ ५ ॥
ताहे मए स भणिओ साहू इयरो व होउ नऽप्पेमि । सरणागयरक्खणलक्खणं च राईण खत्तवयं ॥ ६ ॥
उब्बद्धमिउडिभंगो रोसारुणनयणजुयलदुप्पेच्छो । फरुसक्खरेहिं खयरो ताहे मं भणिउमादत्तो ॥ ७ ॥
रे रे दुट्ठनराहिव ! मा बोहसु केसरिं सुहपसुत्तं । दिट्ठीविसाहितुंडं कण्डूयसु मा करग्गेण ॥ ८ ॥

असिखेटकहस्तैस्तस्याङ्गं छादितं वरभट्टैः । अवकाशमलभमानो रुद्धः खचरस्ततो भणति ॥ २ ॥
हे भो नरेन्द्र ! मुञ्च एतं खचराधमं मम वधार्थम् । एष खु मम वैरी विनाशयितव्यो मयाऽवश्यम् ॥ ३ ॥
भणितश्च मया खचरः किं प्रलपसि त्वं पिशाचगृहीत इव । किमेष क्षत्रधर्मो येनैवमहं करोमीति ॥ ४ ॥
किं चापराद्धमनेन येनैतं मारयितुं समीहसे । स भणति एष मम दारभोगरसिक इति तस्माद् हन्मः ॥ ५ ॥
तदा मया स भणितः साधुः, इतरो वा भवतु नार्पयामि । शरणागतरक्षणलक्षणं च राज्ञां क्षत्रव्रतम् ॥ ६ ॥
उद्बद्धभृकुटिभङ्गो रोषारुणनयनयुगलदुष्प्रेक्षः । परुषाक्षरैः खचरस्तदा मां भणितुमारब्धः ॥ ७ ॥
रे रे दुष्टनराधिप ! मा बोधय केसरिणं सुखप्रसुप्तम् । दृष्टिविषाहितुण्डं कण्डूयस्व मा कराम्रेण ॥ ८ ॥

वीरसेन-
कृता
पराजित-
विद्याधर-
स्य वधार्थ-
मागतस्य
तर्जना ॥

॥ ३४ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ३५ ॥

जालालिभीममग्निं अवक्रमसु य मा तुमं पयंगोव । जइ वंछसि चिरकालं रज्जं काउं महियलंमि । ९ ॥
भणिओ य मए एसो किं रे वाहरसि मुक्कमजाय ! । सप्पुरिसमगलग्गस्स मज्झ जं होइ तं होउ ॥ १० ॥
चिरकालजीविणवि पेरेत्तेऽवस्समेव मरियवं । ता अवसर दिट्ठिपहाओ कुणसु जं तुज्झ पडिहाइ ॥ ११ ॥
जइ एवं ता विहिणो मा दाहिसि दूषणं तुमं राय ! इय भणिऊण सरोसो खयरो सो गयणमुप्पइओ ॥ १२ ॥
तयणंतरं मए निरूविओ सो भूमितलनिवडिओ विजाहरो जाव अज्जवि सजीवो ताहे काराविया चंदणरसच्छडापहाणा
सिसिरोवयारा संवाहियाइं सरीरसंवाहणनिउणेहिं पुरिसेहिं सवंगाइं, खणंतरेण लद्धा तेण चेयणा उम्मीलियं नयणनलिणं अव-
लोइयं दिसिमंडलं आलविओ पासवत्ती परियणो-भो भो महायस ! कहमहमिह महीवट्टे निवडिओ ?, कत्थ वा वेरिविजाहरो !,

जालालिभीममग्निमवक्राम च मा त्वं पतङ्ग इव । यदि वाञ्छसि चिरकालं राज्यं कर्तुं महीतले ॥ ९ ॥

भणितश्च मयैष किं रे व्याहरसि मुक्कमर्यादः । सत्पुरुषमार्गलग्नस्य मम यद्भवति तद्भवतु ॥ १० ॥

चिरकालजीवितेनापि पर्यन्तेऽवश्यमेव मर्त्यव्यम् । तस्मादपसर दृष्टिपथात् कुरुष्व यत्तुभ्यं प्रतिभाति ॥ ११ ॥

यद्येवं तर्हि विधेर्मा दास्यसि दूषणं त्वं राजन् ! । इति भणित्वा सरोषः खचरः स गगनमुत्पतितः ॥ १२ ॥

तदनन्तरं मया निरूपितः स भूमितलनिपतितो विद्याधरो यावदद्यापि सजीवस्तदा कारिताश्चन्दनच्छटाप्रधानाः शिशिरोपचाराः,
संवाहितानि शरीरसंवाहननिपुणैः पुरुषैः सर्वाङ्गानि, क्षणान्तरेण लब्धा तेन चेतना, उन्मीलितं नयननलिनम्, अवलोकितं
दिङ्मण्डलम्, आलपितः पार्श्ववर्ती परिजनः-भो भो महायशः ! कथमहमिह महीपृष्ठे निपतितः ? कुत्र वा वैरीविद्याधरः ?,

भूमितल-
निपतित
विद्याधरस्य
रक्षा ॥

॥ ३५ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ३६ ॥

को वा एस देसो ?, किंणामं इमं नयरं ? को वा एसो छत्तच्छायानिवारियरविकरपसरो परिचलंतधवलचामरजुयलो मज्झकए नरनियरं वावारितो पुरो संठिओ चिड्डइ महायसो नराहिवइत्ति ?, इमं च सोच्चा निवेइयं से परियणेण गयणपडणाओ आरब्ध सव्वं जहावित्तंति । तओ सो खयरो दीहं नीससिय मम पच्चासन्ने ठाऊण जोडिय करसंपुडं विन्नविउ-माढत्तो-महाभाग ! धन्ना सा महिमहिला जीसे तं पई, कयलक्खणा इमे भिच्चा सेवन्ति जे तुह चरणकमलं, धन्ना ते सुहडा जे तुह कजे तणं व नवि गणंति नियजीवियं, अहो ते परोवयारित्तणं अहो सत्पुसिक्कम्माणुवत्तित्तणं अहो नियक्कज्जनिरवेक्खया अहो सरणागयवच्छलत्तणं, न सव्वहा मम मणागं पि पीडमुप्पाएइ सत्तुपराभवो जं तुमं सयमेव पुरिसरयणभूओ दिट्ठोसि, मए मणियं-महाभाग ! अणवेक्खियजुत्ताजुत्तवियारो हयविही जं तुम्हारिसाणवि निवडंति एरिसीओ आवयाओ, अणणु-
को वा एष देशः ? किं नाम इदं नगरं ? को वैष छत्रच्छायानिवारितरविकरप्रसरः परिचलद्धवलचामरयुगलो मम कृते नरनिकरं व्यापारयन् पुरः संस्थितस्तिष्ठति महायशा नराधिप इति । इदं च श्रुत्वा निवेदितं तस्य परिजनेन गगनपतनादारभ्य सर्वं यथावृत्तमिति । ततः स खचरो दीर्घं निःश्वस्य मम प्रत्यासन्ने स्थित्वा योजयित्वा करसम्पुटं विज्ञपयितुमारब्धः-महाभाग ! धन्या सा मही-महिला यस्यास्त्वं पतिः, कृतलक्षणा इमे मृत्याः सेवन्ते ये तव चरणकमलं, धन्यास्ते सुभटा ये तव कार्ये तृणमिव नापि गणयन्ति निजजीवितम्, अहो तव परोपकारित्वम्, अहो सत्पुरुषानुवर्तित्वम्, अहो निजकार्यनिरपेक्षता, अहो शरणागतवत्सलत्वं, न सर्वथा मम मनागपि पीडामुत्पादयति शत्रुपराभवो यत्त्वं स्वयमेव पुरुषरत्नभूतो दृष्टोऽसि, मया भणितं-महाभाग ! अनपेक्षितयुक्तायुक्त-विचारो हतविधिर्यद् युष्मादृशानपि निपतन्ति ईदृश्य आपदः, अननु-

भूमितल-
पतित
विद्याधरस्य
इतस्ततोऽ
वलोकनं
तथा-
स्वजना-
ख्यातं पूर्व-
वृत्तम् ॥

॥ ३६ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ३७ ॥

भूयपुव्वमवि पावंति विसमं दसाविवागं, सव्हा असरिसमिमं जेण न कयाइं रंभाथंभो सहइ मत्तमायंगगंडयलकंडूवुच्छेयं,
(न रेहइ जुज्जमाणो मुणालतंतू) पासंमि, को पुण साहेसु एत्थ वइयरो ?, खचरेण भणियं—किमेत्थ कहियवं ?, पच्चक्खमेव
दिट्ठं महाणुभागेणं, मए भणियं—सम्मं निवेएसु, खचरेण भणियं—जइ कोऊहलं ता निसामेसु—

कलहोयकूलकोडीविराडो रयणकोडिविच्छुरिओ । वेयड्ढुगिरी तुमएवि निसुणिओ भरहखेत्तंमि ॥ १ ॥

सुरसिद्धजक्खरक्खसकिंनरकिंपुरिसमिहुणरमणिज्जो । सुरहिवरकुसुमतुरुसंडमंडिउदामदिसिनिवहो ॥ २ ॥

विज्जाहररमणीजनरमणीयं विजियसव्वपुरसोहं । तत्थऽत्थि गयणवल्लभनयरं नामेण सुपसिद्धं ॥ ३ ॥

तत्थ य राया निवसइ समग्गविज्जासहस्सबलकलिओ । पणमंतखयरमणिमउडकिरीडटिविडिक्कियग्गकमो ॥ ४ ॥

भूतपूर्वमपि प्राप्नुवन्ति विषमं दशाविपाकं, सर्वथाऽसदृशमिदं येन न कदाचिद् रम्भास्तम्भः सहते मत्तमातङ्गगण्डस्थलकण्डू-
व्युच्छेदं [न राजते युध्यमानो मृणालतन्तुः] पार्श्वे कः पुनः कथयात्र व्यतिकरः ? खचरेण भणितम्—किमत्र कथयितव्यम् ?
प्रत्यक्षमेव दृष्टं महानुभागेन, मया भणितम्—सम्यग् निवेदय खचरेण भणितं—यदि कुतूहलं तर्हि निशमय—

कलधौतकुलकोटिविराजितो रत्नकोटिविच्छुरितः । वैताढ्यगिरिस्त्वयाऽपि निश्रुतो भरतक्षेत्रे ॥ १ ॥

सुरसिद्धयक्षराक्षसकिन्नरकिंपुरुषमिथुनरमणीयः । सुरभिवरकुसुमतरुषण्डमण्डितोदामदिग्निवहः ॥ २ ॥

विद्याधररमणीजनरमणीयं विजितसर्वपुरशोभम् । तत्रास्ति गगनवल्लभनगरं नाम्ना सुप्रसिद्धम् ॥ ३ ॥

तत्र च राजा निवसति समप्रविद्यासहस्रबलकलितः । प्रणमत्खचरमणिमुकुटकिरीटमण्डिताग्रक्रमः ॥ ४ ॥

४

खचरेण
भणितं
निज-
चरित्रम् ॥

॥ ३७ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ३८ ॥

नियबलतुलियाखंडलपरक्रमो गुरुपयावहयसत्तू । तिहुयणविक्रवायजसो नामेणं विजयराओत्ति ॥ ५ ॥
रूवाइगुणसमिद्धाए तस्स भज्जाए हिययदइयाए । कंतिमईए पुत्तत्तणेण जाओ अहं एको ॥ ६ ॥
पकओ पुरे पमोओ मह जम्मे तत्थ खयरराएणं । करिणो मोत्तूण परे विमोइया बंधणेहिंतो ॥ ७ ॥
अह सुपसत्थंमि दिणे सम्माणिय पणइसयणगुरुवग्गं । जयसेहरोत्ति नामं ठवियं मम गुरुजणेणंति ॥ ८ ॥
गयणंगणपरिसक्कणपमोक्खविज्जाओ गाहिओ अहयं । अह तरुणभावपत्तो गुरुहिं परिणाविओ भज्जं ॥ ९ ॥
पउमावइत्ति नामेण पवरविज्जाहरिंदकुलजायं । रूवाइगुणगणेणं विजयपढायंव कामस्स ॥ १० ॥ जुम्मं ।
एस पुण बहरिखयरो रहनेउरचक्कवालपुरपहुणो । सिरिसमरसिंहनामस्स अत्तओ अमरतेओत्ति ॥ ११ ॥

निजबलतुलितखण्डलपराक्रमो गुरुप्रतापहतशत्रुः । त्रिभुवनविख्यातयशः नाम्ना विजयराज इति ॥ ५ ॥
रूपादिगुणसमृद्ध्यास्तस्य भार्याया हृदयदयितायाः । कान्तिमत्याः पुत्रत्वेन जातोऽहमेकः ॥ ६ ॥
प्रकृतः पुरे प्रमोदो मम जन्मनि तत्र खचरराजेन । करिणो मुक्त्वा परे विमोचिता बन्धनेभ्यः ॥ ७ ॥
अथ सुप्रशस्ते दिने संमान्य प्रणयिस्वजनगुरुवर्गम् । जयशेखर इति नाम स्थापितं मम गुरुजनेनेति ॥ ८ ॥
गगनाङ्गणपरिभ्रमणप्रमुखविद्या ग्राहितोऽहम् । अथ तरुणभावप्राप्तो गुरुभिः परिणायितो भार्याम् ॥ ९ ॥
पद्मावतीति नाम्ना प्रवरविद्याधरेन्द्रकुलजाताम् । रूपादिगुणगणेन विजयपताकामिव कामस्य ॥ १० ॥ [युग्मम्]
एष पुनर्वैरी खचरो रथनूपुरचक्रवालपुरप्रभोः । श्रीसमरसिंहनाम्न आत्मजोऽमरतेज इति ॥ ११ ॥

स्वकुटुम्ब-
वर्णनम् ॥

॥ ३८ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ३९ ॥

बालवयस्सो मम गाढरूढपेमाणुबंधसव्वस्सो । विस्सासपयं सवेसु पुच्छणिज्जो य कज्जेसु ॥ १२ ॥
सहसयणपाणभोयणचंक्रमणट्टाणकरणनिरयाणं । अम्हं दोण्हवि कालो वोल्ह दढमेकचित्ताणं ॥ १३ ॥
अह परियणेण मज्झं निवेइयं एगया रहट्टाणे । जह एस तुज्झ मित्तो विरूवचारी कलत्तंमि ॥ १४ ॥
असद्दहणाओ मए स परियणो वारिओ खरगिराहिं । अघडंतमेवमन्नं न भासियव्वं मह पुरोत्ति ॥ १५ ॥
सयमवि दिट्ठं जं जुत्तिसंगयं तं वयंति सप्पुरिसा । सहसत्ति भासियाइं पच्छाऽपत्थं व बाहिंति ॥ १६ ॥
रविकरपसरोव जणे घणपडलच्छाइओऽवि विप्फुरिओ । अह एस वइयरो गोविओऽवि पणयानुरोहेण ॥ १७ ॥
रायभवणाओ सगिहंमि एगया आगओऽमि पेच्छामि । सयमेव तं कुमित्तं अणज्जकज्जंमि आसत्तं ॥ १८ ॥

बालवयस्यो मम गाढरूढप्रेमानुबन्धसर्वस्वः । विश्वासपदं सर्वेषु प्रच्छनीयश्च कार्येषु ॥ १२ ॥
सहसयनपानभोजनचङ्क्रमणस्थानकरणनिरतयोः । आवयोर्द्वयोरपि कालोऽतिक्रामति दढमेकचित्तयोः ॥ १३ ॥
अथ परिजनेन मम निवेदितमेकदा रहस्थाने । यथैष तव मित्रं विरूपचारि कलत्रे ॥ १४ ॥
अश्रद्धधानेन मया स परिजनो वारितः खरगीर्भिः । अघटमानमेवमन्यन्न भाषितव्यं मम पुर इति ॥ १५ ॥
स्वयमपि दृष्टं यद् युक्तिसंगतं तद्वदन्ति सत्पुरुषाः । सहसेति भाषितानि पश्चादपथ्यमिव बाधन्ते ॥ १६ ॥
रविकरप्रसर इव जने घनपटलाऽऽच्छादितोऽपि विस्फुरितः । अथैष व्यतिकरो गोपितोऽपि प्रणयानुरोधेन ॥ १७ ॥
राजभवनात् स्वगृहे एकदाऽऽगतोऽस्मि प्रेक्षे । स्वयमेव तत्कुमित्रमनार्यकार्ये आसक्तम् ॥ १८ ॥

कुमित्र-
स्याऽ-
सभ्यता-
दर्शनम् ॥

॥ ३९ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ४० ॥

ददूण तं तहद्वियमेगंते जाव चित्तिउं लग्गो । नियपरियणपरियरिओ तावेस पलाइओ झत्ति ॥ १९ ॥
अहमवि पहरणसहिओ नियथोवपहाणपुरिसपरियरिओ । तस्साणुपहे लग्गो सोऽवि य अहंसणं पत्तो ॥ २० ॥
मणपवणजइणवेगेण जाव पत्तोऽमिह एत्थ ठाणंमि । ता एस महापावो मम पडिओ चक्खुमग्गंमि ॥ २१ ॥
परियणपुरिसावि मए सयलासु दिसासु पेसिया पुवं । एयस्स विणासकए अहमेको एत्थ संपत्तो ॥ २२ ॥
असहायं मं ददुं एसो सहसत्ति जुज्झिउं लग्गो । एत्तो अन्नं सवं जायं तुम्हंपि पच्चक्खं ॥ २३ ॥
एत्थंतरंमि सन्नाहकरणदढगूढकायदुद्धरिसा । भूमियलं पेक्खंता खयरा तत्थागया तुरियं ॥ २४ ॥
पुट्ठा य मए साहह किं भो तुज्झं समागमणकज्जं ? । तेहिं कहियं सामी इह सुवइ निवडिओ अम्हं ॥ २५ ॥

दृष्ट्वा तं तथास्थितमेकान्ते यावच्चिन्तयितुं लग्नः । निजपरिजनपरिकरितस्तावदेष पलायितो झटिति ॥ १९ ॥
अहमपि प्रहरणसहितो निजस्तोकप्रधानपुरुषपरिकरितः । तस्यानुपथे लग्नः सोऽपि चादर्शनं प्राप्तः ॥ २० ॥
मनः पवनजयिवेगेन यावत्प्राप्तोऽस्मि अत्र स्थाने । तावदेष महापापो मम पतितश्चक्षुर्मार्गे ॥ २१ ॥
परिजनपुरुषा अपि मया सकलासु दिक्षु प्रेषिताः पूर्वम् । एतस्य विनाशकृते अहमेकोऽत्र सम्प्राप्तः ॥ २२ ॥
असहायं मां दृष्ट्वा एष सहसेति योद्धुं लग्नः । इतोऽन्यत् सर्वं जातं तवापि प्रत्यक्षम् ॥ २३ ॥
अत्रान्तरे सन्नाहकरणदढगूढकायदुर्धर्षाः । भूमितलं प्रेक्षमाणाः स्वचरास्तत्राऽऽगतास्त्वरितम् ॥ २४ ॥
पृष्ट्वाश्च मया कथयत किं भो युष्माकं समागमनकार्यम् ? । तैः कथितं स्वामिन् ! इह श्रूयते निपतितोऽस्माकम् ॥ २५ ॥

कुमित्रस्य
शिक्षार्थ-
गमनम् ॥

॥ ४० ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ४१ ॥

सो दंसिओ य तेसिं तो ते दट्टूण तस्स पडियरणं । अचंतहरिसियमणा मं पइ भणिउं समादत्ता ॥ २६ ॥
संमं कयं नराहिव ! जमेवमेयस्स पालणा विहिया । जं एयकए बाढं परितप्पइ खयरनरनाहो ॥ २७ ॥
एयस्स मग्गणकए सबत्थवि पेसिया खयरसुहडा । जं एक्को चिय पुत्तो एसो सिरिखयरनाहस्स ॥ २८ ॥
ता जयसेहरकुमरं पेसह एयं जहा समप्पेमो । सुहिसयणजणणिजणयाण दंसणुकंठियमणाणं ॥ २९ ॥
भणिओ मए स खयरो कुमार ! तुह परियणो भणइ किंपि । ता साह तुमं चिय किं पुणेसि पच्चुत्तरं देमो ॥ ३० ॥
कुमरेण तओ भणियं एगत्तो तुज्झ असरिसो पणओ । एगत्तो गुरुविरहो दोन्निऽवि दोलंति मह हिययं ॥ ३१ ॥
ताहे विसिट्ठभोयणदिव्वंसुयरयणभायणाईहिं । सम्माणिऊण कुमरो सट्ठाणं पेसिओ स मए ॥ ३२ ॥

स दर्शितश्च तेषां ततस्ते दृष्ट्वा तस्य प्रतिचरणम् । अत्यन्तहर्षितमनसो मां प्रति भणितुं समारब्धाः ॥ २६ ॥
सम्यक्कृतं नराधिप ! यदेवमेतस्य पालना विहिता । यदेतत्कृते बाढं परितप्यते खचरनरनाथः ॥ २७ ॥
एतस्य मार्गेणकृते सर्वत्रापि प्रेषिताः खचरसुभटाः । यदेक एव पुत्र एष श्रीखचरनाथस्य ॥ २८ ॥
तस्माज्जयशेखरकुमारं प्रेषयतैतं यथा समर्पयामः । सुहृत्स्वजननीजनकानां दर्शनोत्कण्ठितमनसाम् ॥ २९ ॥
भणितो मया स खचरः कुमार ! तव परिजनो भणति किमपि । तस्मात् कथय त्वमेव किं पुनरेषां प्रत्युत्तरं दद्वः ॥ ३० ॥
कुमारेण ततो भणितमेकतस्तवासदृशः प्रणयः । एकतो गुरुविरहो द्वावपि दोलयतो मम हृदयम् ॥ ३१ ॥
तदा विशिष्टभोजनदिव्यांशुकरत्नभाजनादिभिः । संमान्य कुमारः स्वस्थानं प्रेषितः स मया ॥ ३२ ॥

जयशेखरा-
न्वेषणार्थं
विद्याधरा-
णामा-
गमनम् ॥

॥ ४१ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ४२ ॥

तेणावि भणियमेयं नरिंद ! काएण एस वच्चिस्सं । हियं तु निगडजडियं व तुम्ह पासे परिव्वसिही ॥ ३३ ॥
वरमत्थखओ वरमन्नदेमगमणं वरं मरणदुक्खं । सज्जनविरहो पुण तिकखदुक्खलक्खंपि अक्खिवइ ॥ ३४ ॥
इय भणिउं सोमगलंतनयणजलविंदुधोयगंडयलो । काऊण मम पणामं सपरियणो अइगओ गयणं ॥ ३५ ॥
अहंपि तेसिं गयणुप्पयणसामत्थमवल्लोइंतो पुव्वदिट्ठममरवावारसंरंभमणुचितयंतो चितयंतो केत्तियंपि वेलं विलंबि निय-
रज्जकजाइं अणुचितिउं पवत्तो, विसुमरियं च मम भोगपमुहकज्जकोडिकरणपसत्तस्स तं गयणनिवडियविज्जाहरमारणउज्जुय-
दुट्ठखयरस्स सामरिसं वयणं । एगया य रयणीए जाव कइवयपहाणजणपरियरिओ नियदेससुत्थासुत्थपरिभावभावणेण य
रायंतररहस्सायन्नणेण य गयतुरयगुणवन्नणेण य किन्नराणुकारिगायणजणपारद्वकागलीगीयसवणेण य सायरपणच्चिरवारविला-

तेनापि भणितमेतद् नरेन्द्र ! कायेनैष ब्रजिष्यामि । हृदयं तु निगडजडितमिव तव पार्श्वे परिवत्स्यति ॥ ३३ ॥

वरमर्थक्षयो वरमन्यदेशगमनं वरं मरणदुःखम् । सज्जनविरहः पुनस्तीक्ष्णदुःखलक्ष्मपि आक्षिपति ॥ ३४ ॥

रुवं भणित्वा शोकगलन्नयनजलविन्दुधौतगण्डस्थलः । कृत्वा मम प्रणामं सपरिजनोऽतिगतो गगनम् ॥ ३५ ॥

अहमपि तेषां गगनोत्पतनसामर्थ्यमवलोकयन् पूर्वदृष्टसमरव्यापारसंरम्भमनुचिन्तयन् चिन्तयन् कियतीमपि वेलां विलम्ब-
निजराज्यकार्याणि अनुचिन्तयितुं प्रवृत्तः, विस्मृतं च मम भोगप्रमुखकार्यकोटिकरणप्रसक्तस्य तद्रमननिपतितविद्याधरमारणोद्युक्त-
दुष्टखचरस्य सामर्थं वचनम्, एकदा च रजन्यां यावत् कतिपयप्रधानपरिजनपरिकरितो निजदेशस्वस्थास्वस्थपरिभावभावनेन च
राजान्तररहस्याऽऽकर्णनेन च गजतुरगगुणवर्णनेन च किन्नरानुकारिगायकजनप्रारब्धकाकलीगीतश्रवणेन च सादरप्रनृत्यद्वारविलासिनी-

खचरस्य
स्वदेशं
प्रति-
गमनम् ॥

॥ ४२ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ४३ ॥

सिणीचित्तपयक्खेवनिरिक्खणेण य नम्मालावकरणेण य बिंदुच्युपहेलियापण्हत्तरजाणणेण य विणीयंतो चिट्ठामि ताव अयं-
डविहडियवंभंडंभंडुडामरो जुगंतपणचिरभेरवपहयडमडमेंतडमरुयनिनायनिट्ठुरो खरनहरनिदारियमयगलगलगज्जियदारुणो
पासपरिवत्तिभवनभित्तिपरिफालणसमुच्छलंतपडिसदयसहस्सदुविसहो समुट्ठिओ हलवोलोत्ति, तं च सोऊण विष्फारिनयण-
जुयलो सयलदिसिमंडलमहमवलोयमाणो पेच्छामि तडिदंडपयंडकरवालवावडकरे भवणंगणमभिसरंते हणहणहणत्ति भणंते
विजाहरे, ते य दट्ठूण मम परियणो भयभरथरहरंतसरीरो करुणाइं दीणाइं वयणाइं समुल्लवितो सयलदिसासु सिग्धं पला-
ओत्ति, ताहे पहरणरहिओ एगागीवि ठाऊणाहं तेसिं संमुहं जंपिउमेवं पवत्तो य-रे रे किं गलगहियव्व निरत्थयं विरसमार-
सह ? के तुब्भे ? केण पेसिया ? किं वा आगमणकज्जं ? तेहिं भणियं-रे रे नरिंदाहम ! तइया अम्ह पण्हो मत्तुरक्खणेण

चित्रपदक्षेपनिरीक्षणेन च नर्माऽऽलापकरणेन च बिन्दुच्युतप्रहेलिकाप्रश्नोत्तरज्ञानेन च विनोदयंस्तिष्ठामि, तावदकाण्डविघटित-
ब्रह्माण्डभाण्डोद्धारो युगान्तप्रनृत्यद्वैरवप्रहृतडमडमडमरुकनिनादनिष्ठुरः खरनखरनिदारितमदगलगलगज्जितदारुणः पार्श्वपरिवर्ति-
भवनभित्तिपरिफालनसमुच्छलत्प्रतिशब्दकसहस्रदुर्विषहः समुत्थितः कोलाहल इति, तं च श्रुत्वा विस्फारितनयनयुगलः सकल-
दिङ्मण्डलमहमवलोकमानः प्रेक्षे तडिदण्डप्रचण्डकरवालव्यावृत्तरान् भवनाङ्गणमभिसरतो ' जहि जहि जही ' ति भणतो विद्याधरान्,
तांश्च दृष्ट्वा मम परिजनो भयभरकम्पमानशरीरः करुणानि दीनानि वचनानि समुल्लपन् सकलदिक्षु शीघ्रं पलायित इति, तदा प्रहरण-
रहित एकाक्यपि स्थित्वाऽहं तेषां संमुखं जल्पितुमेवं प्रवृत्तश्च-रे रे किं गलगृहीता इव निरर्थकं विरसमारसत ? के यूयम् ? केन
प्रेषिताः ? किंवाऽऽगमनकार्यम् ?, तैर्भणितं रे रे नरेन्द्राधम ! तदाऽस्माकं प्रभोः ! शत्रुरक्षणेन

वीरसेन-
राज्ये
विद्याधर-
मारणोद्युक्त-
दुष्टखचरस्य
सैन्या-
गमनम् ॥

॥ ४३ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ४४ ॥

वयणमवगणिय संपयं धिद्वयाए अयाणमाणो इव के तुब्भे केण पेसिया किं वा आगमणकजंति पृच्छसि, जइ पुण विसेसक-
हणेण तूससि ता निसामेहि, अम्हे विजाहरा रहनेउरचक्रवालपुरविजाहरनरिंदसिरिसमरसिधनंदणेण वैरिखयरासंमप्पणपरूढ-
गाढकोवानलेन सिरिअमरतेयकुमारेण तुह दुव्विणयतरुफलदंसणत्थं पेसियत्ति, मए भणियं—जइ एवं ता जहाइद्वं उवचिद्वहत्ति,
तओ अक्खयसरीरं चेव मं गहिऊण उप्पइया ते गयणमग्गेण, गयाय दूरदेशं, मुक्को य अहं एगत्थ भुयंगमीमे गिरिनिगुंजे,
भणियं च मए—किं रे ! एवं मुंचह ? जं नेव पहरह, तेहिं भणियं—एत्तिया चेव पहुणो आणा, पहुचित्ताणुवत्तणं हि सेवगस्स
धम्मो, एवं भणिय उप्पइया ते तओ ठाणाओ । अहंपि कोइलकुलगवलगुलियसामलासु सयलदिसासु केसरिकिसोरनिदयनिदारिय-
सारंगपमुक्कविरसारावभीषणेषु काणणेषु वणमहिसावगाहिजंतपल्लसमुच्छलंतपंकपडलदुग्गेषु मग्गेषु तरुवरसाहासंहसिवसनि-

वचनमवगणय्य साम्प्रतं धृष्टतया अजानान इव के यूयं केन प्रेषिताः किंवाऽऽगमनकार्यमिति पृच्छसि, यदि पुनर्विशेषकथनेन
तुष्यसि तदा निशमय—वयं विद्याधरा रथनूपुरचक्रवालपुरविद्याधरनरेन्द्रश्रीसमरसिहनन्दनेन वैरिखेचरासमर्पणप्ररूढगाढकोपानलेन
श्रीअमरतेजकुमारेण तव दुर्विनयतरुफलदर्शनार्थं प्रेषिता इति, मया भणितं—यद्येवं तदा यदादिष्टमुपतिष्ठत इति, ततोऽक्षत-
शरीरमेव मां गृहीत्वोत्पत्तितास्ते गगनमार्गेण, गताश्च दूरदेशं, मुक्तश्चाहमेकत्र भुजङ्गभीमे गिरिनिगुंजे, भणितं च मया—किं रे
एवं मुञ्चत ? यन्नैव प्रहरत, तैर्भणितम्—एतावत्येव प्रभोराज्ञा, प्रमुचित्तानुवर्तनं हि सेवकस्य धर्मः, एवं भणित्वा उत्पत्तितास्ते ततः
स्थानात् ! अहमपि कोकिलकुलगवलगुलितश्यामलासु सकलदिक्षु केसरिकिशोरनिर्दयनिर्दारितसारङ्गप्रमुक्कविरसाऽऽरावभीषणेषु
काननेषु वनमहिषावगाह्यमानपत्न्यलसमुच्छत्पट्कपटलदुर्गेषु मार्गेषु तरुवरशाखासंघर्षवशनि-

वीरसेन-
स्यारण्ये
विमो-
चनम् ॥

॥ ४४ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ४५ ॥

वडंतदहणनिदज्झमाणेसु वेणुगहणेसु पज्जलंतपईवसिहाभीसणविप्फुरंतरत्तलोयणेसु इओ तओ वियरंतेसु निसायरगणेसु वराह-
तिक्खदाडुक्किणलेट्टुनियरुच्चावच्चासु वणत्थलीसु अमुणियमग्गुम्मग्गो विमूढदिसाभागो असोढपयप्पयारो एकंमि गुरुतरुवरे
समारुहिउं साहाए पसुतोमिह, दुट्ठमहिलव्व कट्ठेण समागया निहा, पच्छिमरयणिसमए य जामकरिघडव्व पासमल्लीणा
चित्ता पवोहमंगलतूरेहिं पिव रसियं पुराणसियालेहिं मागहेहिं व पढियं सुयगणेहिं, अह उइयंमि सयलतिहुयणभुवणप्पईवंमि
दिवायरंमि उट्ठिऊण कयपाभाइयकिच्चो ओयरिऊण तरुवराओ एकदिसाए पयड्डो गंतुं, खणंतरेण य तरुणतरुचक्रलावबद्ध-
परियरो कोदंडकंडवावडकरो नियपणइणीए अणुगम्ममाणो गुंजाफलमालियामेत्तकयाभरणो भुयंगकंचुयनिव्वत्तियकैसकला-
वसंजमणो तक्खणविणिवाइयसिहंडिससिहमुहविरइयकन्नपूरो दिट्ठो एको पुलिंदो, सो य पुच्छिओ मए-भो महाणुभाग ! का

पतद्दहननिर्दह्यमानेषु वेणुगहनेषु प्रज्वलत्प्रदीपशिखाभीषणविस्फुरद्रक्कलोचनेषु इतस्ततो विचरत्सु निशाचरगणेषु वराहतीक्ष्ण-
दंष्ट्रोत्कीर्णलेष्टुनिकरोच्चावच्चासु वनस्थलीषु अज्ञातमार्गेन्मार्गो विमूढदिग्भागोऽसोढपदप्रचार एकस्मिन् गुरुतरुवरे समारुह्य शाखायां
प्रसुप्तोऽहं, दुष्टमहिलेव कट्ठेन समागता निद्रा, पश्चिमरजनीसमये च यामकरिघटा इव पार्श्वमालीनाश्चित्रकाः प्रबोधमङ्गलतूर्यैरिव
रसितं पुराणशृगालैः मागधैरिव पठितं शुकगणैः; अथोदिते सकलत्रिभुवनभवनप्रदीपे दिवाकरे उत्थाय कृतप्राभातिककृत्योऽवतीर्य
तरुवरादेकदिशि प्रवृत्तो गन्तुं, क्षणान्तरे च तरुणतरुचक्रवालबद्धपरिकरः कोदण्डकाण्डव्याघ्रतकरो निजप्रणयिन्याऽनुगम्यमानो
गुञ्जाफलमालिकामात्रकृताऽऽभरणो भुजङ्गकञ्चुकनिवर्तितकेशकलापसंयमनस्तत्क्ष्णविनिपातितशिखण्डिसशिखमुखविरचितकर्णपूरो दृष्ट
एकः पुलिन्दः, स च पृष्ठो मया-भो महानुभाग ! कैषाऽटवी ?

अटव्यां
पुलिन्द्रस्य
सम्प्राप्तिः ॥

॥ ४५ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ४६ ॥

एसा अडवी ? को वा नियसिहरग्गभग्गरविहत्तुरयमग्गो एस गिरिवरो ? का वा नयरगामिणी वत्तिणित्ति ? पुलिंदेण भ-
णियं-अणामिया नाम एसा एडवी, सज्झामिहाणो य एस गिरिवरो, एसावि वत्तिणी कंचणपुरनयरमणुसरएत्ति । तओ लग्गो-
ऽहं तीए वत्तणीए तावसतवस्सीव कंदमूलफलेहिं पाणवित्तिं करितो पत्तो कइवयवासरेहिं कंचणपुरं, तत्थ य मुणिवरो इव
निप्पडिबद्धो वीयरगो इव सच्चसंगरहिओ ठाऊण कइवयदिणाणि पेच्छंतो पुव्वट्ठाणां अवलोएंतो गामागरे निरुवितो
धम्मियजणकारावियां समुत्तुंगसुंदरागारां सुरमंदिरां कप्पडिओ इव दाणसालासु पाणावित्तिं कुणमाणो अणवरयपयाणएहिं
पत्तो सरज्जसीमासन्निवेसं, तत्थ य कइवयदिणाणि वीसमिय पुणरवि चलिओ नियनयराभिमुहं । इंतेण य सुणिऊण नियलहु-
भाउणो विजयसेणस्स संपत्तरज्जस्स विभववित्थरं चित्तियं मए-नूनं विजयसेणेणाहिट्ठियंमि रज्जे न जुत्तं तत्थ मे गमणं । जेण-

को वा निजशिखराग्रभग्गरविरथतुरगमार्गे एष गिरिवरः ? का वा नगरगामिनी वर्तनीति ? पुलिन्देन भणितम्-अनामिका
नामैषाऽटवी, सहाभिधानश्चैष गिरिवरः, एषाऽपि वर्तनी काञ्चनपुरनगरमनुसरतीति । ततो लग्नोऽहं तथा वर्तन्या तापसतपस्वीव
कन्दमूलफलैः प्राणवृत्तिं कुर्वन् प्राप्तः कतिपयवासरैः काञ्चनपुरं, तत्र च मुनिवर इव निष्प्रतिबन्धो वीतराग इव सर्वसङ्गरहितः
स्थित्वा कतिपयदिनानि प्रेक्षमाणः पूर्वस्थानान्यवलोकयन् ग्रामाकरान् निरूपयन् धार्मिकजनकारितानि समुत्तुङ्गसुन्दराऽऽकाराणि
सुरमन्दिराणि, कार्पटिक इव दानशालासु प्राणवृत्तिं कुर्वाणोऽनवरतप्रयाणकैः प्राप्तः स्वराज्यसीमासन्निवेशं, तत्र च कतिपयदिनानि
विश्रम्य पुनरपि चलितो निजनगराभिमुखम्, आगच्छता च श्रुत्वा निजलघुभ्रातुर्विजयसेनस्य सम्प्राप्तराज्यस्य विभवविस्तारं,
चिन्तितं च मया-नूनं विजयसेनेनाधिष्ठिते राज्ये न युक्तं तत्र मे गमनम् । येन—

मार्ग-
पृच्छा ॥

॥ ४६ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ४७ ॥

पुवकयधम्मकम्माणुमावओ पाविऊण रज्जसिरिं । चिंतामणिव्व दाउं को वंछइ वल्लहस्सावि ? ॥ १ ॥
पिच्छामि तहाविय मित्तमंतिमामंतवयणविन्नासं । जं नट्ठं नणु रज्जं तं दिट्ठं हरणकालेऽवि ॥ २ ॥
इह चितयंतो पत्तो कमेण सिरिभवणनयरं, अलक्खिज्जमाणो पुरजणेण पविट्ठो सहपंसुकोलियस्स सोमदत्ताभिहाणस्स
वयंसस्स गिहे, सो य ममं दट्ठूण झडत्ति जायपच्चभिन्नाणो सहरिसं पाएणु निवडिय गाढं परुत्तो, भणितुमाढत्तो—
तुह विरहे मम नरवर ! वरिसं व दिणं न जाइ पजंतं । हिमहारचंदचंदणरसावि दूरं तर्विति तणुं ॥ १ ॥
भवणं पेयवणं पिव पणइणिवग्गो य डाइणिगणोव । सयणावि भुयंगा इव न मणंपि मणा सुहाविति ॥ २ ॥
एत्तियदिणाइं लोएण धारिओ कहवि गुरुनिरोहेण । जंतो इण्हि विदेसे जइ नाह ! तुमं न इंतोऽसि ॥ ३ ॥

पूर्वकृतधर्मकर्मानुभावतः प्राप्य राज्यश्रियम् । चिन्तामणिरिव दातुं को वाञ्छति वल्लभस्यापि ॥ १ ॥
प्रेक्षे तथापि च मित्रमन्त्रिसामन्तवचनविन्यासम् । यन्नष्टं ननु राज्यं तद् दृष्टं हरणकालेऽपि ॥ २ ॥
इह चिन्तयन् प्राप्तः क्रमेण श्रीभवननगरम् अलक्ष्यमाणः पुरजनेन प्रविष्टः सहपांशुकीडितस्य सोमदत्ताभिधानस्य वयस्यस्य
गृहे, स च मां दृष्ट्वा झटिति जातप्रत्यभिज्ञानः सहर्षं पादयोर्निपत्य गाढं भणितुमारब्धः—
तव विरहे मम नरवर ! वर्षमिव दिनं न याति पर्यन्तम् । हिमहारचन्द्रचन्द्रनरसा अपि दूरं तापयन्ति तनुम् ॥ १ ॥
भवनं प्रेतवनमिव प्रणयिनीवर्गश्च डाकिनीगण इव । स्वजना अपि भुजङ्गा इव न मनोऽपि मनाक् सुखयन्ति ॥ २ ॥
इयद्दिनानि लोकेन धारितः कथमपि गुरुनिरोधेन । यात इदानीं विदेशे यदि नाथ ! त्वं नाऽऽयातोऽसि ॥ ३ ॥

निजदेशे-
सोमदत्त-
मित्रसदने
गमनम् ॥

॥ ४७ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ४८ ॥

तो एयं वरभवनं एसो धणवित्थरो इमे तुरया । एसो किंकरवग्गो पडिवज्जसु तं महीनाह ! ॥ ४ ॥
एमाइं पणयसाराइं वयणाइं भासंतो भणिओ मए सोमदत्तो-प्रियवयंस ! किं सोयविधुरो हवसि ? किं वा नियभवन-
धणाइयं समप्पेसि ? किमेवं तुह पणयसारो एयडीभविस्सइ ? को वा अन्नो ममाओवि तुह पाणप्पिओ ? किं वा तुह दंसणा-
ओऽवि अन्नं ममेहागमणप्पओयणं ? ता धीरो भव, अच्छउ सवस्ससमप्पणं, तुह जीवियंपि ममायत्तं चेव, तओ काराविओऽहं
ण्हाणविलेवणभोयणपमुहं कायव्वं, खणंतरेण पुच्छिओ मए-प्रियवयंस ! साहेसु किमियाणि कायव्वं ? सोमदत्तेण भणियं-देव !
किं निवेदेमि ? मं एकं पमोत्तूणं अन्ने सव्वेऽवि मंतिसामंता दढपक्खवाया विजयसेणे, नेच्छंति नाममवि तुह संतियं भणिउं,
जइ सो कहवि आगमिस्सइ तहावि एयस्स चेव रज्जं, जओ एयस्स मुद्धा मती अम्ह दढं वसवत्ती थेवंपि वयणं न विलंवेइत्ति,

तत एतद् वरभवनमेष धनविस्तार इमे तुरगाः । एष किङ्करवर्गः प्रतिपद्यस्व तं महीनाथ ! ॥ ४ ॥

एवमादीनि प्रणयसाराणि वचनानि भाषमाणो भणितो मया सोमदत्तः-प्रियवयस्य ! किं शोकविधुरो भवसि ? किं वा निज-
भवनधनादिकं समर्पयसि ? किमेवं तव प्रणयसारः प्रकटीभविष्यति ? को वाऽन्यो मत्तोऽपि तव प्राणप्रियः ? किं वा तव दर्शना-
दपि अन्यन्ममेहाऽऽगमनप्रयोजनम् ? तस्माद्धीरो भव, आस्तां सर्वस्वसमर्पणं, तव जीवितमपि ममाऽऽयत्तमेव, ततः कारितोऽहं
स्नानविलेपनभोजनप्रमुखं कर्तव्यम्, क्षणान्तरेण पृष्टो मया-प्रियवयस्य ! कथय किमिदानीं कर्तव्यम् ? सोमदत्तेन भणितम्-देव !
किं निवेदयामि ? मामेकं प्रमुच्य अन्ये सर्वेऽपि मन्त्रि सामन्ताः दढपक्षपाता विजयसेने, नेच्छन्ति नामापि तव सत्कं भणितुम्,
यदि स कथमपि आगमिष्यति तथापि एतस्य चैव राज्यं, यत एतस्य मुग्धा मतिरस्माकं दढं वशवर्ती स्तोकमपि वचनं न विल-

तत्र
सन्मानम् ॥

॥ ४८ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ४९ ॥

विजयसेणो पुण नियसरीरमेत्तेण तुम्ह विरहे बाढं परितम्मइ, भणइ य-जइ एइ जेडुभाया ता धुवं सम्पेमि रज्जधुरं, जहा-
जेडुरज्जपालणमेव अम्ह कुलधम्मोत्ति, एवं ठिए किपि न जाणिज्जइ जुत्ताजुत्तं, ता एत्थेव अलक्खिज्जमाणो तुमं चिट्ठसु कइवय-
दिणाणि जाव उवलक्खेमि नरिंदाईण चित्तं, मए भणियं-एवं हवउत्ति, तओ सोमदत्तेण सामेण य दंडेण य भेएण य उव-
प्पयाणेण य आढत्ता मंतिसामंतादओ भेइउं, निट्ठुरवज्जगंठिपिव न य केणवि भिज्जंति उवाएणं, नाओ य तेहिं समागमणव-
इयरो, निवारिया य रायदुवारपाला जहा न सोमदत्तस्स रायभवणे पवेसो दायवोत्ति, विजयसेणस्सवि सिठ्ठं जहा तुम्ह जेडु-
भाया पंचत्तं गओत्ति निसामिज्जइत्ति, तेणावि एवं निसामिय कओ महासोगो, पयट्ठियाइं मयकिच्चाइंति, एवंति—
मह रज्जकज्जविसयं जं जमुवायं घडेइ सो निउणो । दइवो पडिकूलो इव तं तं विहडेइ निक्करुणो ॥ १ ॥

ब्रूयतीति, विजयसेनः पुनर्निजशरीरमात्रेण तव विरहे बाढं परिताम्यति, भणति च यद्येति ज्येष्ठभ्राता तदा ध्रुवं समर्पयामि राज्यधुरं,
यथा ज्येष्ठराज्यपालनमेवास्माकं कुलधर्म इति, एवं स्थिते किमपि न ज्ञायते युक्तायुक्तम्, तस्मादत्रैवावलक्ष्यमाणस्त्वं तिष्ठ कतिपयदिनानि
यावदुपलक्षयामि नरेन्द्रादीनां चित्तं, मया भणितम्-एवं भवत्विति, ततः सोमदत्तेन साम्ना च दण्डेन च भेदेन च उपप्रदानेन
चाऽऽरब्धा मन्त्रिसामन्तादयो भेदयितुं, निष्टुरवज्जग्रन्थिमिव न च केनापि भिद्यन्ते उपायेन, ज्ञातश्च तैः समागमनव्यतिकरः,
निवारिताश्च राजद्वारपाला यथा न सोमदत्तस्य राजभवने प्रवेशो दातव्य इति, विजयसेनस्यापि शिष्टं यथा तव ज्येष्ठभ्राता पञ्च-
त्वं गत इति निश्च्यत इति, तेनापि एवं निश्च्य कृतो महाशोकः, प्रवर्तितानि मृतकृत्यानीति, एवमिति—

मम राज्यकार्यविषयं यं यमुपायं घटयति स निपुणः । दैवः प्रतिकूल इव तं तं विघटयति निष्करुणः ॥ १ ॥

मन्त्री-
सामन्ता-
दिभिः
कथितं
वीरसेनस्य
मरणम् ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ५० ॥

अन्नया य गाढविसायवसविसंठुलेण मुणियपरमत्थेण भणियं सोमदत्तेण-देव ! निम्मज्जाएहिं मंतिसामंताईहिं तुम्ह पंचत्तगमणवत्ता निवत्तिया राइणो पुरो, ता जइ कहंपि रायवाडियाए निग्गयस्स विजयसेणस्स दंसणपहे ठाऊण नियदंसणं ठावेसि ता जुत्तं होइत्ति, जओ तुम्ह दंसणं बाढमभिकंखइ एसो, पडिवन्नं च मए एयं तदणुरोहेण, अन्नया य पवरकरेणुगा-खंधगओ निग्गओ विहारजत्ताए विजयसेणो, पासायसिहरमारुहिऊण य ठिओ अहं से चक्खुगोयरे, झट्ठि दिट्ठोऽहमणेण, सागयं २ चिरागयबंधवस्सत्ति हरिसुप्फुल्लोयणो य जाव सो वाहरिउं पवत्तो ताव तक्खणा चेव मंतिसामंतपमुहेहिं रइया अंबरे अंतरवडा, कओ हलबोलो, नियत्तिओ विहारजत्ताओ राया । भणियं च—

असिवं तुह किंपि इमं जं देव ! पिसायदंसणं जायं । किं पंचत्तगयजणो दीसइ य कयावि पच्चक्खो ? ॥ १ ॥

अन्यदा च गाढविषादवशविसंस्थूलेन ज्ञातपरमार्थेन भणितं सोमदत्तेन देव ! निर्मर्यादैर्मन्त्रिसामन्तादिभिस्तव पञ्चत्वगमन-वार्ता निवर्तिता राज्ञः पुरः, तस्माद् यदि कथमपि राजपाटिकायां निर्गतस्य विजयसेनस्य दर्शनपथे स्थित्वा निजदर्शनं स्थापयसि तदा युक्तं भवतीति, यतस्तव दर्शनं बाढमभिकाङ्क्षत्येषः, प्रतिपन्नं च मयैतत् तदनुरोधेन ।

अन्यदा च प्रवरकरेणुकास्कन्धगतो निर्गतो विहारयात्रायै विजयसेनः, प्रासादशिखरमारुह्य च स्थितोऽहं तस्य चक्षुर्गोचरे, झटिति दृष्टोऽहमनेन, स्वागतं स्वागतं चिरागतबान्धवस्येति हर्षोत्फुल्लोचनश्च यावत् स व्याहर्तुं प्रवृत्तस्तावत्क्षणं चैव मन्त्रिसाम-न्तप्रमुखै रचिता अम्बरेऽन्तरपटाः, कृतः कोलाहलः, निवर्तितो विहारयात्राया राजा । भणितं च—

अशिवं तव किमपि इदं यदेव ! पिशाचदर्शनं जातम् । किं पञ्चत्वगतजनो दृश्यते च कदापि प्रत्यक्षः ॥ १ ॥

मन्त्रिणां
प्रपञ्चः ॥

॥ ५० ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ५१ ॥

ता लहु गच्छह भवणं संतिं कारेह देह भूयबलिं । पारंभह होमविहिं सुमरह मचुंजयं मंतं ॥ २ ॥
वियरसु सुवर्णदानं माहणसमणाण तकुयज्जणं । एवं कहिए सिग्धं मिंठेणं चोइया करिणी ॥ ३ ॥
भवणंमि तओ गंतुं जं जह भणियं तहेव नीसेसं । अइमुद्धबुद्धिभावा करावियं विजयसेणेण ॥ ४ ॥
अहं पुण निरुच्छाहो निराणंदो ववगयधीरिमभावो अवयरिय तओ ठाणाओ सोमदत्तस्स अकहमाणो चेव पच्छन्नदेसे
ठाऊण चित्तिउमाढत्तो, कहं ?—

अणवरयकणयवियरणपरितोसियमाणसावि कह पावा । सामंता मत्ता इव पुरट्टियंपिहु मुणंति न मं ? ॥ १ ॥
कह वाऽवराहमणेण (सहणेण) भूरिसोगु (मई) सपयंमि ठवियावि । न गणंति मंतिणो मं तणं व पम्मुक्कमज्जाया ? ॥ २ ॥

तस्माल्लघु गच्छत भवनं शान्तिं कारयत दत्त भूतबलिम् । प्रारंभध्वं होमविधिं स्मरत मृत्युञ्जयं मन्त्रम् ॥ २ ॥

वितरत सुवर्णदानं ब्राह्मणश्रमणानां तर्ककजनानाम् । एवं कथिते शीघ्रं मिण्ठेन चोदिता करिणी ॥ ३ ॥

भवने ततो गत्वा यद् यथा भणितं तथैव निःशेषम् । अतिमुग्धबुद्धिभावात् कारितं विजयसेनेन ॥ ४ ॥

अहं पुनर्निरुत्साहो निरानन्दो व्यपगतधैर्यभावोऽवतीर्य ततः स्थानात् सोमदत्तस्याकथयन्नेव प्रच्छन्नदेशे स्थित्वा चिन्तयितु-
मारब्धः—कथम् ?—

अनवरतकनकवितरणपरितोषितमानसा अपि कथं पापाः । सामन्ता मत्ता इव पुरःस्थितमपि हु जानन्ति न माम् ॥ १ ॥

कथं वाऽपराधसहनेन भूरिशो मया स्वपदे स्थापिता अपि । न गणयन्ति मन्त्रिणो मां तृणमिव प्रमुक्तमर्यादाः ॥ २ ॥

राष्ट्र-
त्यागः ॥

॥ ५१ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ५२ ॥

कह नयरमहत्तरया उवयरिया णेगसोऽवि कजेसु । माणंति न मं सप्पणयवयणमेत्तेण विहयासा ? ॥ ३ ॥
जयसेहरकुमरो सो विजाहररायसुकुलजाओऽवि । तह उवयरिओऽदि कहं उवेहए मं तदियरोव्व ? ॥ ४ ॥
होउ वा, किं एएण विगप्पिएण ? अत्तहियमियाणि कीरइ मुच्चइ इमं नयरं गम्मइ अन्नत्थ देसे ओलगिगज्जइ अन्नो
गरुओ नरवइत्ति, अहवा सयलजयपयडपरकमस्स सिरिअवंतिसेणमहानराहिवस्स सुओ होऊण कइवयदिणाइं रज्जरिद्धिमुद्दु-
रमणुभविय कहमियाणि अन्नस्स हेट्ठा ठाइस्सामित्ति सव्वहा न जुत्तं परिचित्तिउं, भैरवपडणेण अत्तपरिच्चाओ चेव संपयं मे
सव्वोवाहिविमुद्धोत्ति निच्छिऊण निग्गओ नयराओ लग्गो भैरवपडणाभिमुहं, वत्तिणीए अखंडपयाणेहिं पवच्चंतो संपत्तो
तरुणतरुसंडमंडियं उव्वडसिहंडितंडवाडंबरमणिज्जं हंससारसकपिंजलकोकिलकुलकलकलरवमुहलं पुंनागनागजंबुजंबिरनिंबव-

कथं नगरमहत्तरका उपचरिता अनेकशोऽपि कार्येषु । मानयन्ति न मां सप्रणयवचनमात्रेण विहताशाः ॥ ३ ॥

जयशेखरकुमारः स विद्याधरराजसुकुलजातोऽपि । तथोपचरितोऽपि कथमुपेक्षते मां तदितर इव ॥ ४ ॥

भवतु वा, किमेतेन विकल्पितेन ? आत्महितमिदानीं क्रियते, मुच्यत इदं नगरं, गम्यतेऽन्यत्र देशे, अवलग्यते अन्यो गुरुको
नरपतिरिति, अथवा सकलजगत्प्रकटपराक्रमस्य श्रीअवन्तिसेनमहानराधिपस्य सुतो भूत्वा कतिपयदिनानि राज्यर्द्धिमुद्दुरामनुभूय
कथमिदानीमन्यस्याधः स्थास्यामीति, सर्वथा न युक्तं परिचिन्तयितुम्, भैरवपतनेन आत्मपरित्याग एव साम्प्रतं मम सर्वोपाधिविशुद्ध
इति निश्चित्य निर्गतो नगरात् लग्नो भैरवपतनाभिमुखं वर्तन्यामखण्डप्रयाणैः प्रव्रजन् सम्प्राप्तस्तरुणतरुषण्डमण्डितमुद्भटशिखण्डि-
ताण्डवाडम्बरमणीयं हंससारसकपिञ्जलकोकिलकुलकलकलरवमुखं पुंनागनागजम्बूजम्बीरनिम्बाम्रचम्पकाशोकशोभितपरिसरोद्देशं-

उपवने
मरणा-
भिलाषः ॥

॥ ५२ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ५३ ॥

चंपयासोयसोहियपरिरुदेसं भैरवपडणपचासन्नं एकमुववणं, दिट्ठो य तत्थ अणेगजणनमंसिज्जमाणचरणो सल्लवखणनरसिर-
कवालभेत्तपरियरो मंतज्झाणपरायणो करकमलकलियजोगदंडो समत्थनाणविन्नाणपरमपगरिसपत्तो ससाहसपरितोसियवेयालो
महाकालो नाम जोगायरिओ, पणमिओ य मए सवायरें दिन्नासीसो य निविट्ठो संनिहियधरणिवट्ठे, अवलोइओऽहं तेण
सिणिद्धाए दिट्ठीए, खणंतरे संभासिओ य भद् ! उट्ठिग्गचित्तो इव लक्खीयसि, ता किं भट्ठलच्छीविच्छट्ठोत्ति उयाहु विदे-
सागओत्ति, अन्नं वा किंपि कारणं ?, मए भणियं-भयवं ! अम्हारिसा पुन्नरहिया पाणिणो पए पए उट्ठिग्गचित्ता चेव,
कित्तियाइं कारणाइं साहिज्जंति ?, तेण जंपियं-तहावि विसेसयरं सोउमिच्छामि, मए भणियं-भयवं ! किं एएण ज्ञाणविग्घ-
कारेण नियवइयरसाहणेण ?, महाकालेण भणियं-किं तुज्झ ज्ञाणचित्ताए ?, जहाइट्ठं कुणसु, तओ मए विज्जाहरावलोयणं

भैरवपतनप्रत्यासन्नमेकमुपवनम्, दृष्टश्च तत्रानेकजननमस्यमानचरणः सल्लक्षणनरशिरःकपालमात्रपरिकरो मन्त्रध्यानपरायणः कर-
कमलकलितयोगदण्डः समस्तज्ञानविज्ञानपरमप्रकर्षप्राप्तः स्वसाहसपरितोषितवैतालो महाकालो नाम योगाचार्यः प्रणतश्च मया
सर्वादरेण दत्ताशीश्च निविष्ट संनिहितधरणीपृष्ठे, अवलोकितोऽहं तेन स्निग्धया दृष्ट्या, क्षणान्तरे संभाषितश्च-भद्र ! उट्ठिग्गचित्त इव
लक्ष्यसे, ततः किं भ्रष्टलक्ष्मीविच्छर्द इति उताहो विदेशादागत इति, अन्यद् वा किमपि कारणं ? मया भणितं-भगवन् ! अस्मादृशाः
पुण्यरहिताः प्राणिनः पदे पदे उट्ठिग्गचित्ता एव, कियन्ति कारणानि कथ्यन्ते, तेन जरिपतं-तथापि विशेषतरं श्रोतुमिच्छामि, मया
भणितं-भगवन् ! किमेतेन ध्यानविघ्नकारकेण निजव्यतिकरकथनेन ? महाकालेन भणितं-किं तव ध्यानचिन्तया ? यथादिष्टं
कुरु ? ततो मया विद्याधरावलोकनं

तत्र
योगाचार्य-
महाकालस्य
दर्शनम् ॥

॥ ५३ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ५४ ॥

च जुञ्जनिवडियखयररक्खणं च महाडविनिवाडणं च नियनगरागमणं च मंतिसामंतपमुहजणावमाणणं च रज्जावहारदुक्खं
च उवयरियविज्जाहरोवेक्खणं च नयरनिगमणं च भैरवपडणं पडुच्च समागमणं च सिद्धमेयस्स, अह महाकालेण भणियं-
अहो विरुद्धकारित्तणं हयविहिणो जमेरिसे असमसाहसधणे जणे विणिम्मिय एरिसतिकखदुक्खभायणं करेइ, अहवा—
साहसधणाण हिययं दुक्खं गरुयंपि सहइ निवडंतं । इयराण दुहलवेणवि विहडइ जरसिप्पिणिपुडं व ॥ १ ॥
जइ निवडइ गुरुदुक्खं तहेव सोक्खंपि संभवइ तेसिं । इयराण तुल्लसुहदुक्खसंभवो निच्चकालंपि ॥ २ ॥
कस्स व निरंतरायं सोक्खं ? कस्सेव नावया इति ? । को दूसिओ खलेहिं नो ? कस्स व संठिया लच्छी ? ॥ ३ ॥
इय नाउं चय सोयं पुणोऽवि तुह वंछियाइं होहिंति । सूर्योऽवि रयणितमनियरविगमओ पावए उदयं ॥ ४ ॥

च युद्धनिपतितखचररक्षणं च महाटवीनिवातनं च निजनगरागमनं च मन्त्रिसामन्तप्रमुखजनापमाननं च राज्यापहारदुःखं
चोपकृतविद्याधरोपेक्षणं च नगरनिर्गमनं च भैरवपतनं प्रतीत्य समागमनं शिष्टमेतस्य, अथ महाकालेन भणितम्—अहो विरुद्धकारित्वं
हतविधेः यदीदृशानसमसाहसधनाञ्जनान् विनिर्माय ईदृशतीक्ष्णदुःखभाजनं करोति, अथवा—

साहसधनानां हृदयं दुःखं गुरुकमपि सहते निपतत् । इतरेषां दुःखलवेनापि विघटयति जरच्छुक्तिपुटमिव ॥ १ ॥
यथा निपतति गुरुदुःखं तथैव सुखमपि संभवति तेषाम् । इतरेषां तुल्यसुखदुःखसंभवो नित्यकालमपि ॥ २ ॥
कस्य वा निरन्तरायं सुखं कस्यैव नापद् आयन्ति । को दूषितः खलैर्न ? कस्य वा संस्थिता लक्ष्मीः ॥ ३ ॥
इति ज्ञात्वा त्यज शोकं पुनरपि तव वाञ्छितानि भविष्यन्ति । सूर्योऽपि रजनीतमोनिकरविगमतः प्राप्नोत्युदयम् ॥ ४ ॥

आश्वा-
सनम् ॥

॥ ५४ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ५५ ॥

जं पुण तुमए भणियं भैरवपडणं करेमि मरणहुं । तं बुहजणपडिसिद्धं खत्तियधम्मे विरुद्धं च ॥ ५ ॥
जेण—बंभणसमणच्चिय मरणकज्जमब्भुज्जमंति नो धीरा । विहिविहडियंपि कज्जं घटंति ते बुद्धिविहवेणं ॥ ६ ॥
तहा—चत्तविसायपिसायं अणलसमविमुक्कमेकरसं । अणुमरइ सिरी दूरं गयावि पुरिसं हरिसियव ॥ ७ ॥
तओ मए भणियं—भयवं ! विमूढचित्तलक्खो भिह संपयं, न जानामि जुत्ताजुत्तं न मुणामि उवायं न समीहेमि खत्त-
धम्मं न वियारेमि जणनिदं न लक्खेमि सुहदुक्खं, सब्बहा कुलालदढदंडचालियचक्काधिरूढं व मम मणो न मणागंपि कत्थ-
वि अवत्थाणं पावइ, तो भयवं ! तुमं चेव साहेहि, किं कायवं ? को वा उवाओ समीहियत्थसिद्धीए ? महाकालेण भणियं-
वच्छ ! पव्वजसु मम पव्वजं, आराहेसु चरणकमलं, अब्भस्सेसु जोगमग्गं, होहिंति गुरुभत्तीए मणोरहसिद्धीओ, तओ भय-

यत्पुनस्त्वया भणितं भैरवपतनं करोमि मरणार्थम् । तद्बुधजनप्रतिषिद्धं क्षत्रियधर्मे विरुद्धं च ॥ ५ ॥

येन—ब्राह्मणश्रमणा एव मरणकार्यमभ्युद्यच्छन्ति नो धीराः । विधिविघटितमपि कार्यं घटयन्ति ते बुद्धिविभवेन ॥ ६ ॥

तथा—त्यक्तविषादपिशाचमनलसमविमुक्तविक्रमैकरसम् । अनुसरति श्रीदूरं गताऽपि पुरुषं हर्षितेव ॥ ७ ॥

ततो मया भणितं—भगवन् ! विमूढचित्तलक्ष्योऽस्मि साम्प्रतं, न जानामि युक्तायुक्तं न जानामि उपायं न समीहे क्षत्रधर्मं न
विचारयामि जननिन्दां न लक्षयामि सुखदुःखं, सर्वथा कुलालदढदण्डचालितचक्काधिरूढमिव मम मनो न मनागपि कुप्राप्यवस्थानं
प्राप्नोति, ततो भगवन् ! त्वमेव कथय किं कर्तव्यम् ? को वोपायः समीहितार्थसिद्धयै ? महाकालेन भणितं—वत्स ! प्रपद्यस्व मम
प्रव्रज्याम्, आराधय चरणकमलम्, (त्वं)अधीष्व योगमार्गं, भविष्यति गुरुभक्त्या मनोरथसिद्धयः, ततो भयसम्भ्रान्त इव शरणागत-

प्रव्रज्यार्थं
महाकालो-
पदेशः ॥

॥ ५५ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ५६ ॥

संमतो इव सरणागयवच्छलं दालिहाभिभूओ इव कप्पपायवं महारोगपीडिओ इव परमवेजं पहीणचक्खुबलो इव पद्ददेसगं सवायरेण तमाराहिउं पवत्तो, दूरमागरिसियं च विणएण मए तस्स चित्तं, निउत्तोऽहमेक्को तेण नियरहस्सठाणेषु सिक्खा-विओ निस्सेसाइं आगिट्ठिपमुहाइं कोऊहलाइं, अन्नया य पसत्थेसु तिहिनक्खत्तमुहुत्तेसु परमपमोयमुव्वहंतेण तेण एगंते उव-इट्ठो मम तइल्लोकविजओ मंतो, कहिओ साहणविही जहा-अट्ठोत्तरसयपहाणखत्तिएहिं मसाणहुयासणो तप्पणिज्जो, कायवं दिसिदेवयाबलिवियरणं, पवहियवं अणवरयमंतसुमरणं, तओ एस्स सिज्झिहिई, काही य एगच्छत्तधरणियलरज्जदाणं, पडिवन्नो य मए विणयपणएण, समाढत्तो य साहिउं, गओ कलिंगपमुहेसु देसेसु, आरद्धो य जहालाभं खत्तियनरुत्तमेहिं होमो जाव एत्तियं कालंति ।

वत्सलं दारिद्र्याभिभूत इव कल्पपादपं महारोगपीडित इव परमवैद्यं प्रहीणचक्षुर्बल इव पथदेशकं सर्वादरेण तमाराधयितुं प्रवृत्तः, दूरमाकर्षितं च विनयेन मया तस्य चित्तं, नियुक्तोऽहमेकस्तेन निजरहस्यस्थानेषु शिक्षितो निःशेषाणि आकृष्टिप्रमुखानि कुतूहलानि, अन्यदा च प्रशस्तेषु तिथिनक्षत्रमुहूर्तेषु परमप्रमोदमुद्बहता तेन एकान्ते उपदिष्टो मम त्रैलोक्यविजयो मन्त्रः, कथितः साधन-विधिः यथा-अष्टोत्तरशतप्रधानक्षत्रियैः श्मशानहुताशनस्तर्पणीयः, कर्तव्यं दिशिदेवताबलिवितरणं प्रबोढव्यमनवरतमन्त्रस्मरणं, तत एष सेत्स्यति, करिष्यति च एकच्छत्रधरणीतलराज्यदानं, प्रतिपन्नश्च मया विनयप्रणयेन, समारब्धश्च साधयितुम्, ततः कलिङ्गप्रमुखेषु देशेषु आरब्धश्च यथालाभं क्षत्रियनरोत्तमैर्होमो यावदियत्कालमिति ।

घोरशिव-
कृता
महाकाल-
सेवा
त्रैलोक्य-
विजय-
मन्त्रारा-
धना च ॥

॥ ५६ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ५७ ॥

ता नरसेहर ! नरसिंघ जं तए पुच्छियं पुरा आसि । किं अप्पाणं निंदसि इणमो नणु कारणं तत्थ ॥ १ ॥
भयवसविसंठुलंगा सारंगा इव विचित्तकूडेहिं । जं सत्ता विद्विया तमियाणि दहइ मह हिययं ॥ २ ॥
दुज्झाणकलुसबुद्धित्तेण पुवं न याणियं एयं । तुह दंसणेण इण्हि विवेयरयणं समुल्लसियं ॥ ३ ॥
नरसिंहेण भणियं सच्चं पावं कयं तए भूरि । जं कीडियाणवि वहे पावं गुरु किमु नरिंदाणं ? ॥ ४ ॥
तेसिं विणासे जम्हा धम्मम्भंसो य सीमविगमो य । अवरोप्परं च जुज्झं विलयाजणसीलविलओ य ॥ ५ ॥
ता ठाणे तुह दुच्चरियगरिहणं धम्मगोयरा बुद्धी । एवं ठिएऽवि जलणप्पवेसणं तुज्झ नो जुत्तं ॥ ६ ॥
तित्थेसु वच्च कुरु देवपूयणं मुंच निंदियं भावं । पायच्छित्तं पडिवज्ज सुगुरुसयासे पयत्तेण ॥ ७ ॥

ततो नरशेखर ! नरसिंह ! यत्त्वया पृष्ठं पुराऽऽसीत् । किमात्मानं निन्दसि ! इदं ननु कारणं तत्र ॥ १ ॥
भयवशविसंस्थूलाङ्गाः सारङ्गा इव विचित्रकूटैः । यत् सत्त्वानि विद्रवितानि तदिदानीं दहति मम हृदयम् ॥ २ ॥
दुर्ध्यानकलुषबुद्धित्वेन पूर्वं न ज्ञातमेतत् । तव दर्शनेनेदानीं विवेकरत्नं समुल्लसितम् ॥ ३ ॥
नरसिंहेन भणितं सत्यं पापं कृतं त्वया भूरि । यत्कीटकानामपि वधे पापं गुरु किमु नरेन्द्राणाम् ? ॥ ४ ॥
तेषां विनाशे यस्माद्धर्मभ्रंशश्च सीमविगमश्च । परस्परं च युद्धं वनिताजनशीलविलयश्च ॥ ५ ॥
ततः स्थाने तव दुश्चरित्रगर्हणं धर्मगोचरा बुद्धिः । एवं स्थितेऽपि ज्वलनप्रवेशनं तव न युक्तम् ॥ ६ ॥
तीर्थेषु ब्रज कुरु देवपूजनं मुञ्च निन्दितं भावम् । प्रायश्चित्तं प्रतिपद्यस्व सुगुरुसकाशे प्रयत्नेन ॥ ७ ॥

पापगर्हा ॥

॥ ५७ ॥ १

श्री
नरविक्रम
चरित्रे ।
॥ ५८ ॥

निंदसु पङ्कखणं दुकयाइं निसुणेसु धम्मसत्थाइं । उत्तमसंसर्गिणं कुणसु चयसु तिवं कसायं च ॥ ८ ॥
ईसाविसायमुच्छिद्धं भिंद विसमविसयतरुनियरं । नियजीयनिविसेसं नीसेसं पेच्छ पाणिगणं ॥ ९ ॥
पसमरसं पिवसु सया दूरं परिहरसु खुदचरियाइं । जुत्ताजुत्तं वियारसु सवकजेसु जत्तेणं ॥ १० ॥
खणपरिणइधम्मत्तं चित्तेसु भवंमि सववत्थूणं । नियसुकयदुकयसचिवत्तणं च लक्खेसु परजम्मे ॥ ११ ॥
इय जयमाणस्स सया सुद्धी तुज्झं भविस्सइ अवस्सं । जलणपवेसं सलभा कुणंति कुसला उ न कयावि ॥ १२ ॥
एवं संठविऊण मरणदुरज्झवसायाओ घोरसिवं जाव विरओ नरिंदो ताव पहयपडहमुरवपमुहतूरनिनायबहिरियदियंतरा
विचित्तमणिभूषणकिरणकब्बुरियमसाणंगणा गयणाओ ओयरिया विजाहरा, परमपमोयमुवहंता निवडिया घोरसिवचरणेसु,

निन्द प्रतिक्षणं दुष्कृतानि निशृणु धर्मशास्त्राणि । उत्तमसंसर्गं कुरु त्यज तीव्रं कषायं च ॥ ८ ॥
ईर्ष्याविषादमुच्छिन्धि भिन्धि विषमविषयतरुनिकरम् । निजजीवनिर्विशेषं निःशेषं पश्य प्राणिगणम् ॥ ९ ॥
प्रशमरसं पिव सदा दूरं परिहर क्षुद्रचरितानि । युक्तायुक्तं विचारय सर्वकार्येषु यत्नेन ॥ १० ॥
क्षणपरिणतिधर्मत्वं चिन्तय भवे सर्ववस्तूनाम् । निजसुकृतदुष्कृतसचिवत्वं च लक्षय परजन्मनि ॥ ११ ॥
इति यतमानस्य सदा शुद्धिस्तव भविष्यति अवश्यम् । ज्वलनप्रवेशं शलभाः कुर्वन्ति कुशलास्तु न कदापि ॥ १२ ॥
एवं संस्थाप्य मरणदुरव्यवसायाद् घोरशिवं यावद् विरतो नरेन्द्रस्तावत् प्रहतपटहमुरजप्रमुखतूर्यनिनादबधिरितदिगन्तरा विचित्र-
मणिभूषणकिरणकर्बुरितश्मशानाङ्गना गगनादवतीर्णा विद्याधराः परमप्रमोदमुद्रहन्तो निपतिता घोरशिवचरणयोः, भणितुमारब्धाश्च—

जयशे
नरागम-
नम् ॥

॥ ५८ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ५९ ॥

भणिउमादत्ता य-देव ! अम्हे गयणवल्लहपुराहिवविजयरायविज्जाहरिंदसुएण सिरिजयसेहररायकुमारेण पेसिया तुम्ह आण-
यणनिमित्तं, ता कुणह पसायं, आरुहह इमं समुद्धयविजयवेजयंतीमहस्साभिरामं उज्झंतकसिणागरुकूपूरपूरसुरहिधूवधूमंधया-
रियदिसाभोगं मणिकणगरयणरइयविचित्तविच्छित्तिभित्तिभागं कुसुमावयंसाभिहाणं वरविमाणं, घोरसिवेण भणियं-भो
विज्जाहरा ! मुयह मम विमए पडिबंधं, अन्नोऽहमियाणिं विगयभोगपिवासो, विजणविहारेसु रण्णेसु जाया निवासबुद्धी बद्धा
मिगकुलेसु सयणसंबंधसद्धा प्रलीणो मायामोहो जलणजालाकलावकवलियमिव पेच्छामि जीवलोयं, ता जहागयं गच्छह
तुब्भे, जहादिट्ठं च से निवेएज्जहत्ति, विज्जाहरेहिं भणियं-मा भणह एयं, जओ जहिणाओ तुम्ह पाप्माओ गओ जयसेहर-
कुमारो तहिणादारब्भ जाओ रहनेउरचक्रवालपुरनाहेण सिरिममरसिंघखेयराहिवइणा सह महासमरसंरंभो निवडिया अणेग-
देव ! वयं गगनवल्लभपुराधिपविजयराजविद्याधरेन्द्रसुतेन श्रीजयशेखरराजकुमारेण प्रेषितास्तवाऽऽनयननिमित्तं, तस्मात्कुरु प्रसादम्,
आरोहत इदं समुद्धृतविजयवैजयन्तीसहस्राभिरामं दृश्यमानकृष्णागुरुकर्पूरपूरसुरभिधूपधूमान्धकारितदिशाभोगं मणिकनकरत्तरचित-
विचित्रविच्छित्तिभित्तिभागं कुसुमावतंसाभिधानं वरविमानम्, घोरशिवेन भणितं-भो विद्याधरा ! मुञ्चत मम विषये प्रति-
बन्धम्, अन्योऽहमिदानीं विगतभोगपिवासः, विजनविहारेष्वरण्येषु जाता निवासबुद्धिः बद्धा मृगकुलेषु स्वजनसम्बन्धश्रद्धा,
प्रलीनो मायामोहो, ज्वलनज्वालाकलापकवलितमिव प्रेक्षे जीवलोकं, तस्माद्यथागतं गच्छत यूयं यथादिष्टं च तस्मै निवेदयतेति ।
विद्याधरैर्भणितं-मा भणतैतद् यतो यद्दिनात् तव पार्श्वार्द्धं गतो जयशेखरकुमारस्तद्दिनादारभ्य जातो रथनूपुरचक्रवालपुरनाथेन
श्रीसमरसिंघखेचराधिपतिना सह महासमरसंरम्भो निपतिता अनेक-

घोरशिवं
प्रति जय-
शेखरस्य
निमन्त्र-
णम् ॥

॥ ५९ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ६० ॥

सुहडा कहमवि महाकट्टेण निष्पिटो सो अमरतेयाभिहाणो दुट्टमित्तो, घडिया इयाणि परोप्परं संधी, कयाइं अन्नोऽन्नघरेसु भोयणवत्थदाणाइं, अओ एत्तियकालं नियकज्जकोडिवावडत्तणेण संपयमेव नाओ तुम्ह अडविनिवाडणपामोक्खो वइयरो, कुमारेण तओ अच्चंतजायतिवसोगसंदब्भेण विसज्जिया अम्हे सव्वासु दिसासु तुम्हावल्लोयणत्थं, भणिया य-अरे सिग्धं जत्थ पेच्छह तं महाणुभावं तत्तो सव्वहा आणेज्जह, नन्नहा भोयणमहं करिस्सामि, तओ सव्वत्थ निउणं निउणं निरूवंता पत्ता एत्तियं भूमिभागं, एत्थ आगएहि य निसामिओ तुम्ह सद्धो, को पुण भीसणे मसाणे एत्तियवेलं होहिति कोऊहलेण सुणं-तेहिं कुमारपच्चाणयणकालागएहिं पुरा तुम्ह निसुयसदाणुमाणेण पच्चभिन्नायत्ति, ता कुणह पसायं जयसेहरकुमारजीवियदाणेण एत्थंतरे विण्णायपरमत्थेण भणियं पत्थिवेण-भो महासत्त ! परिचय फरुसभावं, पणयभंगभीरूणि भवंति सत्पुसिहिययाणि

सुभटाः, कथमपि महाकट्टेन निष्पिटः सोऽमरतेजोऽभिधानो दुष्टमित्रः, घटिता इदानीं परस्परं सन्धिः, कृतानि अन्योऽन्यगृहेषु भोजनवस्त्रदानानि, अत इयत्कालं निजकार्यकोटिव्यापृतत्वेन साम्प्रतमेव ज्ञातस्तवाटवीनिपातनप्रमुखो व्यतिकरः, कुमारेण ततोऽत्यन्तजाततीव्रशोकसंदर्भेण विसर्जिता वयं सर्वासु दिक्षु तवावलोकनार्थं, भणिताश्च-अरे ! शीघ्रं यत्र प्रेक्षध्वं तं महानुभावं तस्मात् सर्वथाऽऽनयत, नान्यथा भोजनमहं करिष्यामि, ततः सर्वत्र निपुणं २ निरूपयन्तः प्राप्ता इयन्तं भूमिभागम्, अत्राऽऽगतैश्च निशमितस्तव शब्दः, कः पुनर्भीषणे इमशाने इयद्वेलां भविष्यतीति कुतूहलेन शृण्वद्भिः कुमारप्रत्यानयनकालागतैः पुरा तव निश्रुतशब्दानुमानेन प्रत्यभिज्ञात इति, तस्मात् कुरुत प्रसादं जयशेखरकुमारजीवितदानेन । अत्रान्तरे विज्ञातपरमार्थेन भणितं पार्थिवेन-भो महासत्त्व ! परित्यज परुषभावं, प्रणयभङ्गभीरूणि भवन्ति सत्पुरुषहृदयानि

जयशेखर-
वृत्तान्त-
कथनम् ॥

॥ ६० ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ६१ ॥

ता अंगीकरेसु एएसि पत्थणं, घोरसिवेण भणियं-महाराय ! बाढं विरत्तं मम रज्जादीहिंतो चित्तं, गाढपावनिबन्धणं ख एयं,
रणा भणियं-मा मेवं जंपेसु, जओ—

सन्नायं दिसओ विसिद्धमुणिणो पालितयस्साणिसं, सासितस्स विसिद्धनीइ मणुए दाणाइं दितस्स य ।

धम्मो होइ निवस्स वस्समइणो रज्जेऽवि संचिद्धओ, नो साहुस्स स सत्थवज्जियविहीजुत्तस्स गुत्तस्सवि ॥ १ ॥

घोरसिवेण भणियं-महाराय ! एवमेवं, राइणा भणियं-जइ एवं ता गच्छह तुब्भे, पडिच्छह [वि]जयसेहरकुमारपूयापडि-
वत्ति, घोरसिवेण भणियं-महाराओ निवेयइ तं कीरइत्ति, तओ पहरिसिया विजाहरा, सायरं पणमिउं तेहिं राया विन्नतो-
अहो महायस ! परमत्थेण तुब्भेहिं दिन्नं अम्ह पहुणो जीवियं, अह पमुक्ककवालपमुहकुलिगोवगरणो विओगवेयणावसविस-

ततोऽङ्गीकुरु एतेषां प्रार्थनाम्, घोरशिवेन भणितं-महाराज ! बाढं विरक्तं मम राज्यादिभिश्चित्तं, गाढपापनिबन्धनं खलु एतत्,
राज्ञा भणितं-मा मैवं जरूप, यतः—

सन्नयायं दिशतो विशिष्टमुनीन् पालयतोऽनिशं, शासतो विशिष्टनीत्या मनुजान् दानानि ददतश्च ॥

धर्मो भवति नृपस्य बध्यते राज्येऽपि संतिष्ठतः, नो साधोः स शास्त्रवर्जितविधियुक्तस्य गुप्तस्यापि ॥ १ ॥

घोरशिवेन भणितं-महाराज ! एवमेवं, राज्ञा भणितं-यद्येवं तदा गच्छत यूयं, प्रतिपद्यस्व [वि]जयशेखरकुमारपूजाप्रतिपत्ति,
घोरशिवेन भणितं-महाराजो निवेदयति तत् क्रियते इति । ततः प्रहर्षिता विद्याधराः, सादरं प्रणम्य तै राजा विस्मृतः-अहो
महायशः ! परमार्थेन युष्माभिर्दत्तमस्माकं प्रभोजीवितम्, अथ प्रमुक्ककपालप्रमुखकुलिङ्गोपकरणो वियोगवेदनावशविसर्पन्नयनाश्रु-

घोरशिवं
प्रति नर-
सिंहनृप-
हित-
शिक्षा ॥

॥ ६१ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ६२ ॥

प्पमाणनयणंसुधाराधोयवयणो घोरसिवो गाढमालिगिय नरवहं समग्गयगिरं भणिउमाढत्तो-

कुब्भमतिमिरुब्भामियलोयणपसरेण तुज्झ अवरद्धं । जं किंपि पावमइणा तमियाणि खमसु मम सबं ॥ १ ॥

सीसो इव दासो इव रिणिओ इव किंकरो इव तुहाहं । ता साहसु किं करणीयमुत्तरं राय नरसिंह ! ॥ २ ॥

रन्ना भणियं जइया नियरज्जसिरिं समग्गमणुहवसि । मम संतोसनिमित्तं तइया साहिज्जसु सवत्तं ॥ ३ ॥

एवं काहंति पयंपिऊण विज्जाहरेहिं परियरिओ । दिव्विमाणारूढो सो झत्ति गओ जहाभिमयं ॥ ४ ॥

रायावि पत्ततिहुयणरायसिरिवित्थरं पिव सयलसुकयसंचयपत्तोवचयंपिव समत्थपसत्थतित्थदंसणपूयं पिव अप्पाणं मन्नंतो पाणिपइट्ठियखग्गरयणो गओ नियभवणं, निसण्णो सेज्जाए सुत्तो खणंतरं समागआ निदा, निसावसाणे य रणज्झणंतमणिने-

धाराधौतवदनो घोरशिवो गाढमालिङ्गय नरपति सगद्गदगिरं भणितुमारब्धः—

कुभ्रमतिमिरोद्धामितलोचनप्रसरेण तवापराद्धम् । यत्किमपि पापमतिना तदिदानीं क्षमस्व मम सर्वम् ॥ १ ॥

शिष्य इव दास इव ऋणित इव किङ्कर इव तवाहम् । ततः कथय किं करणीयमुत्तरं राजन् ! नरसिंह ! ॥ २ ॥

राज्ञा भणितं यदा निजराज्यश्रियं समग्रमनुभविष्यसि । मम संतोषनिमित्तं तदा कथय स्ववृत्तम् ॥ ३ ॥

एवं करिष्यामीति प्रजल्प्य विद्याधरैः परिकरितः । दिव्यविमानारूढः स झगिति गतो यथाऽभिमतम् ॥ ४ ॥

राजाऽपि प्राप्तत्रिभुवनराज्यश्रीविस्तारमिव सकलसुकृतसंचयप्राप्तोपचयमिव समस्तप्रशस्ततीर्थदर्शनपूतमिव आत्मानं मन्यमानः पाणिप्रतिष्ठितखङ्गरत्नो गतो निजभवनं, निषण्णः शय्यायां सुप्तः क्षणान्तरं समागता निद्रा, निशाऽवसाने च रणद्धुनन्मणिनूपुर-

जयशेखर-
नगरं
प्रति घोर-
शिव-
गमनम् ॥

॥ ६२ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ६३ ॥

उररवाणुमगलगचक्रंगखलियचक्रमणा अणायरसद्वाणणिउत्तलङ्कचकीकलावप्पमुहाभरणा सहरिसपधावियसुज्जिवामणिपुलिंदि-
पमोक्खचेडीयाचक्रवालपरिवुडा पविट्ठा चंपयमाला देवी, दिट्ठो राया निदावसनिस्सहसेज्जाविमुक्तसवंगोवंगो, भणियं च-
णाए-परिणीयपुत्तिओ इव हयसत्तू इव विट्ठत्तदविणोव परिपट्ठियसवसत्थोव निब्भयं सुयइ नरनाहो, अह खणंतरे पवज्जियाइं
पाभाइयमंगलतूराइं पयडीहूयाइं दिसिमुहाइं, पट्ठियं मागहेण-

लंघेउं विसमंपि दोसजलहिं गंजितु दोसायरं, गोत्तं पायडिउं सवीरियवसा चंक्रमिउं भीसणे ।

आसाअंगसमुब्भवेण महसा सारेण संपूरिउं, सूरु देव ! तुमं पिवोदयसिरिं पावेइ सोहावहं ॥ १ ॥

एवं च निसामित्ता पबुद्धो राया, चित्तिउमाढत्तो य-अहो सारस्सयंपिव वयणं जहावित्तवत्थुगब्भं कहं पट्ठियं मागहेण ?

रवानुमार्गलमचक्राङ्गखलितचक्रमणा अनादरस्वस्थाननियुक्तलष्टकाञ्चीकलापप्रमुखाभरणा सहर्षप्रधावितकुब्जावामनापुलिन्द्रीप्रमुख-
चेटिकाचक्रवालपरिवृता प्रविष्टा चम्पकमाला देवी, दृष्टो राजा निद्रावशनिस्सहशय्याविमुक्तसर्वाङ्गोपाङ्गः, भणितं चानया-परिणी-
तपुत्रिक इव हतशत्रुरिव अर्जितद्रविण इव परिपठितसर्वशास्त्र इव निर्भयं स्वपिति नरनाथः, अथ क्षणान्तरे प्रवादितानि प्राभातिक-
मङ्गलतूर्याणि प्रकटीभूतानि दिङ्मुखानि, पठितं मागधेन—

लङ्घयित्वा विषममपि दोषजलधिं गज्जित्वा दोषाकरम्, गौत्रं प्रकटय्य स्ववीर्यवशात् चङ्क्रमित्वा भीषणे ॥

आशाअङ्गसमुद्भवेण महसा सारेण संपूरयितुम्, सूर्यो[रो]देव ! त्वमिवोदयश्रियं प्राप्नोति शोभावहम् ॥ १ ॥

एवं च निशम्य प्रबुद्धो राजा, चिन्तयितुमारब्धश्च-अहो सारस्वतमिव वचनं यथावृत्तवस्तुगर्भं कथं पठितं मागधेन ? एवमेव

चम्प-
कमालायाः
स्वप्नकथ-
नार्थमा-
गमनम् ॥

॥ ६३ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ६४ ॥

एवमेव पुणो पुणो परिभावेमाणो उट्ठिओ सयणाओ, अवलोइया य हरिसवसवियसंतनयणसहस्सपत्ता देवी चंपयमाला, पुट्ठा य सा आगमणपओयणं, भणियं च तीए-देव ! अज्ज पच्छिमद्वजामे सेसरयणीए सुहपसुत्ताए सुमिणयंमि सहसच्चिय वय-
णंमि पविसमाणो मए अनणुप्पमाणो मणिरयणमालालंकिओ पवणसमुद्धुयंचलाभिरामो फलिहमयडिडिरपंडुरदंडोवसोहिओ महज्जओ दिट्ठो, एवंविहं च अदिट्ठपुवं सुमिणं पासिऊण पडिबुद्धा समाणी समागया तुम्ह पासंसि सुमिणसुभासुभफलजा-
णणत्थं, ता साहिउमरिहइ देवो एयस्स फलंति, रत्ता भणियं-देवि ! विसिट्ठो तए सुमिणो दिट्ठो, ता निच्छियं होही तुह चउसमुद्दमेहलावलयमहिमहिलापइस्स कुलकेउस्स पुत्तस्स लाभो, जं तुम्हे वयह अवितहमेयंति पडिवजिय निबद्धा देवीए उत्तरीयंमि निट्ठुरा सउणगंठी, खणंतरं च मिहोकहार्हि विगमिय गया देवी निययभवनं, रायावि कयपाभाइयकायवो निस-

पुनः पुनः परिभावयन् उत्थितः शयनात्, अवलोकिता च हर्षवशविकसन्नयनसहस्रपत्रा देवी चम्पकमाला पृष्टा च साऽऽगमन-
प्रयोजनं, भणितं च तया-देव ! अद्य पश्चिमार्धयामे शेषरजन्यां सुखप्रसुप्तया स्वप्ने सहसैव वदने प्रविशन् मया अनणुप्रमाणो
मणिरत्नमालाऽलङ्कृतः पवनसमुद्धूताञ्चलाभिरामः स्फटिकमयडिण्डिरपाण्डुरदंडोपशोभितो महाध्वजो दृष्टः, एवविधं चादृष्टपूर्वं स्वप्नं
दृष्ट्वा प्रतिबुद्धा सती समागता तव पार्श्वे स्वप्नशुभाशुभफलज्ञानार्थं, तस्मात्कथयितुमर्हति देव एतस्य फलमिति, राज्ञा भणितं-देवि !
विशिष्टस्त्वया स्वप्नो दृष्टः, तस्मान्निश्चितं भविष्यति तव चतुःसमुद्रमेखलावलयमहीमहिलापतेः कुलकेतोः पुत्रस्य लाभः, यद् यूयं
वदथ अवितथमेतदिति प्रतिपद्य निबद्धा देव्या उत्तरीये निष्ठुरा शकुनग्रन्थिः, क्षणान्तरं च मिथः कथाभिर्विगम्य गता देवी
निजभवनं, राजाऽपि कृतप्राभातिककर्तव्यो निषण्णः

स्वप्न-
वृत्तम् ॥

॥ ६४ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ६५ ॥

णो सभामंडवंमि अह पढममेव गाढकोउहलाउलिज्जमाणमाणसा समागया बुद्धिसागरपमुहा मंतिणो, भूमितलविलुलियम-
उलिमंडला निवडिया चरणेषु, दिन्नासणा निविट्ठा सट्ठाणेषु, विन्नविउमाढत्ता य-देव ! अज्ज चउजामावि सहस्सजामव
कहमवि पभाया अम्ह रयणी घोरसिवमुणिवइयरोवलंभसमूसुगत्तणेणं, जइवि किंपि पसंतवयणावलोयणाइलिं गोवगया कज्ज-
सिद्धी वडुइ तहावि विसेसेण तुव्वेहिं साहिज्जमाणिं सोउमिच्छामो, ता पसियउ देवो रयणिवइयरनिवेयणेणंति, ताहे तेसिं
वयणाणुरोहओ ईसिं विहसियं काउं जहा घोरसिवेण समं मसाणदेसंमि संपत्तो जह विन्नाओ लोभमायरमाणो जहा य सो
मणिओ गिण्हसु सत्थं जह तेण कत्तिया वाहिया कंठे जह पडिरुद्धो बाहू सकत्तिओ जह महीयले निहओ जह उट्ठिओ
पुणोऽविहु निप्फंदो जह हओ पच्छा सुरसुंदरीहिं खित्तो जह कुसुमभरो समागया देवी जह दिन्नो तीए वरो जह सा

सभामण्डपे, अथ प्रथममेव गाढकुतूहलाऽऽकुलायमानमानसाः समागता बुद्धिसारप्रमुखा मन्त्रिणः, भूमितलविलुठितमौलि-
मण्डला निपतिताश्चरणयोः, दत्ताऽऽसना निविष्टाः स्वस्थानेषु, विज्ञपयितुमारब्धाश्च-देव ! अथ चतुर्यामाऽपि सहस्रयामेव कथमपि
प्रभाताऽस्माकं रजनी घोरशिवमुनिव्यतिकरोपलम्भसमुत्सुकत्वेन, यद्यपि किमपि प्रशान्तवदनावलोकनादिलिङ्गोपगता कार्यसिद्धिर्वर्तते
तथाऽपि विशेषेण युष्माभिः कथ्यमानां श्रोतुमिच्छामः, तस्मात्प्रसीदतु देवो रजनीव्यतिकरनिवेदनेनेति, तदा तेषां वचनानुरोधाद्
ईषद् विहसितं कृत्वा यथा घोरशिवेन समं श्मशानदेशे संप्राप्तो यथा विज्ञातः क्षोम[स्तम्भ]माचरन् यथा च स मणितो गृहाण
शस्त्रं यथा तेन कर्त्रिका वाहिता कण्ठे यथा प्रतिरुद्धो बाहुः सकर्त्रिको यथा महीतले निहतो यथा उत्थितः पुनरपि हु निष्पन्दो
यथा हतः पश्चात् सुरसुन्दरीभिः क्षिप्तो यथा कुसुमभरः समागता देवी यथा दत्तस्तथा

श्मशान-
वृत्तो-
दितिः ॥

॥ ६५ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ६६ ॥

अहंसणं पत्ता जहा घोरसिवो निवेयमुपगओ पट्टिओ य मरणत्थं जह पुव्वइयरो तेण संठिओ (निवेइओ) जह व संठविओ जह परिचियविज्जाहरविमाणमारुहिय सो गओ नमिउं संखेवेणं तह नरवरेण सिद्धं समत्थंपि, सोच्चेमं हरिसिओ मंतिवग्गो, पयट्ठिओ य नयरीए महंतूसवोत्ति ।

अह अन्नया कयाई चंपयमालाए रायमहिलाए । दुहिसत्तरक्खणंमी दीणाणाहाण दाणे य ॥ १ ॥

देवगुरुपूयणंमी पणईणं चित्तियत्थदाणे य । उत्पण्णो दोहलओ विसिद्धगब्भाणुभावेण ॥ २ ॥ जुम्मं ।

चित्तेइ य सा एवं ताओ धन्नाओ अम्मयाउ इहं । इय पुन्नदोहलाओ जाओ गब्भं वहंति सुहं ॥ ३ ॥

एवं च अपुज्जंतदोहलयसंकप्पवसेण कसिणपक्खमयलंछणमुत्तिव कसित्तणमणुभविउं पवत्ता देवी । अन्नया य पुट्ठा नर-

वरो यथा साऽदर्शनं प्राप्ता यथा घोरशिवो निर्वेदमुपगतः प्रस्थितश्च मरणार्थं यथा पूर्वव्यतिकरस्तेन संस्थितः [निवेदितः] यथा वा संस्थापितो यथा परिचितविद्याधरविमानमारुह्य स गतो नत्वा संक्षेपेण तथा नरवरेण शिष्टं समस्तमपि, श्रुत्वेदं हर्षितो मन्त्रिवर्गः, प्रवर्तितश्च नगर्यां महोत्सव इति ।

अथान्यदा कदाचित् चम्पकमालाया राजमहिलायाः । दुःखिसत्त्वरक्षणे दीनानाथानां दाने च ॥ १ ॥

देवगुरुपूजने प्रणयिनां चिन्तितार्थदाने च । उत्पन्नो दोहदको विशिष्टगर्भानुभावेन ॥ २ ॥ [युग्मम्]

चिन्तयति च सैवं ता धन्या अम्बका इह । इति पूर्णदोहदा या गर्भं वहन्ति सुखम् ॥ ३ ॥

एवं च अपूर्यमाणदोहदकसंकरूपवशेन कृष्णपक्षमृगलाञ्छनमूर्तिरिव कृशत्वमनुभवितुं प्रवृत्ता देवी । अन्यदा च पृष्ट्वा नरपतिना—

दोहद-
चिन्ता ॥

॥ ६६ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ६७ ॥

वह्मणा-देवि ! किमेवं पइदिणं किमत्तणं पावेसि ? साहेसु एयकारणं, गाढनिबंघे सिद्धं तीए नियमणवञ्छियं, ताहे परं पमो-
यमुव्हंतेण विसेसयरं पूरियं नरिंदेण, माणियडोहला य धरणिव निहाणसंचयं दिसव नलिणीनाहं सुहंसुहेण गब्भं वह्मणी
देवी कालं गमेइ, अण्णया य पडिपुण्णेसु नवसु मासेसु अट्ठमराइंदिएसु सुभेसु तिहिकरणनक्खत्तमुहुत्तेसु पुरंदरदिसिव
दिणयरं कोमलपाडलकरपडिपुण्णसवंगोवंगसुंदरं पुत्तं पसूया । तओ सहरिसं गयाओ नरिंदभवणंमि चेडीयाओ, दिट्ठो राया
भणिओ य देव ! बद्धाविज्जसि जएण विजएण य तुमं, जओ इयाणिं चेव पसूया देवी चंपयमाला, जाओ य समुज्जोतियस-
यलदिसामंडलो तेयरासिव पुत्तोत्ति, इमं च सोच्चा नरिंदेण दिन्नं तासिं भूरि पारिओसियं, कओ दासित्तविगमो, आहूया
पहाणपुरिसा, समादिट्ठा य जहा पयट्ठेह नीसेसनयरीए तियचउक्कचचरेसु खंदमुगुंदसुरिंदगयमुहमंदिरेसु य परममहूमवं,
देवि ! किमेवं प्रतिदिनं कृशत्वं प्राप्नोषि ? कथयैतत्कारणं, गाढनिर्वन्धे शिष्टं तथा निजमनोवाञ्छितम्, तदा परं प्रमोदमुद्वहता
विशेषतरं पूरितं नरेन्द्रेण, मानितदोहदा च धरणिख निधानसंचयं दिगिव नलिनीनाथं सुखंसुखेन गर्भं वहन्ती देवी कालं गमयति,
अन्यदा च प्रतिपूर्णेण नवसु मासेषु अर्धाष्टमरात्रिन्दिवेषु शुभेषु तिथिकरणनक्षत्रमुहूर्तेषु पुरन्दरदिगिव दिनकरं कोमलपाटलकर-
प्रतिपूर्णसर्वाङ्गोपाङ्गसुन्दरं पुत्रं प्रसूता । ततः सहर्षं गता नरेन्द्रभवने चेटिकाः, दृष्टो राजा भणितश्च-देव ! वर्धयसे जयेन विजयेन
च त्वम्, यत इदानीमेव प्रसूता देवी चम्पकमाला, जातश्च समुद्योतितसकलदिङ्मण्डलस्तेजोराशिरिव पुत्र इति, इदं च श्रुत्वा
नरेन्द्रेण दत्तं ताभ्यो भूरि पारितोषिकं, कृतो दासीत्वविगमः, आहूताः प्रधानपुरुषाः, समादिष्टाश्च यथा प्रवर्तयध्वं निःशेषनगर्या
त्रिकचतुष्कचत्वरेषु स्कन्दमुकुन्दसुरेन्द्रगजमुखमन्दिरेषु च परममहोत्सवं,

श्री
नरविक्रम-
जन्मः ॥

॥ ६७ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ६८ ॥

वियरह अणिवारियपसरं कणयदाणं मुयह चारगार्हितो जणंति वुत्ते जं देवो आणवेइत्ति भणिऊण पुरीए पारद्वं तेहिं
वद्धावणयं ।

कहं चिय ?,—पंचप्पयारवन्नयविरइयसुपसत्थसत्थियसमूहं । विक्खित्तक्खयदोवापवालसोहंतमहिवीढं ॥ १ ॥

रहसपणच्चिरतरुणिगणवच्छत्थलतुट्टहारसिरिनियरं । अन्नोन्नावहरियपुण्णपत्तवडुंतहलबोलं ॥ २ ॥

पडिभवणदारविरइयवंदणमालासहस्सरमणिजं । कमलपिहाणामलपुन्नकलसरेहंतगेहमुहं ॥ ३ ॥

वज्जंताउज्जसमुच्छलंतघणघोरघोसभरियदिसं । चिन्ताइरित्तिदिजंतदविणसंतोसियत्थिगणं ॥ ४ ॥

पमुइयनीसेसजणं कुलथेरीकीरमाणमंगल्लं । इय नरवइकयतोसं वद्धावणयं कयं तत्थ ॥ ५ ॥

वितरताऽनिवारितप्रसरं कनकदानं, मुञ्चत चारकेभ्यो जनमिति उक्ते यद् देव आज्ञापयतीति भणित्वा पुर्यां प्रारब्धं
तैर्वर्धनकम् (वर्धापनकम्) ।

कथमेव ? पञ्चप्रकारवर्णकविरचितसुप्रशस्तस्वस्तिकसमूहम् । विक्षिप्ताक्षतदूर्वाप्रवालशोभमानमहीपीठम् ॥ १ ॥

रभसप्रनृत्यत्तरुणीगणवक्षःस्थलत्रुटितहारश्रीनिकरम् । अन्योऽन्यापट्टतपूर्णपात्रवर्तमानकोलाहलम् ॥ २ ॥

प्रतिभवनद्वारविरचितवन्दनमालासहस्ररमणीयम् । कमलपिधानामलपूर्णकलशराजद्वेहमुखम् ॥ ३ ॥

बाद्यमानातोद्यसमुच्छलद्धनघोरघोषभरितदिशम् । चिन्तातिरिक्तदीयमानद्रविणसन्तोषितार्थिगणम् ॥ ४ ॥

प्रमुदितनिःशेषजनं कुलस्थविराक्रियमाणमाङ्गल्यम् । इति नरपतिकृततोषं वर्धनकम् (वर्धापनकं) कृतं तत्र ॥ ५ ॥

जन्म-
महोत्सवः॥

॥ ६८ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ६९ ॥

एत्थंतरे मंतिसामंतसेणावइसत्थवाहपमुहा पहाणलोया गहियविविहतुरयरयणसंदणपमोक्खविसिद्धवत्थुवित्थरा गंतूण नरवहं वद्धाविसु ?

इओ य सो घोरसिवो विजाहरेहिं नेऊण समप्पिओ जयसेहरस्स कुमारस्स, तेणावि पिउणोव गुरुणोव तदागमणे कओ परममहूसवो, पुट्टो य एसो पढमदंसणाओ आरब्भ सब्बुत्तंतं, धरिओ ण्हाणविलेवणभोयणदिव्वंसुयदाणपुरस्सरं कइयवि वास-
राइं, अन्नदियहे चाउरंगसेणासण्णाहेण जयसेहरकुमारेण गंतूण सिरिमवणंमि नगरे विजयसेणरणो दंसिऊण जहावित्तं संसि-
ऊण य दुइंतमंतिसामंतुस्सिस्सलदलणपुव्वं सो घोरसिवो सहत्थेण निवेसिओ रायपए, विजयसेणोऽवि ठविओ जुवरायत्ते, एवं कयकायव्वो जहागयं पडिगओ जयसेहरो, घोरसिवोऽवि पुव्वंपिव भुंजिउं पवत्तो नियरजंति । अन्नया तेण सुमरिऊण नर-

अत्रान्तरे मन्त्रिसामन्तसेनापतिसार्थवाहप्रमुखाः प्रधानलोका ! गृहीतविविधतुरगरत्नस्यन्दनप्रमुखविशिष्टवस्तुविस्तारा गत्वा नरपतिमवर्धयन् ।

इतश्च स घोरशिवो विद्याधरैर्नीत्वा समर्पितो जयशेखरस्य कुमारस्य, तेनापि पितुरिव गुरोरिव तदागमने कृतः परममहोत्सवः, पृष्ठश्रेष्ठ प्रथमदर्शनादारभ्य सर्ववृत्तान्तं, धृतः स्नानविलेपनभोजनदिव्यांशुकदानपुरस्सरं कत्यपि वासराणि, अन्यदिवसे चातुरङ्ग-
सेनासन्नाहेन[सनाथेन] जयशेखरकुमारेण गत्वा श्रीभवने नगरे विजयसेनराजस्य दर्शयित्वा यथावृत्तं शंसयित्वा च दुर्दान्त-
मन्त्रिसामन्तोच्छृङ्खलदलनपूर्वं स घोरशिवः स्वहस्तेन निवेशितो राजपदे, विजयसेनोऽपि स्थापितो युवराजत्वे, एवं कृतकर्तव्यो
यथागतं प्रतिगतो जयशेखरः, घोरशिवोऽपि पूर्वमिव भोक्तुं प्रवृत्तो निजराज्यमिति । अन्यदा तेन स्मृत्वा नरसिंहनरपते राज्यसम्प्राप्ति-

श्री
जयशेखर-
साहाय्येन
पुनः
स्वराज्य-
प्राप्तिः ॥

॥ ६९ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ७० ॥

सिंहनरवङ्गो रज्जसंपत्तिवुत्तन्निवेयणं पुव्वकालपडिवन्नं तक्खणंचिय विसज्जिया पहाणपुरिसा विसिद्धपाहुडसमेया नरसिंघ-
नरवङ्गो समीवे नियवङ्गयरनिवेयणत्थं, पत्ता य ते अणवरयपयाणएहिं जयंतीनयरिपरिसरुद्देसं, निमुणिया य रत्ना, पवेसिया
य महाविभूर्इए, समप्पियाइं रत्नो तेहिं पाहुडाइं, साहिओ घोरसिवनरवङ्गसमाइड्वुत्ततो, हरिसिओ राया, सम्माणिया उचि-
यपडिवत्तीए, पेसिया य सट्ठाणंमि ।

अन्नदिवसे य समारद्धो कुमारस्स नामकरणमहूसवो, समाहूओ कुलथेरीजणो, तओ वज्जंतंसे चउव्विहाउज्जेसु नचंतंसे
तरुणीसत्थेसु मंगलमुहलेसु वारविलयाजणेसु पढंतंसे मागहेसु पइड्डियं कुमारस्स पुव्वपुरिसक्कमागयं नरविक्रमोत्ति नामं,
कालक्रमेण य विइकंतवालभावो नीसेसविज्जापारयस्स लेहायरियस्स चेडयचक्कवालपरिवुडो महाविभूर्इए पढणत्थमुवणीओ,

वृत्तान्तनिवेदनं पूर्वकालप्रतिपन्नं तत्क्षणमेव विसर्जिताः प्रधानपुरुषा ! विशिष्टप्राभृतसमेता नरसिंहनरपतेः समीपे निजव्यतिकर-
निवेदनार्थं, प्राप्ताश्च तेऽनवरतप्रयाणकैर्जयन्तीनगरीपरिसरोद्देशं, निश्रुताश्च राज्ञा, प्रवेशिताश्च महाविभूत्या, समर्पितानि राज्ञे तैः
प्राभृतानि, कथितो घोरशिवनरपतिसमादिष्टवृत्तान्तः, हर्षितो राजा, संमानिता उचितप्रतिपत्त्या, प्रेषिताश्च स्वस्थाने ।

अन्यदिवसे च समारब्धः कुमारस्य नामकरणमहोत्सवः, समाहूतः कुलस्थविराजनः, ततो वाद्यमानेषु चतुर्विधाऽऽतोद्येषु
नृत्यत्सु तरुणीसार्थेषु मङ्गलमुखरेषु वारवनिताजनेषु पठत्सु मागघेषु प्रतिष्ठितं कुमारस्य पूर्वपुरुषक्कमागतं नरविक्रम इति नाम,
कालक्रमेण च व्यतिक्रान्तवालभावो निःशेषविद्यापारगस्य लेखाचार्यस्य चेटकचक्कवालपरिवृतो महाविभूत्या पठनार्थमुपनीतः,

नामकरण-
महोत्सवः॥

॥ ७० ॥

धी
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ७१ ॥

अकालकखेवेण य बुद्धिपगरिसेण जाओ एसो कलासु कुसलो, कहां चिय ?—

पत्तट्टो धणुवेए कुसलो नीसेसमल्लविजासु । कयकिचो करणेसु विचित्तचित्तेसु निउणमई ॥ १ ॥

परभावलकखणम्मी वियकखणो जाणओ समयसत्थे । पत्तच्छेये छेओ निम्माओ सहमग्गेसु ॥ २ ॥

निउणो मंतवियारे तंतपओगेसु कुसलबुद्धी य । पुरिसकरितुरयनारीगिहलकखणबोहनिउणो य ॥ ३ ॥

आउज्जनट्टजूयप्पओगबहुभेयगेयचउरो य । किं बहुणा !, सवत्थवि गुरुव सो पगरिसं पत्तो ॥ ४ ॥

एवं च गहियकलाकलावं कुमारं घेतूण गओ कलायरिओ नरवइसमीवं, अब्भुद्धिओ परमायरेणं नरवइणा, दवावियासणो उवविट्ठो पुट्ठो य—किमागमणकारणंति, कलायरिएण भणियं—देव ! एस तुम्ह कुमारो गाहिओ नीसेसकलाओ सुरगुरुव पत्तो

अकालक्षेपेण च बुद्धिप्रकर्षेण जात एष कलासु कुशलः, कथमेव ?—

प्राप्तार्थो धनुर्वेदे कुशलो निःशेषमल्लविद्यासु । कृतकृत्यः करणेषु विचित्रचित्रेषु निपुणमतिः

॥ १ ॥

परभावलक्षणे विचक्षणो ज्ञातकः समयशास्त्रे । पत्रच्छेदे छेको निर्मातः शब्दमार्गेषु

॥ २ ॥

निपुणो मन्त्रविचारे तन्त्रप्रयोगेषु कुशलबुद्धिश्च । पुरुषकरितुरगनारीगृहलक्षणबोधनिपुणश्च

॥ ३ ॥

आतोद्यन्त्यद्युतप्रयोगबहुभेदगेयचतुरश्च । किं बहुना सर्वत्रापि गुरुरिव स प्रकर्षं प्राप्तः

॥ ४ ॥

एवं च गृहीतकलाकलापं कुमारं गृहीत्वा गतः कलाचार्यो नरपतिसमीपम्, अब्भुत्थितः परमादरेण नरपतिना, दापितासन, उपविष्टः पृष्ठश्च—किमागमनकारणमिति, कलाचार्येण भणितम्—देव ! एष युष्माकं कुमारो ग्राहितो निःशेषकलाः सुरगुरुरिव प्राप्तः

मल्ल-
विद्यादि
प्राप्तिः ॥

॥ ७१ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ७२ ॥

परमपगरिसं, न एत्तो उत्तरेण गाहियवमस्थि, ता अणुजाणेउ देवो अम्हे सट्ठाणगमणायसि, अह अकालक्खेवसिक्खियकुमार-
कलाकोसलसवणपवड्डुमाणहरिसभरनिब्भरेण नरवड्डणा आचंदकालियसासणनिबद्धदसग्गहारदाणेण पवरचामीयररयणरासिविय-
रणेण विसिट्ठवत्थफुल्लतंबोलसहत्थसमप्पणेण य सम्माणिऊण परमायरेण पेसिओ कलायरिओ सट्ठाणं, कुमारोऽवि निउत्तो गयतु-
रयवाहीयालीसु समकरणत्थं, सो य दढासणबंधधीरयाए महाबलेण य जाममेत्तेणवि सममुवणेइ सत्त मत्तसिंधुरे पवण--जवणवेगे
परमजच्चे चउद्दस तुरंगमे अट्ट महामल्ले य, एवं च राया असमबाहुबलेण य महपगरिसेण य कलाकोसल्लेण य नयपालणेण
य विणयपवत्तणेण य समओचियजाणणेण य असरिससाहसत्तणेण य मयणाइरेयरूवविभवेण य जणवच्छलत्तणेण य बाढमक्खिचत्त
चित्तो कुमारमेक्कमेव पढावेइ मंगलपाठेसु लेहेइ चित्तभित्तिसु निसामेइ कित्तीसु गायावेइ गीएसु अभिणच्चावेइ नट्टेसु, अवि य-

परमप्रकर्षं, नैतस्मादुत्तरेण ग्राहयितव्यमस्ति, तस्मादनुजानातु देवोऽस्मान् स्वस्थानगमनायेति, अथाकालक्षेपशिक्षितकुमारकलाकौशल-
श्रवणप्रवर्धमानहर्षभरनिर्भरेण नरपतिना आचन्दकालिकशासननिबद्धदशाग्रहारदानेन प्रवरचामीकररत्नराशिवितरणेन विशिष्टवस्त्रपुष्प-
ताम्बूलस्वहस्तसमर्पणेन च संमान्य परमादरेण प्रेषितः कलाचार्यः स्वस्थानं, कुमारोऽपि नियुक्तो गजतुरगवाहीकालीषु समकरणार्थं,
स च दढासनबन्धधीरतया महाबलेन च याममात्रेणापि सममुपनयति सप्तमत्तसिंधुरान्, पवनजवनवेगान् परमजात्यान् चतुर्दश-
तुरङ्गमान् अष्टमहामल्लान् च, एवं च राजा असमबाहुबलेन च मतिप्रकर्षेण च कलाकौशल्येन च नयपालनेन च विनयप्रवर्त-
नेन च समयोचितज्ञानेन च असदृशसाहसत्वेन च मदनातिरेकरूपविभवेन च जनवात्सल्यत्वेन च बाढमाक्षिप्तचित्तः कुमारमेक्कमेव
पाठयति मङ्गलपाठकेषु लेखयति चित्रभित्तिषु निशमयति कीर्तिषु गापयति गीतेषु अभिनर्तयति नृत्येषु, अपि च—

लेखाचार्य-
सन्मानम् ॥

॥ ७२ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ७३ ॥

रूहेवि दुष्टसीलेऽपि रूवरहिणऽपि गुणविहीणेऽपि । लोओ पुत्ते पणयं किंपि अपुवं पयासेइ ॥ १ ॥
किं पुण चिरकालसमुब्भवंमि नीसेसगुणमणिनिहिमि । सकुलब्धुद्वरणस्वमे न होज्ज नेहो नरवइस्स ? ॥ २ ॥
एगया य अत्थाणमंडवनिसन्नंमि नरवइंमि पायपीठासीणे कुमारे नियनियट्ठाणनिविट्ठेसु मंतिसामंतेसु समारद्धंमि गायण-
जणे मणोहारिसरेण गेए पणच्चिरंमि चित्तपयक्खेवनट्ठविहिवियक्खणे वारविलासिणीजणे पच्चासन्नमागतूण विन्नवियं पडिहा-
रेण-देव ! हरिस्सपुरनगराहिवइस्स देवसेणभूवइस्स दूओ दुवारे देवदरिमणं समीहेइ, राइणा भणियं-भइ ! सिग्घं पवे-
सेहि, जं देवो आणवेइत्ति भणिऊण पवेसिओ अणेण, कया से उचियपडिवत्ती, पुट्ठो य आगमणप्पओयणं, दूएण जंपियं-देव !
हरिस्सपुरपट्ठुणा देवसेणनरिंदेण रूवजोवणगुणोवहसियनागकन्नगाए नियसुयाए सीलवइनामाए वरनिरूवणत्थं पेसिओऽमिह

रौद्रेऽपि दुष्टशीलेऽपि रूपरहितेऽपि गुणविहीनेऽपि । लोकः पुत्रे प्रणयं किमपि अपूर्वं प्रकाशयति ॥ १ ॥

किं पुनश्चिरकालसमुद्भवे निःशेषगुणमणिनिधौ । स्वकुलाभ्युद्वरणक्षमे न भवेत् स्नेहो नरपतेः ॥ २ ॥

एकदा च आस्थानमण्डपनिषण्णे नरपतौ पादपीठासीने कुमारे निजनिजस्थाननिविष्टेषु मन्त्रिसामन्तेषु समारब्धे गायनजने
मनोहारिस्वरेण गेये प्रनृत्यति चित्रपदक्षेपनाट्यविधिविचक्षणे वारविलासिनीजने प्रत्यासन्नमागत्य विज्ञापितं प्रतिहारेण-देव !
हर्षपुरनगराधिपतेः देवसेनभूपतेर्दूतो द्वारे देवदर्शनं समीहते, राज्ञा भणितं-भद्र ! शीघ्रं प्रवेशय, यद्देव आज्ञापयतीति भणित्वा
प्रवेशितोऽनेन, कृता तस्योचितप्रतिपत्तिः, पृष्टश्च आगमनप्रयोजनं, दूतेन भणितं-देव ! हर्षपुरप्रभुणा देवसेननरेन्द्रेण रूपयौवन-
गुणोपहसितनागकन्यकाया निजसुतायाः शीलवतीनाम्न्या वरनिरूपणार्थं प्रेषितोऽस्मि

दूता-
गमनम् ॥

॥ ७३ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ७४ ॥

तुम्ह पासे, रण्णा जंपियं-भद्र ! पेच्छसु पायपीठासीणं कुमारं, परिभावेसु य किमणुरूवो वरो न वत्ति, दूएण भणियं-देव !
विन्नवणीयं अत्थि किंची, रत्ना भणियं-विन्नवेसु, दूएण जंपियं-जइ एवं ता निसामेसु, अत्थि अम्ह नराहिवस्स देवसेणस्स
समग्गवीरवग्गपहाणो कालमेहो नाम महामल्लो, तस्स य किं वन्निज्जइ बलपगरिसंमि ?, तथाहि-

दढकठिणकायवणमहिसज्जहनाहेण सह सरोसेण । सीसेण संपलग्गइ जुज्जेउं सो बलमएणं ॥ १ ॥

सुंडादंडे घेत्तूण पाणिणा मत्तदंतिनाहंपि । तद्दिणपसूयसुरहीसुयं व कड्डेइ लीलाए ॥ २ ॥

भारसयसंकलंपि हु तोडइ हेलाए जुण्णरज्जुं व । नियमुट्ठिप्रहारेण य सिलंपि सो जज्जरं कुणइ ॥ ३ ॥

मंसस्स विरुद्धं किर लोहं एयंपि तत्थ विवरियं । जं नाराया खित्तावि तस्म बार्हिपि न ल्ळिबंति ॥ ४ ॥

युष्माकं पार्श्वे, राज्ञा जल्पितं-भद्र ! पेश्वस्व पादपीठासीनं कुमारं, परिभावय च किमनुरूपो वरो नवेति ?, दूतेन भणितं-
देव ! विज्ञपनीयमस्ति किञ्चित्, राज्ञा भणितं-विज्ञपय, दूतेन जल्पितं-यद्येवं तर्हि निशमय-अस्ति अस्माकं नराधिपस्य देवसेनस्य
समग्रवीरवर्गप्रधानः कालमेघो नाम महामल्लः, तस्य च किं वर्ण्यते बलप्रकर्षे ?, तथाहि—

दढकठिनकायवनमहिषयूथनाथेन सह सरोषेण । शीर्षेण सम्प्रलगति योद्धुं स बलमदेन ॥ १ ॥

शुण्डादण्डे गृहीत्वा पाणिना मत्तदन्तिनाथमपि । तद्दिनप्रसूतसुरभिमुतमिव कृषति लीलया ॥ २ ॥

भारशतशृङ्खलामपि हु त्रोटयति हेलया जीर्णरज्जुमिव । निजमुष्टिप्रहारेण च शिलामपि स जर्जरां करोति ॥ ३ ॥

मांसस्य विरुद्धं किल लोहमेतदपि तत्र विपरीतम् । यन्नाराचाः क्षिप्ता अपि तस्य बहिरपि न स्पृशन्ति ॥ ४ ॥

कालमेघ-
महामल्लस्य
बल-
वर्णनम् ॥

॥ ७४ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ७५ ॥

इय सो नियगाढबलावलेवओ तिहुयणं जरतणं व । मन्नंतो भमइ पुरे निरंकुशो मत्तहत्थिच्च ॥ ५ ॥
अन्नया य तस्स पसिद्धिमसहमाणा समागया देसंतराओ मल्ला, दिट्ठो तेहिं राया, साहियं आगमणपओयणं, समाहूओ
य रण्णा कालमेहमल्लो, निवेइओ से तच्चइयरो, अब्भुवगयं तेण तेहिं ममं जुज्झं, सज्जीहूया दोवि पक्खा, कओ अक्खाडओ,
विरइया उभयपासेसु मंचा, निविट्ठो अवलोयणकोऊहलेण नीसेसअंतेउरसमेओ नरवई पुरपहाणपुरिसवग्गो य, समादत्तं च
भुयाहि य अड्डपायइयाहिं च बंधेहि य विसमकरणपओगेहिं मल्लेहिं सह तेण जुज्झिउं, खणंतरेण य दढमुट्ठिप्पहारेहिं निहया
कालमेहेण देसंतरागया मल्ला, कओ लोणेण जयजयसहो, दिन्नं से नरिंदेण विजयपत्तं, सम्माणिओ विचित्तवत्थाभरणेहिं, गओ
नियनियट्ठाणेसु नयरजणो, रायावि अंतेउरपरियरिओ संपत्तो नियमंदिंरं, वीयदिवसे य सवालंकारविभूसिया काऊण देवीए

इति स निजगाढबलावलेपतस्त्रिभुवनं जरतृणमिव । मन्यमानो भ्राम्यति पुरे निरंकुशो मत्तहस्तीव ॥ ५ ॥

अन्यदा च तस्य प्रसिद्धिमसहमाना समागता देशान्तरान्मल्लाः, दृष्टस्तै राजा, कथितमागमनप्रयोजनम्, समाहूतश्च राज्ञा
कालमेघमल्लः, निवेदितस्तस्य तद्व्यतिकरः, अभ्युपगतं तेन तैः समं युद्धं, सज्जीभूतौ द्वावपि पक्षौ, कृतोऽक्षाटकः, विरचिता उभय-
पार्श्वेषु मञ्चाः, निविष्टोऽवलोकनकुतूहलेन निःशेषान्तःपुरसमेतो नरपतिः पुरप्रधानपुरुषवर्गश्च, समारब्धं च भुजाभ्यां च अड्डप्राकृ-
तिकाभिश्च बन्धैश्च विषमकरणप्रयोगैर्मल्लैः सह तेना योद्धुं, क्षणान्तरेण च दढमुष्टिप्रहारैर्निहताः कालमेघेन देशान्तरागता मल्लाः, कृतो
लोकेन जयजयशब्दः, दत्तं तस्मै नरेन्द्रेण विजयपत्रं, संमानितो विचित्रवस्त्राऽऽभरणैः, गतो निजनिजस्थानेषु नगरजनः, राजाऽपि
अन्तःपुरपरिकरितः सम्प्राप्तो निजमन्दिरं, द्वितीयदिवसे च सर्वालङ्कारभूषिता कृत्वा देव्या

देशान्तरा-
गतमल्लानां
पराजयः
कालमेघ-
मल्लस्य
सन्मानश्च॥

॥ ७५ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ७६ ॥

पउमाचईए पेसिया स्त्रीलवई कण्णगा पिउणो पायवडणत्थं, चेडीचक्रवालपरिवुडा य सा पत्ता नरिंदसगासे, निवडिया चरणेषु, निवेसिया रण्णा उच्छंगे, पुच्छिया य-पुत्ति ! केण कारणेण आगयाऽसि ?, तीए भणियं-ताय ! तुम्ह पायवडण-निमित्तं अम्मगाय पेसियम्मिह, राइणा चितियं-अहो वरजोगत्ति कलिउणं नूणं देवीए पेसिया, ता किमियाणिं कायव्वं ?-

एकं चिय मह तणया परूढपणयाए अग्गमहिसीए । एसा वरस्स जोग्गा को पुण एयाए होज्ज वरो ? ॥ १ ॥

एयाए चित्तवित्ति अविद्याणिय जइ वरेज्ज निवपुत्तो । जो वा सो वा आजम्म दुक्खिया होज्ज ता एसा ॥ २ ॥

इति परिभाविउण पुच्छिया सा नरवइणा-पुत्ति ! को तुज्ज वरो दिज्जइ ? किं सुरूवो उयाहु समरंगणसवडंमुहसुहड-पडिक्खलणपयंडपरक्कमो किं वा समरभीरुओत्ति, तओ ईसिं विहसिउण भणियं तीए-ताओ जाणइ, राइणा भणियं-पुत्ति !

पद्मावत्या प्रेषिता शीलवती कन्यका पितुः पादपतनार्थं, चेटीचक्रवालपरिवृता च सा प्राप्ता नरेन्द्रसकाशे निपतिता चरणयोः, निवेशिता राज्ञा उत्सङ्गे, पृष्टा च-पुत्रि ! केन कारणेनाऽऽगताऽसि ?, तथा भणितं-तात ! युष्माकं पादपतननिमित्तमम्बया प्रेषिताऽस्मि, राज्ञा चिन्तितम्-अहो ! वरयोग्येति कलयित्वा नूनं देव्या प्रेषिता, तस्मात् किमिदानीं कर्तव्यम् ?

एकमेव मम तनया प्ररूढप्रणयाया अग्र्यमहिष्याः । एषा वरस्य योग्या कः पुनरेतस्या भवेद्वरः ॥ १ ॥

एतस्याश्चित्तवृत्तिमविज्ञाय यदि वृणुयान्नृपपुत्रः । यो वा स वा आजन्म दुःखिता भवेत् तदैषा ॥ २ ॥

इति परिभाव्य पृष्टा सा नरपतिना-पुत्रि ! कस्तव वरो दीयते ? किं सुरूप उताहो समराङ्गणसंमुखसुभटप्रतिस्खलनप्रचण्ड-पराक्रमः किं वा समरभीरुक इति ?, तत्त ईषद् विहस्य भणितं तथा-तातो जानाति, राज्ञा भणितं पुत्रि !

नरेन्द्र-
सकाशे
शीलवती
समा-
गमनम् ॥

॥ ७६ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ७७ ॥

अवरोहकयकजाइं न सुहावहाइं होंति ता सम्ममणुचितिय भणसु, तीए भणियं-ताय ! जइ एवं ता जो एयं कालमेहमल्लं नियभुयबलेण महियपरकमं करेजा सो मम वरो होज्जत्ति, राइणा चितियं-अहो बलानुरागिणी मम तणया, को पुण समत्थो एयस्स वइयरस्स ? , भणिया य सा-पुत्ति ! मा कुणसु एवं, अतुलमल्लो खु एसो, ता अन्नं वरं पत्थेसु, तीए भणियं-ताय ! जइ परं हुयासणो अन्नोत्ति, इय तीए निच्छयमुवलब्भ रत्ना पेसिया सव्वनरवईणं दूया, निवेयाविओ एस वुत्तंतो, एयं च अणब्भुवगच्छमाणा नरवइकुमारा एवं पयंपंति--

को बोहेज्ज कयंतं ? को वा हालाहलं विसं भक्खे ? । को कालमेहमल्लेण जुज्झिउं सह पवज्जेजा ? ॥ १ ॥

तेण न कज्जं रज्जेण किंपि न कज्जं च तीए भजाए । जा लब्भइ खित्तसंमयजीवियवेहिं कट्टेण ॥ २ ॥

अवरोधकृतकार्याणि न सुखावहानि भवन्ति तस्मात् सम्यक् अनुचिन्त्य भण, तया भणितं-तात ! यद्येवं तर्हि य एनं कालमे, घमलं निजभुजबलेन मथितपराक्रमं कुर्यात् स मम वरो भवेदिति, राज्ञा चिन्तितम्-अहो बलानुरागिणी मम तनया, कः पुनः समर्थ एतस्य व्यतिकरस्य ? भणिता च सा-पुत्रि ! मा कुरु एवम्, अतुलमल्लः खलु एषः, तस्मादन्यं वरं प्रार्थय, तया भणितं-तात ! यदि परं हुताशनोऽन्य इति, इति तस्या निश्चयमुपलभ्य राज्ञा प्रेषिताः सर्वनरपतीनां दूताः, निवेदित एष वृत्तान्तः, एतत् चानभ्युपगच्छन्तो नरपतिकुमारा एवं प्रजल्पन्ति—

को बोधयेत् कृतान्तं ? को वा हालाहलं विषं भक्षेत् । कः कालमेघमल्लेन योद्धुं सह प्रपद्येत ॥ १ ॥

तेन न कार्यं राज्येन किमपि न कार्यं च तया भार्यया । या लभ्यते क्षिप्तसंशयजीवितव्यैः कष्टेन ॥ २ ॥

शीलवत्याः
प्रतिज्ञा ॥

॥ ७७ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ७८ ॥

एवं च निम्भगजणमणोरहेहिं असिद्धकज्जेहिं चेव पडिनियत्तिऊण दूएहिं रण्णो कहिओ मल्लजुज्झाणब्भुवगमगम्भो नीसेसनरेसरकुमारवुत्ततो, तं च सोऊण गाढसोगाउलो जाओ देवसेननरवई, एत्थंतरे विन्नतो मंतिमामंतेहिं-देव ! किमेवं उच्छब्बुच्छाहा होह, अज्जवि देवेण अनिरुविओ चिट्ठइ कुरुदेशाहिवनरवइसुओ नरविक्रमकुमारो, राइणा भणियं-सोऽवि एवं चेव परंमुहो हविस्सइ, मंतिसामंतेहिं वुत्तं-देव ! मा एवं जंपह, जओ अपोरिसे(परिमे)ओ तस्स बलपगरिसो असंभावणिज्जो निजुद्धपरिस्समो अणाइक्खणिज्जा मल्लविज्जाए कोसल्लया, किं बहुणा ?, नरसिंहनरवइसाहसतोसियाए भगवईए जो दिण्णो तस्स किं वन्नियवं ?, सरीरमेत्तेण चेव सो नररूवो सेमगुणेहिं निच्छियं देवोत्ति, एयं च समायणिऊण संजायहरिसेण देवेण पेसिओऽहं तुम्ह समीवे, ता देव ! एयं तं विण्णवणिज्जंति, राइणा भणियं-भइ ! वररयणपुन्नकेसरिगुहव सेसाहिमत्थय-

एवं च निर्भाग्यजनमनोरथैरसिद्धकार्यैरेव प्रतिनिवृत्य दूतै राज्ञः कथितो मल्लयुद्धानभ्युपगमगर्भो निःशेषनरेश्वरकुमारवृत्तान्तः, तं च श्रुत्वा गाढशोकाकुलो जातो देवसेननरपतिः, अत्रान्तरे विज्ञप्तो मन्त्रिसामन्तैः-देव ! किमेवमुच्छन्नोत्साहा भवथ, अद्यापि देवेनानिरूपितस्तिष्ठति कुरुदेशाधिपनरपतिसुतो नरविक्रमकुमारः, राज्ञा भणितं-सोऽप्येवमेव पराङ्मुखो भविष्यति, मन्त्रिसामन्तै-रुक्तं-देव ! मैवं जल्पत यतोऽपौरुषेय[अपरिमेय]स्तस्य बलप्रकर्षोऽसंभावनीयो नियुद्धपरिश्रमोऽनाख्येय मल्लविद्यायां कौशल्यता, किं बहुणा ? नरसिंहनरपतिसाहसतोषितया भगवत्या यो दत्तस्तस्य किं वर्णयितव्यं ? शरीरमात्रेणैव स नररूपः शेषगुणैर्निश्चितं देव इति, एतत् च समाकर्ण्य संजातहर्षेण देवेन प्रेषितोऽहं युष्माकं समीपे, तस्माद् देव ! एतत् तद् विज्ञापनीयमिति, राज्ञा भणितं-भद्र ! वररत्नपूर्णकेसरिगुहव शेषाहिमस्तक-

नृपस्य
विषादो-
मन्त्रिसाम-
न्तादीनां
विज्ञप्तिश्च ॥

॥ ७८ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ७९ ॥

मणिव्र समगं चिय भयहरिसे जणेइ विण्णत्तिया तुज्झ, दूएण कहियं-देव ! एवमेयं, तओ राइणा अद्वच्छीए पेच्छियं कुमारवयणं, कुमारोऽवि तक्खणं चिय उट्ठिओ निवडिओ रण्णो चरणेसु, भणिउमाढत्तो य-ताय ! समाइसह किं कीरउत्ति ?, राइणा भणियं-कुमार ! निसुणियं तए दूयवयणं ?, केरिसो वा तुह भुयदंडपरकमो ?, कुमारेण भणियं-ताओ जाणइ, तओ राइणा जोग्गयमुवलब्भ अब्भुवगयं मल्लजुज्झ, सम्माणिऊण सट्ठाणं पेसिओ दूओ, गओ जहागयं, निवेइयं च तेण जहावित्तं देवसेणरण्णो, जाओ से परमो पमोओ, निरूवियं परिणयणजोग्गं लग्गं, पेसिया य वरागरिसगा पहाणपुरिसा, अणवरय-पयाणएहिं पत्ता जयंतीनयरिं, विरइओ आवासो, अणुरूवसमए दिट्ठो राया, सिट्ठं नियकज्जं, तओ पउरकरितुरगसुहडकोडि-परिवुडो पेसिओ तेहिं समं कुमारो, पत्तो कालकमेण हरिसपुरनगरसमीवे,

मणिरिव समकमेव भयहर्षो जनयति विज्ञप्तिका तव, दूतेन कथितं-देव ! एवमेतत्, ततो राज्ञाऽर्धाक्षणा प्रेक्षितं कुमारवदनं, कुमारोऽपि तत्क्षणमेवोत्थितो निपतितो राज्ञश्चरणयोः, भणितुमारब्धश्च-तात ! समादिशत किं क्रियतामिति ?, राज्ञा भणितं-कुमार ! निश्रुतं त्वया दूतवचनम् ? कीदृशो वा तव भुजदण्डपराक्रमः ? कुमारेण भणितं-तातो जानाति, ततो राज्ञा योग्यतामुपलभ्याभ्युपगतं मल्लयुद्धं, संमान्य स्वस्थानं प्रेषितो दूतः, गतो यथागतं, निवेदितं च तेन यथावृत्तं देवसेनराजस्य, जातस्तस्य परमः प्रमोदः, निरूपितं परिणयनयोग्यं लग्नं, प्रेषिताश्च वराकर्षकाः प्रधानपुरुषाः, अनवरतप्रयाणकैः प्राप्ता जयन्तीनगरी, विरचित आवासः, अनुरूपसमये दृष्टो राजा, शिष्टं निजकार्यं, ततः प्रचुरकरितुरगसुभटकोटिपरिवृतः प्रेषितस्तैः समं कुमारः, प्राप्तः कालकमेण हर्षपुरनगरसमीपे,

नरविक्रम-
कुमारेण
स्वीकृतं
मल्लयुद्धम् ॥

॥ ७९ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ८० ॥

तो तं इतं नाउं, रत्ना काराविओ पयत्तेणं । वंसग्गवद्धयच्चिधबंधुरो झत्ति नयरमहो ॥ १ ॥
विहिया नरेहिं कुसलेहि कुसुमल्लडाडोवसुंदरा मग्गा । खित्ता य कुसुमपयरा रणज्झणिरभमंतभमरउला ॥ २ ॥
नच्चंतनाडइज्जा तालायरकहगपवररमणिज्जा । जाया चउक्कचच्चरचउम्मुहप्पमुहदेसावि ॥ ३ ॥
ठाणे ठाणे रइया दसद्धवणेहिं सुरभिकुसुमेहिं । विच्छित्तिविचित्ताओ लंबंतुहामदामाओ ॥ ४ ॥
भवणंपि तस्म जोग्गं निरुवियं सत्तभूमियं रम्मं । चंदणरसलिहियपसत्थमत्थियं थंभमयकलियं ॥ ५ ॥
तं नत्थि जं न विहियं कुमरागमणे पुरंमि नरवइणा । अहवा हरिसुक्करिमा पुरिमा किं किं न कुंवति ? ॥ ६ ॥
एत्थंतरे समागया पहाणपुरिमा, पणमिरुण भणियं तेहिं-देव ! वद्धाविज्जह तुब्भे पुरसमीवसमागयकुमारकुसलोदंत-

ततस्तमायन्तं ज्ञात्वा राज्ञा कारितः प्रयत्नेन । वंशाग्रवद्धध्वजचिह्नबन्धुरो झटिति नगरमहः ॥ १ ॥
विहिता नरैः कुशलैः कुसुमच्छटाटोपसुन्दरा मार्गाः । क्षिप्ताश्च कुसुमप्रकरा रणद्ध्वनद्भ्रमद्भ्रमरकुलाः ॥ २ ॥
नृत्यन्नाटकीयाः तालाचरकथकप्रवररमणीयाः । जाताश्चतुष्कचत्वरचतुर्मुखप्रमुखदेशा अपि ॥ ३ ॥
स्थाने स्थाने रचिता दशार्धवर्णैः सुरभिकुसुमैः । व्युच्छित्तिविचित्रा लम्बमानोद्दामदामाः ॥ ४ ॥
भवनमपि तस्य योग्यं, निरूपितं सप्तभूमिकं रम्यम् । चन्दनरसलिखितप्रशस्तस्वस्तिकं स्तम्भशतकलितम् ॥ ५ ॥
तत्रास्ति यत्र विहितं कुमाराऽऽगमने पुरे नरपतिना । अथवा हर्षोत्कर्षाः पुरुषा किं किं न कुर्वन्ति ? ॥ ६ ॥
अत्रान्तरे समागताः प्रधानपुरुषाः, प्रणम्य भणितं तैः-देव ! वर्धयध्वे(वर्धाप्यध्वे) यूयं पुरसमीपसमागतकुमारकुशलोदन्त-

नरविक्रम-
कुमारा-
गमने
नगरमहो-
त्सवः ॥

॥ ८० ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ८१ ॥

श्रवणेन, ततो समुद्रयविजयवेजयंतीसहस्राभिरामाए चाउरंगिणीए सेणाए समेओ सियसिंधुरस्वंधाधिरूढो पडिपुण्णचंद-
मंडलाणुकारिणा छत्तेण धरिज्जमाणेणं निग्गओ राया कुमारभिमुहं, खणंतरेण दिट्ठो कुमारो समालिंगिओ गाढपणयं पुट्ठो
य सरीरारोग्गयं, दट्ठूण कुमारसरीरसंठाणसिरिं चित्तिं रण्णा-निच्छियं इयाणि विणस्सइ कालमेहमल्लस्स बाहुबलमडप्फ-
रोत्ति, अह मुहुत्तमेत्तमणुगच्छिय पुव्वनिउत्तनियनियट्ठाणेसु पेसिओ कुमारपरियरो, कुमारोऽवि विमुक्को तंमि चेव पासाए,
दवावियाइं करितुरयाईणं जोग्गासणाइं, कुमारस्सवि कए पेसिया पउरवंजणभवस्वभोयणसमिद्धा रसवई, कयं च अन्नंपि
तत्कालोचियं करणिज्जं, आहूया य अवरण्हसमए पहाणपुरिसा, भणिया य-भो गंतूण निवेयह कुमारस्स जहा एसा अम्ह
सुया बलाणुरागिणी, ता दंसेह कालमेहमल्लस्स विजएण नियसामत्थंति, जं देवो आणवेइत्ति भणिऊण ते गया कुमारसमीवे,
श्रवणेन, ततः समुद्धूतविजयवैजयन्तीसहस्राभिरामया चतुरङ्गिण्या सेनया समेतः सितसिन्धुरस्कन्धाधिरूढः प्रतिपूर्णचन्द्रमण्डलानु-
कारिणा छत्रेण धार्यमाणेन निर्गतो राजा कुमारभिमुखं, क्षणान्तरेण दृष्टः कुमारः समालिङ्गितो गाढप्रणयं पृष्ठश्च शरीरारोग्यताम्,
दृष्ट्वा कुमारशरीरसंस्थानश्रियं चिन्तितं राज्ञा-निश्चितमिदानीं विनश्यति कालमेघमल्लस्य बाहुबलाभिमानमिति, अथ मुहूर्तमात्र-
मनुगम्य पूर्वनियुक्तनिजनिजस्थानेषु प्रेषितः कुमारपरिकरः, कुमारोऽपि विमुक्तस्तस्मिन्नेव प्रासादे, दापितानि करितुरगादीनां योग्या-
शनानि, कुमारस्यापि कृते प्रेषिता प्रचुरव्यञ्जनभक्ष्यभोजनसमृद्धा रसवती, कृतं च अन्यदपि तत्कालोचितं करणीयम्, आहूताश्चाप-
राहसमये प्रधानपुरुषा भणिताश्च-भो गत्वा निवेदयत कुमारस्य यथा एषाऽस्माकं सुता बलानुरागिणी, तस्माद्दर्शयत कालमेघ-
मल्लस्य विजयेन निजसामर्थ्यमिति, यद्देव आज्ञापयतीति भणित्वा ते गताः कुमारसमीपे,

देवसेन-
नृपस्य
सन्मुख-
गमनम् ॥

॥ ८१ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ८२ ॥

निवेद्मि तस्मिन् नीसेसवद्भ्यो, अब्भुवमओ कुमारेण, ततो बीयदिवसे आढत्तो अक्खाडयपरिक्खेवो निबद्धा मंचा परमकोऊ-
हलाउलिज्जमाणमाणसो मिलिओ नयरज्जणो, ठिओ मंचंमि संतेउरो नरवई, आरूढा य एकदेसंमि चेडीचकवालपरिवुडा
पाणिपइट्टियलट्टपप्फुल्लफुल्लमाला सीलम(व)ई रायसुया, पडिक्खलिओ सवत्थ जणसंचारो, कओ अंगरक्खेहिं परिक्खेवो,
वज्जियं पलयकालगजंतपक्खुहियपुक्खलावत्तपगज्जिररवगंभीरं चउविहमाउज्जं, जाओ अवसरो, मंचाओ तओ कुमारो गाढोत्पी-
डियनियंसियकडिल्लो दढवद्धकेसपासो पमुक्काभरणसंभारो कुलथेरीकयरक्खो जलणुब्भडगुरुपयावदुप्पेक्खो संनिहियपाडिहेरोव
भासुरो झत्ति अवयरिओ तहा—

कंठतडुब्भडपरिहियपयतलविलुलंतविमलवणमालो । आवद्धमल्लवलओ गर्जंतो पलयमेहोव ॥ १ ॥

निवेदितस्तस्य निःशेषव्यतिकरः, अभ्युपगतः कुमारेण, ततो द्वितीयदिवसे आरब्धोऽक्षाटकपरिक्षेपो निबद्धा मञ्चाः परमकुतू-
हलाकुलायमानमानसो मिलितो नगरजनः, स्थितो मञ्चे सान्तःपुरो नरपतिः, आरूढा चैकदेशे चेटीचक्रवालपरिवृता पाणिप्रतिष्ठितलष्ट-
प्रफुल्लपुष्पमाला शीलवती राजसुता, प्रतिस्खलितः सर्वत्र जनसञ्चारः, कृतोऽङ्गरक्षकैः परिक्षेपः, वर्जितं (वादितं) प्रलयकालगर्जत्प्रक्षुभित-
पुष्करावर्तप्रगर्जितरवगम्भीरं चतुर्विधाऽऽतोद्यं, जातोऽवसरः, मञ्चात् ततः कुमारो गाढोत्पीडितपरिहितकटिवस्त्रो(वान्) दढवद्धकेसपाशः
प्रमुक्ताऽऽभरणसंभारः कुलस्थविराकृतरक्षो ज्वलनोद्भटगुरुप्रतापदुष्प्रेक्ष्यः सन्निहितप्रातिहार्य इव भासुरो झटिति अवतरितः, तथा—

कण्ठतटोद्भटपरिहितपदतलविलुठद्विमलवनमालः । आवद्धमल्लवलओ गर्जन् प्रलयमेघ इव

॥ १ ॥

मल्ल-
युद्धार्थं नर-
विक्रमस्या-
गमनम् ॥

॥ ८२ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ८३ ॥

मयर्भिभलरत्तच्छो गव्वुद्धुरकंधरो तुरियचवलं । पेच्छयजणपरियरिओ संपत्तो कालमेहोवि ॥ २ ॥
रे मल्ल ! मेल्लसु लहुं पुव्वजियविजयगव्वमेत्ताहे । अणुसरसु ममं सिग्घं अहं भणिओ सो कुमारणे ॥ ३ ॥
सोउं कुमारवयणं जरोव्व गव्वो झडत्ति तस्स गओ । अणुचित्तिउं च लग्गो जुत्ताजुत्तं सबुद्धीए ॥ ४ ॥
कहं ?—जइ एस मए विजिओ एयजणाओ तहावि नो कुमलं । अहं एएण जिओऽहं वित्तिच्छेओ तओऽवस्सं ॥ ५ ॥
अतुलबलविक्रमस्स उ इमस्स विजएऽवि मज्झ संदेहो । ता उभयपासरज्जुव्व संकडं एयमावडियं ॥ ६ ॥
इय बहुभेयविकप्पणवसाउलिजंतचित्तवित्तिस्स । फुट्ठं तडत्ति हिययं तस्स कुमित्तस्स व रहस्सं ॥ ७ ॥
तओ जाओ कलयलो, उग्घोसियं च जणेण—अहो महाप्पभावं दंसणं कुमारस्स, जेणावल्लोयणमेत्तेणवि वज्रगंठिव निट्ठुरं

मदविहलरक्काक्षो गर्वोद्धुरकन्धरस्वरितचपलम् । प्रेक्षकजनपरिकरितः सम्प्राप्तः कालमेघोऽपि ॥ २ ॥
रे मल्ल ! मुञ्च लघु पूर्वार्जितविजयगर्वम् एतस्मात् । अनुसर मम शीघ्रमथ भणितः स कुमारणे ॥ ३ ॥
श्रुत्वा कुमारवचनं ज्वर इव गर्वो झटिति तस्य गतः । अनुचिन्तयितुं च लग्नो युक्तायुक्तं स्वबुद्ध्या ॥ ४ ॥
कथम् ?—यद्येष मया विजित एतज्जनात् तथापि न कुशलम् । अथैतेन जितोऽहं वृत्तिच्छेदस्ततोऽवश्यम् ॥ ५ ॥
अतुलबलविक्रमस्य तु अस्य विजयेऽपि मम संदेहः । तस्मादुभयपार्श्वरज्जुरिव सङ्कटमेतदापतितम् ॥ ६ ॥
इति बहुभेदविकल्पनवशाऽऽकुलायमानचित्तवृत्तेः । स्फुटितं तडेति हृदयं तस्य कुमित्रस्येव रहस्यम् ॥ ७ ॥
ततो जातः कलकलः, उद्घोषितं च जनेन—अहो महाप्रभावं दर्शनं कुमारस्य, येनावलोकनमात्रेणापि वज्रप्रन्थिरिव निट्ठुरं

श्री-
नरविक्रम-
दर्शनेमात्रेण
कालमेघ-
महामल्लस्य
पञ्चत्व-
गमनम् ॥

॥ ८३ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ८४ ॥

फुटुं तडत्ति हिययमेयस्स, ता जयइ सव्वहा कुमारो, एत्थंतरे ओयरिऊण मंचाओ चेडीजणपरिवुडाए सीलमईए खित्ता
कुमारकंठदेसे समं नियचित्तविचीए वरमाला, पवजियाइं असंखघोससंखोभियभवणाइं मंगलतूराइं, जाओ णयरे पमोओ,
तुट्ठो राया सह मंतिसामंतेहिं, पारदो विवाहो महाविभूईए उभयपक्खपरितोसेणं, निवत्तिए य तंमि—

पगलंतमयजलुब्भडकरडतडुदामभमिरभमराणं । सुहलक्खणंक्रियाणं पंचसयाइं गइंदाणं ॥ १ ॥

मणपवणजविणवेगाण जच्चतुरंगाण वंक्कीवाणं । बारस चेव सहस्सा रहाण दो तुंगसिंगाणं ॥ २ ॥

कणगस्स तीस कोडी चीणंसुयपमुहवत्थरासीओ । दिन्नाओ कुमारस्स पाणिस्स विमोयणे रत्ता ॥ ३ ॥

कयमन्नंपि सविसेसं कायवं, जाओ अवरोप्परं पणयभावो । अपरवासरे य पेसिया कुमारेण पहाणपुरिसा देवसेणनर-

स्फुटितं तडेति हृदयमेतस्य, तस्माज्जयति सर्वथा कुमारः, अत्रान्तरे अवतीर्य मञ्चाचेटीजनपरिवृतया शीलवत्या क्षिप्त्वा कुमारकण्ठ-
देशे समं निजचित्तवृत्त्या वरमाला, प्रवादितानि असंख्यघोषसंक्षोभितभवनानि मङ्गलतूर्याणि, जातो नगरे प्रमोदः, तुष्टो राजा सह
मन्त्रिसामन्तैः, प्रारब्धो विवाहो महाविभूत्या उभयपक्षपरितोषेण, निवर्तिते च तस्मिन्—

पगलन्मदजलोद्धटकरटतटोदामम्रमद्धमराणाम् । शुभलक्षणाङ्कितानां पञ्चशतानि गजेन्द्राणाम् ॥ १ ॥

मनपवनजविनवेगानां जात्यतुरङ्गाणां वङ्क्रीवाणाम् । द्वादश एव सहस्रा रथानां द्वौ तुङ्गशृङ्गाणाम् ॥ २ ॥

कनकस्य त्रिशत्कोटिः चीनांशुकप्रमुखवस्त्रराशयः । दत्ताः कुमारस्य पाणेर्विमोचने राजा ॥ ३ ॥

कृतमन्यदपि सविशेषं कर्तव्यम्, जातः परस्परं प्रणयभावः । अपरवासरे च प्रेषिताः कुमारेण प्रधानपुरुषा, देवसेननरपतेः

शीलवत्या
वरमाला-
ऽऽरोपणम्॥

॥ ८४ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ८५ ॥

वइस्स पासे नियट्ठाणगमणाणुज्जागहणनिमित्तं, गंतूण निवेइयं तेहिं नरवइस्स, तओ देवसेणेण पुणरवि सम्माणिओ पहाण-
वत्थुसमप्पणेण कुमारो, निरुवियं गमणजोग्गं दिणं, निउत्ता दंडनायगा अणुगमणत्थं, अह पसत्थवासरे ससुरप्पभिईण
कयमुच्चियकायवो पत्थिओ कुमारो हरिकरिनरनियरसमेओ सनयराभिमुहं । एत्थंतरे—

सवालंकारधरिं सीलवइं चेडियाजणसमेयं । लच्छिं व कुमारपुरो काउं रत्ता भणियमेयं ॥ १ ॥

पुत्ति ! पवित्तं सीलं पालेज्जसु मा करेज्जसु कुसंगं । अणुवत्तिज्जसु गुरुजणमवणिज्जसु दुव्विणयभावं ॥ २ ॥

सेविज्जसु नयमगं मियमहुरक्खरगिरं वएज्जासि । आराहेज्जसु सपियं “ देवो भत्ता कुलवट्ठणं ” ॥ ३ ॥

कुमारोऽवि इमं वुत्तो एसा एका सुया ममं इट्ठा । छायेव सहयरी जह हवइ सया तह तए किच्चं ॥ ४ ॥

पार्श्वे निजस्थानगमनानुज्जाग्रहणनिमित्तं, गत्वा निवेदितं तैर्नरपतेः, ततो देवसेनेन पुनरपि संमानितः प्रधानवस्तुसमर्पणेन कुमारः,
निरूपितं गमनयोग्यं दिनं, नियुक्ता दण्डनायका अनुगमनार्थम्, अथ प्रशस्तवासरे श्वशुरप्रभृतीनां कृतोचितकर्तव्यः प्रस्थितः कुमारो
हरिकरिनरनिकरसमेतः स्वनगराभिमुखम् । अत्रान्तरे—

सवालंकारधारीं शीलवर्तीं चेटिकाजनसमेताम् । लक्ष्मीमिव कुमारपुरः कृत्वा राज्ञा भणितमेतत् ॥ १ ॥

पुत्रि ! पवित्रं शीलं पालयेः मा कुर्याः [कार्षीः] कुसङ्गम् । अनुवर्तेथा गुरुजनमपनयेदुर्विनयभावम् ॥ २ ॥

सेवस्व नयमार्गं मितमधुराक्षरगिरं वदेः । आराधयेः स्वप्रियं “ देवो भर्ता कुलवधूनाम् ” ॥ ३ ॥

कुमारोऽपि इदमुक्तः एषा एका सुता ममेष्टा । छायेव सहचरी यथा भवति सदा तथा त्वया कृत्यम् ॥ ४ ॥

श्वशुरगृहात्
स्वपुरं प्रति
गमनेच्छा ॥

॥ ८५ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ८६ ॥

इय सिक्खविउं राया धूयं विरहग्गिदूमियसरीरो । अणुगमिऊण कुमारं नियनयराभिमुहमह चलिओ ॥ ५ ॥
कुमारोऽपि पेच्छंतो नगनगरागरगामकाणरमणिज्जं मेइणिं साहितो विसमपल्लीनिलीणे भिल्लाहिवइणो पयडुंतो पुव-
नीईओ अवलोयंतो तावसज्जननिसेविए अणवरयडज्जंतघयमहुसमिहमहोमहिसमुच्छलंतबहलधूमपडलकयमेहसंकसिहंडितं-
डवाडंवररमणिज्जे आसमपए, पइदिणपयाणएहिं संपत्तो जयंतीए नयरीए बाहिरुजाणे, वद्धाविओ नरसिंघनरवई, कारा-
विया नयरसोहा, जाया समुद्धुयविचित्तचीणंसुयचिंधबंधुरा रायमग्गा, अह पसत्थंमि मुहुत्ते अंतेउरपुरप्पहाणजणपरियरिएण
नरिंदेण अणुगम्ममाणो नरविक्रमो नयरिं पविसिउमारद्वो, ठिया य रायमग्गोभयपासपासायमालासु तदवलोयणकोऊहलाउला
कुसुमुम्मिस्सक्खयहत्था लोयसत्था, जाया य कुमाररूपलोयणपाउब्भवंतविविहवियाराण जुवईजणाण विब्भमा । कहं चिय ?—

इति शिक्षयित्वा राजा दुहितरं विरहामिदूनशरीरः । अनुगम्य कुमारं निजनगराभिमुखमथ चलितः ॥ ५ ॥
कुमारोऽपि प्रेक्षमाणो नगनगराकरग्रामकाननरमणीयां मेदिनीं साधयन् विषमपल्लीनिलीनान् भिल्लाधिपतीन् प्रवर्तयमानः पूर्व-
नीतीरवलोकयन् तावसज्जननिषेवितान् अनवरतदृष्टमानघृतमधुसमिन्महौषधिसमुच्छलहृद्वलधूमपटलकृतमेघशङ्काशिखण्डिताण्डवाड-
म्बररमणीयान् आश्रमपदान् प्रतिदिनप्रयाणकैः सम्प्राप्तो जयन्त्याः नगर्याः बहिरुद्याने, वर्धितः (वर्धापितः) । नरसिंहनरपतिः,
कारिता नगरशोभा, जाता समुद्धूतविचित्रचीनांशुकचिह्नबन्धुरा राजमार्गाः, अथ प्रशस्ते मुहूर्त्ते अन्तःपुरपुरप्रधानजनपरिकरितेन
नरेन्द्रेण अनुगम्यमानो नरविक्रमो नगरीं प्रवेष्टुमारब्धः, स्थिताश्च राजमार्गोभयपार्श्वप्रासादमालासु तदवलोकनकुतूहलाकुलाः,
कुसुमोन्मिश्राक्षतहस्ता लोकसार्थाः, जाताश्च कुमाररूपप्रलोकनप्रादुर्भवंद्विविधविकाराणां युवतिजनानां विभ्रमाः । कथमेव ?—

सादरनगर-
प्रवेशः ॥

॥ ८६ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ८७ ॥

ददूण कावि पडिजुवइकंतगंडत्थलंतसंकंत । कुसुमक्खएहिं ताडइ ईसाइंतिव्व रायसुयं ॥ १ ॥
पवियंभियकुसुमाउहवसवियसियलोयणा पलोयंती । न मुणइ सकडिल्लंपिहु पवणेणायट्टियं अवरा ॥ २ ॥
कुमरपलोयणवामूढमाणसा निच्चला गिहग्गगया । अनिलचलंचलचूडा काविहु रेहइ पडायव ॥ ३ ॥
अम्मे ! जामि पलोइदुं(उं) दसदिसं कोलाहला सुवए । सामा गच्छ मयच्छि ! निच्छियमिमो सो एइ रण्णो सुओ ॥ ४ ॥
दिट्ठे जम्मि पणट्टुनिव्वुइमणा मुद्धावरा मग्ग(ङ्ग)णा । वट्टंती विव सासुयाएँ पुरओ अन्ना इमं जंपइ ॥ ५ ॥
इय एवं सविलासाहिं नयरनारीहिं सच्चविजंतो । कुमरो वहुसमेओ संपत्तो निययभवणंमि ॥ ६ ॥
तहिं गएण य कया सविसेसं गुरुजणाण पणामाइपडिवत्ती, समप्पिओ य रण्णा अंबरतलमणुलिहंतो निययभवणनि-

दृष्ट्वा कापि प्रतियुवतिकान्तगण्डस्थलांतसंकान्तम् । कुसुमाक्षतैस्ताडयति ईर्ष्यन्तीव राजसुतम् ॥ १ ॥
प्रविजृम्भितकुसुमायुधवशविकसितलोचना प्रलोकयन्ती । न जानाति स्वकटिल्लमपि हु पवनेनावर्तितमपरा ॥ २ ॥
कुमारप्रलोकनव्यामूढमानसा निश्चला गृहाग्रगता । अनिलचलाञ्चलचूडा काऽपि हु राजते पताकेव ॥ ३ ॥
अम्ब ! यामि प्रलोकयितुं दशदिक्षु कोलाहलः श्रूयते । सामा गच्छ मृगाक्षि ! निश्चितमयं स ऐति राज्ञः सुतः ॥ ४ ॥
दृष्टे यस्मिन् प्रणष्टनिवृत्तिमना मुग्धापरा अङ्गना । वर्तमानेव श्वश्वाः पुरतोऽन्या इदं जल्पति ॥ ५ ॥
इत्येवं सविलासाभिर्नगरनारीभिर्दृश्यमानः । कुमारो बधूसमेतः सम्प्राप्तो निजकभवने ॥ ६ ॥
तत्र गतेन च कृता सविशेषं गुरुजनानां प्रणामादिप्रतिपत्तिः, समर्पितश्च राज्ञा अम्बरतलमणुलिहन् निजकभवननिर्विशेषः

नगर-
नारीणां
विस्मय-
पूर्वकमव-
लोकनम् ॥

॥ ८७ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ८८ ॥

विवसेसो पासाओ कुमारस्स, तत्थ ठिओ य सो सको इव देवलोए धरणो इव पायाले विषयसुहं भुंजंतो कालं गमेइ, अन्तरं-
तरा य तुरगवाहियालिं च मत्तसिंधुरदमणं च मल्लजुज्झम्मसणं च राहावेहकोऊहलं च धम्मसत्थमवणं च देसंतरनयरवत्ता-
निसामणं च गुरुचरणनिसेवणं च मग्गणजणमणोरहपूरणं च करेइत्ति । अहं कुमारस्स कालक्रमेण सीलवईए सह विषयसुहं
भुंजमाणस्स कुसुमसेहरविजयसेहरनामानो जाया दोन्नि पुत्ता, ते य वल्लहा पियामहस्स, विविहप्पयारेहिं उवला-
लिज्जमाणा वड्ढंति । अन्नया राहणो समीवे निसन्नंमि नरविक्रमे जहोचियट्ठाणनिविट्ठंमि सेवगजणे मयभरसंभरियसच्छंद-
जमुणावणविहारो तडयडारावतोडियनिविडघटणुत्तरतारसयप्पमाणलोहनिगडो सयखंडचुन्नियमहालाणखंभो निर्दयकरप्पहा-
राहयारोहगवग्गो पहाविओ नयरमज्जेण जयकुंजरो उम्मूलियगरुयहुममोडियगुरुविडवकडयडरउदो कुंभत्थलपणोल्लण-

प्रासादः कुमारस्य, तत्र स्थितश्च स शक्र इव देवलोके धरण इव पाताले विषयसुखं भुञ्जन् कालं गमयति, अन्तराऽन्तरा च तुर-
गवाहिकालीं च मत्तसिन्धुरदमनं च मल्लयुद्धाभ्यसनं च राधावेधकुतूहलं च धर्मशास्त्रभ्रवणं च देशान्तरनगरवार्तानिशमनं च गुरु-
चरणनिषेवणं च मार्गजनमनोरथपूरणं च करोतीति । अथ कुमारस्य कालक्रमेण शीलवत्या सह विषयसुखं भुञ्जतः कुसुमशेखर-
विजयशेखरनामानौ जातौ द्वौ पुत्रौ, तौ च वल्लभौ पितामहस्य, विविधप्रकारैरुपलाल्यमानौ वर्धते । अन्यदा राज्ञः समीपे
निषण्णे नरविक्रमे यथोचितस्थाननिविष्टे सेवकजने मदभरसंस्मृतस्वच्छन्द्यमुनावनविहारः, तडतडारावत्रोटितनिविडघटणोत्तरतार-
शतप्रमाणलोहनिगडः शतखण्डचूर्णितमहालानस्तम्भो निर्दयकरप्रहाराहतारोहकवर्गः प्रधावितो नगरमध्येन जयकुञ्जर उन्मूलित-
गुरुकद्रुममोटितगुरुविटपकडकडरौद्रः कुम्भस्थलप्रणो-

पुत्रयुगल-
जन्म ॥

॥ ८८ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ८९ ॥

पाडियसुरभवनसिहरगो अहकठिनकरप्फालणविहाडिउद्दामतुंगपागारो अइवेगुच्चालियकन्नतालविह्वियभमलउलो अइरभस-
भरपहावणसपक्खकुलसेलचल्लिकयसंको दढदंतदंडताडणढलढलियड्डालयसमूहो करघायदंतवेहणचरणुप्पीडणनिवाडियजणोहो
सव्वत्थ भमइ भीमो जमोव्व जुगविगमसमयंमि, अह मंदरमहिज्जमाणग्रहोयहिघोसघोरे समुच्छलिए तियचउक्कचच्चरेसु जणाणं
अकंदियरवे पुच्छियं नरवइणा-भो भो किमेवं नयरे कोलाहलो सुम्मइत्ति ?, जणेण भणियं-देव ! एस तुम्ह जयकुंजरो
भग्गालाणखंभो नयरं विह्वेइ, एवं सोच्चा विसज्जिया कुमारपमुहा पहाणलोया जयकुंजरग्रहणनिमित्तं, भणिया य-अरे !
सव्वहा सत्थघायं परिहरंतेहिं एयस्स वड्डियव्वं, एवं च पडिवज्जिय गया ते तदभिमुहं, न य पेच्छंति कमवि उवायं जेण
हत्थी वसमुवगच्छइत्ति, एत्थंतरे वेलामासवत्तिणी गुरुगम्भभारवसविसंठुलनिवडंतचरणा गाढपाणभयकंपंतसरीरजट्टी इओ

दनपाटितसुरभवनशिखराग्रोऽतिकठिनकरप्फालनविघाटितोद्दामतुङ्गप्राकारोऽतिवेगोच्चालितकर्णतालविद्रवितभ्रमरकुलोऽतिरभसभर-
प्रधावनसपक्षकुलशैलचलनकृतशङ्को दढदन्तदण्डताडनढलढलित[पातिता]ट्टालकसमूहः करघातदन्तवेधनचरणोत्पीडननिपातितजनौघः
सर्वत्र भ्रमति भीमो यम इव युगविगमसमये, अथ मन्दरमध्यमानमहोदधिघोषघोरे समुच्छलिते त्रिकचतुष्कचत्वरेषु जनानामा-
क्रन्दितरवे पृष्ठं नरपतिना-भो भो ! किमेवं नगरे कोलाहलः श्रूयत इति, जनेन भणितं देव ! एष युष्माकं जयकुञ्जरो
भग्नलानस्तम्भो नगरं विद्रावयति, एवं श्रुत्वा विसर्जिताः कुमारप्रमुखाः प्रधानलोका जयकुञ्जरग्रहणनिमित्तं, भणिताश्च-अरे !
सर्वथा शस्त्रघातं परिहरद्भिरेतस्य वर्तितव्यम्, एवं च प्रतिपद्य गतास्ते तदभिमुखं, न च प्रेक्षन्ते कमप्युपायं येन हस्ती
वशमुपगच्छतीति, अत्रान्तरे वेलामासवर्तिनी गुरुगर्भभारवशविसंस्थुलनिपतच्चरणा गाढप्राणभयकम्पमानशरीरयष्टिरित-

मदावस्थ-
जयकुञ्जरो-
पद्रवः ॥

॥ ८९ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ९० ॥

तओ य धावंती एगा कुलंगणा दिट्ठा जयकुंजरेण, तओ उल्लालियकरग्गो पवणवेगेण धाविओ तीसे अभिमुहो, सावि कुंजरं
तहा सिग्धंमागच्छतं पेच्छिऊण सज्झसभरनिरुद्धपयप्पयारा कलुणाइं दीणाइं विलविउं पयत्ता, कंहं चिय ?—
हे माइ भाय ताया तायह मं मा उवेक्खह इयाणि । एसो मम वहणट्ठा दुट्ठकरी पासमल्लियइ ॥ १ ॥
हं हो पेच्छगलोया ! निक्करुणा करिवरं पडिक्खलह । गुरुगब्भभरकंता एसा संपइ विवज्जामि ॥ २ ॥
अहह कंहं पावकरी एसो सो आगओ मम समीवे । निस्सरणा नित्ताणा कमुवायं संपइ सरामि ? ॥ ३ ॥
किं कोऽवि महापुरिसो परोवयारत्थधरियनियपाणो । एत्थ न पेच्छइ सहसा मं दुक्खत्तं विणस्संति ॥ ४ ॥
इय दीणकलुणवयणाइं णेगसो भासिऊण खणमेकं । मुच्छानिमीलियच्छी धसत्ति सा महियले पडिया ॥ ५ ॥

स्ततश्च धावन्त्येका कुलाङ्गना दृष्ट्वा जयकुञ्जरेण, तत उल्लालितकराग्रः पवनवेगेन धावितस्तस्या अभिमुखः, साऽपि कुञ्जरं
तथा शीघ्रमागच्छन्तं प्रेक्ष्य साध्वसभरनिरुद्धपदप्रचारा करुणानि दीनानि विलपितुं प्रवृत्ता, कथमेव ?—

हे मातः ! आतः ! तात ! त्रायध्वं मां मा उपेक्षध्वमिदानीम् । एष मम वधनार्थं दुष्टकरी पार्श्वमालीयते ॥ १ ॥
हं हो प्रेक्षकलोकाः ! निष्करुणाः करिवरं प्रतिस्खलयत । गुरुगर्भभाराक्रान्ता एषा सम्प्रति विपद्यते ॥ २ ॥
अहह कथं पापकरी एष स आगतो मम समीपे ? निश्शरणा निष्ठाणा कमुपायं सम्प्रति स्मरामि ? ॥ ३ ॥
किं कोऽपि महापुरुषः परोपकारार्थधृतनिजप्राणः । अत्र न प्रेक्षते सहसा मां दुःखार्तां विनश्यन्तीम् ॥ ४ ॥
इति दीनकरुणवचनान्यनेकशो भाषित्वा क्षणमेकम् । मूर्च्छानिमीलिताक्षी धस इति सा महीतले पतिता ॥ ५ ॥

सगर्भ-
युवत्याः
क्रन्दनम् ॥

॥ ९० ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ९१ ॥

सोवि करिवरो दढरोसभररत्तणेत्तो संपत्तो तीसे थेवंतरेण, दिट्ठा य सा कुमारेण भयवसभूमिनिस्सहनिवडियंगी,
चित्तिं च-अजुत्तमजुत्तमियाणि उवेहणं एयाए, जओ—

एकं अबला एसा अन्नं गुरुगम्भभारविवसंगी । अन्नं पुण मुच्छाए निमीलियच्छी धरणिपडिया ॥ १ ॥

अन्नं च पुणो तायस्स एस जयकुंजरो अतीव पिओ । सत्थेण न हंतव्वो विषममिमं निवडियं कज्जं ॥ २ ॥

अहवा रूसउ ताओ जं भवइ तं करेउ मम इण्हि । हंतव्वो एस करी ' दुब्बलजणपालणं धम्मो ' ॥ ३ ॥

इय निच्छिऊण निबिडबद्धदुगुलंचलो तुरंगाओ अवयरिऊण अवलोइज्जंतो नरनारीजणेण निवारिज्जंतो पासवत्तिपरि-
यणेण पडिखलिज्जमाणो अंगरक्खेहिं निरवेक्खो नियजीवियस्स सिग्घं पधाविऊण मेहस्स व मयजलासारपसमियरयनियरस्स-

सोऽपि करिवरो दढरोसभररत्तनेत्रः सम्प्राप्तस्तस्याः स्तोकान्तरेण, दृष्ट्वा च सा कुमारेण भयवशभूमिनिस्सहनिपतिताङ्गी,
चिन्तितं च-अयुक्तमयुक्तमिदानीमुपेक्षणं एतस्याः, यतः—

एकमबला एषा अन्यद् गुरुगर्भभारविवशाङ्गी । अन्यत् पुनर्मूर्च्छया निमीलिताक्षी धरणिपतिता ॥ १ ॥

अन्यच्च पुनस्तातस्य एष जयकुञ्जरोऽतीव प्रियः । शब्देण न हन्तव्यो विषममिदं निपतितं कार्यम् ॥ २ ॥

अथवा रुष्यतु तातो यद्भवति तत्करोतु ममेदानीम् । हन्तव्य एष करी " दुर्बलजनपालनं धर्मः " ॥ ३ ॥

इति निश्चित्य निबिडबद्धदुकूलाञ्चलस्तुरङ्गादवतीर्यावलोक्यमानो नरनारीजनेन निवार्यमाणः पार्श्ववर्तिपरिजनेन प्रतिस्खल्यमानो-
ऽङ्गरक्षकैर्निरपेक्षो निजजीवितस्य शीघ्रं प्रधाव्य मेघस्येव मदजलाऽऽसारप्रशमितरजोनिकरस्य-

युवति-
रक्षा ॥

॥ ९१ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ९२ ॥

कयगंभीरगलगज्जियस्स सहस्सनयणोव थेवंतरेणासंपत्तस्स जयकुंजरस्स करणप्पओगवसेण आरूढो पट्टिदेसंमि कुमारो, ताडिओ य कुलिसनिट्टुरेण मुट्टिप्पहारेण करी कुंभत्थलंमि, अह खरयरं रोसमुवागओ मणागंमि अनियत्तंतो नारीवहाओ सो कुमारेण जमजीहादुव्विसहाए खग्गधेणूए आहओ सव्वसत्तीए कुंभजुयलंतराले, तओ पढमुग्गमंतरविमंडलाओव्व कर-
पसरो खरपवणपणुन्नकमलसंडाओव मयरंदनीसंदो महागिरिगेरुयागराओव्व निम्भरसलिलुप्पीलो कुंभत्थलाओ से वूढो महा-
रुहिरप्पवाहो, सहसच्चिय विगयनयणोवलंभो विहलंघलीभूओ मओ इव मुच्छिओ इव दढपाससहस्ससंजमिओ इव निच्चलो
ठिओ करी, तओ अवयरिऊण कुमारेण संठविया सा भूमिगया इत्थिया, विमुक्का य समीहियपएसंमि, सयंपि गओ निय-
मंदिरं, सोऽपि करिवरो गहिओ आरोहेहिं पारूढो अणवरयजलवडमहस्सखेवेण सिसिरोवयारो, पयट्ठावियाइं घायविसोहणाइं,

कृतगम्भीरगलगर्जितस्य सहस्रनयन इव तोकान्तरेणासम्प्राप्तस्य जयकुञ्जरस्य करणप्रयोगवशेनारूढः पृष्टिदेशे कुमारः,
ताडितश्च कुलिशनिष्ठुरेण मुष्टिप्रहारेण करी कुम्भस्थले, अथ खरतरं रोषमुपागतो मनागपि अनिवर्तयन् नारीवधात् स कुमारेण
यमजिह्वादुर्विसहया खङ्गधेन्वा आहतः सर्वशक्त्या कुम्भयुगलान्तरे, ततः प्रथमोद्गच्छद्रविमण्डलादिव करप्रसरः खरपवनप्रणो-
दितकमलखण्डादिव मकरन्दनिःस्यन्दो महागिरिगेरुकाकरादिव निर्भरसलिलोत्पीडः कुम्भस्थलात् तस्य व्यूढो महारुधिरप्रवाहः,
सहसैव विगतनयनोपलम्भो विहलान्धीभूतो मृत इव मुच्छित इव दढपाशसहस्रसंयमित इव निश्चलः स्थितः करी, ततोऽवतीर्य
कुमारेण संस्थापिता सा भूमिगता स्त्री, विमुक्ता च समीहितप्रदेशे, स्वयमपि गतो निजमन्दिरं, सोऽपि करिवरो गृहीत आरोहकैः
प्रारब्धोऽनवरतजलघटसहस्रक्षेपेण शिशिरोपचारः, प्रवर्तितानि घातविशोधनानि,

जयकुञ्जर-
विनाशः ॥

॥ ९२ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ९३ ॥

महाविमदेण नीओ निययावासे, निवेइयं नरवइणो जहावित्तं, रुट्ठो राया, परं सोयमुवागओ, भणिउमाढत्तो य—
रे रे वच्चह पुरिसा ! निस्सारह तं सुयं दुरायारं । जयकुंजरेऽवि निहए अज्जवि इह वसइ जोऽलज्जो ॥ १ ॥
अव्वो साहसतुट्ठाए तीए देवीए सुंदरो दिन्नो । पुत्तो अमिच्चरूवो देवाविहु विप्पयारंति ॥ २ ॥
नूनं मूढो लोओ तम्मइ पुत्तस्स जो निमित्तंमि । न मुणइ एवंविहदोमसाहणे पयडसत्तुत्तं ॥ ३ ॥
अन्नाणविलसियमिणं गइं अपुत्तस्स जं निवारंति । इहलोयप्पडिणीओ परलोयसुहो कहं होज्जा ? ॥ ४ ॥
नीसेसरज्जसारं एयं जयकुंजरं हणंतेण । कह मह सावेक्खत्तं पुत्तेण पयासियं भणसु ? ॥ ५ ॥
ता जह पुवं एकेण रक्खियं खोणिवलयमक्खंडं । रक्खिस्सामि तहेण्हि निस्सारह वेरियं एयं ॥ ६ ॥

महाविमर्देन नीतो निजकाऽऽवासे, निवेदितं नरपतेर्यथावृत्तं, रुष्टो राजा, परं शोकमुपागतः, भणितुमारब्धश्च—

रे रे व्रजत पुरुषा ! निस्सारय तं सुतं दुराचारम् । जयकुञ्जरेऽपि निहते अद्यापीह वसति योऽलज्जः ॥ १ ॥
अव्वो साहसतुष्टया तथा देव्या सुन्दरो दत्तः । पुत्रोऽमित्ररूपो देवा अपि हु विप्रतारयन्ति ॥ २ ॥
नूनं मूढो लोकस्ताम्यति पुत्रस्य यो निमित्ते । न जानाति एवंविधदोषसाधने प्रकटशत्रुत्वम् ॥ ३ ॥
अज्ञानविलसितमिदं गतिमपुत्रस्य यन्निवारयति । इह लोकप्रत्यनीकः परलोकसुखः कथं भवेत् ? ॥ ४ ॥
निःशेषराज्यसारमेनं जयकुञ्जरं घ्नता । कथं मम सापेक्षत्वं पुत्रेण प्रकाशितं भण ॥ ५ ॥
ततो यथापूर्वमेकेन रक्षितं क्षोणिवलयमखण्डम् । रक्षिष्यामि तथेदानीं निस्सारय वैरिकमेतम् ॥ ६ ॥

गजवधे
नृपस्य
रोषः ॥

॥ ९३ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥ ९४ ॥

जो एरिसं अणत्थं वीसत्थो कुणइ वसइ निस्संको । सो नूण ममंपि विणासिऊण रजंपिहु हरेज्जा ॥ ७ ॥
इय पुणरुत्तं नरवइस्स निच्छयमुवलब्भ विमणदुम्मणा गया कुमारसमीवं रायपुरिसा, तं च पणमिऊण सामवयणा निविट्ठा एगदेसे, पलोइऊण य तेसिं मुहसोहं भणियं कुमारेण-किं भो ! गाढमुव्विग्गा दीसह ? साहह किमेत्थ कारणं ? खणंतरं निरुद्धकंठं चिट्ठिय दीहुण्हण्हमुक्कनीसासपुरस्सरं दुस्सहविरहविधुरनिस्सरंतबाहप्पवाहं परामुसियलोयणजुयलं भणियं पुरिसेहिं-कुमार ! निब्भग्गसिरसेहरा किं साहेमो ?, कुमारेण भणियं-कहं चिय ?, पुरिसेहिं भणियं-जेण तुम्हेहिं सह दुस्सहो दीहविरहो भविस्सइत्ति, इंगियाकारकुसलत्तणओ परियाणिऊण तेसिमभिप्पायं भणियं कुमारेण-किं कुविओ ताओ निविसयमाणवेइ ?, रायपुरिसेहिं भणियं-कहमेयं परुसक्खरं देवदुल्लहाणं तुम्ह भणिज्जइ ?, सयमेव जाणह तुब्भे जमेत्थ पत्तकालं,

य ईदृशमनर्थं विश्वस्तः करोति वसति निशङ्कः । स नूनं मामपि विनाश्य राज्यमपि ह्व हरेत् ॥ ७ ॥

इति पुनरुक्तं नरपतेर्निश्चयमुपलभ्य विमनसो दुर्मनसो गताः कुमारसमीपं राजपुरुषाः, तं च प्रणम्य श्यामवदना निविष्टा एकदेशे, प्रलोक्य च तेषां मुखशोभां भणितं कुमारेण-किं भो गाढमुद्विग्ना दृश्यध्वे ? कथयत किमत्र कारणं ? क्षणान्तरं निरुद्धकण्ठं स्थित्वा दीर्घोष्णोष्णमुक्तनिःश्वासपुरस्सरं दुस्सहविरहविधुरनिस्सरद्वाष्पप्रवाहं परामुद्रयलोचनयुगलं भणितं पुरुषैः-कुमार ! निर्भोग्यशिरःशेखराः किं कथयामः ?, कुमारेण भणितं-कथमेव ? पुरुषैर्भणितं-येन युष्माभिः सह दुस्सहो दीर्घविरहो भविष्यतीति, इङ्गिताऽऽकारकुशलत्वेन परिज्ञाय तेषामभिप्रायं भणितं कुमारेण-किं कुपितस्तातो निर्विषयमाज्ञापयति ?, राजपुरुषैर्भणितं-कथमेतत् पुरुषाक्षरं देवदुर्लभानां युष्माकं भण्यते ? स्वयमेव जानीथ यूयं यदत्र प्राप्तकालं,

राजपुरुष-
द्वारा नर-
विक्रमस्य
विदेश-
गमन-
शिक्षा ॥

॥ ९४ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ९५ ॥

तओ वत्थतंबोलाइणा पूइऊण रायपुरिमा सट्ठाणे पेसिया कुमारेण, वाहराविया य निययसेवगा, भणिया य-भो महानुभा-
वा ! वारणसिरवियारणकुविण ताएण निविसओ आणत्तोम्हि, ता गच्छह नियट्ठाणेषु तुब्भे, अवसरे पुणरवि एज्जहत्ति,
सम्माणिऊण सप्पणयं पेसिया, देवी य सीलवई भणिया, जहा-गच्छसु पिण ! तुमं पि पियहरं, पत्थावे पुणरवि एज्जाहि,
सा य खणमवि वियोगदुक्खमसहमाणी जमुणाजलसच्छहं सकज्जलं नयणवाहप्पवाहं मुंचंती रोविउं पयत्ता, संठविया कुमा-
रेण तेहिं तेहिं महुवरयणेहिं, नेच्छइ य सा खणमवि वियोगं, तओ भणिया कुमारेण-पिण ! दुग्गा मग्गा आजम्मसुहला-
लियाणं दढमजोग्गा य, असंजायसरीरबला बालजुयलपरिवुडा य तंसि, ता विरम सब्बा ममणुग्गहं कुणमाणी इमाओ अस-
ग्गहाओत्ति, सीलवईए भणियं-अज्जपुत्त ! तइया ताएण तुह किमुवइडं ? कुमारेण भणियं-न सरामि, सीलवईए जंपियं-

ततो वत्थताम्बूलादिना पूजयित्वा राजपुरुषाः स्वस्थाने प्रेषिताः कुमारेण, व्याहारिताश्च निजकसेवकाः, भणिताश्च भो
महानुभावाः ! वारणशिरोविदारणकुपितेन तातेन निर्विषय आज्ञप्तोऽस्मि, तस्माद् गच्छत निजस्थानेषु यूयम्, अवसरे पुनरपि
एयातेति, संमान्य सप्रणयं प्रेषिताः, देवी च शीलवती भणिता, यथा-गच्छ प्रिये ! त्वमपि पितृगृहं, प्रस्तावे पुनरपि एयाः, सा
च क्षणमपि वियोगदुःखमसहमाना यमुनाजलसच्छभं सकज्जलं नयनवाष्पप्रवाहं मुञ्चन्ती रोदितुं प्रवृत्ता, संस्थापिता कुमारेण
तैस्तैर्मधुरवचनैः, नेच्छति च सा क्षणमपि वियोगं, ततो भणिता कुमारेण-प्रिये ! दुर्गा मार्गा आजन्मसुखलालितानां
दढमयोग्याश्च, असंजातशरीरबला बालयुगलपरिवृता च त्वमसि, तस्माद्विरम सर्वथा ममानुग्रहं कुर्वाणाऽस्मादसद्ब्रहादिति,
शीलवत्या भणितम्-आर्यपुत्र ! तदा तातेन तव किमुपदिष्टम् ? कुमारेण भणितं-न स्मरामि, शीलवत्या जल्पितं-

सार्ध-
चलनाय
शीलवत्या
आग्रहः ॥

॥ ९५ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ९६ ॥

मम एकचिय धूया एसा अचंतं निव्वुइड्डाणं छायेव सहचरी जह हवइ सया तह तए किचंति, कुमारेण भणियं-पिए ! सुम-
रियमियमियाणि, तीए जंपियं-ता कीस नियत्तेसि मं ?, कुमारेण भणियं-मग्गगाढपरिस्समकारणेण नियत्तेमि, जइ पुण
अवस्समेवागंतव्वं मए समं ता पउणा भवसु, विमुंचसु भवणनिवासाभिरइं परिचय सुकुमारत्तणंति, सीलवईए भणियं-एसा
समसुहदुक्खसहा जाया पगुणम्मि तओ करकलियसरासणो पिट्ठिप्पएसबद्धतोणीरो सुयज्जुयलसमेयाए सीलवईए सहिओ
सुहपसुत्तेसु नयरलोएसु पसंतेसु गीयरवेसु सट्ठाणनिविट्ठेसु अंगरक्खेसु पमत्तेसु जामकरिघडाधिरूढेसु सुहडेसु इओ तओ
पेसिएसु नियचेडगेसु नीहरिओ नयराओ कुमारो, अविच्छिन्नप्पयाणएहिं परं रज्जंतरं गंतुं पवत्तो य ।

इओ य आयन्निऊण कुमारस्स विदेसगमणं सयलोऽवि नयरीजणो मुक्ककंठं विलविउमारद्धो, मंतिणोऽवि परिचत्तनीसेस-

ममैकैव दुहिता एषाऽत्यन्तं निवृत्तिस्थानं छायेव सहचरी यथा भवति सदा तथा त्वया कृत्यमिति, कुमारेण भणितं-प्रिये !
स्मृतमिदमिदानीम्, तथा जल्पितम्-ततः कस्मान्निवर्तयसि मां ?, कुमारेण भणितम्-मार्गगाढपरिश्रमकारणेन निवर्तयामि, यदि
पुनरवश्यमेवागन्तव्यं मया समं तर्हि प्रगुणा भव, विमुञ्च भवननिवासाभिरिति परित्यज सुकुमारत्वमिति, शीलवत्या भणितम्-
एषा समसुखदुःखसहा जाता प्रगुणाऽस्मि, ततः करकलितशरासनः पृष्ठप्रदेशवद्धतूणीरः सुतयुगलसमेतया शीलवत्या सहितः
सुखप्रसूतेषु नगरलोकेषु प्रशान्तेषु गीतरवेषु स्वस्थाननिविष्टेषु अङ्गरक्षकेषु प्रमत्तेषु यामकरिघटाधिरूढेषु सुभट्टेषु इतस्ततःप्रेषितेषु
निजचेटकेषु निस्सृतो नगरात् कुमारः, अविच्छिन्नप्रयाणकैः परं राज्यान्तरं गन्तुं प्रवृत्तश्च ।

इतश्चाऽऽकर्ण्य कुमारस्य विदेशगमनं सकलोऽपि नगरीजनो मुक्ककण्ठं विलपितुमारब्धः, मन्त्रिणोऽपि परित्यक्तनिःशेषराज्य-

श्रीनर-
विक्रमस्य
विदेश-
गमनम् ॥

॥ ९६ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ९७ ॥

रञ्जवावारा हरियसवस्ससारा इव विमणदुम्मणा गंतूण नरनाहं उवलंभिउं पवत्ता, कहं विय ?
तिलतुसमित्तपिहु नियपओयणं अम्ह साहिउं देवो । पुर्वि करिंसु इण्हि पवयमेत्तेऽवि नो पुट्ठा ॥ १ ॥
ता देव ! जुत्तमेयं काउं किं तुम्ह थेवकजेऽवि ? । रञ्जमरधरणधीरो जमेस निव्वासिओ कुमरो ॥ २ ॥
किं एगदुट्ठकुंजरकएण नियजीयनिव्विसेस्स । पुत्तस्स एरिसगई विहिया केणावि नरवड्ढा ? ॥ ३ ॥
किं वा विंझमहागिरिपरिसरधरणीए कुंजरकुलाइं । हरियाइं तकरेहिं जं देवो ववसिओ एवं ॥ ४ ॥
इत्थीए रक्खणओ किमजुत्तं नणु कयं कुमारेण ? । नियडिंमदुट्ठचेट्ठावि जणेइ जणयस्स संतोसं ॥ ५ ॥
पररजेसु य अजसो अम्हाण पयासिओ तए नूणं । जह नरसिंघनराहिवरञ्जमुवेक्खंति गुरुणो य ॥ ६ ॥

व्यापारा हृतसर्वस्वसारा इव विमनो दुर्मनसो गत्वा नरनाथमुपलम्भयितुं प्रवृत्ताः, कथमेव ?—
तिलतुषमात्रमपि हु निजप्रयोजनमस्माकं कथयित्वा देवः । पूर्वमकरोरिदानीं पर्वतमात्रेऽपि नो पृष्टाः ॥ १ ॥
ततो देव ! युक्तमेतत् कर्तुं किं तव स्तोककार्येऽपि । राज्यभारधरणधीरो यदेष निर्वासितः कुमारः ॥ २ ॥
किमेकदुष्टकुञ्जरकृतेन निजजीवनिर्विशेषस्य । पुत्रस्येदृशगतिर्विहिता केनापि नरपतिना ? ॥ ३ ॥
किं वा विन्ध्यमहागिरिपरिसरधरण्यां कुञ्जरकुलानि । हृतानि तस्करैर्यद्देवो व्यवसितवानेवम् ॥ ४ ॥
स्त्रिया रक्षणतः किमयुक्तं ननु कृतं कुमारेण ? । निजडिम्भदुष्टचेष्टाऽपि जनयते जनकस्य सन्तोषम् ॥ ५ ॥
परराज्येषु चायशोऽस्माकं प्रकाशितं त्वया नूनम् । यथा नरसिंहनराधिपराज्यमुपेक्षन्ते गुरवश्च ॥ ६ ॥

मन्त्रिणां
नृपतिं
प्रति
रोषः ॥

॥ ९७ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ९८ ॥

ता गिण्हह नियमुदं सह भवणधणेहिं मोकलह अम्हे । न सहिस्सामो एत्तियमवजसरयफंसणं देव ! ॥ ७ ॥
इय मंतीहिं भणिए राया संजायचित्तसंतावो । अब्भुवगयनियदोसो ताहे ते भणिउमाढत्तो ॥ ८ ॥
मरिसह मम अवराहं जमपुच्छिय एसिं कयं कजं । नो कोवभराओ जओ जुत्ताजुत्तं मए नायं ॥ ९ ॥
जह तुब्भे भणह तहा न कोऽवि दोसेऽवि चयइ नियपुत्तं । इय वइयरछउमेणं मन्ने लच्छीएँ छलिओऽहं ॥ १० ॥
जं पुण इय दोसाओ मंतित्तविमोयणं कुणह तुब्भे । एसेव निरंजणसामिभत्तिजुत्ताण होइ मई ॥ ११ ॥
केवलमेको पुत्तो रज्जसमत्थो गओ विदेसंमि । तुम्हेवि उवेक्खह मं उमयं सोढुं न सक्कोऽहं ॥ १२ ॥
ता संपयं पसीयह रज्जं चित्तेह लहह कुमरस्स । सबत्थावि पउत्ति एत्तो रोसेण पज्जत्तं ॥ १३ ॥

तस्माद् गृह्णीत निजमुद्रां सह भवनधनैर्मुक्तलयतास्मान् । न सहिष्याम एतावदपयशोरजःस्पर्शनं देव ! ॥ ७ ॥
इति मन्त्रिभिर्भणिते राजा संजातचित्तसन्तापः । अभ्युपगतनिजदोषस्तदा तान् भणितुमारब्धः ॥ ८ ॥
मृष्यत ममापराधं यदपृष्टा ईदृशं कृतं कार्यम् । न कोपभराद् यतो युक्तायुक्तं मया ज्ञातम् ॥ ९ ॥
यथा यूयं भणत तथा न कोऽपि दोषेऽपि त्यजति निजपुत्रम् । इति व्यतिकरच्छद्मना मन्ये लक्ष्म्या छलितोऽहम् ॥ १० ॥
यत्पुनरेतद्दोषान् मन्त्रित्वविमोचनं कुरुथ यूयम् । एषैव निरञ्जनस्वामिभक्तियुक्तानां भवति मतिः ॥ ११ ॥
केवलमेकः पुत्रो राज्यसमर्थो गतो विदेशे । यूयमप्युपेक्षध्वे मामुभयं सोढुं न शक्नोऽहम् ॥ १२ ॥
तस्मात् साम्प्रतं प्रसीदत राज्यं चिन्तयत लभध्वं कुमारस्य । सर्वत्रापि प्रवृत्तिमतो रोषेण पर्याप्तम् ॥ १३ ॥

नरसिंह-
भूपति-
चित्त-
सन्तापः ॥

॥ ९८ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥ ९९ ॥

एवं गाढनिबन्धेणं पडिवन्नं मंतिजणेणमेयं, पेसिया य सयलदिसासु वरतुरयाधिरूढा पुरिसनियरा कुमारन्नेसणनिमित्तं, गया य सवत्थ, निरुविओ सवज्जेण, न केणवि दिसाभागमेत्तपि वियाणियं, तओ कइवयवासराइं वियरिय तेसु तेसु ठाणेसु अकयकजेहिं चेव नियत्तिऊण तेहिं सिट्ठो सभानिविट्ठस्स मंतिजणसमेयस्स नरिंदस्स कुमाराणुवलंभवुत्तंतो, तं च सोच्चा अच्चंतं सोगं कुणंतो राया वागरिओ मंतीहिं—देव ! अलं परिदेविण, न कयाइ करतलाओ विगलिओ पुणोवि पाविज्जइ चिंतामणी, न य दढकुनयदंडताडिया पुणोऽवि मंदिरे निवसइ रायलच्छी, न गाढमकारणावमाणिओ नियत्तइ सप्पुरिसजणो, राइणा भणियं—जइ पढममेव सो तुम्हेहिं नियत्तिओ होंतो ता जुत्तं हुत्तं, मंतीहिं भणियं—जइ मूलेऽवि से न रोसुप्पायणं देवो करेंतो ता जुत्ततरं हुत्तं । अवि य—

एवं गाढनिबन्धेन प्रतिपन्नं मन्त्रिजनेनैतत्, प्रेषिताश्च सकलदिक्षु वरतुरगाधिरूढाः पुरुषनिकराः कुमारान्वेषणनिमित्तं, गताश्च सर्वत्र, निरूपितः सर्वयत्नेन, न केनापि दिग्भागमात्रमपि विज्ञातं, ततः कतिपयवासराणि विचर्य तेषु तेषु स्थानेषु अकृत-कार्यैरेव निवृत्य तैः शिष्टः सभानिविष्टस्य मन्त्रिजनसमेतस्य नरेन्द्रस्य कुमारानुपलम्भवृत्तान्तः, तं च श्रुत्वाऽत्यन्तं शोकं कुर्वन् राजा व्याकृतो मन्त्रिभिः—देव ! अलं परिदेवितेन, न कदाचित् करतलाद् विगलितः पुनरपि प्राप्यते चिन्तामणिः, न च दढकुनयदण्ड-ताडिता पुनरपि मन्दिरे निवसति राजलक्ष्मीः, न गाढमकारणापमानितो निवर्तते सत्पुरुषो जनः, राज्ञा भणितं—यदि प्रथममेव स युष्माभिर्निवर्तितोऽभविष्यत्तर्हि युक्तमभविष्यत्, मन्त्रिभिर्भणितं—यदि मूलेऽपि तस्य न रोषोत्पादनं देवोऽकरिष्यत्तदा युक्तरमभविष्यत् । अपि च—

नरविक्रम-
कुमारा-
न्वेषण-
निमित्तं
पुरुषाणां
गमनम् ॥

॥ ९९ ॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१००॥

कञ्जविणासे जाए जह बुद्धी बंधुरा पवित्थरइ । तह जइ पढमं चिय होज देव ! ता किं न पज्जत्तं ? ॥ १ ॥
धन्ना सबुद्धिविभवेण जाणिउं वत्थु तस्स य सरूवं । पढमं चिय सुग्गहियं कुणंति सप्पस्स वयणं व ॥ २ ॥
रन्ना वुत्तं सच्चं एयमहो केवलं बहुसणाहो । जाणेण विणा कह सो दूरपहं पाविओ होही ? ॥ ३ ॥
मंतीहिं तओ भणियं जेणेसा विहडणा कया देव ! । सो दूरेऽवि नएजा नूण कुमारं लहुं दइवो ॥ ४ ॥
एवं चिरं परितप्पिय पुणोवि चारपुरिसे[हिं] कुमारवत्ताजाणणत्थं पेसिय नियनियठाणेसु गया मंतिणो, रायावि
सुयविरहवेयणाविहुराए चंपयमालाए देवीए संठवणनिमित्तमंतेउरं गओत्ति ॥
इओ य सो कुमारो कर्मक्रमेण गच्छंतो चिरकमलवणविहारुद्विग्गाए लच्छिदेवीए तुट्टेण पयावइणा निवासनिमित्तं व

कार्यविनाशे जाते यथा बुद्धिर्बन्धुरा प्रविस्तरति । तथा यदि प्रथममेव भवेद्देव ! तर्हि किं न पर्याप्तम् ? ॥ १ ॥
धन्याः स्वबुद्धिविभवेन ज्ञात्वा वस्तु तस्य च स्वरूपम् । प्रथममेव सुगृहीतं कुर्वन्ति सर्पस्य वदनमिव ॥ २ ॥
राज्ञा उक्तं सत्यमेतद्दहो केवलं वधूसनाथः । यानेन विना कथं स दूरपथं प्राप्तो भविष्यति ॥ ३ ॥
मन्त्रिभिस्ततो भणितं येनैषा विघटना कृता देव ! । स दूरेऽपि नयेन्नूनं कुमारं लघु दैवः ॥ ४ ॥
एवं चिरं परितप्य पुनरपि चारपुरुषान् कुमारवार्ताज्ञानार्थं प्रेषयित्वा निजनिजस्थानेषु गता मन्त्रिणः, राजाऽपि सुतविरह-
वेदनाविधुरायाश्चम्पकमालाया देव्याः संस्थापननिमित्तमन्तःपुरं गत इति ।
इतश्च स कुमारः क्रमक्रमेण गच्छन् चिरकमलवनविहारोद्विग्नाया लक्ष्मीदेव्यास्तुष्टेन प्रजापतिना निवासनिमित्तमिव विर-

शान्त्यर्थ
नृपस्य
देवीपार्श्वे
आगम-
नम् ॥

॥१००॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१०१॥

विरहए नाणाविहतरुणतरुसामलियसयलरविकरपमरे अणेगकोटीमरीयजणसंकुले संदणपुरवेलाउले संपत्तो, अवियाणमाणो य तहाविहं गेहंतरं गोपुरपच्चासन्नस्स पाडलाभिहाणमालागारस्स मंदिरंमि पविट्ठो, दिट्ठो य सो पाडलेण विन्नाओ य विसिट्ठागिईए जहा नूनं कोई एस महापुरिसोत्ति, तओ अब्भुट्ठिऊण सपणयं कया उचियपडिवत्ती, दंसिओ गिहस्स एगदेसो, निक्कारणवच्छल्लयाए य भायरं व तं उवयरिउमाढत्तो, कुमारोऽवि तत्थट्ठिओ सज्जहमट्ठोव पवंगमो दिणगमणियं कुणंतो अच्छइ । अन्नया य पुवसमाणियंमि निट्ठियंमि दविणजाए पाडलेण भणियं-कुमार ! महायस निव्वसायाणं केरिसो निव्वाहो ?, ता परिचयसु आलस्सं, गिण्हसु ममारामस्स एगदेसं, समुच्चिणसु कुसुमाइं, गुंथिऊण य विविहमालाओ विक्रिणसु रायमग्गंमि जहा सुहेण चेव निव्वहइ तुह परिग्गहोत्ति ।

चित्ते नानाविधतरुणतरुश्यामलितसकलरविकरप्रसरेऽनेककोटीश्वरजनसङ्कुले स्यन्दनपुरवेलाकुले सम्प्राप्तः, अविजानानश्च तथाविधं गेहान्तरं गोपुरप्रत्यासन्नस्य पाटलाभिधानमालाकारस्य मन्दिरे प्रविष्टः, दृष्टश्च सः पाटलेन, विज्ञातश्च विशिष्टः कृत्या यथा नूनं कोऽपि एष महापुरुष इति, ततोऽभ्युत्थाय सप्रणयं कृतोचितप्रतिपत्तिः, दर्शितो गृहस्थैकदेशः, निष्कारणवत्सलतया च भ्रातरमिव तमुपचरितुमारब्धः, कुमारोऽपि तत्र स्थितः स्वयूथभ्रष्ट इव पूवङ्गमो दिनगमनिकां कुर्वन्नास्ते । अन्यदा च पूर्वसमानीते निष्ठिते द्रविणजाते पाटलेन भणितं-कुमार ! महायशः ! निर्व्यवसायानां कीदृशो निर्वाहः ? तस्मात्परित्यजाऽऽलस्यं, गृहाण ममाऽऽराम-स्थैकदेशं, समुच्चिनु कुसुमानि, ग्रथित्वा च विविधमाला विक्रीणीष्व राजमार्गे यथा सुखेनैव निर्वहति तव परिग्रह इति ।

स्यन्दनपुरे
नरविक्रमः ।

॥१०१॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१०२॥

तओ-जह जह वाएइ विही विसरिसकरणेहिं निटुरं पडहं । धीरा पहसितवयणा नचंति तहा तह चैव ॥ १ ॥
इय चित्तिऊण खत्तधम्माणणुरुवंपि तयणुरोहेण पडिवन्नमेयं कुमारेण, पइदियहं च सह सीलवईए मालागारोवदंसिय-
काणणेगदेसतरुकुसुमाइं उच्चिणिय नियगेहमागतूण मालाओ विरएइ, पाडलगभजाए य समं सीलवईं तद्विक्रयनिमित्तं
रायमग्गे पेसेइ, उत्पज्जइ बहू अत्थो, एवं च पइदिणं पुष्पविक्रयकरणेणं सुहेण संपज्जइ निवाहो, अन्नया पप्फुल्लविइल्लमालाओ
गहाय सीलवई गया रायमग्गे, अह तीसे रूवेण जोवणेण य लायण्णेण य सोहग्गेण य अक्खित्तचित्तो समागओ एगो
कोडीसरीओ देहिलो नाम नावावणिओ, भणिया य तेण-भदे ! केत्तिएण इमाओ मालाओ लब्भंति ?, तीए भणियं-
पंचहिं सुवण्णधरणेहिं, तओ

ततः—यथा यथा वादयति विधिर्विसदृशकरणैर्निष्ठुरं पठहम् । धीराः प्रहसितवदना नृत्यन्ति तथा तथैव ॥ १ ॥

इति चिन्तयित्वा क्षत्रधर्माननुरूपमपि तदनुरोधेन प्रतिपन्नमेतत् कुमारेण, प्रतिदिवसं च सह शीलवत्या मालाकारोपदर्शि-
तकाननैकदेशतरुकुसुमानि उच्चित्य निजगृहमागत्य माला विरचयति, पाटलकभार्यया च समं शीलवतीं तद्विक्रयनिमित्तं राजमार्गे
प्रेषयति, उत्पद्यते बहुरर्थः, एवञ्च प्रतिदिनं पुष्पविक्रयकरणेन सुखेन संपद्यते निर्वाहः, अन्यदा प्रफुल्लविचकिलमाला गृहीत्वा
शीलवती गता राजमार्गे, अथ तस्या रूपेण यौवनेन च लावण्येन च सौभाग्येन चाऽऽक्षिप्तचित्तः समागत एकः कोटीश्वरो देहिलो
नाम नावावणिकू, भणिता च तेन-भद्रे ! कियता [मूल्येन] इमा माला लभ्यन्ते ?, तथा भणितं-पञ्चभिः सुवर्णधरणैः, ततः—

शीलवत्याः
पुष्पविक्रय-
व्यापारः ॥

॥१०२॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१०३॥

दानेन वैराण्युपयान्ति नाशं, दानेन भूतानि वशीभवन्ति । दानेन कीर्तिर्भवतीन्दुशुभ्रा, दानात्परं नो वरमस्ति वस्तु ॥१॥
इय चिन्तितेण तीसे चित्तावहरणत्थं समप्पिया तेण तिण्णि दीणारा, सहरिसाए तीए गहिऊण समप्पियाओ फुल्लमालाओ,
विणएण भणिया य सा-भदे ! इओ दिणाओ आरब्भ मा अन्नस्स दाहिसि, समहिगतरमुल्लेणवि अहमेव गहिस्सामि, पडि-
वन्नं च तीए, गयाइं दोन्निवि नियनियगेहेसु, एवं पइदिणं सो तीए सगासाओ पुप्फमालाओ गिण्हइ, साऽवि समहिगदविण-
लोभेण तस्स चेव दलयइ । अन्नया परतीरगमणनिमित्तं नाणाविहअमुल्लभंडभरियं जाणवत्तं ठावियं अणेण समुद्रतीरे, सावि
भणिया, जहा-कल्लेऽहं परतीरे गमिस्सामि, तम्हा तुमे समुद्रतीरे अमुगंमि पएसे आगंतूण नीसेसाइं कुंदवेइल्लनवमालईपाड-
लाइमुत्तयचंपयपमुहाइं कुसुमाइं समप्पेज्जासि, अहं ते चउग्गुणं मोल्लं दवाविस्सामि, पडिवन्नं च तीए हट्ठहिययाए, न मुणिओ

दानेन वैराण्युपयान्ति नाशं, दानेन भूतानि वशीभवन्ति । दानेन कीर्तिर्भवतीन्दुशुभ्रा, दानात्परं नो वरमस्ति वस्तु ॥१॥
इति चिन्तयता तस्याश्चित्तापहरणार्थं समर्पितास्तेन त्रयो दीनाराः, सहर्षया तथा गृहीत्वा समर्पिताः पुष्पमालाः, विनयेन
भणिता च सा-भदे ! इतो दिनादारभ्य माऽन्यस्मै दास्यसि, समधिकतरमूल्येनापि अहमेव ग्रहीष्यामि, प्रतिपन्नं च तथा, गतौ
द्वावपि निजनिजगृहेषु, एवं प्रतिदिनं स तस्याः सकाशात् पुष्पमाला गृह्णाति, साऽपि समधिकद्रव्यलोभेन तस्मा एव दलयति
[ददाति] । अन्यदा परतीरगमननिमित्तं नानाविधामूल्यभाण्डभृतं यानपात्रं स्थापितमनेन समुद्रतीरे, साऽपि भणिता, यथा-कल्येऽहं
परतीरे गमिष्यामि, तस्मात्त्वं समुद्रतीरे अमुकस्मिन् प्रदेशे आगत्य निःशेषाणि कुन्दविचकिलनवमालतीपाटलाऽतिमुक्तकचम्पक-
प्रमुखानि कुसुमानि समर्पयेः, अहं तुभ्यं चतुर्गुणं मूल्यं दापयिष्यामि, प्रतिपन्नं च तथा हृष्टहृदयया, न ज्ञातः कोऽपि परमार्थः,

देहिलस्य
दुर्घ्यानम् ॥

॥१०३॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१०४॥

कोऽवि परमत्थो, वीयदिवसे गया समग्रकुसुममालाओ गहिऊण निदिद्विद्वाणे, दिद्वो सो वणिओ जाणवत्ताधिरूढो, पणा-
मियाइं तीए कुसुमाइं, पमारिओ तेण हत्थो, तीएवि समप्पणं(गत्थं) पलंबिया मुणालकोमला नियभुयलया, तेणवि हरिस-
भरनिब्भरंगेण सकुसुममाला चेव गहिऊण आरोविया शीलवई जाणवत्ते, उक्खित्ता उवरिगाए, एत्थंतरे वज्जावियाइं मंगल
तूराइं पयड्डियं पवहणं विमुक्का सियवडा वाहियाइं आवल्लयाइं चंडगंडीवविमुक्ककंडंवे वेगेण गंतुं पवत्तं जाणवत्तं । इओ य सो
नरविक्रमकुमारो अच्चंतं तदणागमणकालविलंबुद्विगगचित्तो इओ तओ शीलवइं पलोइउं पवत्तो, तं अपेच्छमाणेण य तेण पुट्टा
पाडिवेसिया, अवलोइओ रायमग्गो, सम्मं निरिक्खिया तियचउक्कचच्चरा, अवलोइयाइं सयलदेवउलभवणकाणणाइं, निवेइया
वत्ता पाडलयमालागारस्स, तेणावि सद्वायरेण गवेसिया शीलवई सव्वट्ठाणेषु, कत्थविय पउत्तिमपावमाणेण सिग्घमेव नियत्तिय
द्वितीयदिवसे गता समग्रकुसुममाला गृहीत्वा निर्दिष्टस्थाने, दृष्टः स वणिक् यानपात्राधिरूढः, प्रणामितानि तथा कुसुमानि, प्रसारि-
तस्तेन हस्तः, तथाऽपि समर्पणार्थं प्रलम्बिता मृणालकोमला निजभुजलता, तेनापि हर्षभरनिर्भराङ्गेन सकुसुममाला एव गृहीत्वा
आरोपिता शीलवती यानपात्रे, उत्क्षिप्ता उपरिकायाम्, अत्रान्तरे वादितानि मङ्गलतूर्याणि, प्रवर्तितं प्रवहणं, विमुक्का सितपटा,
वाहितानि आवल्लकानि, चण्डगाण्डीवविमुक्ककाण्डमिव वेगेन गन्तुं प्रवृत्तं यानपात्रम् । इतश्च सो नरविक्रमकुमारोऽत्यन्तं तदनागमन-
कालविलम्बोद्विग्नचित्त इतस्ततः शीलवतीं प्रलोकयितुं प्रवृत्तः, तामप्रेक्षमाणेन च तेन पृष्टाः प्रातिवेदिमकाः, अवलोकितो राजमार्गः,
सम्यग् निरीक्षितास्त्रिकचतुष्कचत्वराः, अवलोकितानि सकलदेवकुलभवनकाननानि, निवेदिता वार्ता पाटलकमालाकारस्य, तेनापि
सर्वाऽऽदरेण गवेषिता शीलवती सर्वस्थानेषु, कुत्रापि च प्रवृत्तिमप्राप्नुवता शीघ्रमेव निवृत्य

शीलवती-
हरणम् ॥

॥१०४॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१०५॥

भणिओ कुमारो-महायस । धीरो भव, परिचयसु कायरत्तं, कुमारेण भणियं-भद्र ! न किंपि मम कायरत्तं, केवलं एए बालए जणणीविओगवसविमंडुलं रोयमाणे न सकेमि पेच्छिउं, पाडलेण भणियं-एवं ठिएवि पुरिसाय(सयार)त्तं कायवं, ता पुव्वदिसिविभागे तीसे अन्नेसणनिमित्तं अहं गच्छामि, तुमं पुण पुत्तसमेओ चिय उत्तरदिसिहुत्तं इमाए नईए उभयकूलेसु उज्झरेसु य दरीसु य दुत्तडीसु य विसमप्पवेसेसु य अवलोइजासित्ति, एवं करेमिति पडिवज्जिय पुत्तजुयलसमेओ चेव गओ नरविक्रमो नईए पासदेसंमि, ते य पुत्तए मणागंपि सन्निहिममुंचमाणे संठविय चित्तिउमारद्धो । कहां चिय ?—

किं होज केणवि हडा ? वसीकया वावि केणवि नरेण ? । किं वा सरीरपीडाए होज कत्थवि निसन्ना सा ॥ १ ॥

किं वा ममावमाणं किंपि हु दट्ठण विलयमावन्ना । पुरिसंतरंमि अहवा जाओ तीसे पणयभावो ॥ २ ॥

भणितः कुमारः—महायशः ! धीरो भव, परित्यज कातरत्वं, कुमारेण भणितं-भद्र ! न किमपि मम कातरत्वं, केवलमेतौ बालकौ जननीवियोगवशविसंस्थुलौ रुदन्तौ न शक्नोमि प्रेक्षितुं, पाटलेन भणितम्—एवं स्थितेऽपि पुरुषकारत्वं कर्तव्यम्. तस्मात्पूर्व-दिग्विभागे तस्या अन्वेषणनिमित्तमहं गच्छामि, त्वं पुनः पुत्रसमेत एवोत्तरदिङ्मुखम् अस्या नद्या उभयकूलयोः निर्झरेषु च दरीषु च दुस्तटीषु च विषमप्रवेशेषु चावलोकयेरिति, एवं करोमीति प्रतिपद्य पुत्रयुगलसमेत एव गतो नरविक्रमो नद्याः पार्श्वदेशे, तौ च पुत्रकौ मनागपि सन्निधिममुञ्चमानौ संस्थाप्य चिन्तयितुमारब्धः । कथमेव ?—

किं भवेत् केनापि हृता ? वशीकृता वापि केनापि नरेण ? । किं वा शरीरपीडया भवेत्कुत्रापि निषण्णा सा ॥ १ ॥

किं वा ममापमानं किमपि हु दृष्ट्वा विलयमापन्ना । पुरुषान्तरे अथवा जातस्तस्याः प्रणयभावः ॥ २ ॥

शीलवत्य-
न्वेषणम् ॥

॥१०५॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१०६॥

सुमरामि न तावद्वमानकारणं होउ वाऽवमाणेऽवि । नो सा चएज्ज पुत्तं अवच्चनेहो जओ गरुओ ॥ ३ ॥
संभवइ न एयंपिहु जमन्नपुरिसं मणेऽवि चित्तेजा । कह तारिमकुलजाया सीलं मइलेज्ज ससिधवलं ? ॥ ४ ॥
अहवा जुवईण मणं कुडंगमुविलं क एव जाणेज्जा ? । बाहिंदंसियपणयाण कवडभरियाण मज्झंमि ? ॥ ५ ॥
अन्नं वयंति पुवं पच्छा पुण वाहरंति गिरमन्नं । अन्नं धरेंति हियए साभिप्पेयं करेंति पुणो ॥ ६ ॥
गयणे गणंति गहगणमुयहिंमि जलंपि जे परिमिणंति । पेच्छंति भावि कज्जं न तेऽवि जाणंति जुवइयणं ॥ ७ ॥
सच्चं चिय जुवईओ एरिसियाओ न एत्थ संदेहो । केवलमेयाएँ मए दिट्ठं लहुयंपि नो विलियं ॥ ८ ॥
ता सवहा न उवेहणिज्जा होइ एसत्ति निच्छिऊण पुत्ते य नईकूले संठविय परकूलन्नेसणट्ठाए पविट्ठो नईए, पत्तो य मज्झ-

स्मरामि न तावदपमानकारणं भवतु वाऽपमानेऽपि । नो सा त्यजेत् पुत्रम“ पत्यस्नेहो यतो गुरुकः ” ॥ ३ ॥
संभवति नैतदपि हु यदन्यपुरुषं मनस्यपि चिन्तयेत् । कथं तादृशकुलजाता शीलं मलिनयेत् शशिधवलम् ॥ ४ ॥
अथवा युवतीनां मनः कुडङ्गमुपिलं क एव जानीयात् । बहिर्दर्शितप्रणयानां कपटभूतानां मध्ये ॥ ५ ॥
अन्यद् वदन्ति पूर्वं पश्चात्पुनः व्याहरन्ति गिरमन्याम् । अन्यं धारयन्ति हृदये स्वाभिप्रेतं कुर्वन्ति पुनः ॥ ६ ॥
गगने गणयन्ति ग्रहगणमुदधौ जलमपि ये परिमिमते । प्रेक्षन्ते भाविकार्यं न तेऽपि जानन्ति युवतिजनम् ॥ ७ ॥
सत्यमेव युवतय ईदृश्यो नात्र संदेहः । केवलमेतस्या मया दृष्टं लघुकमपि नो विलितम् ॥ ८ ॥
तस्मात् सर्वथा नोपेक्षणीया भवति एषेति निश्चित्य पुत्रौ च नदीकूले संस्थाप्य परकुलान्वेषणार्थं प्रविष्टो नद्यां, प्राप्तश्च मध्ये

नर-
विक्रमस्य
व्याकु-
लता ॥

॥१०६॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१०७॥

यारे, एत्थंतरे अच्चंतपडिणियत्तणओ हयविहिस्स अघडंतवत्थुसंघडणसीलयाए भवियव्वयानिओगस्स बलवत्तणओ वेयणीय-
कम्मस्स गिरिसिरवस्सिणवसविसप्पमाणसलिलप्पवाहेण पूरिया तक्खणेण नई, जाया अमाहा, खलिओ पयप्पयारो पवा-
हिओ तरुपल्लववारिपूरेण नरविक्रमकुमारो नीओ दूरप्पएसं, अह कहवि कुसलकम्मवसओ पावियमणेण फलगं, तंनिस्साए
अवयरिओ तीरे तीए, नुवन्नो तरुवरच्छायाए, चित्तिउं पवत्तो—

कह नियनयरच्चाओ ? कहेत्थ वासो ? कहिं गया भज्जा ? । कह पुत्तेहि विओगो ? कह वा नइवेगवहणं च ? ॥ १ ॥

खरपवणाहयजरतिणनियरो विव देवया दिसिबलिव । एकपए च्चिय कह मज्झ परियरो विमरिओ झत्ति ? ॥ २ ॥

हे दइव ! तुज्झ पणओ एसोऽहं खिवसु सब्बदुक्खाइं । मज्झं मयणजणाओ जेणऽन्नजणो सुहं वसइ ॥ ३ ॥

अत्रान्तरेऽत्यन्तप्रत्यनीकत्वात् हतविधेः अघटमानवस्तुसंघटनशीलतया भवितव्यतानियोगस्य, बलवत्त्वाद् वेदनीयकर्मणो, गिरि-
शिरोवर्षणवशविसर्पत्सलिलप्रवाहेण पूरिता तत्क्षणेन नदी, जाताऽगाधा, खलितः पदप्रचारः प्रवाहितस्तरुपल्लववारिपूरेण नरविक्रम-
कुमारो नीतो दूरप्रदेशम्, अथ कथमपि कुशलकर्मवशतः प्राप्तमनेन फलकं, तन्निश्रयाऽवतीर्णस्तीरे तस्याः, निषण्णस्तरुवरच्छायायां,
चिन्तयितुं प्रवृत्तः—

कथं निजनगरत्यागः ? कथमत्र वासः ? कुत्र गता भार्या ? । कथं पुत्राभ्यां वियोगः ? क वा नदीवेगवहनं च ॥ १ ॥

खरपवनाहतजरतृणनिकर इव देवता दिशि बलिरिव । एकपदे एव कथं मम परिकरो विस्तृतो [विकीर्णो] झटिति ॥ २ ॥

हे दैव ! तव प्रणत एषोऽहं क्षिप सर्वदुःखानि । मम स्वजनजनाद् येनान्यजनः सुखं वसति ॥ ३ ॥

नद्याम-
काले जला-
गमनम् ॥

॥१०७॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥१०८॥

एत्थंतरे पञ्चासन्नजयवद्धननगराहिवई कित्तिवम्मनामो नरवई अनिवत्तगसूलवेयणाए अपुत्तो सहसा पंचत्तमुवगओ,
तओ मिलिआ मंतिसामंताइणो लोया, कओ पंचदिवाभिसेओ, रज्जारिहं च पुरिसं सबत्थ मग्गिउं पवत्ता, खणंतरेण नयरब्भंतरे
रज्जारिहमपेच्छंताणि बाहिं अवलोयणट्ठा निग्गयाणि पंच दिवाणि, गंतुं पयट्ठाणि य तमुद्देसं जत्थ सो चिंताउरो नरविक्रम-
कुमारो निवसइ, अह तदग्गगामिणं पयंडसुंडादंडुड्डामरं वेगेण पवरकुंजरमिन्तं दट्ठण विगप्पियं एवं कुमारेण—

मन्ने पुव्वभत्थं इयाणि दइवो समीहए काउं । कहमन्नहेह हत्थी दूरुल्लालियकरो एज्जा ? ॥ १ ॥

अहवा एउ इमो लहु कुणउ य मणवंलियं जहा मज्झं । समुयदइयविरहपमोक्खदुक्खवोच्छेयणं होइ ॥ २ ॥

अह गलगज्जिं घणघोसविब्भमं कुंजरेण काऊण । नियपट्ठीए ठविओ झत्ति कुमारो करग्गेण ॥ ३ ॥

अत्रान्तरे प्रत्यासन्नजयवर्धननगराधिपतिः कीर्तिवर्धनामा नरपतिः अनिवर्तकशूलवेदनया अपुत्रः सहसा पञ्चत्वमुपगतः, ततो
मिलिता मन्त्रिसामन्तादयो लोकाः, कृतः पञ्चदिव्याभिषेकः, राज्याहं च पुरुषं सर्वत्र मार्गयितुं प्रवृत्ताः, क्षणान्तरेण नगराभ्यन्तरे
राज्यार्हमप्रेक्षमाणानि बहिरवलोकनार्थं निर्गतानि पञ्च दिव्यानि, गन्तुं प्रवृत्तानि च तमुद्देशं यत्र सः चिन्तातुरो नरविक्रमकुमारो
निवसति, अथ तदग्रगामिनं प्रचण्डशुण्डादण्डोड्डामरं वेगेन प्रवरकुञ्जरमायन्तं दट्ठा विकल्पितमेवं कुमारेण—

मन्ये पूर्वाभ्यस्तमिदानीं दैवः समीहते कर्तुम् । कथमन्यथेह हस्ती दूरुल्लालितकर एयात् ॥ १ ॥

अथवा ऐतु अयं लघु करोतु च मनोवाञ्छितं यथा मम । समुतदयिताविरहप्रमुखदुःखव्युच्छेदनं भवति ॥ २ ॥

अथ गलगज्जिं घनघोषविभ्रमं कुञ्जरेण कृत्वा । निजपृष्ठे स्थापितो झटिति कुमारः कराभ्रेण ॥ ३ ॥

पञ्चदिव्या-
भिषेकः ॥

॥१०८॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१०९॥

हयहेसियं च जायं जयतूरवो वियंभिओ सहसा । सामंतमंतिलोएण परिवुडो तो गओ नयरं ॥ ४ ॥
जाओ पुरे पमोओ अपणयपुद्वावि पस्थिवा पणया । नरविक्रमेण रज्जं अत्तायत्तं कयं सव्वं ॥ ५ ॥
नरसिंघनिधिसेसा जाया करितुरयरयणमंडारा । सकोव्व देवलोए विलसइ सो विविहकीलार्हिं ॥ ६ ॥
केवलमेको चिय फुरइ तस्स हिययंमि नडुसलं व । दइयासुयदीहरविरहवइयरो दुस्सहो अणिसं ॥ ७ ॥
अन्नया जयवद्धणनयरासन्नुजाणे अणेगसीसपरिवुडो सीहोव्व दुद्धरिसो खूरोव्व निहि(ह)पतमपसरो चंदोव्व सोमसरीरो मंदरो
इव थिरो जच्चकणगं व परिकखमो दूरविवज्जियराओवि अणंतराओ धरियपयडजमवओवि नीसेससत्तरक्खणमदलक्खो समिह-
वावारियमणपसरोऽवि सया पसंतचित्तो छत्तीसगुणमहामणिरोहणभूमिध धीनिहाणं व पच्चक्खधम्मरासिध्व भुवणभवणेकदीवोव्व

हयहेषितं च जातं जयतूर्यवो विजृम्भितः सहसा । सामन्तमन्त्रिलोकेन परिवृतस्ततो गतो नगरम् ॥ ४ ॥
जातः पुरे प्रमोदोऽप्रणतपूर्वा अपि पार्थिवाः प्रणताः । नरविक्रमेण राज्यमात्मायत्तं कृतं सर्वम् ॥ ५ ॥
नरसिंहनिर्विशेषा जाताः करितुरगरत्नभाण्डागाराः । शक्र इव देवलोके विळसति स विविधक्रीडाभिः ॥ ६ ॥
केवलमेकमेव स्फुरति तस्य हृदये नष्टशल्यमिव । दयितासुतदीर्घविरहव्यतिकरो दुस्सहोऽनिशम् ॥ ७ ॥

अन्यदा जयवर्धननगरासन्नोद्याने अनेकशिष्यपरिवृतः सिंह इव दुर्द्धर्षः, सूर्य इव निहततमः प्रसरश्चन्द्र इव सौम्यशरीरः
मन्दर इव स्थिरः, जात्यकनकमिव परीक्षाक्षमः, दूरविवर्जितरागोऽपि अनन्तरागः [जः] धृतप्रगटयमव्रतोऽपि निःशेषसत्त्वरक्षण-
बद्धलक्षः समितिर्व्यापारितमनः प्रसरोऽपि सदा प्रशान्तचित्तः, षट्त्रिंशद्विंशद्गुणमहामणिरोहणभूमिरिव, धीनिधानमिव, प्रत्यक्षधर्मराशिरिव,

जयवर्धने
नरविक्रमो
नृपः ॥

॥१०९॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥११०॥

सिवपंथसत्थवाहोव कम्मतरुनियरहववाहोव दढजायदप्पकंदप्पसप्पसन्नागदमणिव समयपरमयजलप्पवाहसिंधुव लोयच-
क्खुव नियनियविसंठुलकरणकुरंगेकपासोव मिच्छत्तजलाउलभवसमुद्दनिवडंतजंतुबोहित्थो पंचविहायारमहाभरेकनित्थारण-
समत्थो जइधम्मे असमत्थे सावयधम्मंमि संठवमाणो इयरे पुण जइधम्मे सिद्धंतपसिद्धनाएणं अपुवापुवजिणभवणाइं वंदमाणो
गामाणुगामं विहरंतो आगंतूण समंतभद्दाभिहाणो सूरी समोसरिओत्ति, जाया नयरे पसिद्धी, जहा असेसगुणगणावासो सूरी
आगओ, तओ कोऊहलेण य भवनिव्वेणत्ति य संदेहपुच्छणेण य बहुमाणेण य धम्मसवणनिमित्तेण य नियनियदरिसणा-
भिप्पायविमरिसेण य समागया बहवे मंतिसामंतसेट्ठिसेणावइसत्थवाहदंडनाहप्पमुहा नयरलोया, निवडिया चरणेषु, निविट्ठा
जहासंनिहिया धरणिवट्ठे सूरीवि पुवभवजियगुरुकम्मजलणजालालितत्तगत्तेसु करुणामयवुट्ठिपिव दिट्ठि सत्तेसु पेसंतो मंदर-

भुवनभवनैकदीप इव, शिवपथसार्थवाह इव, कर्मतरुनिकरहव्यवाह इव, दढजातदर्पकन्दर्पसर्पसन्नागदमनीव, स्वसमयपरमय-
जलप्रवाहसिन्धुरिव, लोकचक्षुरिव, निजनिजविसंस्थुलकरणकुरङ्गैकपाश इव, मिथ्यात्वजलाकुलभवसमुद्रनिपतज्जन्तुबोहित्थः, पञ्च-
विधाऽऽचारमहाभारैकनिस्तारणसमर्थो, यतिधर्मेऽसमर्थान् श्रावकधर्मे संस्थापयन् इतरान् पुनर्यतिधर्मे सिद्धान्तप्रसिद्धन्यायेन
अपूर्वापूर्वजिनभवनानि वन्दमानो ग्रामानुग्रामं विहरन्नागत्य सामन्तभद्राभिधानः सूरिः समवसृत इति, जाता नगरे प्रसिद्धिः,
यथाऽशेषगुणगणावासः सूरिरागतः, ततः कुतूहलेन च भवनिर्वेदनेति च संदेहप्रच्छनेन च बहुमानेन च धर्मश्रवणनिमित्तेन च
निजनिजदर्शनाभिप्रायविमर्शेन च समागता बहवो मन्त्रिसामन्तश्रेष्ठिसेनापतिसार्थवाहदण्डनाथप्रमुखा नगरलोकाः, निपतिताश्रयणयोः,
निविष्टा यथासन्निहिता धरणिपृष्ठे, सूरिरपि पूर्वभवार्जितगुरुकर्मज्वलनज्वालालितप्रगात्रेषु करुणाऽमृतवृष्टिमिव दृष्टि सत्त्वेषु प्रेषयन्

जयवर्धनो-
द्याने साम-
न्तभद्रस्य
आगमनम्॥

॥११०॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१११॥

गिरिमन्थमहिजमाणस्त्रीरोयवगंभीरेण सहेण सद्धम्मदेसणं काउमारद्धो, कहं ?—

खरपवणपणुन्नकुसगलग्गजलबिन्दुचंचलं जीयं । सुररायचावचचलं खणेणवि गलइ सरीरबलं ॥ १ ॥
पेम्मंपि तुंगगिरिसिरसरंतसरियातरंगमिव तरलं । लच्छीवि छड्डणुडुमरवंछिरी पेच्छइ छलाइं ॥ २ ॥
पयडपयडियदारुणविविहवियारा महासमुदे व । निवडंति आवया आवयव निच्चं सरीरंमि ॥ ३ ॥
मणिमंतंतंदिबोसहीण वावारणेवि अविणासं । भुंजंता देति दुहं विसया विसवल्लरीउव ॥ ४ ॥
मिच्छत्तमोहमोहियमईहिं कीरंति जाइं पावाइं । भवसयपरंपरासुवि वेरिख मुयंति नो ताइं ॥ ५ ॥
पियपुत्तकलत्ताईण जाण कजेसु वड्डियं बहुसो । परलोयपयड्डाणं ताणिवि नो हुंति ताणाय ॥ ६ ॥

मन्दरगिरिमन्थमध्यमानक्षीरोदरवगम्भीरेण शब्देन सद्धर्मदेशनां कर्तुमारब्धः, कथम्—

खरपवनप्रणुन्नकुशाप्रलग्नजलबिन्दुचञ्चलं जीवितम् । सुरराजचापचपलं क्षणेनापि गलति शरीरबलम्	॥ १ ॥
प्रेमापि तुङ्गगिरिशिरःसरत्सरित्तरङ्गमिव तरलम् । लक्ष्मीरपि च्छर्दनोद्गमरवाच्छित्री प्रेक्षते छलानि	॥ २ ॥
प्रकटप्रवर्तितदारुणविविधविकारा महासमुद्रे इव । निपतन्ति आपद आवर्ता इव नित्यं शरीरे	॥ ३ ॥
मणिमन्त्रतन्त्रदिव्यौषधीनां व्यापारणेऽपि अविनाशम् । भुञ्ज्यमाना ददति दुःखं विषया विषवल्लर्य इव	॥ ४ ॥
मिथ्यात्वमोहमोहितमतिभिः क्रियन्ते यानि पापानि । भवशतपरम्परास्वपि वैरीव मुञ्चन्ति नो तानि	॥ ५ ॥
प्रियपुत्रकलत्रादीनां येषां कार्येषु वर्तितं बहुशः । परलोकप्रवृत्तानां तान्यपि नो भवन्ति प्राणाय	॥ ६ ॥

धर्मदेशना॥

॥१११॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥११२॥

इय भो नाउं जिणधम्ममणुदिणं सरह सरहसं कुसला ! । जावज्जवि वज्जमहासणिव निवडइ न तुम्ह जरा ॥ ७ ॥
तीसे पडणे पुण छिन्नपक्खपुडया विहंगवग्गव । उड्डियदाढाभुयग्गव हरियरजा णरिंदव ॥ ८ ॥
सच्छंदगमणपरमीइजणसवत्थसाहणविहीणा । चिररिद्धिं सुमरंता सुचिरं तुम्हे किलिस्सिहिह ॥ ९ ॥
पज्जंतं(जत्तं)एत्तो जंपिएण जह कामियाइं सोक्खाइं । भोत्तुं वंछह ता वीयरायवयणे समुज्जमह ॥ १० ॥
इय संसारनिस्सारत्तणपरिकहणेण पडिबुद्धा बहवे पाणिणो । वीयदिवसे य समायन्नियसूरिसमागमणवुत्तंतो समग्गगय-
तुरयनरनियरपरियरिओ भारियासुयसंपओगपुच्छणकए समागओ नरविक्रमनराहिवो, तओ वंदिऊण सूरिं चित्तिउमादत्तो-
अहो एयस्स भुवणच्छरियभूयं रूपं विमुक्कामयवुट्ठी दिट्ठी सजलघणघोससुंदरो सरो नीसेसपसत्थलक्खणजुत्तं गत्तं पाणिग-

इति भो ज्ञात्वा जिनधर्ममनुदिनं स्मरत सरभसं कुशलाः । यावदद्यापि वज्रमहाशनिरिव निपतति न युष्माकं जरा ॥ ७ ॥
तस्याः पतने पुनः छिन्नपक्षपुटको विहङ्गमवर्ग इव । अपकर्षित[उद्धृत]दंष्ट्रभुजगा इव हृतराज्या नरेन्द्रा इव ॥ ८ ॥
स्वच्छन्दगमनपरमीतिजननसर्वार्थसाधनविहीनाः । चिरद्धिं स्मरन्तः सुचिरं यूयं क्लेशिष्यथ ॥ ९ ॥
पर्याप्तमितो जल्पितेन यदि कामितानि सौख्यानि । भोक्तुं वाञ्छथ तदा वीतरागवचने समुद्यच्छत ॥ १० ॥
इति संसारनिस्सारत्वनकथनेन प्रतिबुद्धा बहवः प्राणिनः । द्वितीयदिवसे च समाकर्णितसूरिसमागमनवृत्तान्तः समग्रगजतुरगनर-
निकरपरिकरितो भार्यासुतसम्प्रयोगप्रच्छनकृते समागतो नरविक्रमनराधिपः, ततो वन्दित्वा सूरिं चिन्तयितुमारब्धः—अहो एतस्य
भुवनाश्चर्यभूतं रूपं, विमुक्तामृतवृष्टिं हृष्टिः, सजलघनघोषसुन्दरः स्वरः, निश्शेषप्रशस्तलक्षणयुक्तं गात्रं, प्राणिग-

नृपस्य
उद्याने
गमनम् ॥

॥११२॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥११३॥

णकयरई भारई, तहा—

तमनिग्गहिओ चंदो तमंमि मंदा रुई दिणयरस्स । गिरिविहियाभिभवो सायरोऽवि को हुज्ज एयसमो ? ॥ १ ॥

तं नत्थि जं न जाणह भूयं भवं भविस्समवि वत्थुं । ता होइ पुच्छणिज्जो नियदइयापुत्तवुत्तं ॥ २ ॥

इय निच्छिऊण उवविट्ठो उचियासणे राया, गुरुणावि पारद्धा धम्मकहा, पुणरवि पडिबुद्धा पभूयपाणिणो, राइणावि पत्थावमुवलम्भ पुच्छिओ सूरि-भयवं ! निच्छियं मए, जहा-तं नत्थि जं न जाणह तुम्हे, ता काऊणाणुकंपं साहह कइया भारियाए सुएहि य सह मम समागमो भविस्सइत्ति, गुरुणा भणियं-महाराय ! धम्मज्जमेण तदंतराइयकम्मक्खओवसमो जया होहिइ, राइणा भणियं-भयवं ! जाणामि एयं, केवलं दुस्सहवियोगविहुरो न सक्केमि धम्मज्जमं काउं, चित्तनिरोहस-

णकूतरतिः भारती, तथा—

तमोनिगृहीतश्चन्द्रस्तमसि मन्दा रुचिर्दिनकरस्य । गिरिविहिताभिभवः सागरोऽपि को भवेदेतत्समः ॥ १ ॥

तन्नास्ति यन्न जानाति भूतं भव्यं भविष्यदपि वस्तु । तस्माद्भवति प्रच्छनीयो निजदयितापुत्रवृत्तान्तम् ॥ २ ॥

इति निश्चित्य उपविष्ट उचितासने राजा, गुरुणाऽपि प्रारब्धा धर्मकथा, पुनरपि प्रतिबुद्धाः प्रभूतप्राणिनः, राज्ञाऽपि प्रस्ताव-मुपलभ्य पृष्ठः सूरिः-भगवन् ! निश्चितं मया, यथा-तन्नास्ति यन्न जानीथ यूयं, तस्मात्कृत्वाऽनुकम्पां कथयत कदा भार्यया सुताभ्यां च सह मम समागमो भविष्यतीति, गुरुणा भणितं-महाराज ! धर्मोद्यमेन तदन्तरायितकर्मक्षयोपशमो यदा भविष्यति, राज्ञा भणितं-भगवन् ! जानाम्येतत्, केवलं दुःसहवियोगविधुरो न शक्नोमि धर्मोद्यमं कर्तुं, चित्तनिरोधस-

शीलवत्या-
दिप्राप्त्यर्थ-
नृपस्य
पृच्छा ॥

॥११३॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥११४॥

वपेक्खो हि धम्मलक्खो कहमम्हारिसेहिं साहिउं तीरइ ? ता सव्वहा कुणह पसायं, निवेयह अवरमुवायंति, गुरुणा भणियं-
जइ एवं ता पज्जुवासेसु पइदिणं मुणिजणं, एयं खु परमोवाओ वंछियकज्जसिद्धीए, जओ—

विहडइ निविडकम्मनिगडंपि हु भिदइ दुग्गइं, लहु कल्लाणवल्लिमुल्लासइ नासइ दुक्खसंगइं ।

वंछइ लच्छि पास परिसप्पणु दप्पणु जिम पभासए, मुणिजणसंगमेवि किं किं जणु जं नवि सोक्खु पासए ? ॥ १ ॥

तओ रोगिणव वेज्जोवइट्ठोसहं पंथपरिब्भट्ठेण व सुमग्गदेसणं तण्हाभिभूएण व विमलसलिलपडिपुण्णमहासरोवरनिवेयणं
राइणा संममब्भुवगयमिमं गुरुवयणं, गओ य पणमिऊण सट्ठाणं ।

इओ य ते दोवि तस्स सुया नदीए कूलंमि निलीणा तण्हालुहाभिभूया जाव खणंतरं चिट्ठंति ताव एगो गोउलिओ

व्यपेक्षो हि धर्मलक्षः कथमस्मादृशैः साधुयितुं तीर्यते ? तस्मात्सर्वथा कुरुत प्रसादं, निवेद्यतापरमुपायमिति, गुरुणा भणितं—यद्येवं
तर्हि पयुपासस्व प्रतिदिनं मुनिजनम्, एतत् खलु परमोपायो वाञ्छितकार्यसिद्धये, यतः—

विघटयति निविडकर्मनिगडमपि हु भिनत्ति दुर्गतिम्, लघु कल्याणवल्लीमुल्लासयति नाशयति दुःखसंगतिम् ।

वाञ्छति लक्ष्मीः पार्श्वपरिसर्पणो दर्पण इव प्रभासते, मुनिजनसङ्गमेऽपि किं किं जनो यन्नापि सौख्यं पश्यति ॥ १ ॥

ततो रोगिणेव वैद्योपदिष्टौषधं पथिपरिभ्रष्टेनेव सुमार्गदेशनं, तृष्णाभिभूतेनेव विमलसलिलपरिपूर्णमहासरोवरनिवेदनं राज्ञा
सम्यगभ्युपगतमिदं गुरुवचनं, गतश्च प्रणम्य स्वस्थानम् । इतश्च तौ द्वावपि तस्य सुतौ नद्याः कूले निलीनौ तृषाक्षुधाऽभिभूतौ
यावत्क्षणान्तरं तिष्ठतस्तावदेको गोकुलिको

मुनिजन-
सेवनोपाय-
कथनम् ॥

॥११४॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥११५॥

दहिमहियाणि णयरे विक्रिणिऊण समागओ तत्थ पएसे, पेच्छइ देवकुमारनिविसेसरूवे करुणसरं रुयमाणे ते दोऽवि दारणे, तओ पुच्छिया तेण-रे पुत्तगा ! कीस रोयह ? केण तुम्हे एत्थ ठविया ? को वा तुम्ह एत्थ सयणजणोत्ति ? जेड्डेण साहिओ सवो पुव्वुत्तंतो, अह अणाहत्ति परिकलिऊण तेण जहासंनिहियअसणपाणदाणेणमहिंदिऊण तेहिं तेहिं पयारेहिं उवलोभिऊण य नीया ते नियगोउलंमि, समप्पिया य गोउलाहिवस्स, तेणावि पुत्तविरहियाए समप्पिया नियदइयाए, सावि उदरुम्भवे इव परिपालेइ सव्वजत्तेण, उवयरइ खंडखज्जाइपमुहविसिद्धवत्थुप्पयाणेण अणवरयं, सोऽवि गोउलाहिवई किल जयवद्धणनयराहिवस्स संबद्धोत्ति अन्नया कयाइ तेहिं दोहिवि पुत्तेहिं समेओ महामुल्लं पाहुडमादाय नरविक्रमनरिंददंसणत्थं समागओ जयवद्धणनयरं, दिट्ठो य नरवई, पणमिओ सव्वायरेणं, समप्पियं पाहुडं, दिट्ठो राइणा सहत्थेण तंबोलो पुट्ठो य

दधिमथितानि नगरे विक्रीय समागतस्तत्र प्रदेशे, प्रेक्षते देवकुमारनिर्विशेषरूपौ करुणस्वरं रुदन्तौ तौ द्वावपि दारकौ, ततः पृष्टौ तेन-रे पुत्रकौ ! कस्माद् रुदितम् ? केन युवामत्र स्थापितौ ? को वा युवयोरत्र स्वजनजन इति ? ज्येष्ठेन कथितः सर्वः पूर्ववृत्तान्तः, अथानाथाविति परिकल्प्य तेन यथासन्निहिताशनपानदानेनाभिनन्द्य तैस्तैः प्रकारैरुपलोभ्य च नीतौ तौ निजगोकुले, समर्पितौ च गोकुलाधिपस्य, तेनापि पुत्रविरहितायै समर्पितौ निजदयितायै, साऽपि उदरोद्धवाविव परिपालयति सर्वयत्नेन, उपचरति खण्डखाद्यादिप्रमुखविशिष्टवस्तुप्रदानेन अनवरतम् 'सोऽपि गोकुलाधिपतिः किल जयवर्धननगराधिपस्य संबद्ध इति, अन्यदा कदाचित्ताभ्यां द्वाभ्यामपि पुत्राभ्यां समेतो महामूल्यं प्राश्रुतमादाय नरविक्रमनरेन्द्रदर्शनार्थं समागतो जयवर्धननगरं, दृष्टश्च नरपतिः, प्रणतः सर्वादरेण, समर्पितं प्राश्रुतं, दत्तो राज्ञा स्वहस्तेन ताम्बूलः, पृष्टश्च

जयवर्धने
पुत्राभ्यां
सह गोकु-
लाधिपस्य
आगम-
नम् ॥

॥११५॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥११६॥

सयलसुत्थासुत्थवत्ताओ, एत्थंतरे निवडिया दोसु तेसु पुत्तेसु राइणो दिट्ठी, जाओ गाढं पमोओ, परिभावियं च जहा धुवं एए मम तणयत्ति, तहावि पुच्छामि एयं-को पुण एत्थ वइयरोत्ति परिभाविय पुट्ठो गोउलाहिवाई, कस्स भो एए पुत्तगत्ति ?, तेण भणियं-देव ! मम संबंघिणो, गेहिणीए आबालकालाओ उ वड्डियत्ति, राइणा भणियं-संमं साहेसु, जायसंखोभेण तेण सिट्ठो नईकूलाओ आरब्भ सयलो वुत्तंतो, एयमायन्निऊण राइणा परमहरिसपमरिसमुव्वहंतेण ते दोऽवि दारगा गाढमालिगिय उच्छंगे निवेशिया, गोउलनायगेण भणियं-देव ! पुरावि मए विविहचेट्ठाहिं नाया एए जहा कस्सइ सामंतस्स वा सेणा-वइस्स वा नरवइस्स वा मग्गे गच्छंतस्स केणावि विसमपओगेण पब्भट्ठा होहिंति, कहमन्नहा एएसिं पइदिणंपि मट्ठियाघडि-यदोघट्टघटभेडणेण य कित्तिमतुरयघट्टपयट्टणेण य संपिडियसरिंदयपरिकप्पियसंदणवाहणेण य बुद्धिपइट्ठियकट्टलट्ठिखगुव्व-

सकलस्वास्थ्यस्वास्थ्यवार्ताः, अत्रान्तरे निपतिता द्वयोस्तयोः पुत्रयो राज्ञो दृष्टिः, जातो गाढं प्रमोदः, परिभावितं च यथा ध्रुवमेतौ मम तनयाविति, तथाऽपि पृच्छाम्येतं-कः पुनरत्र व्यतिकर इति परिभाव्य पृष्ठो गोकुलाधिपतिः, कस्य भो एतौ पुत्रकाविति ?, तेन भणितं-देव ! मम सम्बन्धिनः, गेहिन्या आबालकालात्तु वर्धिताविति, राज्ञा भणितं-सम्यक् कथय जातसंक्षोभेण तेन शिष्टो नदीकूलादाराभ्य सकलो वृत्तान्तः, एतदाकर्ण्य राज्ञा परमहर्षप्रकर्षमुद्रहता तौ द्वावपि दारकौ गाढमालिङ्गय उत्सङ्गे निवेशितौ, गोकुल-नायकेन भणितं-देव ! पुराऽपि मया विविधचेष्टाभिर्ज्ञातौ एतौ यथा कस्यापि सामन्तस्य वा सेनापतेर्वा नरपतेर्वा मार्गे गच्छतः केनापि विषमप्रयोगेणप्रभ्रष्टौ भविष्यत इति, कथमन्यथा एतयोः प्रतिदिनमपि मृत्तिकाघटितदोघट्ट[हस्ति]घटाभेदनेन च कृत्रिमतुरगघट्टप्रवर्त-नेन च संपीण्डितसरिण्डकपरिकल्पितस्यन्दनवाहनेन च बुद्धिप्रतिष्ठितकाष्ठलष्टिखड्गो-

पुत्रयुगल-
समागमः॥

॥११६॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥११७॥

दृष्टेण य चाउरंगसेनासंमदुदामसंगमपरिकल्पणेण य डिंभाण गामागरनगरपसायदाणेण य विविहा कीला अहेसि ?, न य एवंविहा चेड्डा पागयसुयाण होइ, तदा सबवेलासु मम तुम्ह दंसणत्थमेंतस्स एयाणवि नरिंदभवनदंसणकए गाढनिब्वंधो आसि, केवलमहं वावत्तिऊण विसिद्धवत्थदाणेण दिट्ठिवंचणेण य पुरा एतो, इहिं पुण गाढनिब्वंधं काऊण मम स्वणंपि पुट्ठि अमुंचमाणा समागयत्ति, अहो महाणुभावेण कहं ममोवयरियंति चित्तंतेण रत्ता परमपमोयभरनिभरंमेण दिन्नं तस्स तं चेव गोउलं गामसयं च आचंदकालियं सासणनिब्वद्धं भुत्तीए, पभूयवत्थतंबोलाइणा य पूइऊण पेसिओ सट्ठाणंति । सयंपि पुत्त-जुयलपरियरिओ गओ सूरिसमीवं, वंदित्ता परमायरेणं निवेइओ पुत्तसमागमवुत्तंतो, सूरिणा भणियं-महाराय ! सुमरिसि पुव्वभणियं अम्ह वयणं ? राइणा भणियं-भयवं ! नियनामंपिव सुमरामि, सूरिणा भणियं-महाभाग ! केत्तियमेत्तमेयं ?,

द्वहनेन च चतुरङ्गसेनासंमदोदामसंगमपरिकल्पनेन च डिम्भेभ्यो प्रामाकरनगरप्रासाद[प्रसाद]दानेन च विविधाः क्रीडा आसन् ? न चैवंविधा चेष्टा प्राकृतसुतानां भवति, तथा सर्ववेलासु मम युष्माकं दर्शनार्थमायत एतयोरपि नरेन्द्रभवनदर्शनकृते गाढनिब्वन्ध आसीत्, केवलमहं व्यावर्त्य विशिष्टवस्त्रदानेन दृष्टिवस्त्रनेन च पुरा आयम्, इदानीं पुनर्गाढनिब्वन्धं कृत्वा मम क्षणमपि पृष्ठम-मुञ्चमानौ समागताविति, अहो महानुभावेन कथं ममोपचरितमिति चिन्तयता राज्ञा परमप्रमोदभरनिभरंजेन दत्तं तस्य तदेव गोकुलं ग्रामशतं चाचन्द्रकालिकं शासननिब्वद्धं भुक्त्यै, प्रभूतवस्त्रताम्बूलादिना च पूजयित्वा प्रेषितः स्वस्थानमिति । स्वयमपि पुत्रयुगलप-रिकरितो गतः सूरिसमीपं, वन्दित्वा परमादरेण निवेदितः पुत्रसमागमवृत्तान्तः, सूरिणा भणितं-महाराज ! स्मरसि पूर्वभणित-मस्माकं वचनम् ?, राज्ञा भणितं-भगवन् ! निजनामेव स्मरामि, सूरिणा भणितं-महाभाग ! कियन्मात्रमेतत् ?

गोकुलाधि-
पस्य
सन्मानम् ॥

॥११७॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥११८॥

गुरुजनपञ्जुवासणेन तं नत्थि जं न सिज्झइत्ति, रत्ना भणियं-अवितहमेयं, किं पच्चक्खेवि अणुववन्नं भणिज्झइ ? , पसीयसु
इयाणिं एकेण दइयवियोगदुक्खवोच्छेयणेणं, गुरुणा भणियं-मा ऊसुगो होसु, एवंति पडिवज्जिय पणमिऊण य सव्वायरेण
गओ राया सट्ठाणं ।

इओ य सो देहिलो नावावणिओ अणुकूलपवणपणोलिज्जमाणसियवडवसवेगपयद्वियजाणवत्तो गंतुं पवत्तो समुहंमि,
शीलवईवि तहाविहं अदिट्ठपुव्वं वइयरं अवलोइऊण हा पिय ! पाणनाह ! किमेवंविहं वसणं विमममावडियंति जंपिऊण य
अकंडनिवडियवज्जदंडताडियव्व मुच्छानिमीलियच्छी परसुच्छिन्नव्व चंपगलया निवडिया जाणवत्तभूमितले, समासासिया
पासवत्तिणा परियणेण सिसिरोवयारेहिं, खणंतरेण लद्धचेयणा गाढसुयपिययमवियोगवसविसंठुला गलंतनयणजलप्पवाहा
विलविउमेवं पवत्ता—

गुरुजनपर्युपासनेन तन्नास्ति यन्न सिद्ध्यतीति, राज्ञा भणितं-अवितथमेतत्, किं प्रत्यक्षेऽपि अनुपपन्नं भण्यते ? , प्रसीदेदानीमेकेन
दयितावियोगदुःखव्युच्छेदनेन, गुरुणा भणितं-मा उत्सुको भव, एवमिति प्रतिपद्य प्रणम्य च सर्वादरेण गतो राजा स्वस्थानम् ।

इतश्च स देहिलो नावावणिजोऽनुकूलपवनप्रणोद्यमानसितपटवशवेगप्रवर्तितयानपात्रो गन्तुं प्रवृत्तः समुद्रे, शीलवत्यपि तथा-
विषमदृष्टपूर्वं व्यतिकरमवलोक्य हा प्रिय ! प्राणनाथ ! किमेवंविधं व्यसनं विषममापत्तितमिति जल्पित्वा च अकाण्डनिपत्तितवज्ज-
दण्डताडितेव मूर्च्छानिमीलिताक्षी परशुच्छिन्नेव चम्पकलता निपतिता यानपात्रभूमितले, समाश्वासिता पार्श्ववर्तिना परिजनेन
शिशिरोपचारैः, क्षणान्तरेण लब्धचेतना गाढसुतप्रियतमवियोगवशविसंश्रुला गलन्नयनजलप्रवाहा विलपितुमेवं प्रवृत्ता—

रत्नाकरे
शीलवत्याः
शीलम् ॥

॥११८॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥११९॥

हा भुवणपयडपोरिम ताय ! सजीयस्स संनिहं दट्ठं । किमुवेहसि अह्दुहियं नियदुहियं संपयं एयं ? ॥ १ ॥
नरसिंहनराहिव ! नियवहुंपि किमुवेहसे अणजेण । एवंपि हीरमाणि ? हा हा विपरंमुहो दइवो ॥ २ ॥
हा पाणनाह ! हा गोत्तदेवया हा समत्थदिसिनाहा । रक्खइ रक्खइ एयं हीरंती पावमिच्छेणं ॥ ३ ॥
एवमाईणि करुणाईं जंपंती सा संभासिया नावावणिण-भदे ! कीस एवं विलवसि ?, धीरा भव, नाहं सुमिणेवि तुह
पडिकूलकारी, जओ एसा समुद्धुरा रिद्धी तुहायत्ता, एसोऽहं दासनिव्विसेसो, ता पडिवज्जसु सामिणीसदं, वावारेसु निय-
बुद्धीए गेहकज्जेसु एयं परियणंति, सीलवईए भणियं—

अवसर दिट्ठिपहाओ निट्ठुर ! पाविट्ठ ! धिट्ठ ! दुच्चेट्ठ ! । अहवा सासनरोहेण जीवियं लहु चइस्सामि ॥ १ ॥

हा भुवनप्रकटपौरुष ! तात ! स्वजीवस्य संनिभां दट्ठा । किमुपेक्षसे अतिदुःखितां निजदुहितरं साम्प्रतमेताम् ॥ १ ॥
नरसिंहनराधिप ! निजवधूमपि किमुपेक्षसे अनार्येण । एवमपि ह्रियमाणां हाहा विपराङ्मुखो दैवः ॥ २ ॥
हा प्राणनाथ ! हा गोत्रदेवताः ! हा समस्तदिङ्नाथाः ! । रक्षत रक्षत एतां ह्रियमाणां पापम्लेच्छेन ॥ ३ ॥
एवमादीनि करुणानि जरुपन्ती सा संभाषिता नावावणिजा-भद्रे ! कस्मादेवं विलवसि ?, धीरा भव, नाहं स्वप्नेऽपि तव
प्रतिकूलकारी, यत एषा समुद्धुरा ऋद्धिस्तवाऽऽयत्ता, एषोऽहं दासनिर्विशेषः, तस्मात्प्रतिपद्यस्व स्वामिनीशब्दं, व्यापारय निजबुद्ध्या
गृहकार्येषु एतं परिजनमिति, शीलवत्या भणितम्—

अपसर दट्ठिपथात् निट्ठुर ! पापिष्ठ ! धृष्ट ! दुश्चेष्ट ! । अथवा श्वासनिरोधेन जीवितं लघु त्यक्ष्यामि ॥ १ ॥

विलापः ॥

॥११९॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१२०॥

रे रे स्वत्तियकुलसंभवंपि आजन्मसुदृशीलपि । मे एवमुल्लवंतो नियजीयस्सवि न लज्जेसि ? ॥ २ ॥
किंच-खिञ्जउ देहं निहरउ जीवियं पडउ दुःखरिञ्छोली । नियतायदिन्ननामत्थविहडणं नेव काहामि ॥ ३ ॥
इय तीए निञ्छयमुवलम्भ निवारियं तेण भत्तपाणं, लुहापिवासाभिभूयाएवि न परिचत्तो तीए नियनिञ्छओ, एत्थंतरे तीए विसुदृशीलपरिपालणतुट्ठाए सण्णहियसमुददेवयाए खित्तं महावत्ते तस्स जाणवत्तं, कओ जुगंतसमयदारुणो समीरणो समुल्लासिया कुलसिहरविभ्रमा जलकल्लोला, विउट्ठियाइं गयणे घोरायाराइं गंधवनयराइं, दंसिया गहिरगज्जिरवभीषणा फुरंतफारविज्जुपुंजपिंजरा जलहरा, तओ वाउलीहूओ कन्नधारो, जाया विहत्था सुहडसत्था, ठिया विमणदुम्मणा अवल्लवाह-गजणा, बाढं काउलीभूओ नावावणिओ, एत्थंतरे गयणट्ठियाए जंपियं देवीए—

रे रे क्षत्रियकुलसंभवामपि आजन्मशुद्धशीलामपि । मामेवमुल्लपन् निजजीवितादपि न लज्जेसे ॥ २ ॥
किं च—क्षीयतां देहः निस्सरतु जीवितं पततु दुःखरिञ्छोली । निजतातदत्तनामार्थविषटनां नैव करिष्यामि ॥ ३ ॥
इति तस्या निश्चयमुपलभ्य निवारितं तेन भक्तपानं, क्षुत्पिपासाऽभिभूतयाऽपि न परित्यक्तस्तया निजनिश्चयः, अत्रान्तरे तस्या विशुद्धशीलपरिपालनतुष्ट्या सन्निहितसमुद्रदेवतया क्षिप्तं महाऽऽवर्ते तस्य यानपात्रं, कृतो युगान्तसमयदारुणस्समीरणः, समुल्लासिताः कुलशिखरविभ्रमा जलकल्लोलाः, विकूर्वितानि गगने घोराकाराणि गन्धर्वनगराणि, दर्शिता गभीरगर्जद्रवभीषणाः स्फुरस्फारविद्यु-त्पुञ्जपिञ्जरा जलधराः, ततो व्याकुलीभूतः कर्णधारः, जाता विहस्ताः सुभटसार्थाः, स्थिता विमनोदुर्मनसः अवल्लवाहकजनाः, बाढं व्याकुलीभूतो नावावणिक, अत्रान्तरे गगनस्थितया जल्पितं देव्या—

यानपात्रस्य
महावर्ते
पतनम् ॥

॥१२०॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१२१॥

रे रे जइ दुष्टवणियतणय ! णयविरहियहियकाम कामगदह दहणसारिच्छ रिच्छोव तुच्छपेच्छय छयलगलथणसमान
माणवजणगरहणिजसील ! सीलवइं धरिसिहसि एवं ता पाव ! पावेसि ह्याणि विणासंति सोच्चा पंडुरपडपाउरणो कयपूया-
वित्थरो विणयपणओ करकलियधूवदहणो सो विन्नविउं समाढत्तो-देवि ! ममेकं दोसं दासस्स व खमसु परिहरसु कोवं न
पुणो काहामीमं, पणए न परंमुहा देवा, ताहे भणियं देवीए-रे तुमं जइ सुहेण पालिहिसि नियजणणिनिविसेसं एयं ता
जीवसि हयास !, तेण तहत्ति सवं पडिवन्नं गाढभयवसट्टेण, उवसंहरियं देवीए डमरं अहंसणं च गया । अह जाओ अणु-
कूलो पवणो, मग्गेण लग्गं जाणवत्तं, हरिसिया कन्नधाराइणो जणा, परितुट्ठो सो वणिओ, पडिओ सवायरेण चलणेसु सील-
वईए, खामिया नियदुच्चरियं, भणिया य सा-सुयणु ! मा काहिसि सब्बा सोगं, अचिरेण तहा काहामि जहा मिलसि

रे रे यदि दुष्टवणिक्तनय ! नयविरहितहितकाम कामगर्दभ दहनसदृक्ष ! ऋक्ष इव तुच्छप्रेक्षक ! छगलगलस्तनसमान !
मानवजनगर्हणीयशील ! शीलवतीं धर्षिष्यसि एवं तर्हि पाप ! प्राप्नोषीदानीं विनाशमिति श्रुत्वा पाण्डुरपटप्रावरणः कृतपूजाविस्तारः
विनयप्रणतः करकलितधूपदहनः स विज्ञपयितुं समारब्धः-देवि ! ममैकं दोषं दासस्येव क्षमस्व परिहर कोपं न पुनः करिष्यामीदं,
प्रणते न पराङ्मुखाः देवाः, तदा भणितं देव्या-रे त्वं यदि सुखेन पालयिष्यसि निजजननीनिर्विशेषामेतां तर्हि जीवसि हताश !
तेन तथेति सर्वं प्रतिपन्नं गाढभयवशात्तेन, उपसंहृतं देव्या डमरमदर्शनं च गता । अथ जातोऽनुकूलः पवनः, मार्गेण लग्नं यानपात्रं
हर्षिताः कर्णधारादयो जनाः, परितुष्टः स वणिक्, पतितः सर्वदरेण चरणयोः शीलवत्याः, क्षमिता निजदुश्चरितं, भणिता च सा-
सुतनो ! मा करिष्यसि सर्वथा शोकम्, अचिरेण तथा करिष्यामि यथा मिलिष्यसि

हितशिक्षा ॥

॥१२१॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।

॥१२२॥

नियपिययमस्स, काराविया य पाणवित्ति, समप्पिया निरुवद्दनिवासनिमित्तमेका उव्वरिगा, तओ पइदिणं मायरं व भयणिं व देवयं व गुरुं व सार्मिं व वत्थेण य भोयणेण य भेसहेण य तंबोलेण य संमं पडियरमाणो पत्तो परतीरं, विक्किणियाइं निय-यभंडाइं पाविओ भूरिअत्थसंचओ निवत्तियासेसकओ वलिओ सनयराभिमुहं, अंतरे आगच्छंतस्स अणणुकूलपवणपणोत्थियं लग्गं जयवद्धणनयरपरिसरंमि बोहित्थं, तओ विमुक्कानंगरा पाडिओ सियवडो उत्तरिओ बहुक्किंकरनरपरियरिओ सो वाणिओ, गओ विचित्ताइं महरिहाइं परतीरभवाइं पाहुडाइं गहाय नरविक्रमनराहिवस्स दंसणत्थं, पडिहारनिवेइओ य पविट्ठो रायभवणं दिट्ठो राया, समप्पियाइं पाहुडाइं, कओ राइणा सम्माणो, तओ समुदलंघणवइयरनिवेयणेण परतीरनयररायसरूववत्ताकहणेण नियकयाणगगुणदोसपयडणेण य ठिओ नरवइस्स समीवे पहरमेकं, एत्थंतरे पणमिऊण विन्नत्तं तेण-देव ! सुन्नं पवहणं समा-

निजप्रियतमस्य, कारिता च प्राणवृत्ति, समर्पिता निरुपद्रवनिवासनिमित्तमेका उव्वरिका[अपवरिका], ततः प्रतिदिनं मातरमिव भगिनीमिव देवतामिव गुरुमिव स्वामिनमिव वस्त्रेण च भोजनेन च भैषज्येन च ताम्बूलेन च सम्यक् परिचरन् प्राप्तः परतीरम्, विक्रीतानि निजकभाण्डानि प्राप्तो भूर्यर्थसंचयः निवर्तिताशेषकार्यो वलितः स्वनगराभिमुखम्, अन्तरे आगच्छतोऽनुकूलपवनप्रणोदितं लग्नं जयवर्धननगरपरिसरे बोहित्थं [प्रवहणं], ततो विमुक्ता नङ्गराः, पातितः सितपटः, उत्तीर्णो बहुक्किंकरनरपरिकरितः स वणिक्, गतो विचित्राणि महार्हाणि परतीरभवानि प्राभृतानि गृहीत्वा नरविक्रमनराधिपस्य दर्शनार्थं, प्रतिहारनिवेदितश्च प्रविष्टो राजभवनं, दृष्टो राजा, समर्पितानि प्राभृतानि, कृतो राज्ञा संमानः, ततः समुद्रलङ्घनव्यतिकरनिवेदनेन परतीरनगरराजस्वरूपवार्ताकथनेन निजक्रयाणकगुणदोषप्रकटनेन च स्थितो नरपतेः समीपे प्रहरमेकम्, अत्रान्तरे प्रणम्य विज्ञप्तं तेन-देव ! शून्यं प्रवहणं,

देहिल-
वणिजो
जयन्या-
माग-
मनम् ॥

॥१२२॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१२३॥

गच्छइ रयणी ता अणुजाणह ममं गमणायत्ति, राइणावि पिययमाविओगविहुरेण एम चेव अज्ज दीहरनिसाए विणोयकारी हवउत्ति परिचितयंतेण भणिओ सो-भइ ! वीसत्थो इहेव चिट्ठसु, नियपहाणपुरिसेहिं रक्खावइस्सामि तुह जाणवत्तं, जं देवो आणवेइत्ति भणिऊण पडिवन्नं तेण, विसज्जिया य राइणा नियपहाणपुरिमा पवहणरक्खणत्थं, एत्थंतरे उट्ठिया दोवि कुमारा विन्नत्तं च तेहिं, जहा-ताय ! अदिट्ठपुवं अम्ह पवहणं, गाढं च कोउयं तदंसणे, ता अणुजाणउ ताओ जेण गच्छामोत्ति, तन्निच्छयमुवलब्भ अणुन्नाया य नरिंदेण, गया य अंगरक्खनरपरिक्खित्ता ते जाणवत्ते, तं च इओ तओ निरिक्खिऊण पसुत्ता तत्थेव । अह पच्छिमरयणिसमए पडिबुद्धा परोप्परं वत्ता काउमारद्धा, खणंतरेण लहुएण भाउणा पुट्ठो जेट्ठो भाया-अहो भाय ! कहसु किंपि अपुवं अक्खाणयं, इह ठियाण न झिज्जइ कहमवि विभावरी, जेट्ठभाउणा भणियं-भइ ! किमन्नेण

समागच्छति रजनी तस्मादनुजानीत मां गमनायेति, राज्ञाऽपि प्रियतमावियोगविधुरेण एष एवाद्य दीर्घनिशि विनोदकारी भवत्विति परिचिन्तयता भणितः सः-भद्र ! विश्वस्त इहैव तिष्ठ, निजप्रधानपुरुषै रक्षयिष्यामि तव यानपात्रं, यदेव आज्ञापय-तीति भणित्वा प्रतिपन्नं तेन, विसृष्टाश्च राज्ञा निजप्रधानपुरुषाः प्रवहणरक्षणार्थम् । अत्रान्तरे उत्थितौ द्वावपि कुमारौ, विज्ञप्तं च ताभ्यां यथा-तात ! अदृष्टपूर्वमावयोः प्रवहणं, गाढं च कौतुकं तद्दर्शने, तस्मादनुजानातु तातो येन गच्छाव इति । तन्निश्चयमुपल-भ्यानुज्ञातौ च नरेन्द्रेण, गतौ चाङ्गरक्षनरपरिक्षिप्तौ तौ यानपात्रे । तच्चेतस्ततो निरीक्ष्य प्रसुप्तौ तत्रैव । अथ पश्चिमरजनीसमये प्रतिबुद्धौ परस्परं वार्ताः कर्तुमारब्धौ । क्षणान्तरेण लघुकेन भ्रात्रा पृष्ठो ज्येष्ठो भ्राता-अहो भ्रातः ! कथय किमपि अपूर्वमाख्यानकम्, इह स्थितयोः न क्षीयते कथमपि विभावरी । ज्येष्ठभ्रात्रा भणितं-भद्र ! किमन्ये-

नृपपुत्रयोः
प्रवहण-
रक्षार्थ-
गमनम् ॥

॥१२३॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१२४॥

अक्खाणयसवणेण ? , एयं चिय अप्पणोतणयं अक्खाणयमपुवं निसुणेहि, तेण जंपियं-एयमवि साहेहि, तओ—
करकलियकुसुममाला जह जणणी रायमग्गमणुपत्ता । जह वलिया नो पुणरवि जह नयरे मग्गिया बहुसो ॥ १ ॥
जह ताओवि दुहत्तो अम्हेहिं समं गओ नईकूले । जह परतीरनिरूवणकण सलिलंमि ओगाहो ॥ २ ॥
जह सरियनीरपूरप्पवाहिओ दूरदेसमणुपत्तो । जह अम्हे गोउलिण गोउलं पाविया विवसा ॥ ३ ॥
जह वुद्धिं संपत्ता रायउले जह गया तओ अम्हे । रायावलोणत्थं जह विन्नाया य ताएणं ॥ ४ ॥
जह वा महल्लकोउहलेण एत्थागया तहा सवं । अक्खाणयमप्पणगं उवइट्ठं लहुगभाउस्स ॥ ५ ॥
एयं च कहिजमाणमामूलाओ निसुणियं समग्गमवि समीवदेससंठियाए सीलवईए, तओ अपुवं अणाइक्खणिजं केवल-

नाऽऽख्यानकभवणेन ? एतदेव आत्मनः सत्कमाख्यानकमपूर्वं निशृणु, तेन जल्पितम्—एतदपि, कथय, ततः—
करकलितकुसुममाला यथा जननी राजमार्गमनुप्राप्ता । यथा वलिता नो पुनरपि यथा नगरे मार्गिता बहुशः ॥ १ ॥
यथा तातोऽपि दुःखार्त आवाभ्यां सह गतो नदीकूले । यथा परतीरनिरूपणकृतेन सलिलेऽवगाढः ॥ २ ॥
यथा सरित्रीरपूरप्रवाहितो दूरदेशमनुप्राप्तः । यथाऽऽवां गोकुलिकेन गोकुलं प्रापितौ विवशौ ॥ ३ ॥
यथा वृद्धिं सम्प्राप्तौ राजकुले यथा गतौ तत आवाम् । राजाऽवलोकनार्थं यथा विज्ञातौ च तातेन ॥ ४ ॥
यथा वा महाकुतूहलेनात्राऽऽगतौ तथा सर्वम् । आख्यानकमात्मीयमुपदिष्टं लघुकभ्रात्रे ॥ ५ ॥
एतच्च कथ्यमानमामूलाद् निश्रुतं समग्रमपि समीपदेशसंस्थितया शीलवत्या, ततोऽपूर्वमनाचक्षणीयं केवलमनुभवगम्यं

ज्येष्ठभात्रा-
पूर्वस्व-
वृत्तान्त-
कथनम् ॥

॥१२४॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१२५॥

मणुभवगम्भं नियसुयसाहियवइयरपरिन्नायसमुत्थहरिसपगरिसमुद्धन्ती समुच्चरोमंचुच्चाइयकंचुया सुयसिणेहवसपगलंतथणमुह-
सुद्धदुद्धधारा एह चिरकालपत्तगा पुत्तगा ! नियजणणिं गाढमालिगहत्ति भणंती गया तेसिं पच्चासन्नं, निवेइओ पुव्वचित्तंतो,
विन्नाया जेद्धपुत्तेण, तओ गाढं कंठमवलंबिय चिरविरहदुहावेगसूयगविसंठुलवयणगम्भं निब्भरं सपुत्तावि रोविउं पवत्ता,
विन्नायपरमत्थेण मुहुत्तमेत्तं विलंबिय समासासिया कुमारपरियणेण, अह उग्गयंमि दिणयरे परियणमज्झाओ एगेण पुरिसेण
तुरियं गंतूण भणिओ नरविक्रमो-देव ! तुम्ह दइया कुमारेहिं एयस्स चेव नावावाणियस्स जाणवत्ते पत्तत्ति, तओ हरिसभर-
निब्भरहियएण सविम्हयं पुच्छिओ राइणा एसो-भद् ! को एम वुत्तंतोत्ति ?, तेणवि संजायभएण भणियं-देव ! वियरसु मे
अभयदाणेणप्पसायं जेण जहावित्तं निवेएमि, पडिवन्नं नरिंदेण, तओ पढमाणुरागाओ आरब्भ जाणवत्तारोवणकंदणोव-

निजसुतकथितव्यतिकरपरिज्ञातसमुत्थहर्षप्रकर्षमुद्धन्ती समुच्चरोमाञ्छोच्चायितकञ्चुका सुतस्नेहवशप्रगलत्स्तनमुखशुद्धदुग्धधारा ऐतं
चिरकालप्राप्तकौ पुत्रकौ ! निजजननीं गाढमालिङ्गतमिति भणन्ती गता तयोः प्रत्यासन्नं, निवेदितः पूर्ववृत्तान्तः, विज्ञाता ज्येष्ठ-
पुत्रेण, ततो गाढं कण्ठमवलम्ब्य चिरविरहदुःखावेगसूचकविसंस्थुलवचनगर्भं निर्भरं सपुत्राऽपि रोदितुं प्रवृत्ता, विज्ञातपरमार्थेन
मूहूर्तमात्रं विलम्ब्य समाश्वासिता कुमारपरिजनेन, अथोद्गते दिनकरे परिजनमध्यादेकेन पुरुषेण त्वरितं गत्वा भणितो नरविक्रमः-
देव ! युष्माकं दयिता कुमाराभ्यामेतस्यैव नौवणिजो यानपात्रे प्राप्तेति ! ततो हर्षभरनिर्भरहृदयेन सविस्मयं पृष्ठो राज्ञा एषः-भद्र !
क एष वृत्तान्त इति ? तेनापि संजातभयेन भणितं-देव ! वितर मेऽभयदानेन प्रसादं येन यथावृत्तं निवेद्यामि, प्रतिपन्नं नरेन्द्रेण ।
ततः प्रथमानुरागादारभ्य यानपात्राऽऽरोपणाक्रन्दनोप-

जनन्याः
समागमः॥

॥१२५॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१२६॥

लोभनदेवताभेसणप्पमुहो साहिओ नीसेसो वुत्तंतो, एयमायन्निऊण य नरवइणा समग्गधणजाणवत्तसहिओ निव्विसओ
आणत्तो सो वाणियगो, सीलवईवि देवी करेणुगाखंधगया धरियसियलत्ता चामरेहिं वीइज्जमाणी पए पए पडिच्छंती नयर-
जणकयं पूयासकारं ठाणे ठाणे वियरमाणा दीणाणाहाण कणगदाणं पवेसिया परमविभूईए निययमंदिरं, काराविओ पुरे
अट्टदिवसिओ महूसवो, अह ण्हवियविलित्ताए नियंसियामलमहग्गवत्थाए सुयजुयलपरिवुडाए पमोयभरनिभरंगीए सील-
वईए पुरओ पुव्वणुभूयं कहं कहंतेण तीसे य हरणपमुहं वित्तंतं निसुणमाणेण रण्णा मालागारस्स तस्स पाडलयनामधेयस्स
सच्चरियमणुवयारं तहाविहं सुमरियं झत्ति, तो भणिया सीलवई-पिए ! पियाविहु न एरिसो होइ जारिसओ स महप्पा
मालागारो सिणेहपरो, भणियं सीलवईए-सच्चमिणं नाह !, ता कुण पसायं सुसमिद्धिवियरणेणं महानुभावस्स तस्स तुमं,

लोभनदेवताभीषणाप्रमुखः कथितो निःशेषो वृत्तान्तः । एतदाकर्ण्य च नरपतिना समग्रधनयानपात्रसहितो निर्विषय आह्वयः स
वणिक् । शीलवत्यपि देवी करेणुकास्कन्धगता धृतश्वेतच्छत्रा चामराभ्यां वीज्यमाना पदे पदे प्रतीच्छन्ती नगरजनकृतं पूजासत्कारं
स्थाने स्थाने वितरन्ती दीनानाथेभ्यः कनकदानं प्रवेशिता परमविभूत्या निजकमन्दिरं, कारितः पुरे अष्टदिवसिको महोत्सवः ।
अथ स्नपितविलिप्ताया निवसितामलमहर्घ्यवस्त्रायाः सुतयुगलपरिवृतायाः प्रमोदभरनिर्भराङ्गयाः शीलवत्याः पुरतः पूर्वानुभूतां कथां
कथयता तस्याश्च हरणप्रमुखं वृत्तान्तं निशृण्वता राज्ञा मालाकारस्य तस्य पाटलकृन्नामधेयस्य सच्चरितमनुपचारं तथाविधं स्मृतं
झटिति, ततो भणिता शीलवती-प्रिये ! पिताऽपि हु न ईदृशो भवति यादृशः स महात्मा मालाकारः स्नेहपरः । भणितं शीलवत्या-
सत्यमिदं नाथ ! तस्मात्कुह प्रसादं सुसमृद्धिवितरणेन महानुभावस्य तस्य त्वम् ।

शीलवत्या-
नगर-
प्रवेशः ।

॥१२६॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१२७॥

फलमेयं चिय लच्छीए नाह ! संझभरागचवलाए जं पूरिजंति मणोरहाओ उवयारिलोगस्स ।

इय सोच्चा से वयणं रण्णा संदणपुराउ सो सिग्घं । आणाविऊण ठविओ चोडयविसए महाराओ ॥ १ ॥

दिन्नो से भंडारो समप्पिया करितुरंगरहजोहा । किं बहुणा ? अत्तसमो सोऽवि कओ तेण नरवइणा ॥ २ ॥

अन्नदिवसे य भज्जासुयसमेओ नरविक्रमो महया रिद्धिसमुदएणं गओ उज्जाणे, दिट्ठो सूरी, सव्वायरेण पणमिऊण पसाहिओ समीहियसंपत्तिवइयो, गुरुणा भणियं-महाराय ! एरिसकल्लाणवल्लिनिबंधणाणि मुणिजणचरणसेवणाणि, राइणा चितियं-अहो अमोहं गुरुवयणं, अहो जिणधम्मस्स माहप्पं, सब्बा धन्नोऽहं जस्स मे एवंविहेण मुणिणाहेण समं संगमो जाओ, एवं च चितयंतेण रत्ता उवज्जियं सुगइकप्पतरुस्स सम्मत्तस्स बीयंति, गुरुणा भणियं-महाराय ! पडिवज्जसु निच्छइयं

फलमेतदेव लक्ष्म्या नाथ ! सन्ध्याऽभरागचपलायाः यत् पूर्यन्ते मनोरथा उपकारिलोकस्य ।

इति श्रुत्वा तस्या वचनं राज्ञा स्यन्दनपुरात् स शीघ्रम् । आनाय्य स्थापितः चोडकविषये महाराजः ॥ १ ॥

दत्तस्तस्य भण्डारः समर्पिताः करितुरङ्गरथयोधाः । किं बहुना ? आत्मसमः सोऽपि कृतस्तेन नरपतिना ॥ २ ॥

अन्यदिवसे च भार्यासुतसमेतो नरविक्रमो महता ऋद्धिसमुदयेन गत उद्याने, दृष्टः सूरिः, सर्वाऽऽदरेण प्रणम्य प्रकथितः समीहितसम्प्राप्तिव्यतिकरः, गुरुणा भणितं-महाराज ! ईदृशकल्याणवल्लीनिबन्धनानि मुनिजनचरणसेवनानि, राज्ञा चिन्तितम्-अहो अमोघं गुरुवचनम्, अहो जिनधर्मस्य माहात्म्यं, सर्वथा धन्योऽहं यस्य मम एवंविधेन मुनिनाथेन सह सङ्गमो जातः, एवं च चिन्तयता राज्ञोपार्जितं सुगतिकल्पतरोः सम्यक्त्वस्य बीजमिति । गुरुणा भणितं-महाराज ! प्रतिपद्यस्व नैश्चयिकं

माला-
कारस्य-
सन्मानम् ॥

॥१२७॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१२८॥

संपद् जिणधम्मं, राहणा भणियं-भयवं ! दृढमप्पमत्तुत्तमसत्तजणजोग्गो जिणधम्मो, कहमम्हारिसजणा सकंति अणुपालिउं ?, गुरुणा नायं-अज्जवि निट्ठरो मोहगंठी दढनिबंघणा मिच्छत्तवासणा तिवाणुबंधो विसयपडिबंधो सवणमेत्ता विसेसधम्मवत्ता, तम्हा जहाभद्गत्तमेव एयस्स इण्हिमुचियंति चित्तिऊण वुत्तो सो-महाराय ! जइ एवं ता पज्जुवासेज सुसाहुणो पसंसेज्जसु जिणधम्मं अणुमोएज्जसु तप्पडिवन्ने भवजणे, एत्तियमेत्तेणवि होही दढकम्मविगमो, एवंति पडिवज्जिऊण गओ राया सट्ठाणंमि ।

निप्पच्चवायमउले भोगे भुंजेति पंचरूवेवि । सवत्थ जायकित्ती नरविक्रमनरवई ताहे ॥ १ ॥

सूरीवि धम्ममग्गे आरोविय भूरि भवपाणिगणे । सीसगणसंपरिवुडो नयराउ विहरिओ बाहिं ॥ २ ॥

सम्प्रति जिनधर्मम् । राज्ञा भणितं-भगवन् ! दृढमप्रमत्तोत्तमसत्त्वजनयोग्यो जिनधर्मः, कथमस्माद्दृशजनाः शक्नुवन्ति अनुपालयितुं ?, गुरुणा ज्ञातम्-अद्यापि निष्ठुरो मोहग्रन्थिः दृढनिबन्धना मिथ्यात्ववासना तीव्रानुबन्धो विषयप्रतिबन्धः श्रवणमात्राविशेषधर्मवार्ता, तस्माद्यथा भद्रकत्वमेवैतस्य इदानीमुचितमिति चिन्तयित्वोक्तः स-महाराज ! यद्येवं तर्हि पर्युपास्व सुसाधून् प्रशंस जिनधर्मम्, अनुमोदय तत्प्रतिपन्नान् भव्यजनान्, इयन्मात्रेणापि भविष्यति दृढकर्मविगमः, एवमिति प्रतिपद्य गतो राजा स्वस्थाने ।

निष्प्रत्यपायमतुलान् भोगान् भुनक्ति पञ्चरूपानपि । सर्वत्र जातकीर्तिः नरविक्रमनरपतिस्तदा ॥ १ ॥

सूरिरपि धर्ममार्गे आरोप्य भूरि भव्यप्राणिगणान् । शिष्यगणसंपरिवृतो नगराद्विहृतो बहिः ॥ २ ॥

सामन्त-
भद्रस्य
धर्मो-
पदेशः ॥

॥१२८॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१२९॥

पडिबोहेंतो सूर्यो भवकमलाहं वयणकिरणेहिं । कालक्रमेण पत्तो जयंतीनयरिं विहारेण ॥ ३ ॥
उग्गहमणुजाणाविय नयरीए बाहिं चंपगुजाणे । सद्धम्मकम्मउज्जुयजइजणसहिओ ठिओ भयवं ! ॥ ४ ॥
जाया पुरे पसिद्धी सिद्धंतविसारओ जहा सूरि । इह आगउत्ति ताहे वंदणवडियाए नयरिजणो ॥ ५ ॥
अंतेउरेण सहिओ हरिकरिरहजोहवूहपरिकिणो । नरसिंहभूमिनाहोवि आगओ सूरिपासंमि ॥ ६ ॥
सायरमह विणमंतुत्तिमंगमणिमउडलीढपयपीढं । पणमिय मुणिजणसहियं गुरुमुवविट्ठो धरणिवट्ठे ॥ ७ ॥
संसारासारयागव्भा, तओ सद्धम्मदेसणा । गुरुणा काउमाढत्ता, मोहविद्धंसकारिणी ॥ ८ ॥
जहा—वलयासिंधुनिम्मग्गवडवीयं व दुल्लहं । को माणुसत्तं संपप्प, पमाएज्ज वियक्खणो ? ॥ ९ ॥

प्रतिबोधयन् सूर्य इव भव्यकमलानि वचनकिरणैः । कालक्रमेण प्राप्तो जयन्तीनगरीं विहारेण	॥ ३ ॥
अवग्रहमनुज्ञाप्य नगर्या बहिश्चम्पकोद्याने । सद्धर्मकर्मोद्यतयतिजनसहितः स्थितो भगवान्	॥ ४ ॥
जाता पुरे प्रसिद्धिः सिद्धान्तविशारदो यथा सूरिः । इहाऽऽगत इति तदा वन्दनप्रत्ययं नगरीजनः	॥ ५ ॥
अन्तःपुरेण सहितो हरिकरिरथयोधव्यूहपरिकीर्णः । नरसिंहभूमिनाथोऽप्यागतः सूरिपाश्वरे	॥ ६ ॥
साऽऽदरमथ विनमदुत्तमाङ्गमणिमुकुटलीढपादपीठम् । प्रणम्य मुनिजनसहितं गुरुमुपदिष्टो धरणीपृष्ठे	॥ ७ ॥
संसारासरातागर्भा ततः सद्धर्मदेशना । गुरुणा कर्तुमारब्धा मोहविध्वंसकारिणी	॥ ८ ॥
यथा—वलयासिन्धुनिमग्नवटवीजमिव दुर्लभम् । को मानुष्यत्वं सम्प्राप्य प्रमाद्येद् विचक्षणः	॥ ९ ॥

धर्मो-
पदेशः ॥

॥१२९॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१३०॥

खणोऽपि नाउकम्मस्स, जाइ जेणाविणस्सरो । तेणेस मुच्छिओ लोओ, निरुद्धिगो कहं भवे ॥ १० ॥
भवेज्ज कोऽपि किं धीमं, निहाकरणलालसो । मंदिरे हव्ववाहुग्गजालामालापलीविण् ॥ ११ ॥
विण्से सुहगम्मेवि, सत्पाहेओ पयड्डइ । दुग्गेज्जंते भवट्टाणे, जे न किंपि समीहए ॥ १२ ॥
हए से नियबुद्धीए, ठाणे ठाणे विसीयइ । अन्ने सोक्खे न पावेइ, सिद्धिसद्धम्मसंबले ॥ १३ ॥
बलेण तेण किं कज्जं ?, किं वा तेण धणेणवि ? । न जं सद्धम्ममग्गस्स, उवयारे निजुज्जइ ? ॥ १४ ॥
जएज्ज सब्बहा धम्मे, पमायपरिहारओ । जीवघायनिवित्तिमि, पवित्तिमि सुहेसु य ॥ १५ ॥
सुयाइमोहसंबद्धा, पावं कुवंति पाणिणो । तेण पावेण संतत्ता, निवडंति अहो गइं ॥ १६ ॥

क्षणोऽपि नायुःकर्मणो याति येनाविनश्वरः । तेनैष मूर्च्छितो लोको निरुद्धिग्नः कथं भवेत् ? ॥ १० ॥
भवेत्कोऽपि किं धीमान् निद्राकरणलालसः । मन्दिरे हव्यवाहोप्रज्वालामालाप्रदीपिते ॥ ११ ॥
विवेशे सुखगम्येऽपि, सत्पाथेयः प्रवर्तते । दुर्गेऽनन्ते भवस्थाने, यो न किमपि समीहते ॥ १२ ॥
हतः स निजबुद्ध्या, स्थाने स्थाने विषीदति । अन्यानि सौख्यानि, न प्राप्नोति सिद्धिसद्धर्मशम्बलानि ॥ १३ ॥
बलेन तेन किं कार्यं ?, किं वा तेन धनेनापि । न यत् सद्धर्ममार्गस्य, उपकारे नियुज्यते ॥ १४ ॥
यतेत सर्वथा धर्मे, प्रमादपरिहारतः । जीवघातनिवृत्तौ, प्रवृत्तौ शुभेषु च ॥ १५ ॥
सुतादिमोहसंबद्धाः, पापं कुर्वन्ति प्राणिनः । तेन पापेन संतप्ता, निपतन्ति अधोगतिम् ॥ १६ ॥

धर्मो-
पदेशः ॥

॥१३०॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१३१॥

गहंदा इव वज्रंति, जोणिलक्खेसु णेगसो । किं किं दुक्खं न पेक्खंति, ते तिकखमवियक्खणा ? ॥ १७ ॥
तम्हा एवं नाउं जइधम्मं सव्वाहा समायरह । एसो खु तिवदुहजलणसमणघणवरिसणसमो जं ॥ १८ ॥
सग्गापवग्गमंदिररोहणनिस्सेणिदंडसारिच्छो । कम्ममुब्भडविडविविहाडणेकधारुकडकुहाडो ॥ १९ ॥
अचिरेण दिन्ननिस्सेससारनिस्सेयसो सुहत्थीहिं । अणुसरियवो सम्मं सुसत्तिजुत्तेहिं सत्तेहिं ॥ २० ॥
रत्ता भणियं भयवं ! जं तुब्भे वयह तं पवज्जामि । जाव नियरज्जभारप्पणेण सुत्थं करेमि जणं ॥ २१ ॥
गुरुणा भणियं जुत्तं एयं तुम्हं भवेक्कभीयाणं । निव्विग्गं कुणह लहुं चयह पमायं पयत्तेण ॥ २२ ॥
अहं गुरुं पणमिऊण गओ राया सभवणं कयमणंतरकरणिजं आहूया मंतिणो कहिओ निययाभिप्पाओ अवगओ

गजेन्द्रा इव बध्यन्ते, योनिलक्ष्णैश्चनेकशः । किं किं दुःखं न प्रेक्षन्ते, ते तीक्ष्णमविचक्षणाः ॥ १७ ॥
तस्मादेवं ज्ञात्वा यतिधर्मं सर्वथा समाचरत । एष खलु तीव्रदुःखज्वलनशमनघनवर्षणसमो यत् ॥ १८ ॥
स्वर्गापवर्गमन्दिररोहणनिश्रेणिदण्डसदृशः । कर्मोद्भूटविटपिषाटनैकधारोत्कटकुठारः ॥ १९ ॥
अचिरेण दत्तनिःशेषसारनिःश्रेयसः सुखार्थिभिः । अनुसर्तव्यः सम्यक् सुशक्तियुक्तैः सत्त्वैः ॥ २० ॥
राज्ञा भणितं-भगवन् ! यद् यूयं वदथ तत्प्रपद्ये । यावन्निजराज्यभारार्पणेन स्वस्थं करोमि जनम् ॥ २१ ॥
गुरुणा भणितं-युक्तमेतद् युष्माकं भवैकभीतानाम् । निर्विघ्नं कुरुत लघु त्यजत प्रमादं प्रयत्नेन ॥ २२ ॥
अथ गुरुं प्रणम्य गतो राजा स्वभवनं कृतमनन्तरकरणीयम्, आहूता मन्त्रिणः कथितो निजकाभिप्रायोऽवगतो मन्त्रिभिः,

धर्मो-
पदेशः ॥

॥१३१॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१३२॥

मंतीहिं, एत्थंतरे समागया कुमारचारोवलंभनिमित्तं पुव्वपेसिया गूढपुरिसा, पणमिओ तेहिं राया, निवेइओ नयरनिग्गमाओ आरब्भ जयवद्धणपुररज्जलाभपजंतो सबो कुमारवुत्तंतो, तुट्ठो राया, दिन्नं च चित्तियाइरित्तं तेसिं वित्तं, पेसिया य कुमारणय-
णनिमित्तं बुद्धिसागरपमुहा मंतिणो, अणवरयप्पयाणएहिं पत्ता य ते जयवद्धणपुरं, नरविक्रमोवि नाऊण तेसिमागमणं सपरियणो निग्गओ अभिमुहो, पवेसिया वड्डविच्छङ्गेणं, कया जणगनिविसेसा पडिवत्ती, पुट्ठा य उच्चियसमए आगमण-
प्पओजणं, निवेइयं तेहिं जहा-पवज्जापडिवज्जणाभिलासो राया, तुमंमि नियरज्जभरारोवणमणोरहो य देवस्स, अओ तुम्हाणयणनिमित्तं पेसियम्हि, इमं सोच्चा तक्खणमेव तत्थ रज्जे जेट्टुपुत्तं ठविऊण समग्गनियखंधावारसमेओ चलिओ नरविक्रमो समं मंतीहिं, कालक्रमेण पत्तो जयंतीनयरिपरिसरं, विज्जायतदागमणो दूरं संमुहमागओ नरसिंहनरवई समं
अत्रान्तरे समागताः कुमारचारोपलम्भनिमित्तं पूर्वप्रेषिता गूढपुरुषाः, प्रणमिततस्तै राजा, निवेदितो नगरनिर्गमादारभ्य जयवर्धन-
पुरराज्यलाभपर्यन्तः सर्वैः कुमारवृत्तान्तः, तुष्टो राजा, दत्तं च चिन्तितातिरिक्तं तेभ्यो वित्तं, प्रेषिताश्च कुमाराऽऽनयननिमित्तं बुद्धि-
सारप्रमुखा मन्त्रिणः, अनवरतप्रयाणकैः प्राप्ताश्च ते जयवर्धनपुरं, नरविक्रमोऽपि ज्ञात्वा तेषामागमनं सपरिजनो निर्गतोऽभिमुखः,
प्रवेशिता महाविच्छर्देन, कृता जनकनिर्विशेषा प्रतिपत्तिः, पृष्टाश्चोचितसमये आगमनप्रयोजनं, निवेदितं तैर्यथा-प्रव्रज्याप्रतिपत्त्य-
भिलाषो राजा, त्वयि निजराज्यभाराऽऽरोपणमनोरथश्च देवस्य, अतस्तवाऽऽनयननिमित्तं प्रेषिता वयम्, इदं श्रुत्वा तत्क्षणमेव तत्र
राज्ये ज्येष्ठपुत्रं स्थापयित्वा समग्रनिजस्कन्धावारसमेतश्चलितो नरविक्रमः समं मन्त्रिभिः, कालक्रमेण प्राप्तो जयन्तीनगरीपरिसरं,
विज्ञाततदागमनो दूरं संमुखमागतो नरसिंहनरपतिः समं

जयन्ती-
नगरीं प्रति
नर-
विक्रमस्य
प्रयाणम् ॥

॥१३२॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१३३॥

चंपगमालाए देवीए, तओ दूराओ चेव नरविक्रमो जणगमागच्छंतं पेच्छिऊण हरिसुप्फुल्लोयणो उयरिऊण करिवराओ मंतिजणसमेओ गंतूण निवडिओ चलणेसु जणयस्स जणणीए य, तेहिंवि चिरदंसणुप्पन्नाणंदसंदिरच्छेहिं गाढमालिंणिऊण निवेसिओ नियउच्छंगे, पुट्ठो य सरीरारोगयं, खणंतरे य पविट्ठाइं नियमंदिरं, पत्थावे पुट्ठो नरवइणा नरविक्रमो पुरीगमण-कालाओ आरब्भ पुव्ववइयरं, साहिओ नरविक्रमेण समत्थोऽवि, एवं च चिरकालदंसणसमुब्भवसुहसंदोहमणुहवंताण गया कइवि वासरा, अन्नदियहे य भणिओ राइणा नरविक्रमो-पुत्त ! पुव्वपुरिसपवित्तिवत्तिणीपरिपालणेण उस्सिंखलजणताडणेण य एत्तियं कालं जाव मए पालियं रज्जं. इयाणिं पुण ममाहिंतो सरीरबलेण य पुन्नपगरिसेण य विक्रमेण य समत्थो तुमं ता अंगीकरेसु रज्जमहाभरं, परिवालेसु पुव्वपवाहेण जणवयं, अहं पुण पुव्वपुरिसायरियं धम्ममग्गं अणुचरिस्सामि, कुमारेण भणियं-

चम्पकमालया देव्या, ततो दूरादेव नरविक्रमो जनकमागच्छन्तं प्रेक्ष्य हर्षोत्फुल्लोचनोऽवतीर्य करिवरान्मन्त्रिजनसमेतो गत्वा निपतितश्चरणयोर्जनकस्य जनन्याश्च, ताभ्यामपि चिरदर्शनोत्पन्नानन्दस्यन्दमानाक्षाभ्यां गाढमालिङ्ग्य निवेशितो निजोत्सङ्गे, पृष्ठश्च शरीराऽऽरोग्यताम्, क्षणान्तरे च प्रविष्टानि निजमन्दिरम्, प्रस्तावे पृष्ठो नरपतिना नरविक्रमः पुरीगमनकालादारभ्य पूर्वव्यतिकरं, कथितो नरविक्रमेण समस्तोऽपि, एवं च चिरकालदर्शनसमुद्भवसुखसन्दोहमनुभवतां गताः कल्पि वासराः, अन्यदिवसे च भणितो राज्ञा नरविक्रमः-पुत्र ! पूर्वपुरुषप्रवर्तितवर्तनीपरिपालनेन उच्छृङ्खलजनताडनेन च इयन्तं कालं यावन्मया पालितं राज्यम्, इदानीं पुनः मच्छरीरबलेन च पुण्यप्रकर्षेण च विक्रमेण च समर्थस्त्वं, तस्मादङ्गीकुरु राज्यमहामारं, परिपालय पूर्व-प्रवाहेण जनपदम्, अहं पुनः पूर्वपुरुषाऽऽचरितं धर्ममार्गमनुचरिष्यामि । कुमारेण भणितं-

नरसिंह-
नृपस्य
वैराग्यः ॥

॥१३३॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१३४॥

ताय ! विरमह इमाओ अज्झवसायाओ, तुम्ह दंसणुस्सुओ चिरकालेण अहमिहमागओ, नवि य अज्जवि एस पत्थावो पत्थुय-
वत्थुस्स, निवसह ताव सगेहे चिय कहवयवरिसाहं, राहणा भणियं-वच्छ ! किं न पेच्छसि जायविमलपलियसंगमुत्तिमंगं ? न वा
निरूवेसि विसंतुलसयलट्ठिं सरीरलट्ठिं ?, न निरिक्खसि थेवपयासेवि चलंतिं दंतपंतिं ?, न विभावेसि वत्थुविलोयणावलियं
लोयणजुयलं ?, न कलयसि बलिपटलसंतयं सरीरचयं ?, न वा मुणसि समत्थकजासाहणजायसंदेहं देहं ?, एवं च पच्छिम-
दिसावलंबि बिंबं व रविणो रयणीविराममलिणं मंडलं व ससिणो गाढजरत्तणपत्तं पत्तं व तरुणो जायसूरत्थमणसंभावणं वणं
व कमलाण पब्भट्टलट्ठपुवसोहं अप्पाणप्पाणमवल्लोइऊण कहां खणमवि गेहे वसामि ?, ता मुयसु पडिबंधं पडिवज्जसु मम
वयणं भवसु धम्मसहाओ, तओ तायनिच्छयमुवलब्भ नरविक्रमो अणुभूयपुवदुक्खकंतो वज्जताडिओ इव लेप्पघडिओ इव

तात ! विरमत अस्मादध्यवसायात्, युष्माकं दर्शनोत्सुकश्चिरकालेनाहमिहाऽऽगतः, नापि च अद्यापि एष प्रस्तावः
प्रस्तुतवस्तुनः, निवसत तावत् स्वगेहे एव कतिपयवर्षाणि, राज्ञा भणितं-वरस ! किं न प्रेक्षसे जातविमलपलितसङ्गमुत्तमाङ्गं ?, न वा
निरूपयसे विसंस्थुलसकलास्थिं शरीरयष्टिं ?, न निरीक्षसे स्तोकप्रयासेऽपि चलन्तीं दन्तपङ्क्तिम् ? न विभावयसे वस्तुविलोकनाऽवलिकं
लोचनयुगलम् ? न कलयसि बलिपटलसन्ततां शरीरत्वचम् ? न वा जानासि, समस्तकार्यासाधनजातसन्देहं देहम् ? एवं च पश्चिम-
दिगवलम्बिबिम्बमिव रवेः रजनीविराममलिनं मण्डलमिव शशिनो गाढजरत्वप्राप्तं पत्रमिव तरोः जातसूर्यास्तसंभावनं वनमिव
कमलानां, प्रभ्रष्टलष्टपूर्वशोभम् आत्मनात्मानमवलोक्य कथं क्षणमपि गृहे वसामि ? तस्मान्मुञ्च प्रतिबन्धं प्रतिपद्यस्व मम वचनं भव
धर्मसहायः, ततः तातनिश्चयमुपलभ्य नरविक्रमः अतनुभूतपूर्वदुःखाऽऽक्रान्तो वज्जताडित इव लेप्पघटित इव

देह-
स्वरूपम् ॥

॥१३४॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१३५॥

पत्थरुकीरिओ इव चित्तलिहिओ इव खणं ठाऊण बाढं रोविउं पवत्तो, समासासिओ य रत्ना कोमलवयणेहिं, पडिवन्नो य तेण महाकट्टेण रत्नाभिसेओ, समागए य पसत्थवासरे सबसामग्गीए मंतिमामंतमित्तयप्पमुहमहाजणसमक्खं निवेसिओ नरविक्रमो निययसीहासणंमि, कओ अट्ठोत्तरकलससएणं महाविभूर्ईए रायाभिसेओ, पणमिओ य रत्ना मंडलाहिवपुरपहाण-
लोयपरियरिण, भणिओ य सवायरेण वच्छ ! जइवि नयविणयसच्चाइगुणगणमणिमहोयही तुमं तहवि किंपि भणेज्जसि, एसा हि रायलच्छी अपडमंधत्तणं अमज्जपाणं मयजणणं सूरससहरकरप्पसरासज्झमंधयारं, ता तहाकहंपि वट्ठिज्जासि जहा न मइलिज्जइ ससहरधवलं नियकुलं, जहा न खंडिज्जइ दूरप्परूढो पयावपायवो, जहा न पमिलायइ नीइकमलिणी, जहा न उस्सिखली हवंति खला, जहा न विरच्चं(जं)ति पयइणो, जहा करभरेहिं न पीडिज्जइ जणवउत्ति, एवं च वट्ठमाणस्स पुत्त !

प्रस्तरोत्कीर्ण इव चित्रलिखित इव क्षणं स्थित्वा बाढं रोदितुं प्रवृत्तः, समाश्वासितश्च राज्ञा कोमलवचनैः, प्रतिपन्नश्च तेन महाकष्टेन राज्याभिषेकः, समागते च प्रशस्तवासरे सर्वसामग्र्या मन्त्रिसामन्तमित्रकप्रमुखमहाजनसमक्षं निवेशितो नरविक्रमो निजकसिंहासने, कृतोऽष्टोत्तरकलशशतेन महाविभूत्या राज्याभिषेकः, प्रणमितश्च राज्ञा मण्डलाधिपपुरप्रधानलोकपरिकरितेन, भणितश्च सर्वादरेण—वत्स ! यद्यपि नयविनयसत्यादिगुणगणमणिमहोदधिस्त्वं तथापि किमपि भण्यसे, एषा हि राजलक्ष्मीरपटमन्धत्वम् अमद्यपानं मदजननं सूर्यशशधरकरप्रसरासाध्यमन्धकारं, तस्मात् तथाकथमपि वर्तेथा यथा न मलिनति शशधरधवलं निजकुलं, यथा न खण्ड्यते दूरप्ररूढः प्रतापपादपः, यथा न प्रम्लायते नीतिकमलीनी, यथा नोच्छृङ्खली भवन्ति खलाः यथा न विरज्यन्ते प्रकृतयः, यथा करभारैर्न पीड्यते जनपद इति, एवं च वर्तमानस्य पुत्र !

नर-
विक्रमस्य
राज्या-
भिषेकः ॥

॥१३५॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१३६॥

इहलोए इच्छिया होहिंति सयलवंछियत्थसिद्धीओ, किमंग पुण परलोएत्ति ? , एवं सिक्खविऊण नरसिंघनरवई पड्डिओ समंत-
भदसूरिसमीवंमि, तओ पउणाविया नरविक्रमनरवइणा सहस्सवाहिणी सिबिगा से निक्खमणनिमित्तं, कयमज्जणोवयारो सद्वा-
लंकारविभूसिओ समारूढो तत्थ नरसिंहनरवई, उक्खित्ता पवराभरणविभूसियसरीरेहिं सुइनेवत्थेहिं पवरपुरिसेहिं सिबिगा,
तओ दिज्जतेहिं महादाणेहिं वज्जंतेहिं चउव्विहाउज्जेहिं पढंतेहिं मागहसत्थेहिं गायंतेहिं गायणेहिं मंगलमुहरमुहीहिं नयरनारीहिं
पणच्चिराहिं वारविलियाहिं महाविभूईए निग्गओ नयरीओ, पत्तो सूरिसगासं, ओयरिऊण सिबिगाओ तिपयाहिणपुवं
पडिओ गुरुचलणेसु—

भालयलघडियकरसंपुडेण मणिओ गुरु तओ रण्णा । भयवं ! तायसु इण्हि जिणिंददिकखापयाणेण ॥ १ ॥

इह लोके इष्टा भविष्यन्ति सकलवाञ्छितार्थसिद्धयः, किमङ्ग ! पुनः परलोक इति ? , एवं शिक्षयित्वा नरसिंहनरपतिः
प्रस्थितः सामन्तभद्रसूरिसमीपे, ततः प्रगुणिता नरविक्रमनरपतिना सहस्रवाहिनी शिबिका तस्य निष्क्रमणनिमित्तं, कृतमज्जनोप-
चारः सर्वालङ्कारविभूषितः समारूढस्तत्रनरसिंहनरपतिः, उत्क्षिप्ता प्रवराऽऽभरणविभूषितशरीरैः शुचिनेपथ्यैः प्रवरपुरुषैः शिबिका,
ततो दीयमानैर्महादानैर्वाद्यमानैश्चतुर्विधाऽऽतोद्यैः पठद्भिर्मागधसार्थैर्गायद्भिर्गायकैर्मङ्गलमुखरमुखीभिर्नगरनारीभिः प्रनृत्यद्भिर्वारवनिता-
भिर्महाविभूषा निर्गतो नगरीतः, प्राप्तः सूरिसकाशम्, अवतीर्य शिबिकातस्मिन्प्रदक्षिणापूर्वं पतितो गुरुचरणयोः—

भालतलघटितकरसम्पुटेन भणितो गुरुस्ततो राज्ञा । भगवंन्नायस्व इदानीं जिनेन्द्रदीक्षाप्रदानेन

॥ १ ॥

नर-
सिंहस्य
दीक्षार्थं
निष्क्र-
मणम् ॥

॥१३६॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१३७॥

पडिवन्नमि य गुरुणा पुण्वुत्तरदिसिसमुज्झियाहरणो । एगनियंसियवत्थो पसंतवडुंतसुहलेसो ॥ २ ॥
सिद्धंतभणियजुत्तीए तत्थ सूरीहिं गाहिओ सम्मं । पवजं निरवजं कम्ममहासेलवजसमं ॥ ३ ॥
भणियो य जहा भइय ! एसा संसारसिंधुनावव । तुमए गहिया दिक्खा ता सम्मं उज्जमिजासु ॥ ४ ॥
मा काहिसि खणमेकंपि पावमिचेहिं दुहनिमिचेहिं । संसग्गि दुक्खेहिं विसयकसाएहिं सह भइ ! ॥ ५ ॥
एवं चंकमियवं भोत्तवं एवमेव सइयवं । एवं भासेयवं इच्चाइ निवेइयं गुरुणा ॥ ६ ॥
संमं संपडिवज्जिय लुट्टुट्टुमखमणकरणखीणंगो । अप्पडिवद्धविहारं विहरिय गामागराईसु ॥ ७ ॥
अहिगयजइधम्मविही विहियाणुट्ठाणनिच्चतल्लिच्छो । लच्छिव संजमं रक्खिरुण निम्महियकम्मंसो ॥ ८ ॥

प्रतिपन्ने च गुरुणा पूर्वोत्तरदिशि समुज्झिताऽऽभरणः । एकनिवसितवस्त्रः प्रशान्तवर्धमानशुभलेश्यः ॥ २ ॥
सिद्धान्तभणितयुक्त्या तत्र सूरिभिर्ग्राहितः सम्यक् । प्रव्रज्यां निरवस्थां कर्ममहाशैलवज्रसमम् ॥ ३ ॥
भणितश्च यथा भद्रक ! एषा संसारसिन्धुनौरिव । त्वया गृहीता दीक्षा तस्मात् सम्यगुद्यच्छेः ॥ ४ ॥
मा करिष्यसि क्षणमेकमपि पापमित्रैर्दुःखनिमित्तैः । संसर्गं दुःखैर्विषयकषायैः सह भद्र ! ॥ ५ ॥
एवं चङ्क्रमितव्यं भोक्तव्यमेवमेव शयितव्यम् । एवं भाषितव्यमित्यादि निवेदितं गुरुणा ॥ ६ ॥
सम्यक् संप्रतिपद्य षष्ठाष्टमक्षपणकरणक्षीणाङ्गः । अप्रतिबद्धविहारं विहृत्य ग्रामाकरादिषु ॥ ७ ॥
अधिगतयतिधर्मविधिर्विहितानुष्ठाननित्यतल्लिप्तः [तत्परः] । लक्ष्मीरिव संयमं रक्षित्वा निर्मथितकर्माशः ॥ ८ ॥

प्रव्रज्या-
ग्रहणं
गुरो-
र्देशना-
श्रवणं च ॥

॥१३७॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१३८॥

सो मोक्षपथं पत्तो नरविक्रमनरवईवि तस्स सुओ । उवभुंजिय रज्जदुगं निययपए ठविय पुत्तं च ॥ ९ ॥
पावियसम्मत्तगुणो पज्जंते पालिऊण पव्वज्जं । कयदुकरतवचरणो महिंदकप्पे सुरो जाओ ॥ १० ॥
इय नंदण ! नरपुंगव ! चरियं एएसिं पुरिससीहाण । तुज्झ मए परिकहियं जं तुमए पुच्छिअं आसि ॥ ११ ॥
सोऊण इमं तुममवि नरिंद ! धम्मे तहुज्जमं कुणसु । जह उत्तिमपुरिसाणं अचिरेण निदंसणं होसि ॥ १२ ॥

स मोक्षपदं प्राप्तो नरविक्रमनरपतिरपि तस्य सुतः । उपभुज्य राज्यद्विकं निजकपदे स्थापयित्वा पुत्रं च ॥ ९ ॥
प्राप्तसम्यक्त्वगुणः पर्यन्ते पालयित्वा प्रव्रज्याम् । कृतदुष्करतपश्चरणो माहेन्द्रकल्पे सुरो जातः ॥ १० ॥
इति नन्दन ! नरपुङ्गव ! चरित्रमेतेषां पुरुषसिद्धानाम् । तुभ्यं मया परिकथितं यत्त्वया पृष्ठमासीत् ॥ ११ ॥
श्रुत्वेदं त्वमपि नरेन्द्र ! धर्मे तथोद्यमं कुरु । यथोत्तमपुरुषाणामचिरेण निदर्शनं भवति ॥ १२ ॥



श्रीनरसिंह-
श्री नरवि-
क्रमयो-
र्मोक्षगमनं
स्वर्ग-
गमनञ्च ॥

॥१३८॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१३९॥

प्रशस्ति:-

श्रीमान् नैकगुणालयः सुविदितः पूर्णेन्दुचञ्चलशशा, आसीत्तीर्थसमुद्धृतिव्रतपरः शास्त्राब्धिपारङ्गतः ।
आबाल्यामलवर्णिवर्णनियमः शिष्यालिसंशोभितः, प्रातःसंस्मरणीय इष्टसुरवच्छीनेमिसूरीश्वरः ॥ १ ॥
तत्पट्टाऽऽभरणं प्रशान्तिनिलयः सच्छासनोन्नायको, गीतार्थः परमो विराजतितरां विज्ञानसूरीश्वरः ।
तत्पादाम्बुजयुग्मभृङ्गहृदयः सिद्धान्तिताऽऽचान्तहृद्, विज्ञः प्राकृतसंस्कृते विजयते कस्तूरसूरीश्वरः ॥ २ ॥
शिष्यस्तस्य कवीश्वरो विजयते पद्म्यासताऽलङ्कृतः, सद्धर्मांमृतवारिदो भवितरौ श्रीमान् यशोमद्रकः ।
शान्तस्वान्त उदारबुद्धिविभवो वैराग्यभाग्योदितः, स्वीयाचार्यपदारविन्दमकरन्दाऽऽस्वादनेन्दिन्दिरः ॥ ३ ॥
शिष्यस्तस्य शुभङ्करस्तनुमतां श्रेयोऽर्थिनां तुष्टये, चारु श्रीनरविक्रमस्य चरितं सच्छायमाधान्मुनिः ।
पूज्यश्रीगुणचन्द्रसूरिरचितादाकृष्य सत्प्राकृते, श्रीमद्वीरचरित्रतोऽतिमहतः सिन्धोरिवाम्भोऽम्बुदः ॥ ४ ॥

इति संस्कृतानुवादसमेतं श्रीनरविक्रमचरित्रं समाप्तम् ।

प्रशस्तिः ॥

॥१३९॥

श्री
नरविक्रम-
चरित्रे ।
॥१४०॥



॥१४०॥





श्री कीर्ति प्रिन्टरी, रत्नपोख अहमदाबाद